

प्री गुलाब- वीर- प्रन्थमस्त्वं तृतीयम्

जैनासिद्धान्तकामुदी

(अद्वौपागधी छ्याकरणम्)

शतावधानिपण्डितमुनिश्रीरलचन्द्रस्वामीविरचिता

संख्य-

विक्रमदुर्बाहतव्याभ्यां भरेवदान्येष्टमललाभ्यां
स्वसुद्धरणालये सुद्धयित्वा

प्राकाशयं नीता

वीरनि० सं० २४५२ विक्रम सं. १९८२ ई० स० १९२५

प्रथमावृत्ति: १००० मूल्यं सार्वजनिकम् रु० १—८—०

Printed At The Sethia Jain Printing Press
BIKANER Rajputana.B.S.Ry.

॥ उपोद्धातः ॥

नथप्रमाणाङ्कितगृहतत्त्वसन्दर्भगर्भितजैनप्रवचनप्रतिपा-
दितार्थजिज्ञासावतां तज्ज्ञानसंपादनाय प्रवचनभाषाह्ना-
नसम्पादनमावश्यकम् । तज्ज्ञानं च तद्वाषाया व्याकरणं
विज्ञायथावदशक्यम् । यद्यपि जनतोपकाराय पूर्वाचार्यैः प्रव-
चनप्रचारार्थं प्राकृतसंस्कृतगुर्जरभाषासु भाष्यनिर्युक्तयवच्च-
रिटीकाबालावबोधा निर्मिताः । तानि च साधनानि प्रवो-
धयन्ति प्रवचनानि प्राकृतजनांस्तथापि यद्वाषायां वस्तुस्व-
रूपं प्रतिपादितं तत्स्वरूपं तद्वाषायां यथा ज्ञायते न तथा
भाषान्तरेषु । ततः प्रवचनभाषाया व्याकरणस्यावश्यकता
प्रतीयते ।

ननु सन्ति बहून्येत व्याकरणानि-तथाहि-(१)चण्डस्य
प्राकृतलक्षणं(२)वररुचेः प्राकृतप्रकाशः(३)हेमचन्द्रस्य सिद्ध-
हेमसत्काष्ठमाध्यायः (४) हृषीकेशनिर्मितप्राकृतव्याकरणं(५)
त्रिविक्रमलक्ष्मीधरस्तिहराजैर्विरचितानि वाल्मीकिसूत्रघृत्ति-
रूपाणि त्रिविक्रमषड्भाषाचन्द्रिकाप्राकृतरूपावताराभिधव्या
करणानि (६) वसन्तराजस्य प्राकृतसञ्जीवनी(७)मार्कण्डेयस्य
प्राकृतसर्वस्वं(८) भामहस्य षड्भाषाचन्द्रिका(९)दुर्गुणाचा-
र्यस्य षड्भाषारूपमालिका (१०) षड्भाषामञ्जरी (११) ष-
ड्भाषासुवन्तादशः (१२) षड्भाषाविचारः(१३)शेषकृष्णस्य
प्राकृतचन्द्रिका (१४)अप्पयदीक्षितस्य प्राकृतमणिदीपः(१५)
पाणिनिकृतप्राकृतलक्षणं(१६)प्राकृतसञ्जरी पद्यमयी । एतेषु
कानिचिन्मुद्रितानि, कानिचिद्मुद्रितानि, कानिचिद्देवभाषा-

लक्षणप्रतिपादकानि, कानिचिदनेकभाषालक्षणनिरूपकाणि, सर्वेष्वपि सुख्यतया प्राकृतभाषालक्षणनिरूपणमस्ति । तथा चैतेषु व्याकरणेषु मत्सु किमर्थं नव्यव्याकरणरचनाप्रयासः? इतिचेतुच्यते - एतानि प्राकृतव्याकरणानि प्रायो महाराष्ट्रीप्राकृतभाषाया एव लक्षणानि निरूपयन्ति न तु जैनप्रबचनभाषायाः । प्राकृतलक्षणकारं चण्डं विहायान्येषां व्याकरणकाराणां समये महाराष्ट्रीप्राकृतभाषाया एव प्रायान्येन स्वीकृतत्वाद्यद्युक्तं दण्डना कान्यादर्शै(१-३५-)“मराष्ट्राभ्यां भाषां प्रकृष्टं प्राकृतं विदुः” तथा च प्रायः सर्वैरपि महाराष्ट्रीप्राकृतभाषाया सुख्यत्वमङ्गीकृत्यव्याकरणरचना कृता । केवलं चण्डकृतप्राकृतलक्षणे कान्तिप्राचीनता विशेषश्च प्रतीयते । तद्याकरणमन्याधेष्याऽधिकतरं प्रबचनभाषामनुसरति, तथापि तदनीव न्यूनं, विभक्तिविधानस्वरविधानव्यञ्जनविधाननामकारणव्ययमात्रप्रदर्शितनवनवतिस्थून्निरेव समाप्तिं गतं कारकसमाप्तत्वित्वात्वादीनां तु तत्र किञ्चिदपि विधानं नास्ति । हेषचन्द्रसूरिणा यद्यपि वरुचिनिर्मितप्राकृतप्रकाशगतमहाराष्ट्रयेष्याऽऽव्यञ्जनकारस्य विकल्पेन नकारावस्थानविश्वेनाकाशात्परस्योद्भृत्ताकाशस्य यश्रुतिविधानेन च प्रबचनभाषामुसारी कश्चिद्विशेषो निवेशितः । विशेषसेनमनुलक्ष्यैव केचित्प्राश्चात्याविदांस एनां जैनमहाराष्ट्रीं कथदन्ति तथापि सा प्रबचनभाषात्वं नाप्ना प्रबचनप्रयोगाणां केषाविहत्वा निर्दर्शनेऽपि आर्षप्रयोगां अनियन्त्रिता इति भूत्वा सूरीश्वरेण तेषामुपेक्षा कृता न तेषां सर्वेषां लक्षणानि विरचितानि । औदृसाहित्यं सूलमपि पालीभाषायां तदीकाऽपि कुदूषोषादिभिः प्रातीभाषाया-

मेव विरचिता न तथा जैसस्ताहित्ये सूलटीकयोरैकभाषात्य
यद्यपि भाष्यनिर्युक्तिनिर्माणसमयपर्यन्तं बौद्धदण्डजैनसा-
हित्यमपि स्वभावभाषानिकद्वयासीत्परन्तु तत्पञ्चाजैनाचा-
र्थाणां मनसि संकृतशुग्रस्य प्रभावः सहशूनस्तत एव सम-
तिर्क्षिद्वैभप्रभृतिन्यायव्याकरणाद्यनेकसंकृतशंथानां नि-
र्माणेषि प्राकृतभाषाग्रन्थनिर्माणमार्गे त्रिवृत्साहः प्रती-
तिपथमायाति, तत् एव हेमचन्द्रसूरेषि सर्वानार्षप्रयोगान्
संगृह्य तद्याकरणनिर्माण उपेक्षा जाता प्रतीयते । नकु प्र-
वचनानामपि प्राकृतभाषैव श्रूयते यदुक्तम्—

“बालस्त्रीमन्दसूखर्णाणां, नृणां चारिवकाङ्गिणाम् ।

तेषां सुखावबोधाय, सिद्धान्ताः प्राकृते कृताः” ॥१॥

आगमटीकायामप्यनेकस्थलेषु “प्राकृतशैल्या चतु-
र्थीर्थे षष्ठी प्राकृतत्वाद्रेफागमः” इत्यादिवचनैः सिद्धान्त-
भाषायाः प्राकृतत्वमेव सिद्धयति तद्याकरणानि च सन्तीति
चेच्छ्रयतां संस्कृतातिरिक्तानां सर्वासां भाषाणां प्राकृतेति
सामान्यं नाम. यदुक्तं स्थानाङ्गसूत्रस्य सप्तष्ट्याने—“संखया
पागया चेव पस्त्या इसीभासिया” पागय (प्राकृत) शब्देन
प्राकृतत्वेन भिन्नानां सर्वासां भाषाणां संग्रहः शौरसैनीमा-
गधीपैशाचीचूलपैशाचिकापञ्चशादयः सर्वोभ्यपि सामान्य-
स्त्रेण प्राकृतसुच्यन्ते विशेषापेक्षायां तु प्रत्येकं पृथक् पृथड़-
नाम्ना व्यवहित्यते यथा ब्राह्मणक्षत्रियादीनां सामान्यमनुष्य-
शब्दवाच्यत्वेऽपि ब्राह्मणादयः शब्दाः पृथक् पृथग्जातिवाच-
कास्तथाऽत्रापि ज्ञेयम्.

कस्तर्हि प्रवचनभाषाया नामधेयविशेषः? अर्द्धमागधी,
आर्षप्राकृतं वा. यदुक्तं समवायाङ्गादै—

“भयवं च गां अद्वमागहीए भासाए धर्ममाइकखइ”

सम० ३४,

श्रीमद्भगवदेवसूरि स्तद्याख्यायामित्थं तदर्थं करोति—
“अद्वमागहीयत्ति—प्राकृतादीनां षणां भाषाविशेषाणां मध्ये
या मागधी नाम भाषा रसौ लगौ मागध्यामित्यादिलक्ष-
णवती साऽसमाश्रितस्वकीथसमग्रलक्षणाऽद्वमागधीत्युच्य-
ते ” व्याख्याकर्त्तुः सूरेरयमभिप्रायः— अत्राद्वशब्दोऽस-
मग्रत्वलक्षकः, यस्यां भाषायां मागधीभाषायाः समग्रलक्ष-
णानि न सन्ति किन्तु किञ्चिल्लक्षणानि मागधीभाषायाः
कतिचिल्लक्षणान्यन्यभाषाणां सा भाषाऽद्वमागधीत्युच्यते ।

भगवतीसूत्रवृत्तावपि तमेवार्थं व्यक्तीकरोति श्रीम-
द्भगवदेवसूरि: “अद्वमागही भासा भासिज्जमाणा विसिज्जइ”
भग० ५, ४; मागधभाषालक्षणं किञ्चित्किञ्चिच्च प्राकृतभाषाल-
क्षणं यस्यामस्ति साऽद्वं मागध्या इनि व्युन्पत्याऽद्वमागधी.
एवमेवौपपातिकसूत्रे “अद्वमागहा ए भासाए भासति अरिहा
धर्म” ओव० ३४; अद्व धहा ए भासाएत्ति रसोर्लशौ माग-
ध्यामित्यादि यन्मागधभाषालक्षणं तेनापरिषूर्णा प्राकृतभा-
षा लक्षणदहुला अद्वमागधीत्युच्यते” एभ्यस्त्रिभ्योऽवतरणे
भ्य इदमेव फलति यद्यत्र किञ्चिन्मागधभाषालक्षणं बहुलं च
प्राकृतभाषालक्षणमस्ति सऽद्वमागधीभाषा ज्ञेया.

नन्दीसूत्रवृत्तौ श्रीमन्मलयगिरिस्ततोपि स्पष्टं वक्ति-अतः
“सौ पुंसी” ति मागधिकभाषालक्षणात् सर्वमपि हि प्रवचन-
मर्द्वमागधिकभाषात्मक अद्वमागधिकभाषया तीर्थकृतां दे-
शनाप्रवृत्तेः, ततः प्रायः सर्वाणापि मागधिकभाषालक्षणमनु-
सरणीयम्

सिद्धहैमाष्टमाध्याये श्रीमद्वेमचन्द्रसूरिरपितदेव वक्ति-
“पोराणमद्वमागहभासानियं हवइ सुतं”

सूत्राणि ह्यर्थस्तपेण तीर्थकरोपदिष्टानि सूत्रस्तपेण च ग-
णधरग्रथितानि यदुत्तं—“अत्यं भासह अरहा सुतं गंथंति
गणहरा निउणं” तीर्थकरस्योपदेशोऽद्वमागधीभाषायामिति
स्पष्टं तथा गणधराणां सूत्ररचनाऽपि तस्यामेवाद्वमागधीभा-
षायां भवति । यत्तु तीर्थकरगणधराभ्यां सूत्रेष्वद्वमागधीभा-
षायां रचितेष्वपि सूत्रलेखनशालपर्यन्तं तानि सूत्राणि न त-
दवस्थानि किन्तु तत्परिवर्त्तनं सम्पन्नं तथा च तद्वाषापि परि-
वृत्तेत्ति वदन्ति केचित्तत्तु न सम्यक् साभिप्रायमेकाक्षरपरिवर्त्त-
नेऽपि जैनाचार्या महत्पापं स्वीकुर्वन्ति “हीणकखरं अच्च-
कखरं पयहीण” मित्यादिना हीनाक्षरादिपाठे ज्ञानातिचारा
दर्शिताः, ज्ञानातिचाराश्च ज्ञानाश्रणीयादिकर्मदन्धहेतव इ-
त्यक्षरपरिपर्तनेऽप्येतावान् दोषस्तदा भावपरिवर्त्तने भाषाप-
रिवर्त्तने तु महान् दोषः परमेष्ठिमंत्रमात्रस्य भाषापरिवर्त्तने
सिद्धसेनदिवाकरस्य गुरुभिर्महत्प्रायश्चित्तं दत्तमिति वार्ता-
ऽवालं प्रसिद्धा, तत्तत्कालीनाचार्यपरम्परायाः स्खलनयो-
चारणापाठवेन च तत्परिवर्त्तनं जातमित्यपि वक्तुं न शक्यते
पूर्वधारिणामाचार्यणामस्मदाद्यपेक्षयाधिकबुद्धिपाठवात् । प्र-
मादे न कस्यचित् स्खलनासम्भवे न सर्वेषां स्खलनातादृशा
स्खल्पस्खलनया पाठान्तरसम्भवेऽपि सर्वथा भाषायाः परिव-
र्त्तनमशक्यं, भाषापरिवर्त्तनं तु तदैव स्याद्यदि रुद्राणां भा-
षान्तरमनुवादो वा कृतः स्यात्तथा सतितेषां ग्रंथान्तरत्वे सम्प-
न्ने सूत्रत्वमपगतं स्यात् । न चेष्टापतिः प्रामाण्यभज्ञादतिश-
रुद्राणां वचनानामेव प्रामाण्यस्वीकारात् । न चार्षभाषायां

मागध्याः समद्वितीयांशाभावान्मागध्या अद्वितिति द्युत्प-
क्ष्याश्रितः समासो न स्यात् “अद्वै नपुंसकम्” राराश
इति पाणिनीयसूत्रेण “समेवोऽद्वै न वेति” ॥१॥५४॥ इति
स्तिद्वैमसूत्रेण च समांशवाचकाद्वशब्दस्यैव नपुंसकत्वपूर्व-
निपातयोश्च विहितत्वादिति वाच्यम् । आषभापायां प्रायो
मागधीभाषायाः समद्वितीयांशत्वमहत्येव तत्त्विर्णयो निम्न-
दर्शितरीत्या शास्त्रालापकाद्योगानुसारेण कर्त्तव्यसन्थाहि-
“एयावंति सव्वावंति लोगंसिकस्मसमारभा जागियवा भवं-
ति” आचा० प्र० श्र० १, २, १२; अत्र ‘एयावंति सव्वा-
वंति लोगंसि’ एते ब्रयः शब्दा मागधीभाषालक्षणाश्रिताः
पश्चिमास्त्रयः शब्दा महाराष्ट्रीप्राकृतलक्षणाश्रिताः । से की-
डं वा पश्चिं वा कुंधुं वा पिपीलिंयं वा हत्यंसि वा पायंसि
वा बाहुंसि वा उर्लंसि वा उदरंसि वा सीसंसिवा वत्यंसि वा
पडिगहंसि वा कंबलंसि वा पायपुच्छणसि वा रथहरणंसि
वा गुच्छगंसि वा दंडगंसि वा पीढगंसि वा फलगंसि वा
सेज्जंसि वा संथारगंसि वा तहप्पगारै उवगरणजायंसि वा”
दस० ४; अत्र सप्तस्थैन्ताः सर्वैषि शब्दा मागधीभाषाश्रिताः,
महाराष्ट्रीप्राकृताश्रितास्तु पंचेषा एव ।

“अकुमारभूए१ जे२ के३२३ कुमारभूए४ त्तिहं वए ।

इत्थीहिं गिद्वे५ वसउ महामोहं पकुव्वह । सम० ३० ।

अस्त्रिन्पद्ये-एकारान्ताः प्रथमैकवचनान्ताः पञ्चगव्दा
मागधीभाषालक्षणाश्रिताः शैषा महाराष्ट्रीसाधारणाः । इदं तु
चिन्त्यमन्त्र मागधीशब्दः प्राचीनमागधीभाषावाच कोऽज्ञेयः, हे-
मचन्द्रसूरिणा प्राकृतव्याकरणे मागधीश्वकरणे या मागधी भा-
षा दर्शिता सा तु नाटकादिषु प्रयुक्ताऽर्बाचीनमागधी ज्ञातव्या

वस्तुतस्तु अर्द्धमागधीशब्दो न भाषाश्रितः किन्तु देशाश्रितः, तथा हि— मगधदेशस्यार्द्धमर्द्धमगधः, अर्द्धमगधस्य भाषा अर्द्धमागधी शूरसेनमगधदेशयोरन्तरालप्रदेशो या भाषा भाष्यमाणाऽऽसीत्साऽर्द्धमागधी । यदुक्तं निशीथचूर्णैश्रीजिनदासमहत्तरेण “मगहद्विसयभासानिबद्धं अर्द्धमागहं” श्रीमार्कण्डेयमहर्षिणा प्राकृतसर्वस्वे तदेवोक्तं—“शौरसेन्या अंदूरत्वादिघमेवार्द्धमागधो” अर्थात् शूरसेनदेशस्य भाषा शौरसेनी, मगधदेशस्य भाषा मागधी, मगधशूरसेनमध्यभागस्य भाषा—अर्द्धमागधी । पालीभाषावत् स्वतंत्रेयं भाषा । बहुलांशेन पालीसदृशा स्वल्पांशेन भिन्ना । पालीभाषायां यथा बौद्धसाहित्यं तथा अर्द्धमागधीभाषायां जैनधर्मस्य पुरातनसाहित्यं । पालीभाषानिबद्धं बौद्धसाहित्यं यथाऽद्यावधिपालीभाषायामेवावतिष्ठते तथाऽर्द्धमागधीनिबद्धं जैनसाहित्यमध्यर्थ्यन्तं तस्यामेव भाषायामवतिष्ठते । भेदस्त्वयं यद्वौद्धसूत्राणां टीका अपि पालीभाषायामेवासद् तेन तस्या अद्यावधितथैव प्रचारोऽनेकानि च व्याकरणानि विद्यन्ते अर्द्धमागधीभाषायां जैनसूत्राणां टीका न निर्मिता जैनाचार्यैस्तेन तस्याः प्रचारो न तथा नापि तस्या एकमपि व्याकरणं विद्यते ।

यत्तु भरतेनोक्तं ‘राक्षसीश्रेष्ठिचेटानुकर्म्यदिर्द्धमागधी’ यथा ‘अज्ञविशेषामिणीए हिलिम्बादेवीए पुश्नघडुक्क अशोए ण उवशमदि’ इयं नाटकादिषु प्रयुक्तार्द्धमागधी जैनसाहित्यनिबद्धार्द्धमागधीतोऽतीव भिन्नाऽर्वाचीना च स्पष्टतया प्रतीयते । तथा च मागधीवदर्द्धमागधयपि प्राचीनाऽर्वाचीनेति भेदद्वयमापन्ना ।

अर्द्धमागधीमहाराष्ट्रीप्राकृतयोर्भेदः

अधुना महाराष्ट्रीतोऽर्द्धमागधी भाषा कियतांशेन कक्षिते प्रदर्श्यते:

२ महाराष्ट्र्यां नकारस्य सर्वदा णकारो जायते अर्द्धमाग-
ध्यां तु नकारणकारौ छावपि. यथा—

नाईयमट्ठन य आगमिससं अट्ठं नियच्छन्ति तहा-
गया उ। आचा० १-२-३-११७;

“छणं छणं परिणाय लोगसन्नं च सव्वसो”

आचा० १-२-३-१०३;

महाराष्ट्रीप्राकृते व्यञ्जनलोपे सत्युष्टृतस्याकारस्या-
कार एव श्रूयते अर्द्धमागध्यां तु यकारश्रुतिः; यथा—

सं०	अ०	म० प्रा०
अवतरणं	अवघरणं	अवअरणं
इदजालं	इंधालं	इंदआलं

३ म० प्राकृते क ग च ज त द् य वेत्यक्षराणाम-
संयुक्तानादिभूतानां लोपो भवति, अर्द्धमागध्यां तु क-
कारस्य गकारयकारौ ग च ज त दानां यकारोऽपि पकार-
स्यातपादिगणपठितेष्वेव वकारः; यथा—

सं०	अ० मा०	म० प्रा०
अधिकरणं	अहिगरणं	अहिअरणं
व्याकरणं	वागरणं	वाअरणं
जगत्	जगं, जयं	जअं
सोचं	सोचं, सोयं	सोअं
आतपः	{ आतवो आयवो	आअओ

अर्द्धमागधीजैनमहाराष्ट्रीप्राकृतयोभेदः

अकारान्तपुँलिङ्गविषये-

१ अर्द्धमागध्यां प्रथमैकवचनेऽकारान्तनाम्नो रूपद्वयं
भवति. प्राकृते रूपसेकमेव भवति, यथा—
अ० मा० प्रा०

जिणे जिणो. जिणो. १-१

२ द्वितीयाबहुवचनेऽर्द्धमागध्यामेकारान्तमैकमेव रूपं
भवति, प्राकृते तु रूपद्वयं यथा—
अ० मा० प्रा०

जिणे जिणा जिणे २-३

३ तृतीयाबहुवचनेऽर्द्धमागध्यां रूपद्वयं प्राकृते तु सानु-
नासिकाधिक्येन रूपत्रयं भवति. यथा—
अ० मा० प्रा०

जिणेहि जिणेहि, जिणेहि जिणेहि जिणेहि— ३-३

४ पञ्चम्यैकवचनेऽर्द्धमागध्यां रूपद्वयं बाहुत्येन, क्वचिच्च
रूपत्रयं भवति, प्राकृते तु रूपषट्कं यथा—

अ० मा० प्रा०

जिणाओ जिणा } जिणत्तो जिणाओ जिणाऽउ
क्वचित् जिणाहि } जिणाहि जिणाजिणाहितो. ५-१

५ पञ्चमीबहुवचनेऽर्द्धमागध्यां रूपमैकमेव भवति,
प्राकृते तु रूपनवकं भवति यथा—

अ० मा० प्रा०

जिणेहितो— } जिणत्तो जिणाओ जिणाऽउ
} जिणाहि जिणेहि जिणाहितो
जिणेहितो जिणासुन्तो जिणेसुन्तो ५-३

६ सप्तम्येकवचनेर्द्धमागध्यां रूपत्रयं प्राकृते च रूप
द्वयं भवति यथा—

अ० मा० प्रा०

जिणसि जिणस्मि जिणस्मि जिणे
जिणे,

७-१

७ न्तमन्तन्तव्ययान्तशब्दानां प्रथमा द्वितीयातृतीयाष—
ष्ठीविभक्तिषु किंचिद्विशिष्टरूपाणि भवन्ति; तथाहि—

ए०व० व०व०

प्र० भगवं, भगवंतो } भगवंतो }
मतिमं, मतिमंतो } मतिमंतो }

द्वि० भगवंतो }
भगवंतो }
मतिमंतो }

तृ० भगवता, भगवया }
मतिमता }
मतिमता }
मतिमता }
मतिमता }

ष० भगवतो, भगवओ
प्राकृते त्वयं विशेषो न दृश्यते ।

८ अर्द्धमागध्यां जसादिशब्दानां तृतीयाषष्ठीसप्तमीषु
विशिष्टरूपाणि भवन्ति; तथाहि—

ए०व०

तृ० जससा, मणसा, वयसा, कायसा, तेयसा,
चक्रवृसा, जोगसा, पञ्चसा, बलसा,

ष० जससो, मणसो,

स० मणसि इत्यादि, प्राकृते त्वेतानि रूपाणि
न दृश्यन्ते

९ कम्मधम्मशब्दयोस्तृतीयैकवचने कम्मुणा धम्मुणा

इतिरूपे अर्द्धमागध्यां भवतः, प्राकृते तु न दृश्येते

१० रायशब्दस्य संघोधनैकवचने हे रायमिति रूप-
मर्द्धमागध्यां दृश्यते न तु प्राकृते ।

इकारान्तपुँलिङ्गे

११ प्रथमावहुवचनैर्द्धमागध्यां रूपद्वयं भवति प्राकृते
तु रूपचतुष्टयं, तथाहि-

अ०मा०

प्रा०

इसिणो इसी

इसिणो, इसी, इसओ, इसउ-
१-३

१२ पञ्चस्येकवचनैर्द्धमागध्यां रूपद्वयं प्राकृते तु रू-
पपञ्चकम्-

अ०मा०

प्रा०

इसिणो, इसीओ इसिणो, इसित्तो, इसीओ,
इसीउ, इसीहितो

१३ पञ्चसीष्वहुवचनैरपि प्राकृते रूपाधिक्यम्-

अ०मा०

प्रा०

इसीहितो, इसित्तो, इसीओ, इसीउ,
इसीहितो, इसीसुन्तो

१४ सप्तस्येकवचनैर्द्धमागधीसत्कं 'इसिंसि' रूपं प्रा-
कृते नास्ति ।

उकारान्तपुँलिङ्गे

१५ प्रथमावहुवचने पञ्चस्येकवचनवहुवचनयोः सप्त-
स्येकवचने चैकारान्तवत्तारतस्यम्,

१६ वहुशब्दस्य प्रथमावहुवचनैर्द्धमागध्यां जायमा-
नं वहवे इतिरूपं प्राकृते नास्ति,

सर्वानामशब्देषु

१७ सप्तम्येकवचने ऽर्द्धमागध्यामिमकशब्दाभ्यामेव
‘सिंह’ प्रत्ययः प्राकृते तु सर्वेषु सर्वानामशब्देषु ‘सिंह’
प्रत्ययः;

१८ कजतद्दशब्दानां तृतीयैकवचने प्राकृते किणा
जिणा तिणा इमिणा इतिरूपाणि दृश्यन्ते ऽर्द्धमागध्यां
तु तत्त्वास्ति.

१९ तेषामेव षष्ठ्येकवचनवहुवचनयोः प्राकृते कास,
जास, तास इति रूपाणि दृश्यन्ते ऽर्द्धमागध्यां तानि न
सन्ति।

२० कशब्दस्य पञ्चम्येकवचने ‘किणो’ इतिरूपं प्रा-
कृते विद्यते ऽर्द्धमागध्यां नास्ति.

२१ षष्ठ्येकवचने से इतिरूपं तशब्दस्यैवाऽर्द्धमागध्यां
दृश्यते प्राकृते त्विमैतशब्दयोरपि.

२२ असुशब्दस्य सप्तम्येकवचने अथस्मि इयस्मि इ-
ति रूपद्वयं प्राकृते दृश्यते ऽर्द्धमागध्यां तु न।

अम्हतुम्हशब्दयोः

२३ अनयोः शब्दयो रूपेषु महान् भेदोऽस्ति, तुलना-
र्थं तयो रूपाणि प्रदर्श्यन्ते—

अ० मा०

प्रा०

प्र० ए० हं अ॒हं, मि॒प, अ॒मि॒प, अ॒मि॒ह॒, हं, अ॒ह॒, अ॒ह॒य॒,
प्र० व० अ॒म्ह॒, व॒य॒, अ॒म्ह॒, अ॒म्ह॒, अ॒म्ह॒ो, म॒ो,
व॒य॒, भ॒े,

द्वि०ए० मे॒, म॒ं, म॒म, म॒म॒। ये॒, रंग॒, मि॒, अ॒मि॒प, अ॒म्ह॒, म॒-
म्ह॒, म॒ं, म॒म॒, मि॒म॒, अ॒ह॒ं।

द्विं० णो, अम्हे
तृं० मया, मए.

अम्हे, अम्हो, अम्ह, णे.
मि, मे, ममं, ममए, ममाइ, मइ,
मए, मयाइ, णे.
अम्हेहि, अम्हाहि (हिं) अम्ह,
अम्हे, णे.

तृं० अम्हेहिं

पं० ए० ममाओ, ममाहिंतो । मइणो, मइत्तो, ममत्तो,
महत्तो, मज्जत्तो, मईओ, ममा
ओ, महाओ मज्जाओ, मईउ,
ममाउ, महाउ, मज्जाउ, ममा-
हि, महाहि, मज्जाहि, मईहिंतो,
ममाहिंतो महाहिंतो, मज्जाहिं-
तो, मई, ममा, महा, मज्जा.

पं० ब० अम्हेहिंतो-। ममत्तो, अम्हत्तो, ममाओ, अम्हाओ
ममाउ, अम्हाउ, ममाहि, अम्हाहि,
ममेहि अम्हेहि, ममाहिंतो,
ममेहिंतो, अम्हाहिंतो अम्हे-
हिंतो, ममासुंतो, ममेसुंतो,
अम्हासुंतो, अम्हेसुंतो.

ष० ए० मम, ममं, मज्ज,	} मे, मइ, मम, मह, महं, मज्जं } मज्जं, अम्ह, अम्हं
मज्जं, महं, मे,	
ष० ब० अम्हं, णे, अस्साकं	} णे, णो, मज्जं, अम्ह, अम्हं, } अम्हे, अम्हो, अम्हाण-णं, } ममाण-णं, महाण-णं, } मज्जाण-णं
अग्रहाणं	

स० ए० ममसि, मन्ति । जह, मि, मनाह, मए, मे,
अहम्मि, ममम्मि, मह-
मि, मज्जम्मि, अह-
स्सि, ममस्सि, महस्सि,
. मज्जस्सि, इत्यादि ।

स० ब० अहेसु । अहेसु (सुं) अहेसु
(सुं) ममसु (सुं)
ममेसु (सुं) महसु (सुं)
महेसु (सुं) मज्जसु
(सुं) मज्जेसु (सुं)

२६ एतावानेव सेदस्तुम्भशब्दरपेष्वपि विस्तरभयाक्रेह
रुदाणि लिखन्ते तुलनां चिकीर्षुभिस्तद्याकरणे
निरीक्षणीयम् ॥

ब्रोलिङ्गविषये

२७ ब्रोलिङ्गप्रथमाद्वितीयावहुवचने प्राकृते रूपव्ययम-
द्विमागध्यां रूपव्यये भवति तथाहि—

अ०मा०	प्रा०
मालाओ, माला	मालाओ, मालाउ, माला
बुद्धीओ, बुद्धी	बुद्धीओ, बुद्धीउ, बुद्धी
धेणूओ, धेणू	धेणूओ, धेणूउ, धेणू
णईओ, णई	णईओ, णईउ, णई (णईआ)
वह्नओ, वह्न	वह्नओ, वह्नउ, वह्न

२८ तृतीयापठीसंस्येकवचने द्विमागध्यामेकैकमेव
रूपे भवति प्राकृते तु रूपचतुष्टयं भवति तथाहि-

अ०मा०

प्रा०

तृ०ष०स० मालाए }	मालाअ, मालाआ, मालाइ, मालाए
” ” ” बुद्धीए }	बुद्धीअ, बुद्धीआ, बुद्धीइ, बुद्धीए
” ” ” धेणूए }	धेणूअ, धेणूआ, धेणूइ, धेणूए
” ” ” राईए }	राईअ, राईआ, राईइ, राईए
” ” ” बहूए }	बहूअ, बहूआ, बहूइ, बहूए

२९ पश्चम्या एकवचनबहुवचनयोः प्राकृते रूपाणामा-
धिक्यं पुलिलङ्गवदेव प्रत्ययानामाधिक्यादर्ढमागध्यां तु
रूपमैकमैव ।

३० कजतशब्दातिरिक्तसर्वनामशब्देषु स्थीलिंगे प्रा-
कृते कश्चिद्विशेषो नास्ति, अर्द्धमागध्यां तु षष्ठीबहुवचने
'सध्वासिं' इति विशेषरूपं दिघते.

३१ कजतशब्दानां स्थीलिङ्गेष्टयेकवचने प्राकृते कि-
स्सा, कास, जिस्सा, जास, तिस्सा, तास, इति रूपाणि
दृश्यन्ते अर्द्धमागध्यां तु तानि रूपाणि न सन्ति

३२ इमशब्दस्य षष्ठयेकवचने 'इमीसै,' सप्तस्येकव-
चने 'इमीसाए, रूपमर्द्धमागध्यां हशयते प्राकृते तु न वि-
ध्यते ।

नपुंसकलिङ्गे—

३३ प्रथमाद्वितीयैकवचन इकारान्तोकारान्तयोरर्द्धमा-
गध्यां रूपमैकमैव हशयते प्राकृते तु है—

अ०मा०

प्रा०

दहि

दहि, दहि-

महुं

महु, महुं

३४ प्रथमाद्वितीयाबहुवचने अर्द्धमागध्या तृतीयं रूपं

निरनुनासिकं प्राकृते तु सानुनासिकमस्ति तथाहि-

अ०मा०

पा०

बणाशि बणाइं बणाइं } बणाशि, बणाइं, बणाइं,	दहीशि दहीइं दहीइं } दहीशि, दहीइं, दहीइं
महूणि, महूहं, महूह } महूणि महूइं महूहं	

कारकविषये-

३५ प्राकृते ससम्याः स्थाने द्वितीयाविधानं कृतमार्थं
तु तृतीयापि हृश्यते, यथा “तेणं कालेणां तेणं समएणं”
“जेणामेव सेणिए राया तेणामेवोवाच्छ्वाह्”

३६ अर्द्धमागध्यां कचित्कर्त्रये चतुर्थीं हृश्यते यथा—
के पुनिंव गमणाए के पच्छा गमणाए. (गमनकर्त्तैत्यर्थः)
प्राकृते ताहृदाः प्रयोगो न हृश्यते.

३७ मज्जंमज्ज्ञेणशब्द्योगे द्वितीया षष्ठी ससमी चा-
र्द्धमागध्यां हृश्यते यथा ‘नयहस्त मज्जकंमज्जभेण’ ‘नय-
रं मज्जकंमज्जभेण’ ‘नयरे मज्जकंमज्जभेण’ प्राकृते तथा
नास्ति।

समासविषये

३८ तसुक्षाए णां भंते केमहालए…………… एमहालए
णं गोयमा! तसुक्षाए पणते इत्यादि प्रयोगेषु केमहाल-
ए एमहालए इति समासः प्राकृतव्याकरणेन न सि-
द्ध्यति।

३९ अजहणमणुक्तोसो, अदुक्खमसुहा, अंगमंगा-
इं, सामाइयमाइयाइं, खंधारो, पाओवगसणं पुनिंपि,
पुव्वंपि, आगन्तगारं आगन्तारं, अयं संधी अयमेयारू-
बे, हमेयारूबे, जसोकामी, जसोचंदो, अयोकवलं अयौ-

कुंभी, तवोकम्मं, आणापाणू, इत्यादयोऽर्द्धमागधीप्रयो-
गाः प्राकृतश्याकरणेन न सिद्धयन्ति।

तद्विते

बहुतराए, अप्पतराए, पुरच्छिमं, पुरत्थिमं पच्छच्छि-
मं, पच्छत्थिमं, परज्ञो (पराधीन इत्यर्थः) वणवं, वणवं-
तो, भगवं, भगवंतो, आउसो, आउसंतो, गोमी, गो-
मिणी, सड्डहङ्, बुसिमन्तो, दोसिणो, किमिणो, रहला
(रजस्वला) ओयंसी, ओयस्सी, वच्चंसी, वच्चस्सी, को-
लुण (कारुण्यमित्यर्थ) दोच्चं, आहेच्चं, कीसो, कै-
सो, कीरिसो, (कीदृशा इत्यर्थे) दोच्चं, तच्चं, जाए, पगा-
माए, केवचिरं, केवचिरं, जामेव, तामेव, जेणामेव,
तेणामेव, इत्यादयः शब्दा अर्द्धमागध्यां प्रसिद्धास्तद्वि-
तसिद्धाः प्राकृते तु न दृश्यन्ते ।

धातुप्रत्ययविषये.

१ अर्द्धमागध्यां गणन्नयविभागप्रदर्शनेन द्वितीयगणपठि-
तानामेकारविकरणप्रत्ययः तृतीयगणपठितानां तु विक-
ल्पेनैकारविकरणः प्राकृते तु सर्वेषामकारान्तधातूनामै-
कारविकरणः तेन गच्छेह गच्छेसि इत्यादिरूपाणि प्रा-
कृते भवन्ति नत्यर्द्धमागध्याम् ।

२ वर्तमानकालेऽर्द्धमागध्यां त्रिष्वपि पुरुषेषु एकैकं
रूपं प्राकृते रूपाणामाधिक्यं तथाहि-

अ०मा०

प्रा०

प्र०ए०	गच्छह	{	गच्छह	गच्छए
प्र०ब०	गच्छन्ति		गच्छन्ति, गच्छन्ते, गच्छरे	
म०ए	गच्छसि		गच्छसि, गच्छसे.	

म०४	गच्छह	गच्छह, गच्छित्या
उ०५	गच्छामि	गच्छामि, गच्छमि.
उ०६०	गच्छामो	गच्छामो, गच्छिमो, गच्छमो

गच्छासु, गच्छिसु, गच्छसु
गच्छाम गच्छिम, गच्छम,

३ आज्ञार्थेऽर्द्धमागध्यां मध्यमपुरुषैकवचने गच्छा-
हि इति स्वप्रत्ययं भवति, प्राकृते तु गच्छसु, गच्छहि
गच्छ इति स्वप्रत्ययं भवति । उत्तमपुरुषैकवचनवहुवच-
नयोः प्राकृते वर्तमानकालवद्वाहुत्यम् ।

४ भूतकालेऽर्द्धमागध्यां त्रिष्वपि पुरुषेषु वचनयोरे-
क एवेसु प्रत्ययो भवति यथा 'गच्छिसु' प्राकृते तु स्व-
रान्तवातोः सीहीहीअप्रत्ययाः व्यञ्जनान्तवातोरीअप्र-
त्ययो, यथा-होसी, होही, होहीअ, गच्छीअ ।

५ भविष्यदर्थेऽर्द्धमागध्यां त्रिष्वपि पुरुषेषु सहिप्र-
त्ययौ त्यादिपरो भवतः, प्राकृते तु मध्यममध्यमपुरुषयोहि-
प्रत्यय एव त्यादिपरो न तु स्सप्रत्ययः ।

६ वर्तमाहोत्तमपुरुषैकवचनवहुवचनयोरर्द्धमागध्या-
मसधानोः असि, मि, ओ इति स्वपाणि भवन्ति, प्राकृते
तु-स्थिह, स्थो, स्व इति स्वपाणि भवन्ति ।

७ भूतकालेऽसधातोरर्द्धमागध्यां आसी, आसिमो
इत्यादिस्वपाणि भवन्ति प्राकृते तु-आसि, अहेसिति स्वपाणि

८ अकासि, अक्षरिस्तं, अकरिसु, अभविंसु अतरि-
सु सुचिं, सुवी, लहित्य, अणुसासंमि, होत्या, हुत्या,
आहंसु, अच्चवी, आधं, धेच्छिह, वेच्छी, समुच्छिहि-
न्ति, संभवान्ति, पीडाइ, इत्यादियः प्रयोगा अर्द्धमागध्यां

प्रसिद्धाः प्राकृते न दृश्यन्ते.

६ भावकर्मणोऽर्द्धमागध्यां सामान्यत इज्जप्रत्ययो भवति, प्राकृते त्विज्ञेअप्रत्ययो भवतः

अ०मा०

पद्मिज्ञाइ

आ०

पद्मिज्ञाइ,

१० करधातोऽर्द्धमागध्यां भावकर्मणोः कज्जडं कीरह
इत्यादिरूपाणि दृश्यन्ते प्राकृते तु न.

११ संवंधार्थकृदन्ते प्राकृते 'तुआण' प्रत्ययो भवति
सोऽर्द्धमागध्यां न दृश्यते. प्राकृत इत्या प्रत्ययो भवति
तत्स्यानेऽर्द्धमागध्याभियाप्रत्ययोपि भवति. क्वचित् तु
प्रत्ययो भवति यथा चहन्तु; सरित्तु इत्यादि प्राकृते तु
तादृशरूपाणि न सन्ति.

१२ सोचा, पेचा, लख्मु, लखूण, दिस्सा, इत्यादीनि सं-
वंधार्थकृदन्तरूपाणि प्राकृते न दृश्यन्ते.

१३ अर्द्धमागध्यां हेत्वर्थकृदन्ते 'त्तेए' प्रत्ययो भवति
यथा 'करित्तए वागरित्तए, स प्राकृते न दृश्यते.

१४ अर्द्धमागध्यां भूतार्थं "पलहत्थे वोचत्थो कडो (कृ-
तः) अणुडागयं, छहियं (छिन्नं) परिबुडो, संबुडो, ऊ-
सहों ऊसडो" इत्यादयः शब्दाः सिद्धास्ते प्राकृते न सिद्धयन्ति

१५ सिद्धहैमाष्टमाध्यायचतुर्थपादस्य द्वितीयसूत्रादा-
रभ्य षट्पञ्चाशत्तमसूत्रपर्यन्तं ये धात्वादेशां दर्शिताः प्रा-

कृतभाषायां तेषु स्वल्पा एवादेशा आर्थं प्रयुक्ता, बहु-
लास्तु न सन्त्येव तथा हि कथधातोर्दशादेशा विहितास्ते-
षु नवादेशानामेकोपि प्रयोगोऽर्द्धमागध्यां नास्ति । एवं
धात्वन्तरेष्वपि ज्ञेयमनिविस्तरभयाद्वेह प्रपञ्चयते. इत्थं

महाराष्ट्रीजैनमहाराष्ट्रीप्राकृतभाषातोऽर्द्धमाग ध्या भेदः स्पष्टः प्रतीयते तथा च तद्वाषायाः स्वतन्त्रव्यक्तिरणेनावश्यं भवितव्यमिति मनोरथो मनसि कियता कालेनासीदर्द्धमागधीकोषनिर्माणानन्तरं सदृढतरोऽभवत्तावतोदारचित्ताग्रणीश्रीमदगरचंद्रभेरौदानश्रेष्ठिवराणां राजस्थानान्तर्गतविक्रमपुर (वीकानेर) निवासिनां तस्मिन् कार्ये प्रेरणा जाता तदुत्साहितो मैथिलपण्डितश्रीयदुनाथमिथास्य साहाय्येन गहनमण्येतत्कार्यं मासनवकेन पारयितुं समर्थोऽभवम् ।

इयं भाषा संस्कृतमूला वा स्वतन्त्रेति विर्माणस्तु नेह क्रियते प्राकृतपाठमालाया उपोद्धाते विस्तरेण तच्चिन्तनात्तत्रैव प्रेक्षावद्विनिरीक्षणीयम् ।

संस्कृतसिद्धान्तकौसुद्धनुसारिशैलीविशिष्टत्वाज्ञेनगम भाषालक्षणप्रदर्शनद्वाराजैनसिद्धान्तानां कौसुदीवत्प्रकाशकत्वाचास्य व्याकरणस्य जैनसिद्धान्तकौसुदीनि नामधेयसुचितमेव प्रतिभानि.

प्राय आगमोदयसमितिसुद्वितज्जैनसूत्राणामर्द्धमागधीकोषस्य व्याख्यारेणास्य रचना समजनि । यद्यप्यन्यापेक्षया समितिसुद्धां संशुद्धं विचरते परन्तु कालप्रवाहेण लेखकानां रखलनया सूत्रेष्वनेकानि पाठान्तराणि जातानि-त्थकारच्छकारयोः सादृश्येन क्वचित् पुरत्विमः, क्वचित्पुरच्छिमः, क्वचिदत्विवेयणा, क्वचिदच्छिवेयणा, गगमाक्षरयोः सादृश्येन पडिगगहेऽपडिगगहेऽप्त्याद्यनेकानि संदेहस्थानानि सन्ति तादृगस्थलेयु क्वचिद्यथामनि निर्णयः कृतः क्वचिन्तृभ्यपाठः समाइतः ।

अस्पश्रमेण विद्यार्थिना बोधो यथा स्यात्तथा विधरौली
समादरेणात्र प्रकृतिप्रत्ययादिविभागः स्वीकृतः ।

सूत्रेषु शब्दानां धातूनां च प्रयोगा यथा यथा दृष्टास्तथा
तथा ते साधिताः । गवादिशब्दानां सर्वविभक्तिरूपाणि
सूत्रे नोपलभ्यन्ते तेन यादन्ति रूपाणि लब्धानि तावन्त्येव
साधितानि केषांचिदनुपलब्धान्यपि रूपाणि व्याकरणान्तरा-
नुसारेण साधितानि ।

यद्यप्येतद्वयाकरणरचनायाः प्राथस्यान्नव्यत्वात्संभवो-
इस्ति स्वल्लनायाः तथापि सहृदया विद्वद्वरा हितबुद्धया सु-
चिष्यन्ति मां चेत्तत्तत्स्वलनां तदा द्वितीयावृत्तौतत्संशो-
धनं भविष्यति सुज्ञेषु किं बहुना !

ॐ शान्तिः

शान्तिः

शान्तिः

स्थल—मोरघी. वि०स० १६८२ }
कार्तिक शुक्ल त्रयोदशी }

सुनिरत्नचन्द्रः

शुद्धिपत्रम्

पृ०	पं०	अशुद्धिः	शुद्धिः
३०		इमस्स सोतोऽयम् ३।३।४७	इमस्स सोतोऽयम् ३।३।४७
३०		कादिहितोरितो डओः ३।३।४८	कादिहितोरितो डओ.
१७७		डस्येडकंखादीर्धश्च वा ३।३।२८	डस्येडकंखादीर्धश्च वा
१८२		वरस्य वासस्ते तो ३।३।५२	वरस्य वासस्ते तो ३।३।५२
२२	१८	भोजिणा	भोजिणा
१९५	सू०	धाधा११६	सू० धाधा११५
२२	सू०	धाधा११३	सू० धाधा११३
१८९	सू०	धाधा११५	सू० धाधा११४
२२१	सू०	धाधा११८	सू० धाधा११७
१२३वा०		(आगमनमाभ्यामित्ये- कारविकल्पे)	आगमनमाभ्यामित्येकारविकल्पे
१२३		खादानां तौ धाधा२६	खादीनां तौ धाधा२६
१७७		{ चुंतूणतव्वेषु घेत् ॥३।३।३१॥ { गिरह्यातोस्तुंतूणा०	{ चुंतूणतव्वेषु घेत् ॥३।३।३१ { गिरह्यातोस्तुंतूण ॥

* ३० नमो वीतरागाय *

शताब्धानिपरिवरसुनिश्रीरत्नदरवामिदिरचिता

जैनसिद्धान्तकौसुदी

[अद्वमागधिव्याकरणम्]

पूर्वार्द्धम्

अपास्य श्रीमहावीरं मोक्षमार्गप्रकाशकम् ।
क्रियते तत्त्वबोधाय जैनसिद्धान्तकौसुदी ॥१॥

अथ संज्ञाप्रकरणम्

अ आ इ ई उ ऊ ए ओ स्वराः ॥ १११॥
एते स्वरसंज्ञाः स्युः ॥

क ख ग घ ङ च छ ज झ ञ ट ठ ड ढ ण
त थ द ध न प फ ब भ म य र ल व स हा
ठ्यञ्जनानि ॥ ११२॥

इमे वर्णा व्यञ्जनसंज्ञाकाः । तत्र कादिङ्गान्ताः कर्वगः ।
चादिङ्गान्ता श्वर्वगः । दादिग्नान्ता षुवर्वगः । तादिनान्तास्तदर्वगः ।
पादिङ्गान्ताः पवर्वगः ॥

अ इ उ हस्वाः ॥११३॥

एते त्रयो हस्वसंज्ञा भवन्ति ॥

आ ई ऊ दीर्घाः ॥११४॥

एते ब्रयो दीर्घसंज्ञकाः ॥

वर्णोपरि विन्दुरनुस्वारः ॥११५॥

वर्णोपरि विद्यमानो विन्दुरनुस्वारसंज्ञको भवति ॥

स्वराणामन्त्यष्टिः ॥११६॥

स्वराणां मध्ये योऽन्त्यः स इसंज्ञः स्यात् ॥

अन्त्यात्पूर्व उपधा ॥११७॥

अन्त्यवर्णात्पूर्वो वर्ण उपधासंज्ञः स्यात् ॥

अप्रयुज्यमानः सफल इत् ॥११८॥

प्रयोगेष्वप्रयुक्तः किञ्चित्कार्यं विधातुमुपात्तो वर्ण इत्संज्ञः

स्यात् ॥

उः प्रत्ययादिः ॥११९॥

प्रत्ययस्यादिङ्कार इत्संज्ञः स्यात् ॥

इतो लोपः ॥४४६०॥

इत्संज्ञकस्य लोपः स्यात् ॥

डिति टेः ॥४४६१॥

डिति परे टेलोपः स्यात् ॥

स्वरात्मन्तराणि व्यञ्जनानि संयुक्तम् ॥१११०॥

वहुवचनमनेकार्थम् । स्वराव्यवहितयोर्व्यञ्जनयोर्व्यञ्जनानां
वा संयुक्तसंज्ञा स्यात् ॥

॥ इति संज्ञाप्रकरणम् ॥

१. ४. आं इत्येतयोर्दीर्घत्वे ७ पि फलभावादीर्घसंज्ञा न कृता ग्रन्थकर्ता ।

अथ परिभाषाप्रकरणम् ॥

आदेदोतामादिदुतो हस्वाः ॥११३५॥

तकार उच्चारणार्थः । हस्वादेशो विधीयमान आकारस्या-
कार एकास्येकार ओकारस्योकारो बोध्यः ॥

अदिदुतामादेदोतो वृद्धिः ॥११३६॥

अकारेकारोकाराणां वृद्धादेशो विधीयमानः क्रमा-
दाकारैकारैकारा ज्ञेयाः ॥

अदाताविदीताबुदूतौ सवर्णौ ॥११३७॥

सवर्णदेशो विधीयमानः क्रमेणोक्तयोरेकस्यापरो बोध्यः॥
व्यञ्जनेषु प्रथमद्वितीययोस्तृतीयचतुर्थयोश्च प्रथम-
तृतीयौ ॥११३८॥

व्यञ्जनवर्णेषु कचटतपवर्गाणां कखयोर्गघयोश्च कगौ,
चछयोर्जङ्घयोश्च चजौ, टठयोर्डृघयोश्च टडौ, तथयोर्दृघ-
योश्च तदौ, पफयोर्बभयोश्च पबौ, सवर्णौ ज्ञेयौ ॥

समानयोर्विरोधे परम् ॥११३९॥

तुल्यबलकविरुद्धकार्यद्वयप्रसङ्गे परं कार्यं स्यात् ॥

षष्ठ्या अन्त्यस्य ॥११४०॥

षष्ठीनिर्देशोन क्रियमाणं कार्यमन्त्यस्य बोध्यम् ॥

विशेषणं लदन्तस्य ॥११४१॥

विशेषणीभूतं लदन्तस्य संज्ञा स्यात् ॥

अनेकवर्णसित्सर्वस्य ॥३१३४२॥
अनेकवर्णकादेशः सकारेत्संज्ञकादेशाच्चर्वस्य स्थाने
भवतः ॥

टकितावाद्यन्तयोः ॥३१३४३॥

दित्यकित्यकार्यं यस्य विहितं क्रमात्तस्याद्यन्तयोः स्यात् ॥
॥ इति पद्मभाषाप्रकरणम् ॥

अथ स्वरसन्धिप्रकरणम् ।

एकः पूर्वपरयोः ॥३१३४४॥

अधिकारोऽयम् ॥

वहुलम् ॥३१३४५॥

अधिकारोऽयम् ॥

कचित्प्रवृत्तिः कचिदप्रवृत्तिः कचिद्विभाषा कचिदन्यदेव ।
विद्येविद्यानं वहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं वाहुलकं ददन्ति ॥१॥
स्वरयोरव्यवधाने प्रकृतिभावो लोपो वैकस्य ॥३१३४६॥
स्वरयोरव्यवधानेन समन्वित्याहारे प्रकृतिभावः पूर्वपर-
योरन्यतरस्य लोपो वा स्याद्यथाप्रयोगम् । बे+इंदिया=बेइ-
न्दिया । ते+इंदिया=तेइंदिया । पंजलि+उडा=पंजलिउडा ।
इक्का+असीई=इक्कसीई । तहा+इत्ति=तहौत्ति । ते+असी=
तेसी ॥

तदभावे सन्धिः ॥११॥३॥

तथाभूतयोः स्वरयोः प्रकृतिभावलोपाभावपक्षे वक्ष्य-
माणाः सन्धयः स्युः ॥

वृद्धिरतः स्वरे परस्य ॥११॥४॥

अकारारत्स्वरे परे पूर्वपरयोः परस्वर्णा वृद्धिरेकादेशः
स्यात् । जिण+ईसरो=जिणैसरो । चाउल+उद्गं=चाउलौ-
दगं । समण+उवास्थो=समणौवास्थो ॥

सवर्णे दीर्घिः ॥११॥५॥

स्वरात्सवर्णे स्वरे परे पूर्वपरयोदीर्घि एकादेशः स्यात् ।
पास+अवच्छिज्ञो=पासावच्छिज्ञो । गमण+आगमणे=गमणा-
गमणे । अइ+इति=अईति । भाणु+उद्गो=भाणूद्गो ॥

इदीदुदूताभसवर्णे पूर्वः ॥११॥६॥

इकारेकारयोरुकारोकारयोश्चासवर्णे स्वरे परे पूर्ववर्णवृत्या-
नुपूर्वीमद्वर्णदेशः स्यात् । पलि+अंको=पल्लंको । समनु+
इतो=समन्वितो ।

समानयोः पूर्वस्य सवर्णः ॥११॥७॥

एकानुपूर्वीकवर्णद्वयस्याव्यवधाने पूर्वस्य स्वसवर्ण आदेशः
स्यात् । अभित्ति+उट्टेष्टि=अब्जुट्टेष्टि ।

१ जिनेश्वरः । २ तन्दुलोदकमः । ३ श्रमणोपासकः । ४ पाश्वापत्यीयः ।

५ गमनागमने । ६ अतीति । ७ भानूदयः । ८ पल्यङ्कः । ९ समन्वितः ।

१० अभ्युत्तिष्ठामि ।

तरहेभ्यश्चज्ञाः ॥१२१०॥

तकाररेफहकारेभ्यः परेषां तेषां क्रमेण च ज्ञ इत्थेते
आदेशाः स्युरसवर्णे स्वरे । पति+अप्पिणइ=पञ्चपिणइ ।
“रेफस्य परसवर्णे” परि+उचासणा=पञ्जुबासणा । अहिइ
+आवणा इति स्थिते, सवर्णदीर्घे ईकारस्य इकारो हकारस्य
परसवर्णेन जकारः” अज्ञावणा । अहि+अयणं=अज्ञयणं ॥

स्वराददातोर्यद् ॥४१४॥१॥

स्वरात्परस्योरकारकारयोः कच्चिद् यडागमः स्यात्
विपरि+आसां=विपरियासो । पलि+अंको=पलियंको ।

स्वराद्यस्य ॥४१४॥६॥

स्वरात्परस्य यकारस्य बहुलं लोपः स्यात्स्वरे परे । जिय+
इंदिए=जिइंदिए । गय+इंदो=गइंदौ ॥

संयुक्ते हस्वः १२१२

संयुक्ते परे पूर्वस्य बहुलं हस्वः स्यात् । आ+कोसइ=
अक्षोसइ । की+णो=किणो । गच्छ+इज्जा=गच्छिज्जा, ग-
च्छेज्जा । हो+ज्जा=हुज्जा, होज्जा ।

उहुर्निर्विनां संयुक्ते ॥१२११॥

एषां स्वरस्य संयुक्ते परे दीर्घो बहुलं स्यात् ।

१ प्रन्वर्यथति । २ पर्युगासना । ३ अव्यापना । ४ अव्ययनम् । ५ विपर्यासः ।
६ पन्नदः । ७ जिनेन्द्रियः । ८ गजेन्द्रः । ९ आक्रोशति । १० कीर्णः ।
११ गच्छेत् । १२ भवेत् ।

उपसर्गस्य दीर्घात् ॥१२१२४॥

उपसर्गसम्बन्धिदीर्घात्परस्य संयुक्तस्यादेलोपः स्यात् ।
उद्+स्सन्ति=उस्सन्ति । दुर्+सहो=दूसहो, दुस्सहो । निर्+णेङ्ग=णीणेङ्ग । वि+स्समङ्ग=वीसमङ्ग । आ+स्सासि=आसासि ।

पत्तादिषु नित्यम् ॥१२१३॥

एषु संयुक्ते परे पूर्वस्य हस्तो नित्यम् । पा+त्तं=पत्तं ।
संपत्तं । भारिया+त्ता=भारियत्ता
॥ इति स्वरमन्धिप्रकरणम् ॥

अथ व्यञ्जनसन्धिः ॥

अहे व्यञ्जनस्य परस्वर्णः ॥१२२०॥

हभिन्ने व्यञ्जने परे पूर्वव्यञ्जनस्य परस्वर्णं आदेशः
स्यात् । सत्+कारो=सक्तारो । उत्+कसो=उक्तसो । निर्+
चरङ्ग=निचरङ्ग । इधू+ठी=इडूठी ॥

त्रयाणामव्यवधाने पूर्वस्य लोपः ॥१२२१॥

व्यञ्जनत्रयस्याव्यवधाने सति पूर्वस्य लोपः स्यात् । निर्+
च्छुभङ्ग=निच्छुभङ्ग । पुच्छू+ठो=पुट्ठो ॥

१ उच्छ्रवसन्ति । २ दुःसहः । ३ निर्णयति । ४ विश्राम्यति ।
५ आश्वसिषि ६ प्राप्तम् । ७ संप्राप्तम् । ८ भार्यता । ९ सत्कारः ।
१० उत्कर्षः । ११ निश्चरति । १२ ऋद्धिः । १३ निक्षिपति । १४ पृष्ठः ।

अपूर्वस्य संयुक्तस्य १२२३॥

संयुक्ते पूर्वस्य लोपः स्यात्संयुक्तमपूर्वं चेत् । कमङ् ।
किंगेऽ । अपूर्वेति किञ् । दिक्षमङ् । विकेह ॥

समश्च ॥१२२४॥

समः परस्य संयुक्तस्यादे लोपः स्यात् । सम्+कमङ्=
संकमङ् । सम्+कमणे=संकमणे ॥

निरः कमस्य ॥१२२५॥

निरः परस्य कमधातोरादेलोपः स्यात् ।

कमचिणतरपज्जानां द्वितीयः ॥१२२७॥

निरः परेषामेपामादेद्वितीयवर्णाआदेशः स्यात् । निर्+
कमङ्=निकमङ् । निर्+कमणं=निकर्खमणं । निर्+चओ
निच्छ्वचओ । निर्+तरङ्=नित्यरङ् । णिर्+पञ्जङ्=णिपञ्जङ्
“वाहुलकात्” णिपञ्जङ् ।

दो हो धः ॥१४१॥

दकारातपरस्य हकारस्य धकारः स्यात् । उद्+हरो=
उद्दूरो ॥

१ क्रामति । २ क्रीणति । ३ विक्रमते । ४ विक्रीणीव्ये ।
५ संक्रामति । ६ संकमणे । । ७ निक्रामति । ८ निक्रमणम्
९ निश्चयः । १० निस्तरति । ११ निषद्यते । १२ उद्धरः ।

उदः सद्धः ॥१४५॥

उदः परस्य सकारस्य छकारो वा स्यात् । उद्+साहो=उच्छाहो । उद्+सयो=उच्छयो । पक्षे परसवर्णं उस्साहो, उस्सत्रो ॥

मोऽनुस्वारोऽवसानव्यञ्जनयोः ॥१४६॥

अवसाने व्यञ्जने च परे मकारस्यानुस्वारः स्यात् । निअे-इउं । सम्+सरइ=संसरइ ॥

स्वरे वा ॥१४७॥

मकारस्य स्वरे परेऽनुस्वारो वा स्यात् ।

“उसभमजित्र्य च वन्दे” “कुंथुं अरं च मल्लिं”

तस्य सवर्णीयपञ्चमः स्पर्शेषु ॥१४८॥

कादिमान्ताः स्पर्शस्तेषु परेष्वनुस्वारस्य परवर्णवर्गस्थितः पञ्चमो वर्णं आदेशो वा स्यात् । सम्+चरइ=सञ्चरइ, संचरइ । सम्+पावेइ=सम्पावेइ, संपावेइ ॥

णम्यनुस्वारस्य ॥४१४८६॥

णमि परेऽनुस्वारस्य लोपो वा र्यात् । अहं+णं=अहणं । पक्षे परसवर्णं अहणं । तेसिं+णं=तेसिंणं, तेसिणं ॥
॥ इति व्यञ्जनसन्धिप्रकारणम् ॥

१ उत्साहः । २ उद्+शयः । ३ संसरति । ४ “ ऋषभमजितञ्च वन्दे”
५ सञ्चरति । ६ संप्राप्नोति । ७ तेषां,णमिति वाक्यालङ्कारे ।

अथ स्वरविकारप्रकरणम् ॥

इः किवण्मुजङ्गयोः ॥१३।२॥

अनयोरूपधायाः पूर्वस्वरस्येकारो वा स्यात् । किविणो,
किवणो । भुङ्गो, भुञ्गो ॥

खुड्डस्य के दीर्घः ॥१३।३॥

खुड्डशब्दस्य कप्रत्यये परे दीर्घोऽन्तादेशो वा स्यात् ।
खुड्डायं, खुड्डां, खुड्डं, खुड्डयं, खुड्डकं ॥

चरमे रस्य ॥१३।४॥

चरमशब्दे रेफस्येकारोऽन्तादेशो वा स्यात् । चरिमं
चरमं ॥

सुरभिदुरभ्यो रस्य ॥४।४।५॥

एतयोरकारस्य लोपो वा स्यात् ॥ सुर्विम, सुरभिं ।
दुर्विम, दुरभिं ॥

नगिणस्यादेः स्वरस्य ॥१३।६॥

नगिणशब्दस्य पूर्वस्वरस्येकारादेशो वा स्यात् । निगिणं नगिणं ।

उपधायाः ॥१३।७॥

अविकारोऽयम् ॥

अश्चिकिखलादीनाम् ॥१३।८॥

१ कृतयः । २ मुजङ्गः ३ छुट्टकः ४ नम् ।

एषासुपधायाः पूर्वस्वरस्याकारादेशो वा स्यात् । चिकिख-
लं, चिकखलं । गरुणं, गुरुणं । अगरु, अगुरु ॥

उर्मत्थुलिङ्गस्य ॥१३५॥

अस्येकारस्योकारो वा स्यात् । मत्थुलुंगं, मत्थुलिंगं ॥
विच्छिये चोऽनुस्वारः ॥१३१६॥

विच्छियशब्दे चकारस्यानुस्वारादेशो वा स्यात् । विच्छिए ।
पक्षे ।

उसियस्य ॥१३१७॥

विच्छिय शब्दे इयस्योसादेशो वा स्यात् । विच्छू,
विच्छिए ॥

वईत ऊदोतौ ॥१३१५॥

वईशब्दस्योकारौकारावन्तादेशौ वा स्तः ॥ १ वज, वओ
वई ॥

उदूतोरोदुतौ लस्य द्विः कुतूहले ॥१३१४॥

कुतूहलशब्दे उकारस्यौकार ऊकारस्य हस्वो लकारस्य
द्वित्वं च वा स्युः । कोउहलं, कोउहलं, कोऊहलं, कोऊहलं,
कुऊहलं, कुतूहलं ॥

पुरुसे द्वितीयस्योत इः ॥१३१६॥

पुरुसशब्दे द्वितीयोकारस्येकारो वा स्यात् । पुरिसो
पुरुसो ॥

१ प्रबलकर्दमः । २ मातुलिङ्गम् । ३ वृश्चिकः । ४ वाक्

ओस्तंबूलस्य ॥ १३।८ ॥

तंबूलशब्दस्योपधायाः पूर्वस्वरस्योकारो वास्यात् । तंबूलं

तंबूलं ॥

दुकूलस्य द्विर्हस्वश्च ॥ १३।९ ॥

अस्योपधाया द्वित्वं तत्पूर्वस्य स्वरस्य हस्वश्च वा स्तः ।

दुगूलं, दुगूलं, दुकूलं ॥

अस्तादिषु संयुक्तस्यादिपूर्वयोलोपदीर्घौ ॥ १३।१० ॥

असादिगणपठितेषु संयुक्तस्यादेलोपः पूर्वस्य दीर्घश्च
वहुलं स्यात् । आसो, असो । आसत्यो, असत्यो । आम-
क्खाणं, अम्भक्खाणं ॥

एतः कारेल्लस्येयः ॥ १३।११ ॥

कारेल्लहैकारस्येयादेशो वा स्यात् । कारियहुं, कारेल्लं,
कारिहुं ॥

वेटालिसिंदयोरत् ॥ १३।१० ॥

अनयोरूपधायाः पूर्वस्वरस्याकारो वा स्यात् । वैटं, वैटं ।

आलिसंदो, आलिसिंदो ॥

उउंवरस्योतो लोपः ॥ १३।१२ ॥

उउंवरशब्दस्योकारस्य लोपो वास्यात् ॥ उंवरो, उउंवरो ॥

इति स्वरविकारप्रकरणम् ॥

—५७—

* अस्तं, असत्य, जिभा, मणुस्स, लुक्ख, सिस्स, अमावस्स,

अम्भक्खाणं, आकृतिगणोऽयम् ॥

अथ व्यञ्जनविकारप्रकरणम् ॥

अनादेरसंयुक्तस्य को गयौ ॥ १॥ ४॥ १०॥

अनादिभूतस्यासंयुक्तस्य ककारस्य गकारयकारौ पर्यायेण
वा स्तः । अद्वि+करणं=अहिगरंगं । अव+कारो=अवयारो ।
वि+कसन्तो=विअसन्तो ॥

नेः कसस्यादैर्घ्यः ॥१४॥१०२॥

नेरुपसर्गात्परस्य कसस्यादैर्घ्यकारो वा स्यात् । नि+कसौ
=निघसौ, निकसो ॥

खेत्तस्य छः ॥१४॥१०३॥

अस्यादेश्वकारादेशो वा स्यात् । छेत्तं, खेत्तं ॥

गिम्हस्य धिंसुः ॥१४॥१०४॥

अस्य धिंसु इत्यादेशो वा स्यात् । धिंसू, गिम्हो ॥

गच्चजतदांयः ॥१४॥२०॥

अनादिभूतानामसंयुक्तानामेषां यकारः स्याद्दुलम् ॥
जयं, जगं । भइर्णी, भगिनी । भाइलगौ, भागिलगो । आउ-
तं, आगुतं । सोयं, सोअं, सोचं । अहर्ण, अजिणं । गओ,

१ अधिकरणम् । २ अपकारः । ३ विकसन् । ४ निकषः ।

५ क्षेत्रं । ६ ग्रीष्मः । ७ जगत् । ८ भगिनी । ९ भागिकः(अंशग्राही) ।

१० आगुतम् । ११ शौचम् ।

गजो । अवतरणं, अवयरणं । वियरइ, वितरति । आगई,
आगती । उयरं, उद्रं । पयाहिणा, पदाहिणा । क्यत्थो,
कद्यत्थो । आ॒यं, आ॒जं । इंद्र्यालं, इंद्र्जालं ।

वा० (उडजे वस्य चोपसंख्यानम्) । उड्बं, उड्यं उड्जं ॥

णिञ्चे चयोस्तियः ॥१४।१०५॥

णिच्छशब्दे चकारयोस्तियादेशो वा स्यात् । णितियं,
णिइयं, णिञ्चं ॥

गिहस्य गहघरहराः ॥१४।१०६॥

गिहशब्दस्य गहघरहरा आदेशाः पर्यायेण वा स्युः ।
गहं, घरं, हरं, गिहं ॥

मिलेच्छेच्छस्य क्खुः ॥१४।१०५॥

मिलेच्छशब्दे च्छस्य क्खु इत्यादेशो वा स्यात् ।

एतोऽहुताविलयोलोपः ॥१४।१०६॥

मिलेच्छशब्दे एकारस्याकारोकारौ इकारलकारयोश्च
लोपः पर्यायेण स्युः । मिलेक्खू, मिलक्खू, मिलुक्खू
मिलेच्छो, मिलिच्छो, मिच्छो, मेच्छो ॥

पज्जाये ज्ञायस्य रियागः ॥१४।१०७॥

पज्जायशब्दे ज्ञायभागस्य रियागादेशो वा स्यात् । परि-
यांगो, परिआगो, पज्जायो ॥

१ प्रदक्षिणा । २ कृतार्थः । ३ आजम् । ४ उटजम् । ५ नित्यम् ।
६ म्लेच्छः । ७ पर्यायः ।

भेसजस्य हः ॥१४।१०७॥

अस्योपधाया जकारस्य हकारो वा स्यात् । भेसहं भेसजं ॥

परिवाढ्यो डः ॥१४।१०८॥

परिवाटीशब्दस्योपधायाष्टकारस्य डकारो वा स्यात् ।
परिवाढी परिवाटी ॥

मत्तिये तयोष्टौ ॥१४।१८॥

मत्तियाशब्दे तकारयोष्टकारौ वा स्तः । महिंया, मत्तिया ॥

अहेरत्तस्य ठथौ ॥१४।१०९॥

अहेरुपसर्गात्परस्यात्तशब्दस्योपधायाष्टकारथकारावादेशौ
पर्यायेण वा स्याताम् । अज्ञाहं, अज्ञातथं ॥

तत्थस्य तहः ॥१४।११॥

तत्थशब्दस्य तहादेशो वा स्यात् । तहं, तत्थं ॥

बीभत्थस्य छश्च ॥१४।११०॥

बीभत्थशब्दस्योपधायाष्टकारादेशो हस्तश्च वा स्यात् ।
बीभच्छो, बिभच्छो, बीभत्थो ॥

बुधादिनां धस्य हः ॥१४।२१॥

बुधादिगणपठितानां धकारस्य हकारो वा स्यात् । बुहो,

१ भेषजम् । २ परिपाटी ३ मृत्तिका । ४ अध्यात्मम् । ५ तथ्यम् ।
६ बीभत्थम् ।

बुधो । रुहिरं, रुधिरं । एहन्तो, एधन्तो । खुहा, खुधा । इत्यादि ॥

वज्जादीनां वस्योस् ॥१४१२॥

वज्जादिशब्दानां वस्योसादेशो वा स्यात् । आउज्जो, आ-
वज्जो । आउज्जणं आवज्जणं ॥

धणोहकूक्खकौ ॥१४१३॥

धणुशब्दस्य हकूक्खकूइत्येतावागमौ वा स्तः । धणुहं
धणुक्खं, धणुं ॥

नोणः सर्वत्र ॥१४१४॥

धातौ वाञ्छि प्रत्यये चादावनादौ च नकारस्य विकल्पेन
णकारो णकारस्य नकारश्च विकल्पेन भवतः । णमंसङ्कृनमंसङ्कृ
णिच्छरहं, निच्छरहं । आकण्ठं, आक्नं । किरणं । किञ्च ॥

परिहे परयोः फलौ ॥१४१२३॥

परिहाशब्दे पकाररेफयोः फकारलकारौ वा स्तः । फरिहा,
फलिहा, पलिहा, परिहा ॥

आतपादीनां पस्य वः ॥१४१२४॥

आतपादिगणपठितानां पकारस्य बकारो वा स्यात् । आत-
यो, आतपो । कपोतो, कवोतो । वाहणा, पाहणा । जूबो,
जूपो । दुस्त्वं, दुख्यं । अणुवालयं, अणुपालयं । विवरीयं,

१ एवमानः । २ आवर्जः, (आतोघम्) । ३ आवर्जनम् ४ धनुः ।

५ नमस्त्वति । ६ दुःखं कथयति । ७ आकर्णयति ८ कीर्णम् ।

९ परिखा । १० उपानद् ।

विपरीतं । वृत्तिष्यं पत्तिष्यं । इत्यादि ॥

पिपीलिकाया अनादेः ॥१४२५॥

पिपीलिकाशब्दे छितीयपकारस्य बकारो वा स्यात् ।
पिधीलिका पिपीलिका ॥

पुडपुरयोरुत्तरपद्योरादेः ॥१४२६॥

उत्तरपदभूतयोरेतयोरादेः पकारस्य लोपो वा स्यात् ।
तालउडं, तालएउडं । गोउरं, गोपुरं ॥

पउमस्य पोम्मः ॥१४२७॥

अस्य पोम्मादेशो वा स्यात् । पोम्मं, पउमं ॥

यजोर्जः ॥१४२८॥

यजुशष्ट्वादेर्जकारो वा स्यात् । यजुवेऽमो ॥

उरयोलों लस्य रः ॥१४११॥

उकाररेफयोर्लकारो लकारस्य च रेफो बहुलं स्यात् ।
कोडंयो, कोलंयो । पोक्खरं पोक्कलं । पालयामि । परिपिल्लह ।
थिँयारेह ॥

रिओरुडः ॥१४२९॥

रिउशष्ट्वादेशो वा स्यात् । उर्ज, रिऊ ॥

उओड्डूदटौ यशा ॥१४३०॥

१ प्रीतिकम्, प्रतीतन्, पत्रिकम् । २ पद्मम् । ३ यजुर्वेदः ।

४ पुण्कम् । ५ पारपाणि । ६ परिप्रेक्षति । ७ विद्वास्ति । ८ ऋतुः ।

उत्तराच्छान्त्यस्य उद्ददावागमौ यादेशश्च पर्यायेण स्युः।
उद्धू, उद्धू, उओ ॥

जुहिद्विले च ॥१४।३०॥

जुहिद्विलशब्देऽपि लस्य द्वित्वं वा स्यात् । जुहिद्विलो,
जुहिद्विलो ॥

अलाबुरिव्वोलोपः ॥१४।११२॥

एतयोरुपधाया लोपो वा स्यात् । रिवू, रिऊ । अलाबू,
अलाऊ ॥

लुकखादीनां हः ॥१४।११३॥

लुकखादिगणपठितानामुपधाया हकारो वा स्यात् ।

“अस्सादित्वात्” लैहं, लुकखं । जीहा, जिभा । रिस्हो,
रिसभो । ककुहं, ककुदं । गाहा, गाथा ॥

आविले वस्य ॥१४।३१॥

आविलशब्देवकारस्य लोपो वा स्यात् । आइलं, आवि-
लं ॥

जुवल्लावन्नयोर्वस्य ॥१४।३२॥

अनन्योर्वकारस्य यकारो वा स्यात् । जुयलं, जुवलं ।
लायन्नं, लावन्नं ॥

उर्वसभस्य सातः ॥१४।३३॥

१ युविश्चिः । २ रिपुः । ३ रुक्षम् । ४ जिहा । ५ ऋषभः ।
६ जुगलम् । ७ लावण्यम् ।

वसभशब्दस्यार्देवकारस्याकारसहितस्योकारादेशो वा
स्यात् । उसहो, वसहो, उसभो, वसभो ॥

परिवारे वरयोर्यलौ ॥१४३४॥

परिवारशब्दे वकाररेफयोर्यकारलकारौ वा स्तः । परि-
यालो, परिवारो ॥

दिवसे वसयोर्यहौ ॥१४३५॥

दिवसशब्दे वकारसकारयोर्यकारहकारौ वा स्तः । दियहं,
दियसं, दिवहं, दिवसं ॥

उसिणपसिणयोः सिणस्य एहः ॥१४३६॥

अनयोः सिणस्य एहादेशो वा स्यात् । उण्हं । पैण्हो ।
उसिणं । पसिणो ॥

असिलेसे सस्य द्विरथ्रेतः ॥१४३७॥

असिलेसाशब्दे सकारस्य द्वित्वमिकारस्याकारश्च वा
भवतः ॥

इलोलोपश्च ॥१४३८॥

असिलेसाशब्दे इकारलकारयोर्लोपो वा स्यात् । अ-
सिलेसा, असलेसा, असिलेसा, असलेसा, अस्सेसा ॥

महरट्टे हरयोर्यत्ययः ॥१४३९॥

अस्मिन्हकाररेफयोर्यत्ययो वा स्यात् । मरहट्टं, महरट्टं ॥

सणियमश्वरस्य च्छरो यमो लोपः ॥१४४०॥

सणियमश्वदात्परस्य चरशब्दस्य च्छर इत्यादेशो यमो
लोपश्च वा स्यात् । सणिच्छरो ॥ पक्षे ।

यस्य चरे ॥१४४१॥

सणियमश्वदस्य यस्य लोपः स्याच्चरे परे । सणिच्छरो, स-
णिच्छारी ॥

इनि द्युज्ञविकारप्रकरणम् ॥

॥ अथ विभक्तिप्रकरणम् ॥

॥ तत्र पुलिंङ्गशब्दाः ॥

अधातुप्रत्ययोऽर्थवद्वास ॥१४११॥

धातुभिन्नं प्रत्ययभिन्नं चर्यवच्छब्दस्वर्णं नामस्वर्णं स्यात् ॥

कृत्तच्छितौ च ॥१४१२॥

कृत्प्रत्ययान्तं तद्वित्प्रत्ययान्तं च शब्दस्वर्णं नामसंज्ञं
स्यात् ॥

उद्दिन्दिपेह्यएढतोदिहिंतोस्ताणस्मीसवः सुप् ॥१४१
१३॥

उत् अत्, मूङ्कु इहि, असत्, अतोत् इहितो,
स्स अगम, मि इहु, पते खुसंजः स्युः । “तकार उच्चारणा-
र्थः” तत्र-उत् अत् प्रथमा । मूङ्कु छितीया । इण इहि
तुतोया । अपत् चतुर्थी । अतोत् इहितो पञ्चमी । स्स
अणन् पट्टी । मि इहु सहमी ॥

सुपश्च ॥१११८॥

सुपः प्रथमादिकमेण द्वौ द्वावेकवचनबहुवचनसंज्ञौ स्यातांम् ॥

एकस्मिन्द्वेकवचनम् ॥१११४४॥

एकत्वविवक्षायामेकवचनं स्यात् ॥

तदन्यस्मिन् बहुवचनम् ॥१११४५॥

एकत्वसंख्याभिन्नसंख्याविवक्षायां बहुवचनं स्यात् ॥

“अत्र द्विवचनं नास्त्येव” ॥

चतुर्थ्या न बहुवचनम् ॥१११४६॥

चतुर्थ्या बहुवचनं नास्ति ॥

नामः सुपः ॥२११॥

नामसंज्ञकाच्छब्दस्वरूपात्सुप्रत्ययाः स्युः ॥ अकारान्तः पुलिलङ्घो जिग्नशब्दः ॥

इदुतः पुर्स्यतः ॥२१२॥

अकारान्तपुलिलङ्घनामः प्रथमैकवचनस्योकारस्येकारो वा स्यात् । जिग्न+उ=जिणो, जिणो । जिण+अ=जिणा ॥ जिग्न+म्=जिणं । जिण+इ=जिणे ॥

इषेह्योरनुस्वारो वा ॥४१४॥

इग्नइहिप्रत्यययोरनुस्वारान्तागम्भो वा स्यात् । जिग्न+इग्न=जिणेणं, जिणेण । जिग्न+इहि=जिणेहिं, जिणेहि ॥ जिण+अण=जिणाए ॥

१ तादर्थ्ये चतुर्थ्येकवचनं क्वचिद्वर्तितदन्यत्र तु चतुर्थस्थाने षष्ठेव प्रयुज्यते ।

अतोत्यन्त्यस्य ॥२१६॥

अकारान्तान्नाम्नः परस्मिन् पञ्चम्येकवचनेऽन्त्यत्वरस्य
लोपो वा स्यात् । जिण+अतो=जिणाओ, जिणा ॥

अतोऽस्त्रियां हिस्तोतः कचित् ॥३२१८॥

अकारान्तान्नाम्नः परस्यातोत्पत्ययस्य तोतः स्थाने हिसा-
देशः स्यात् कचित्पुंसि वलीवे च । जिणाहि । जिण+इहिनो
=जिणेहिनो ॥ जिण+स्त=जिणस्त, जिण+अणम् =जिणा-
ं ॥

मेरादे: सलोपौ॥४१४॥११४॥

सप्तम्येकवचनस्य मेरादिवर्णस्य पर्यायेण सकारादेशो
लोपश्च वा स्यात् ॥

भौ व्यञ्जनादौ पूर्वस्य॥४१४॥५॥

व्यञ्जनादौ सप्तम्येकवचने परे पूर्वस्यानुस्वारान्तागमः
स्यात् । जिण + मि=जिणंसि, जिणंमि, जिणे । जिणेसु ॥

आमन्त्रणोतो लोपः कूर्वे नित्यं पुंसि वा लोपोऽतो
दीर्घः ॥३१३॥

अकारान्तान्नाम्न आमन्त्रणार्थकप्रथमैकवचनस्य कूर्वे
नित्यं लोपः पुंसि वा लोपः स्यात् तस्मिन्सत्यकारस्य दीर्घश्च ।
भो जिणा, भो जिणो, भो जिणे, भो जिण । एवं गोथम-
देवमणुस्तप्रभूतयः ॥

न्तमन्तयोरीदुतोन्तस्य ॥२१६॥

न्तमन्तयोन्तस्य लोपे वा स्यादीप्रत्यये उत्प्रत्यये परे ॥

लोपेऽनुस्वार उतः ॥२१७॥

न्तस्य लोपे सति प्रथमैकवचनस्यानुस्वारादेशः स्यात् । भगवन्त + उ = भगवं, भगवन्तो । मतिमं, मतिमन्तो । कारयं, कारयन्तो ॥

न्तमन्ताभ्यासुः ॥२११३॥

एतदन्ताभ्यां परयोः प्रथनाद्वितीयादहुवचनयोरुक्तारादेशः स्यात् । भगवन्तो । मतिमन्तो । कारयन्तो ॥

इणस्सयोर्डासूडोसौ नलोपद्वच ॥२११४॥

न्तमन्तान्तशब्दात्परयोरिणस्सयोर्डासूडोसू इत्येतौ क्रमेणादेशौ स्तां नकारस्य लोपश्च । भगवया, भगवता । भगवओ, भगवतो ॥ शेषं जिणशब्दवत् ॥

सेट्टणमो भवन्तस्य भे ॥२११५॥

इदुअणप्रत्ययसहितस्य भवन्तशब्दस्य भे इत्यादेशो वा स्यात् । भे, भवन्ते, भवन्ताणं ॥

तारादोः ॥२११६॥

तारप्रत्ययान्तात्परयोः प्रथमाद्वितीयादहुवचनयोरोक्तारादेशः स्यात् । पसत्यारे । पसत्यारो ॥ कत्तारे । कत्तारो ॥ भत्तारे । भत्तारो ॥

तारस्य तु स्तृतीयादौ वा ॥१८।१७॥

तारप्रत्ययस्य तु इत्यादेवो वा स्यात्स्तृतीयादिषु परेषु ।
प्रसत्युणां । कनुणा । अनुणा । पक्षे-प्रसत्यारेणां । कत्तरे-
णां । अक्त्तरेणां ॥

ताराद्वा डो लोपश्चारस्य ॥१।१८॥

तारप्रत्ययान्तात्परस्याभन्नणोतो डादेश आरस्य लोपश्च
वा । हे कत्त । हे भक्त । हे दाय । पक्षे जिग्नवत् ॥

रायादिभ्य आत् ॥१।१९॥

एभ्यः परस्य प्रथमाया एकवचनस्याकारदेशः स्यात् ।
राया । वा० (आभन्नणे उम्बत्तवयः) हे रायं ॥

सोऽणडु वा ॥१।१९॥

एभ्यः परस्य अप्रत्ययस्याणडागम्भो वा स्यात् । रायाणं,
रायं ॥

अदितोरणोः ॥१।११०॥

रायादिभ्यः परयोः प्रथमाद्वितीययोर्विहृवचनयोरणो
इत्यादेशः स्यात् । रायायोः ॥

राये सेणस्य यस्य न्ना ॥१।१११॥

रायगद्वयेणप्रत्ययमहितस्य यस्य न्ना इत्यादेशः
स्यात् । रन्ना ॥

सस्तस्य शो ॥२११२॥

रायशब्दस्य स्तप्रत्ययसहितस्य यस्य शो इत्यादेशः स्यात् ।
रशो ॥

रायस्याणमिद्योरिर्यस्य ॥२११३॥

रायशब्दस्य यस्येकारादेशः स्यादणमिद्यप्रत्यययोः ।
राईहि । राईणं ॥ शेषं जिणवत् ॥ अत्त+उ अत्ता ।
अत्या । अरहा । अत्ताणं । अप्पाणं । बुद्धाणं ॥

अत्ताप्पाभ्यां च ॥२११४॥

आभ्यां परस्येणप्रत्ययस्य णा इत्यादेशः स्यात् । अत्तणा ।
अप्पणा ॥

सस्तस्य णोः ॥२११५॥

आभ्यां परस्य स्तप्रत्ययस्य णो इत्यादेशः स्यात् ।
अत्तणो । अप्पणो ॥ शेषं जिणवत् ॥

सुट् चेणस्य ॥२११६॥

जसादिभ्यः परस्येणप्रत्ययस्य डासादेशः लुडागमश्च स्यात् ।
जस+इण=जससा । अणसा । वयसा । कायसा । तेयसा ।
चक्रवृसा । जोगसा ॥

जसादिभ्यः सोः ॥२११७॥

जसादिभ्यः परस्य स्तप्रत्ययस्य सो इत्यादेशो वा स्यात् ।
जससो, जसस्स । मणसो, मणस्स ॥

मणस्य वा ॥४।४।६॥

व्यञ्जनादौ सप्तम्येकवचने परे मणशब्दस्यानुस्वारान्तागमो
वा स्यात् । मणसि, मणंसि, मणंमि ॥ शेषं जिणवत् ॥

कम्मधम्मयोररिणे ॥२।१।२४॥

कम्मधम्मशब्दयोरुकारान्तादेशः स्यादिणप्रत्यये परे ।
कम्म+इण=कम्मुणा । धम्म+इण=धम्मुणा । शेषं जिणवत् ॥

॥ इकारान्तः पुलिलङ्ग्नो मुणिशब्दः ॥

आदिदुङ्घयः स्वरे सुषि पूर्वसवर्णः ॥१।२।१४॥

आकारादिकारादुकाराच्च स्वरादौ सुषि परे पूर्वपरयोः
पूर्वसवर्णदीर्घ एकादेशः स्यात् । मुणि+उ=मुणी ।

अदितोर्णो वा ॥२।१।२५॥

इदुङ्घयां परयोः प्रथमाद्वितीयावहुवचनयोर्णो इत्यादेशो
वा स्यात् पुंसि । मुणि+अ=मुणिणो, मुणी ॥ मुणि+म=
मुणि । मुणि+इ=मुणिणो, मुणी ॥

इदुङ्घयामिणस्य णा ॥ २।१।१९॥

इदुङ्घयां परस्येणप्रत्ययस्य णा इत्यादेशः स्यादस्त्रियाम् ।
मुणि +इण=मुणिणा । मुणि+इहि=मुणीहिं, मुणीहि ॥

अएतः स्सणावावस्त्रियाम् ॥२।१।२६॥

इदुङ्घयां परस्याएतः स्स णो इत्यादेशौ पर्यायेण स्तोऽ-
स्त्रियाम् । मुणि+अए=मुणिणो, मुणिस्स ।

कचिदात्ससः ॥२१२८॥

अकारात्परस्याप्यएतः स्स इत्यादेशः स्यात् कचित् ।
“ जसद्वाए ” (यस्मै अर्थायेत्यर्थः) ॥

अतोत्ससयोर्णोत् ॥२१२७॥

इदुद्ध्यां परथोः पश्चमीषष्ठ्येकवचनयोर्णो इत्यादेशो वा
स्यात् । मुणि+अतो=मुणिणो, मुणीओ । मुणि+इहिन्तो
=मुणीहिन्तो ॥ मुणि+स्स=मुणिणो, मुणिस्स, मुणि+अणं
=मुणीणं ॥ मुणि+मि=मुणिसि, मुणिमि, मुणी । मुणीसु ॥

युभ्यां च ॥२१२४॥

इकारोकाराभ्यां परस्यामन्त्रणैकवचनस्य लोपो वा स्यात् ।
भो मुणि ! मुणी ! भो मुणी ! मुणिणो ! ॥ “ भो सक्का देविंदा
देवराया दाहिणडूढलोगाहिवइ ” एवं तवस्सिगिरिजलहिप्रभृ-
तयः ॥

॥ उकारान्तः पुलिँङ्गः साहुशब्दः ॥

साहु+उ=साहू ।

अतोऽवोङ्गुतः ॥२१२६॥

उदन्तात्परस्थ प्रथमावहुवचनस्यातोऽवोडादेशो वा
स्यात् । “ डित्वाद्विलोपः ” साहु+अ = साहवो , साहुणो ,

१भग ०६-३३।२ भोः शक्त ! देवन्द्र ! देवराज ! दक्षिणाधीधिपते !
स्थग ०३-१ ॥

साहू ॥ साहुं । साहुणो, साहू ॥ साहुणा । साहूहिं, साहूहि ॥
साहुणो, साहुस ॥ साहुओ, साहुणो । साहूहितो ॥ साहुणो,
साहुस । साहुण ॥ साहुलि, साहुलि, साहू । साहुसु ॥
ओ साहू । साहुओ ! साहुणो ! साहू ! ॥ एवं सच्चनु-भाणु-
प्रभृतयः ॥

वहोरवेरतः ॥३१॥३०॥

वहुयाव्यस्यादन्तादेशः प्रथमादहुवचनस्यैकारादेशश्च । वहूः
वहवे ॥

पितुप्रसृतीनामोस्यात् ॥३१॥३५॥

पितुप्रसृतीयाव्यस्यनिधित्व उक्तोकारादुप्रत्यये पूर्वपरयोराकार
एकादेशः स्यात् । पिता, पिथा ॥

अत्यरोः ॥३१॥३६॥

उक्तोकारादुप्रत्यये परे पूर्वपरयोररो इत्यादेशः स्यात् ।
पितरो, पिथरो ॥

अरोऽनि ॥३१॥३७॥

उक्तोकारस्यार इत्यादेशः स्यान्मप्रत्यये । पितरं, पिथरं ।

स्त्रस्य वा ॥३१॥३८॥

उक्तोकारात्परस्य रसप्रत्ययस्यैसादेशो वा स्यात् । पितरं,
पिथरं, पिडणो । शेषं साहुवत् ॥ एवं भाणु-नाणु-जामा-
त्वादयः ॥

उतः पितुषभृतिभ्यो उडरमावामन्त्रणे ॥११२।३१॥

पितुषभृतिशब्दात्परस्यामन्त्रणोतो उडरम् इत्येतावादेशो
पर्यायेण स्तः । हे पिय ! हे पियरम् ! ॥

डावोरतः ॥२।१।६।४॥

गोशब्दात्परस्य प्रथमावहुवचनस्य डावो इत्यादेशः स्यात् ।
वा० (डावोर्वस्य लोपो वा वक्तव्यः) गाओ, गावो । गोहि ॥

गोर्डवम् ॥२।१।६।३॥

गोशब्दात्परस्याणप्रत्ययस्य डवमित्यादेशः स्यात् ।
शब्दं ॥

सञ्चादयः सञ्चणामाः ॥२।१।६।७॥

सञ्चादयः शब्दाः सञ्चणामसंज्ञाः स्युः । सञ्च + अ =
सञ्चवे, सञ्चो ॥

सञ्चणामादत्यैः ॥२।१।६।८॥

अकारान्तसञ्चणामशब्दात्परस्यावहुवचनेऽति प्रत्यये परे
पूर्वपरयोरेकार एकादेशः स्यात् । सञ्च + अ = सञ्चवे ॥ सञ्चं ।
सञ्चे ॥ सञ्चेण, सञ्चेष्ठ, सञ्चेहिं, सञ्चेहि ॥ सञ्चाए ॥ स-
ञ्चाओ, सञ्चा । सञ्चेहिंतो ॥ सञ्चस्स ।

इस्तिसणमः ॥२।१।४।०॥

अकारान्तसञ्चणामशब्दात्परस्याणप्रत्ययस्येस्तिमित्यादेशः
स्यात् । सञ्च + अणस् = सञ्चेस्ति ॥ सञ्चंसि, सञ्चंस्ति,
सञ्चे । सञ्चेस्तु ॥

कजतेभ्योऽतोतो म्हा ॥२१।४१॥

एभ्यः परस्य पञ्चम्येकवचनस्यातोन्नो म्हादेशो वा स्यात् ।
जम्हा । शेषं सञ्चाच्चद्वत् ॥

उत्येततयोरुक्लीवे सः ॥२१।४२॥

एततशब्द्योरुपधायाः प्रथमैकवचने परे स इत्यादेशः
स्याद्क्लीवे ॥

तस्य लोपो वा ॥२१।४३॥

एततशब्द्यसम्बन्धिनः प्रथमैकवचनस्य लोपो वा स्यात् ।
से, सो, स । ते ॥ तम्हा ॥

तस्य सस्तस्य सेवा ॥२१।४४॥

तदाच्चस्य स्सहितस्य सेइत्यादेशो वा स्यात् । से
तस्येत्यर्थः ॥ के, ओ । के ॥ कं । के ॥ केण, केण । केहिं,
केहि ॥ काए ॥ करहा, काओ ।

कादिहिंतो रितो डओः ॥२१।४५॥

कशाच्चात्परस्येहिंतोप्रत्ययस्यादेरिकारस्य डओ इत्यादेशः
स्यात् । कओहिंतो ॥ कस्स । केसि ॥

इमकाभ्यां सेः सिं वा ॥२१।४६॥

आरयां परस्य सहम्येकवचनस्य सेः सिं इत्यादेशो वा
स्यात् । कस्सि, कंसि, कंमि, के । केसु ॥

इमस्त सोतोऽयम् ॥२१।४७॥

इमशब्द्योप्रत्ययसहितस्यादित्यादेशो वा स्यात् ।
इम + उ = अयं, इमे,

मोर्णड् वा ॥२।१।५१॥

इमसम्बन्धिनो मो इत्यस्य णडागमो वा स्यात् । इणमो, इमो । “ जंबू^१ इणमो अण्हयसंवरविणिच्छयं पवयणस्स निसंदं ” इमे ॥

मस्य णोऽमि ॥२।१।५२॥

इमसम्बन्धिनो मकारस्य णकारादेशो वा स्यात् । इण, इमं । “ इणमंकखेवं पुच्छे ” ॥ इमे ॥

इणेऽणः ॥२।१।५३॥

इमशब्दस्याण इत्यादेशो वा स्यात् इणप्रत्यये । अणेण, इमेण, इमेण । इमेहिं, इमेहि ॥ इमाए ॥ इमाओ, इमा । इमेहिंतो ॥

सिंसस्यो रो वा ॥२।१।५४॥

इमशब्दस्याकारादेशो वा स्यात् सिंसस्योः परयोः । असस, इमस्स । इमेसिं ॥ असिं, इसंसि, इमंमि । इमेलु ॥ एसो, एसे, एस । एए ॥ एयं । एए ॥ एएण, एएण । एएहिं, एएहि ॥ एयाए ॥ एयाओ, एया, एएहिंतो ॥ एएसिं । एएलु ॥

अनुस्वारस्येसिनः ॥२।१।३६॥

सव्वणामशब्दात्परस्यैसिंप्रत्ययस्यानुस्वारस्य लोपो वा स्यात् । एएसि । जेसि । तेसि । एवमन्नकयरेयरादयः ॥

१ जम्बू ! इदमाखव (श्रव) संवरविनिश्चयं प्रवचनस्य निस्यन्दम् । परह ० १-१ । २ इममाक्षेपं पृष्ठवान् । भग ० २-१ ।

अस्महस्य हमहमौ स्रोतः ॥राशि७५॥

उत्प्रत्ययसहितस्याम्हशब्दस्य हं अहमिति च पर्यायेण निपात्येते । हं, अहं ।

स्रोतो वयम् ॥राशि७६॥

अवश्ययसहितस्याम्हशब्दस्य वयमित्यादेशो वा स्यात् ।
अस्मे, वयं ।

स्रोतो मेमंसमस्तमः ॥राशि७७॥

मप्रत्ययसहितस्याम्हशब्दस्य मे, मं, मम, मम्, इति च पर्यायेण निपात्यन्ते । मे, मं, मम, मम् ।

स्रोतो प्रोः ॥राशि७८॥

अम्हशब्दस्य छितीयावहुवचनान्तस्य प्रो इत्यादेशो वा स्यात् । प्रो, अस्मे ॥

सेषस्य सप्तमयौ ॥राशि७९॥

इषप्रत्ययसहितस्याम्हशब्दस्य मए मया इति च पर्यायेण निपात्येते । मया, मए । अस्मेहिं ॥

स्रोतोतो ममाओममाहिंतावौ ॥राशि८०॥

पञ्चल्येकावचनसहितस्याम्हशब्दस्य ममाओ ममाहिंतो इति च निपात्येते । ममाओ, ममाहिंतो । अस्मेहिंतो ॥

सस्सर्य सम्भज्जं मज्जाश्च ॥२१६३॥

स्सप्रत्ययसहितस्याख्यशब्दस्य मम भज्जं मज्जाश्च-
कारान्मे मम इति पर्यादेण निपात्यते । मम, मम्, महस,
भज्जं, महं, मे ।

मौ ममं ॥२१६४॥

मिप्रत्यये परे अम्हशब्दस्य मममित्यादेशः स्यात् । म-
मंसि ।

अणमोऽणो लोपः ॥२१६५॥

अम्हशब्दास्परस्याणंत्ययस्याणो लोपो धा स्यात् ।
अम्हं,

साणमोऽहस्ताकमौ ॥२१६६॥

षट्ठीवहुवचनसहितस्याख्यशब्दस्य णे अस्ताकमिति च
का निपात्यते । णे, अस्ताकं, अम्हाणं ॥“एँ णे पेच्चभवे”

मस्तिं वा सस्तेः ॥२१६७॥

स्त्रियसहितस्याख्यशब्दस्य मस्तिं इति वा निपात्यते ।
मस्तिं, अम्हेषु ॥

१ एतदस्माकं प्रत्यभवै ॥ ओव० २७ ॥ २ ‘तं भद ण भवतु
दैवाग्नुपिग्राणं मस्तिं जस्त अग्नुपमावेणं अकिकडे जाव विहरामि’
भग० ॥३-१॥

(तद्वां भीतु देवानुप्रिवाणां सपि यस्य तु प्रभावेणाकितयो यावद्विहरामि)

तुम्हशब्दः ॥

सोतस्तुम्हस्य तंतुभेतुम्भः ॥२१८॥

उप्रत्ययसहितस्य तुम्हशब्दस्य तं तुमे तुममिति च पर्यायेण निपात्यन्ते । तं, तुमं, तुमे ॥

वहुवचनेषु तुव्यभतुज्ज्ञौ ॥२१९॥

तुम्हशब्दस्य वहुवचनेषु परेषु तुव्यम् तुज्ञक्त इत्येतावादेशौ पर्यायेण वा स्तः । तुव्यमे, तुज्ञक्ते, तुम्हे ॥

मिमौ च हो लोपः ॥२२०॥

मिप्रत्यये मप्रत्यये च परे तुम्हशब्दस्य हकारस्य लोपः स्यात् । तुमं, तुव्यमे ॥

सेणस्य तुमे ॥२२१॥

इणप्रत्ययसहितस्य तुम्हशब्दस्य तुमे इति निपात्यते । तुमे । तुव्यमेहिं, तुज्ञक्तेहिं, तुम्हेहिं ॥

सातोतस्तुम्भाहिंतो ॥२२२॥

अतोत्प्रत्ययसहितस्य तुम्हशब्दस्य तुमाहिंतो इति निपात्यते । तुमाहिंतो । तुव्यमेहिंतो ॥

सस्सस्य तेतवतुज्जंतुमंतुहंतुज्ञाः ॥२२३॥

सप्रत्ययसहितस्य तुम्हशब्दस्यैते पर्यायेण निपात्यन्ते । ते, तव, तुज्ञक्त, तुमं, तुहं, तुज्ञ ॥

अणमोऽमः ॥२१९२॥

तुम्हशब्दसम्बन्धिनो मकाररहितस्याणंप्रत्ययस्य लोपो
वा स्यात् । तुव्यं, तुम्हं, तुम्हाणं ॥ तुमंसि । तुव्येषु, तुम्हेषु ॥

॥ इति स्वरान्ताः पुलिङ्गाः ॥

अथ स्वरान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

तत्राकारान्तः स्त्रीलिङ्गो मालाशब्दः ॥ माला+उ=माला

आतश्चादितोरोक् ॥२१३२॥

आदिदुद्धयः परयोः प्रथमादितीयाबहुदद्यनयोरोगागमो
वा स्यात् स्त्रियाम् । मालाओ, माला ॥

आदीदूतां हृस्वो मि ॥२१३३॥

मि परे आकारेकारोकाराणां हृस्वः स्यात् । माला+म्=मालं ।
मालाओ, माला ॥

णस्य स्त्रियामेः ॥२१३४॥

इणप्रत्ययसम्बन्धिनो णकारस्य स्त्रियामेकारादेशः स्या-
त् । मालाए । मालाहिं ॥ मालाए ॥ मालाओ । माला-
हिन्तो ॥

१ “ आदिदुद्धयः ” इत्यादिना पूर्वपरयोः पूर्वसर्वर्गदीर्घैकादेशः ।

स्तुत्याएः ॥२१३४॥

स्तुत्यप्रत्ययस्य रित्रियामए इत्यादेशः स्यात् । मालाए ।
मालाणं ॥

मेरांदीदूङ्घचः ॥२१३५॥

आकारादीकारादृकाराच्च परस्य सक्षम्या एकवचनस्याप्यए इ-
त्यादेशः स्यात् । मालाए । मालासु ॥

आतो डे रीदूङ्घचां डिहु वाऽमन्त्रणे ॥२१३६॥

आमन्त्रणैकवचनस्याकारात्परस्य डे ईकारादृकाराच्च पर-
स्य ऋमेण डि हु इत्येतावादेशौ वा स्तः । ओ माले! माला!
ओ नह! भो वहु! ॥

ईकारान्तः स्त्रीलिङ्गो दिट्ठिशब्दः ॥

दिट्ठी । दिट्ठीओ, दिट्ठी ॥ दिट्ठिं । दिट्ठीओ, दिट्ठी ॥
दिट्ठीए । दिट्ठीहिं ॥ दिट्ठीए ॥ दिट्ठीओ । दिट्ठीहिन्तो ॥ दि-
ट्ठीए । दिट्ठीणं ॥ दिट्ठिसि । दिट्ठीसु ॥ भो दिट्ठी! । दिट्ठीओ! ॥

ईकारान्तः स्त्रीलिङ्गः समणीशब्दः ॥

समणी । समणीओ, समणी ॥ समणि । समणीओ,
समणी ॥ समणीए । समणीहिं ॥ समणीए ॥ समणीओ ।
समणीहिन्तो ॥ समणीए । समणीणं ॥ समणीए । समणीसु ॥
भो समणि! । समणीओ! ॥

उकारान्तः स्त्रीलिङ्गो धेणुशब्दः ॥

धेजू । धेणूओ, धेणू ॥ धेणुं । धेणूओ, धेणू ॥ धेणूए ॥

धेणूहि० ॥ धेणूए० ॥ धेणूओ० ॥ धेणूहिन्तो० ॥ धेणूए० ॥ धेणूण० ॥
धेणूए० ॥ धेणूसु० ॥ ओ धेणू० ॥ धेणूओ० ॥

ऊकारान्तः स्त्रीलिङ्गो वहूशब्दः ॥

वहू । वहूओ, वहू ॥ वहुं । वहूओ, वहू ॥ वहूए० ।
वहूहि० ॥ वहूए० ॥ वहूओ० ॥ वहूहिन्तो० ॥ वहूए० । वहूण० ॥
वहूए० ॥ वहूसु० ॥ ओ वहु० ॥ वहूओ० ॥

सव्वशब्दस्य स्त्रीत्वे वाच्ये—सद्वा०, सद्वा० ॥
सव्वं०, सद्वा०, सद्वा० ॥ सद्वाए०, सद्वाहि० ॥ सद्वाए० ॥
सद्वा०, सद्वाहिन्तो० ॥ सद्वाए० ॥

आतस्म म् सव्वणामात् ॥२१५५॥

आकारान्तात्सव्वणामशब्दात्परस्याणमः स्त्रीदेशाः
स्यात् । सद्वा+अणम्=सद्वालिं० ॥ सद्वाए०, सद्वासु० ॥ जा०
जाओ० ॥ जं०, जाओ० ॥

जातयोरीर्वेण० ॥२१५६॥

अनयोराकारादिणसम्बन्धिनीकारे परे पूर्वपरयोरीकार ए-
कादेशो वा स्यात् । जीए०, जाए०, जाहिं० ॥

अएसससीनामिमाकाजाताभ्यो डीसे० ॥२१५७॥

इसाकाजाताशब्देभ्यः परेषांषष्ठीचतुर्थीस्सम्येकवचनान्ना०
डीसे इत्यादेशो वा स्यात् ॥ जीसे जाए०, जीसे, जाए०,
जासि० ॥ जीसे, जाए०, जासु० ॥ एवं काताशब्दौ ॥

स्त्रियामियम् ॥२१४॥

इमगच्छस्योत्पत्त्वसहितस्य स्त्रियामियमिति वा निपात्यते । इयं, इमा ॥

देशेभाददितोः ॥२१५॥

स्त्रियामिमशब्दात्परयोरदितोऽन्ते आदेशः स्याच्चकारादोगागमो वा स्यात् । इम्यु, इमाओ, इमा ॥

स्तस्य ढीए ॥२१५॥

स्त्रियामिमशब्दात्परस्य स्तस्यत्वस्य ढीए इत्यादेशो वा स्यात् । इमीसे, इमीए, इमाए । इमासि ॥ वा० (इमात्सेडी-साएः क्वचिद्ब्रह्मत्वः) इमीसाए । शेषं जाशब्दवत् ॥ एताशब्दस्योपवायाः सकारादेशो, एसा, एयाओ, एया ॥ शेषं स्तव्यावत् ॥

॥ इति स्वरान्ताः स्त्रीलिङ्गाः ॥

अथ स्वरान्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

उतः क्लीवान्सः ॥२१६०॥

नपुंसकात्परस्य प्रथमाया एकवचनस्य मादेशः स्यात् । वा० + उ = वणं ॥ दहि + उ = दहिं ॥ महु + उ = महुं ॥

अदितोरेकैकस्य णिती दीर्घश्च ब्रह्मते ॥२१६१॥

क्लीवात्परयोः प्रथमादितीयावहुवचनयोः प्रत्येकं णि ति द्वन्द्वेनावादेशो पर्यायेण स्तः प्रकृतेदीर्घान्तादेशश्च ॥

तेरनुस्वारो वा ॥२१६२॥

आदेशभूतस्य तेरनुस्वारान्तागमो वा स्थात् । वण+अ=वणाणि, वणाइं, वणाइ ॥ दहि+अ=दहीणि, दहीइं, दही-इ ॥ महु+अ=महूणि, महूइं, महूइ ॥ छितीयांयामपि तथा । सम्बोधने हेवण! । हे दहि! । हे महु! । हे वणाणि! । इत्यादि ॥ शेषं पुंचत् ॥ सबं । सब्बाणि, सब्बाइं, सब्बाइ ॥ जं । जाणि, जाइं, जाइ ॥ तं । ताणि, ताइं, ताइ ॥ कं । काणि, काइं, काइ ॥ इमं । इमाणि, इमाइं, इमाइ ॥ एयं । एयाणि, एयाइं, एयाइ ॥ शेषं पुंचत् ॥

॥ इति स्वरान्ता नपुंसकलिङ्गाः ॥

अथ संख्यावाचकास्त्रिलिङ्गाः ॥

दोरदितोर्डोः ॥२१६३॥

दुशब्दात्परयोरदित्प्रत्यययोर्डोऽइत्यादेशः स्थात् । दु+अ=दो । दु+इ=दो ॥

दुवे डोणणी कचित् ॥२१६४॥

दुशब्दात्परयोरदितोः कचित् प्रत्येकं दुवे डोणिण इत्ये-
तावाइश्वौ स्तः । दुवे । दोणिण ॥

इस्वहीहिंतवां दुप्रभृतिभ्यः ॥१३।१८॥

दुप्रभृतिभ्यः संख्यावाचकेभ्यः परेषामेषामादिस्वरस्य
लोपः स्थात् ।

इहीहिंतोऽणभिसुष्वोत् ॥२१६५॥

तुशब्दस्योकारादेशः स्यादिहि-इहिंतो-अणम्-इसु-प्रत्य-
थेषु । दोहिं । दोहिंतो ॥

संख्यावाचकादृणलो एहम् ॥२१७२॥

संख्यार्थकादृष्टात्परस्तात्यस्य एहमित्यादेशः स्या-
त् । दोष्हं । दोष्हु ॥

तेर्डओः ॥२१७३॥

तिशब्दात्परयोरदितोर्डओ इत्यादेशः स्यात् । ति+अ
=तओ । ति+ह=तओ ॥

चिणश्च ॥२१७४॥

तिशब्दात्परयोरदितोर्णिण इत्यादेशः स्यात् क्वचित् ।
निणिण । तिहिं । तिहिंतो । निणहं । तिष्ठु ॥

सादितश्चत्तारि चतुरः ॥२१७५॥

अदित्यस्यसहितस्य चउशब्दस्य चत्तारि इति निषा-
स्यते । चउ+अ=चत्तारि । चउ+इ=चत्तारि । चउहिं । चउ-
हिंतो । चउष्हं । चउष्हु ॥

रोश्च ओः ॥२१७६॥

चतुरशब्दात्परयोरदितो रो इत्यादेशः क्वचित् । चउरो ॥

पञ्चादिभ्यो लोपः ॥२१७०॥

षष्ठादिमंख्यावाचकेभ्यः परयोरदितोलोपः स्यात् । पञ्च ।

पंचहिं, पंचहितो । पंचणहं । पंचसु ॥ एवं छशब्दादरभ्याद्वा-
रसपर्यन्तं बोध्यम् ॥

संख्यायां ते: ॥२१।७१॥

संख्यार्थकतिप्रत्ययान्तात्परयोरदितोर्लोपः स्यात् । कति ।
जति । तति । वीसाद्या नउइपर्यन्ताः शब्दाः संख्यासंख्येयोभ-
यवाचकाः, तत्र संख्येयवाचकत्वे नित्यैकवचनान्ताः संख्यावा-
चकत्वे वचनद्वयान्ताः ॥

वीसादीनामानउईनां छीषत्वं प्रथमाद्वितीययोः
॥२१।७३॥

नउइशब्दपर्यन्तानां वीसादिशब्दानां प्रथमायां द्वितीया-
यां च नपुंसकवद्गूप्यं स्यात् ॥

नाम्नो नपुंसके हस्तः ॥२१।७४॥

नाम्नो हस्तान्तादेशः स्याज्ञपुंसके । एगूणवीसां । एगूणवीसा ।
चत्तालीसं । चत्तालीसा । एगूणतीसाइं वाससहस्राइं । अड-
यालीसाए संबच्छरेहिं ॥

॥ इति संख्यावाचकास्त्रिलिङ्गाः ॥

॥ इति विभक्तिप्रकरणम् ॥

॥ अथाव्ययप्रकरणम् ॥

अव्ययम् ॥११११६॥

अधिकारोऽव्ययम् ॥

सद्वदा त्रिषु लिङ्गेषु, सर्वासु च विभक्तिषु ।
वचनेषु च सर्वेषु, यत्र व्येति तदव्ययम् ॥ १ ॥

अहाद्यः ॥१११२०॥

अहादिग्णापठिताः शब्दा अव्ययसञ्ज्ञाः स्युः ॥ अ-
अण निषेदे । अह आनन्तर्यादौ । अइरा तत्काले । अइव
अईव अधिके । अंग आभन्नणे । अन्तर् अन्तरेण
अभाववति । अंते अंतो मध्यदेशे । अकम्हा दैवादित्यर्थे ।
अचिरं शीघ्रतायाम् । अजस्सं निरन्तरे । अजज
अस्मिन्नहनि । अजजयाए अव्यप्रभृत्यर्थे । अज्जसुए
अद्यश्व इत्यर्थे । अणिसं सतते । अति अतिशये । अतिथ
अस्तीतितिङ्गतप्रतिरूपकमव्ययम् । अदु अदुत्तरं आन-
न्तर्यादौ । अदुवा पक्षान्तरे । अधो नीचैरित्यर्थे । अभि
आभिक्षुख्ये । अभिक्खणं अभिक्खं पौनःपुन्ये । अलं
पर्याह्यादौ । अलसंथु अलमहित्यर्थे । अवि सहृच्च-
यादौ । अविअ पक्षान्तरे । अवियाइं सम्भावनायाम् ।
असहं असतिं पौनःपुन्ये । अहवणं अथवाऽर्थे । अहावरं

अहे ततःपरमित्यर्थे । अहो नीचदेशे । आ मर्यादाभिविधादौ । आईं वाक्यालङ्कारे आउ पक्षान्तरे । आरा समीपे । इह श्राकव्ये । इह इति इति इय प्रकारे, समाप्तौ च । इव साहृदये । ईसं ईसि ईसिं अल्पत्वे । उण उणो पुनरित्यर्थे । उदाहु उदाहुं पक्षान्तरे । उपरि उच्चिं उवरि उपर्यर्थे । उस्सण्णं उस्सन्नं प्रायोऽर्थे । उपरि पूर्वप्रकारे । ए सम्बोधने एतत्प्रकारे । एम एमाइ इत्यादौ । एमेव एतत्प्रकारे । एव अवधारणे । एवं पूर्वोक्तरीतौ । एवण्हं वाक्यालङ्कारे । किं जिज्ञासायाम् । किंच पक्षान्तरे । किणाइ किञ्चिन्मात्रभित्यर्थे । किणणं जिज्ञासायाम् । किर किल निश्चये । कीस कस्मादित्यर्थे । कदू कु कुत्सायाम् । खलु निश्चये वाक्यालङ्कारे च । चिछुं चै भृशभित्यर्थे । जइ जति जदि यथर्थे । जाउ कदाचिदित्यर्थे । जाव ताव यावत्तावदित्यर्थे । जुगवं एकस्मिन् काले । इति शीघ्रतायाम् । ण निषेधे । णं वाक्यालङ्कारे । णवरं णवरि कैवल्यार्थे । णहु निषेधे । णाइ निषेधे । णाणा अनेकस्मिन् । णिहो नीचदेशे । णु प्रह्ने । णूणं निश्चये । णो निषेधे । णणं एहं वाक्यालङ्कारे । तं तत्रत्यार्थे । तिति पूर्वोक्तप्रकारे समाप्तौ च । तु सहुच्चये । थ वाक्या-

लङ्कारे । दिया दिवसे । दूरा दूरदेशे । धणियं अति-
 शये । धिच्छि धिर धिसि धिकारार्थे । न निषेधे ।
 नणु शङ्कायाम् । नमो नमस्कारे । नवरं नवरि कैव-
 ल्यार्थे । नहु निषेधे । नाणा अनेकस्मिन् । नूणं निश्च-
 ये । नो नोणं निषेधे । दुडु दुष्टे । पए पगे प्रभाते ।
 पच्छा उत्तरत्र । पभिइ पभित्ति प्रारभ्येत्यर्थे । परेवं
 परदिने । पसढं प्रसह्येत्यर्थे । पाए प्रायोऽर्थे । पाओ
 पातो प्रभाते । पायं प्रायोऽर्थे प्रभाते च । पि अप्यर्थे ।
 पिव इवार्थे । पिहं पिहु पिहो पुढो पृथगर्थे । पुण
 पुणो पुनरित्यर्थे । पुरा पूर्वकाले अग्रे च । पुरत्था पुर-
 च्छा पुरे अग्रे इत्यर्थे । पुला पूर्वकाले । बहिं वाह्ये ।
 भंते पूज्यसम्बोधने । भिसं अतिशये । भुज्जो
 भुज्जो वाहुल्ये । भे भो सम्बोधने । मज्जो मध्ये ।
 मणयं मणा अल्पे । माहं निषेधे । मिव इवार्थे ।
 मिहो परस्परस्मिन् । मुसा अस्त्ये । मुहा निष्ययोजने ।
 मुहु पौनःपुन्ये । य चार्थे । युगवं एककाले । रह रहो
 एकान्ते । राओ राव्रावित्यर्थे । रिते विनाऽर्थे । वि अ-
 प्यर्थे । विव इवार्थे । विसं वीसु पृथक्त्वे । व्व इवार्थे ।
 सङ्गं सङ्कुदर्थे सदार्थे च । संपदं संपर्यं एतत्काले । सं-
 पाओ प्रभाते । सङ्गवं प्रत्यक्षज्ञने । समंतं समंता

सर्वप्रकारेणोत्यर्थे । सणिअं शनैरित्यर्थे । सद्विं समं
सहार्थे । सयं सकृदित्यर्थे स्वयमित्यर्थे च । सयं
सतते । सयराहं सत्वरमित्यर्थे । सायं सूर्यास्तमनसमये ।
सुइरं दीर्घकाले । सुए अनागतदिने । सुहु सौष्ठवे ।
सुतरं सहजत इत्यर्थे । सेवं तदेवमित्यर्थे । हंता स्वीका-
रे । हंद आश्र्वयर्थे । हंदि हंभो आमन्त्रणे, क्रुद्धसंबो-
धने, विकल्पविषादपञ्चात्तापनिष्ठयेषु च । हउं हा
इत्यर्थे । हणिहणि प्रतिदिनम् । हच्छी खेदे । हच्वं
शीघ्रतायाम् । हिज्जो अतीतदिवसे । ही अश्वर्थे ।
हुरथा बहिर्देशो । हुलियं शीघ्रतायाम् । हे सम्बोधने ।
हेड हेढा हेडि हेडिल्ला नीचदेशो । हे हो आमन्त्रणे ।

अत्याद्यश्च ॥११२१॥

अत्यादिगणपठिताः शब्दा अव्ययसंहाः स्युः ।

अइ अति अतिशये उत्कर्षे च । अणु अलु पञ्चात्साहश्य-
लक्षणादिषु । अधि अहि सत्त्वेऽधिकारे च । अभि
आभिभुख्यादौ । अव उव ओ निष्ठयानादरालम्यनादिषु ।
आ सीमादौ । आविर् व्यक्ते । उ उद् ऊर्ध्वादौ । उ
उप उव ओ ओव समीपादौ । णि नि निषेधादौ । णिर्
निर् वियोगे निष्ठितादौ च । तु पृथग्भावादौ । दु दुर्पीडादौ ।

प प्य प्रकर्षादौ । पडि परि व्यासिलक्षणप्रातिकूल्यादौ ।
परा प्राधान्यादौ । परि पलि सर्वनेत्यर्थे । पाउ पाउर्
प्रकाश्ये । वि नियोगादौ । सद् अद्वायाम् । सम्
समुच्चयादौ ।

अस्मादितद्वितान्तः ॥१३२२॥

अम् आ आवन्ति इह इष्ण इष्ण इह ई ए कखुत्तो
चणं चि चिय पहं पिंहं पहु ता ति तो त्य त्यं दा दार्णि धा
या सि सो स्स स्सि हं ह हा हि हियं हुणा इत्येतत्तद्वित-
प्रत्ययान्तः शब्दा अव्ययसंज्ञाः स्युः । जं यस्मादित्यर्थः ।
तं तस्मादित्यर्थः । ता तत इत्यर्थः । सव्वावन्ति सर्वभित्यर्थः ।
केह कश्चित् केचिदित्यर्थः । केणह केनचिदित्यर्थः । कोह
कश्चिदित्यर्थः । जेणं जेण यत्रेत्यर्थः । तेणं तेण तत्रे-
त्यर्थः । कियणा कथभित्यर्थः । इह अस्मिन्नित्यर्थः । किंह
कुत्रेत्यर्थः । कयाहं कयाईं कदाचिदित्यर्थः । कस्सईं
कस्यचिदित्यर्थः । जाए यत इत्यर्थः । ताए तत इत्यर्थः ।
एगासाए प्रकामत इत्यर्थः । दुक्खुत्तो छिकृत्व इत्यर्थः ।
तिकखुत्तो त्रिकृत्व इत्यर्थः । इमंचणं इमंचनेत्यर्थः ।
एकंचणं एकंचनेत्यर्थः । जावंचणं जावचणं यावचनेत्यर्थः ।
तावंचणं तावचनेत्यर्थः । कहिंचि कुत्रचिदित्यर्थः । कुहिं-
चि य कुत्रचिदित्यर्थः । जपहं यस्मादित्यर्थः । इपिंह इयपिंह

॥१४॥

समाजीकरण: उत्तराखण्ड

αποτελεσματική επιφέρειαν την περίοδο

इकारान्ता दिस्यादयः ॥११२५॥

इकारान्ता दिस्यादिशब्दाश्च समासैऽव्ययसंज्ञाः स्युः । अहो-
निसि । दिसोदिसि । गुरुमाणुमिम् ॥

अव्ययाच्च ॥४१६॥

अव्ययात्परत्य वहुलं लुपो लोपः स्यात् ।

॥ इत्यव्ययप्रकरणम् ॥

—८७—

॥ अथ स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम् ॥

अतः स्त्रियां डाः ॥२२३॥

अकारान्ताज्ञानः स्त्रीत्वे व्योत्वे इप्रत्ययः स्यात् । अमा ।
अविला । अवोगडा ॥

अधिगरणादिभ्यो डीः ॥२२२॥

अधिगरणादिगणपटितेभ्योऽकारान्तेभ्योऽपि स्त्रियांडी-
प्रत्ययः स्यात् । अधिगरणी । अस्त्रियोगी । अवचुल्ली ॥
वा० (गोर्गावो डीति वक्तव्यः) मावी ॥

? अहिलण, अस्त्रियोग, अवचुल्ल, आराहण, कप्पण, कमट,
करण, काग, गहावड, गुरु, गी, चउद्दस, ननु, न्तमन्तप्रत्ययान्ता
ज्ञानिन्नादर्जीः, पत्नान्, नन्, मह, मासवाचकाः, वातोल, वीअण, वे-
तल, वेदम, गंकर, नैःर, नाहृ, सित्त, सीस, एन्डहिगरणांवः ।

के पूर्वस्य हस्तोऽत इर्वा ॥२२१॥

स्वार्थविहितकप्रत्यये परे पूर्वस्य हस्तः स्यादकारश्चेत्पूर्वस्त-
स्येकारो वा स्यात् । मामिया । महल्लिया । महालिया । महा-
लया । अस्मया ॥

अणश्च ॥२२३॥

अणप्रत्ययान्ताङ्गीप्रत्ययः स्यात् । आरवी ॥

इतोऽभावे णीः ॥२२४॥

भावभिशार्थकेप्रत्ययान्ताणीप्रत्ययः स्यात् । आसाविणी ॥

इन्द्रादाणीः पुंयोगे ॥२२५॥

इन्द्रशब्दात्पुंयोगे स्त्रियाभाणीप्रत्ययः स्यात् । इन्द्राणी ॥

दिसाङ्गुश्च ॥२२६॥

दिसशब्दाङ्गुप्रत्ययश्चकाराङ्गुप्रत्ययः पर्यायेण स्तः स्त्र-
याम् । दिसा । दिसि ॥

उतो डीति प्रकृत्या ॥२२७॥

उकारान्ताः शब्दा डीप्रत्यये परे प्रकृत्या स्युः । नतुर्ई ।
नउर्ई ॥

महातीः ॥२२८॥

महशब्दात् स्त्रियां तीप्रत्ययः स्यात् । महती ॥

भिक्खुप्रभृतभ्यश्च ॥२२४॥

एभ्यः ख्रियां पीप्रत्ययः स्यात् । भिक्खुणी । साहुणी ।
गाहावद्गणी, गाहावतिणी । गहवद्गणी ॥

सिस्समासयोर्णीति सलोपे ॥२२५॥

अनयोरकारस्येकारः स्याशिष्यप्रत्यये सलोपे सति ।
सीसिणी । पुरुषमासिणी । सलोपे किम् । सिस्सणी ॥

इति ख्रीप्रत्ययप्रकरणम् ॥

३५

अथ कारकप्रकरणम् ॥

करणप्रयोजकः कर्त्ता ॥३३२६॥

करणनिष्ठश्यापारजनकः कर्तृसंज्ञः स्यात् ॥

कर्त्तरि प्रथमा ॥२२२१३॥

कर्त्तरि वाच्ये नान्नः प्रथमा विभक्तिः स्यात् । “अङ्ग
जंबू.....अप्याणं भावेभाणे विहरति” ॥

आमन्त्रणे च ॥२२२१३॥

आमन्त्रणोऽर्थे प्रथमा स्यात् । भो जिण ! भो जिणे !
अज्जो ! आउस ! राय ! ॥

क्रियया कर्तुरिष्टं कर्म ॥३३२७॥

क्रियाजन्यफलवर्त्तेन कर्तुरिच्छाविदयः कर्मसंज्ञः स्यात् ।

१ भिक्खु, गहवद्द, नारत्य, नाहावद्द, शुच्च, वर, नन्तु, साहु, सिस्स,
सान्त, एते भिक्खुप्रभृतयः ॥

२ आर्यजम्बूः.....आत्मानं भावयन् विहरति । नादा० १-५ ॥

अनुक्ते ॥२२२।१४॥
इत ऊर्ध्वमधिकारोऽयम् ॥
कर्मणि द्वितीया ॥२२२।१५॥

अनुक्ते कर्मवाचकतिङ्कृदादिसमभिव्याहृते कर्मणि
द्वितीया स्यात् । “अप्पाणं भावेमाणे विहरति” “सेणिए राया
..... कोडुंबियपुरिसे सहावेति” । अनुक्ते किम् । “मए...
पाडसंसिरी विउच्चिया” ॥

अभेदान्वयि च ॥१।१२द॥

क्रियया सह तादात्म्यसम्बन्धवच्च कर्मसंज्ञं वा स्यात् ।
“अभिष्टुखं पंजलिउडे” । “ससदं गच्छइ” “ससदं चिट्ठइ”
समयमार्गयोरभिव्याप्तौ ॥२२२।१६॥

समयवाचकान्मार्गवाचकाच्च नाम्नो निरन्तरसम्बन्धे वाच्ये
द्वितीया स्यात् । “संखेज्जाइं जोथणाइं दंडं निसिरइ” । “एग्ग-
दिवसमवि ते रायसिरिं पासित्तए” । “तँते णं से वनदवे
अड्डाइज्जाइं रातिंदियाइं तं वणं झामेइ” ॥

१ आत्मनं भावयन् विहरति, श्रेणिको राजा कौटुम्बिकपुरुषान् शब्दायते ।
नाया० १-१५ ॥ २ मया प्रावृट्श्रीर्विकुर्विता । नाया० १-१५ ।
३ अभिष्टुखं कृतप्राज्ञलिः । नाया० १-५ ॥ ४ सशब्दंगच्छति,
सशब्दं तिष्ठति । नाया० १-३० ॥ ५ संख्येयानि योजनानि दण्डं निः-
सरति (निःसारयति) । नाया० १-१४ ॥ ६ एकदिवसमपि ते राजश्रियं
द्रष्टुम् । नाया० १-२४ ॥ ७ ततः स वनदवस्त्रयद्वानि रात्रिंदिवानि तद्वर्नं
ध्मापयति । नाया० १-२७ ॥

कर्मयुगविवक्षितं चापादानादिभिः॥११२९॥

अपादानादिविशेषैरविवक्षितं कर्मणा सह संबद्धमपि क-
र्मिसंज्ञं स्यात्। “जयं चिद्विति” “जयं आसयति”। “जौमेव
दिसिं पाउभूता”। “जं सैमयं सीयपरिसहं वेदेति नो तं समयं
उसिणपरिसहं वेदेइ”। “सुमिण्ठापाढए विपुलं जीवियारिहं पी-
इदाणं दलयति”। “जं रयेणिं चणं पउमावती दारयं पयाया
तं रयेणिं चणं पोट्टिलावि.....दारियं पयाया”॥

व्यापारवत्करणम्॥११३०॥

धात्वर्थव्यापारस्य जनकत्वे सति तज्जन्यफलजनकं कर-
णसंज्ञं स्यात्॥

कर्तृकरणयोस्तृतीया ॥२२१७॥

अनुक्ते कर्त्तरि करणे वा वाच्ये तृतीया स्यात्। “भर्ग-
वया महावीरेणं अयमट्टे पन्नते” “विणएणं पञ्जुवासमाणे”।

१ यतं तिष्ठति, यतमास्ते आश्रयति वा । नाया० १-१७॥ २ यस्या-
मेव दिशि प्राउर्भूता । नाया० १-३७॥ ३ यस्मिन् समये शीतपरिष्ठहं
वेदयति नो तस्मिन् समये उष्णपरिष्ठहं वेदयति । भग० ८-८॥
४ स्वप्नपाठकाय विपुलं जीविताहं प्रीतिदानं ददाति । नाया० १-१३॥
५ यस्यां रजन्यां च पद्मावती दारकं प्रजाता तस्यां रजन्यां च पोट्टिलाऽपि
.....दारिकां प्रजाता । नाया० १४-६४। ६ भगवता महावीरेणायमर्थः
प्रज्ञसः, विनयेन पर्युपास्यमानः । नाया० १-५॥

“राघहंससरिसीए गतीए...उवागच्छइ” ॥ “तुमे देवाणुपिए
सुमिणे दिट्ठे” । गिरि नैहेहिं खणह, अयं दन्तेहिं खायह,
जायतेयं पाएहिं हणह, जे भिकखुं अवभन्नह” । “महया
महया सद्देणं उग्धोसेमाणा” । “तं भविर्यवं णं एत्थ कार-
णेण” ।

हेत्वर्थयोगे सर्वाः प्रायेण ॥२२२४०॥

हेतुवाचकैः शब्दैर्योगे सर्वा एव विभक्तयो बाहुल्येन
प्रयुज्यन्ते । गम्यमानाऽपि क्रिया कारकविभक्तीनां निमित्तम् ।
“धणेण किं धर्मधुराहिगारे” । किं प्रयोजनमिति शेषः ।
“अलं बालस्य संगेण” ।

सहार्थयोगे गुणीभूते ॥२२२१८॥

सहशब्दार्थकशब्दयोगेऽप्रधाने तृतीया स्यात् । भोचाण
भोएं सह इत्थियाहिं” । “धणं पर्भूयं सह इत्थियाहिं” ।

१ राजहंससद्शया गत्या....उपागच्छति, त्वया देवानुप्रिये स्वप्नो
दृष्टः । नाया० १-१० ॥ २ गिरि नखैः खनथ, अयो दन्तैः
खादथ, जाततेजसं पादैर्हथ, ये (यूयं) भिक्षुमवमन्यध्वम् । उत्त० १२-
२६ ॥ ३ महता महता शब्देनोद्घोषयन्तः । नाया० २-३६ । ४
तद्वित्यमत्र कारणेन । नाया० १-१५ ॥ ५ धनेन किं धर्मधुराधिकारे ।
उत्त० १४-१७ ॥ ६ अलं बालस्य संगेन । आया० १-१-५-६५ ॥
७ भुक्त्वा भोगान् सह स्त्रीभिः । उत्त० १४-६ ॥ ८ धनं प्रभूतं सह
स्त्रीभिः । उत्त० १४-१६ ॥

“जस्सत्ये मच्छुणा सक्खं” । सहेति शोषः । “सेणिएर्णं रज्ञा सद्धिं” । “रायवरकण्णाहिं सद्धिं एगदिवसेण पाणिं गिणहाविंसु” ॥

आधारेऽपि ॥२२१६॥

क्वचिदधिकरणेऽपि वाच्ये तृतीया स्यात् । “तेण कालेणं तेण समएण” । “जेणामेव सेणिए राया तेणामेव” यस्मिन्नेव तस्मिन्नेवेत्यर्थः “मञ्ज्ञे र्णयगंभीरे” । “रायवरकण्णाहिं सद्धिं एगदिवसेण पाणिं गिणहाविंसु” ॥

गोत्तादिभ्योऽभेदे ॥२२२०॥

गोत्तादिशब्देभ्यस्तादात्म्ये वाच्ये तृतीया स्यात् । “कस्स-वैंगोत्तेण अज्जजंवू” । “उद्वार्णु उद्वेति” । “नामेणं मेहकु-मारे” ॥

विनादियोगे ॥२२२१॥

विनादिशब्दयोगे तृतीया स्यात् । “नाशेणां विणा न हु-नित चरणगुणा” ॥

१ यस्यास्ति मृत्युना (सह) सख्यम् । उत्त० १४-२७॥ २ श्रेणि-केन राजा सार्वम् । नाया० १-१३ ॥ ३ राजवरकन्याभिः सार्वमेकदिव से पाणिमप्राहयताम् । नाया० १-२० ॥ ४ तस्मिन् काले तस्मिन् समये । नाया० १-४ ॥ ५ यस्मिन्नेव श्रेणिको राजा तस्मिन्नेव । नाया० १-६ ॥ ६ मध्ये नतगम्भीरे (मध्येन च गम्भीरे) । नाया० १-६ ॥ ७ काश्यप-गोत्रेणार्थजम्बूः । नाया० १-५ ॥ ८ उत्थायोत्तिष्ठति ॥ नाया० १-५ ॥ ९ नाना मेघकुमारः । नाया० १-१७ ॥ १० ज्ञानेन विना न भवन्ति चरणगुणाः । उत्त० २८-३० ॥

प्रकारमुपेताल्लक्षणे ॥२२२२॥

कंचित्पदार्थं प्रति विशेषणत्वं प्राप्ताज्ञानो व्यावर्त्येऽर्थं
तृतीया स्यात् । “देवत्ताए उदवरणे” । “सोसिणिंत्ताए द-
लयति” ॥

कर्मान्वयेनेष्टं सम्प्रदानम् ॥११३१॥

क्रियायाः कर्मसम्बन्धवत्वेन कर्तुरिच्छाविषयीभूतं स-
म्प्रदानसंज्ञं स्यात् ॥

सम्प्रदाने चतुर्थी ॥२२२३॥

अनुक्ते सम्प्रदाने वाच्ये चतुर्थी स्यात् । “ऐगमेगाए
भारियाए एगमेगं हिरण्यकोटि दलयति” ॥

तुमर्थेणाव्यन्तेभ्यः ॥२२२४॥

भावार्थकणादिप्रत्ययान्तेभ्यस्तुमर्थेवाच्ये चतुर्थी स्यात् ।
“दुल्हे सवण्याए” दुर्लभः ओतुम् । “पात्तण्याए”
इष्टम् । “अहमेषस्ते अट्टस्स अणरिहे सवण्याए” ओतुम् ।
“पायवन्देए पहरेत्थ गमणाए” गन्तुम् ॥

१ देवतपोपपनः । नाया० १-३१ ॥ २ शिवात्वेन ददाति । भग०
६-३३ ॥ ३ एकैकस्यै भार्यायै एकैकां हिरण्यकोटि ददाति । नाया० १-२०
४ अहमेतस्यार्थस्यानर्हः श्रोतुम् । ५ पादौ वन्दितुं प्रवारितवान् (विकलिप-
तवान्-विचारितवान्) ॥

तादर्थ्ये षष्ठी च ॥२१२२६॥

तादर्थ्ये वाच्ये षष्ठी स्याच्चाच्चतुर्थी । वार्यणाए पुच्छणाए परियद्वणाए धर्माणुजोगचिन्ताए य उच्चारस्स य पासवणस्स य अद्वगच्छमाणा य निर्गच्छमाणा य” । एसे मे गित्थारिए समाणे पच्छा पुरा हियाए सुहाए खेमाए शिस्सेसाए आणुगामियत्ताए भविस्सति” ॥

कर्त्तरि च ॥२१२२४॥

कचित्कर्त्र्येऽपि चतुर्थी दृश्यते । “ सै के णं जाणति अस्मयाओ के पुर्विं गमणाए के पच्छा गमणाए ” गमनकर्ता ॥

विभागेऽवधिरपादानम् ॥११३२॥

विभागे योऽवधिः स्थिरः सोऽपादानसंज्ञः स्यात् ।

१ वाचनायै पृच्छनायै परिवर्तनायै धर्मानुयोगचिन्तायै चोच्चाराय च प्रस्तवणाय चातिगच्छन्तथ निर्गच्छन्तथ । नाया० १—२६॥ २ एषो (अर्थः) मे निस्तारितः सन् पश्चात् पुरा हिताय सुखाय क्षेमाय निःश्रेयसायानुगामिकतायै भविष्यति ॥ नाया० १—२६॥ ३ अथ को जानात्यम्बतात् ! कः पूर्व गमनाय (गमकः) कः पश्चाद्गमनाय (गमकः) । नाया० १—२३॥

अपादाने पञ्चमी ॥२२२२७॥

अनुक्तेऽपादाने वाच्ये पञ्चमी स्यात् । “सर्यणिज्ञाओ
उद्देति २ ता पायपीढाओ पच्चोरुहति” । “गिहेहिन्तो
पडिनिकखमति” । “हत्थाँओ हत्थं संहरिज्जमाणे”
“अंकाओ अंकं परिभुज्जमाणे” ॥

मर्यादायामाति ॥२२२२८॥

सीमार्थकाकारयोगे पञ्चमी स्यात् । “आसत्तमाओ कुल-
वंसाओ” ॥

हेतौ ॥२२२२९॥

हेतौ वाच्ये पञ्चमी स्यात् । “नोइन्द्रियगेजभ असुत्त-
भावा” “असुत्तभावा वि य होइ निच्छो” ॥

प्रभृत्यर्थयोगे ॥२२२३०॥

आरभ्येत्याद्यर्थकशब्दयोगे पञ्चमी स्यात् । “इओ तच्चे
अईए भवग्गहणे” ॥

१ शयनीयत उत्तिष्ठति, उत्थाय पादपीडात्प्रत्यवरोहति । नाया० १—६ ॥

२ गृहेभ्यः प्रतिनिष्क्रामति । नाया० १—१२ ॥ ३ हस्ताद्रस्तं संहिप्माणे-
ङ्घाडङ्घं परिभोज्यमानः । नाया० १—१७ ॥ ४ आससमात्कुलवंश्यात् ।
नाया० १—२३ ॥ ५ नोइन्द्रियग्राह्योऽमूर्त्तमावात्, अमूर्त्तमावादपि च भवति
नित्यः ॥ उत्त० १४—१६ ॥ ६ इत्स्तृतीयेऽतीते भवग्रहणे । नाया०
१—२७ ॥

शेषे षष्ठी ॥२२२३॥

कर्मादिभिन्ने सम्बन्धसामान्ये वाच्ये षष्ठी स्यात् । “अंतोणं भंते माणुसुत्तरस्स पव्वयस्स” । “तस्संणं सैणियस्मरणो धारणी नामं देवी होत्था” । “तस्सं कारणस्स अंतगमणं” । “जस्स.....सक्खं” ॥

समुदायादेकस्य पृथक्करणे सप्तमी च ॥२२२३२॥

जातिगुणक्रियाभिः समुदायादेकस्य पृथक्करणं यतस्तस्मात्सप्तमी चात्थष्टी स्यात् । “दाणाणं सेद्दुं अभयप्पदाणं सच्चेसु वा अणवज्जं वयन्ति” । “एएस्मि तीसाए महासुमिणाग्नं इये चोहस्” अब्र वीसादिशब्दानां नित्यैकवचनान्ततया बहुवचनान्तविशेषजग्मपि, तीसाए इति पदमेकवचनान्तम् ॥

अन्तरायोगी च ॥२२२३३॥

अन्तराशब्दयोगेऽपि षष्ठी स्यात् । “भास्माणस्स वा गो अंतरा भासं भास्मिज्जा” ॥

दूरान्तिकाव्यर्थैर्द्वितीयासप्तम्यौ च ॥२२२३४॥

दूरार्थकस्मीपाव्यर्थकशब्दयोगे द्वितीयासप्तम्यौ भवत-

१ अन्तो भगवन् ! मानुषोत्तरस्य पर्वतस्य । भग्न० ८-८॥ २ तस्य श्रेणिकस्य राज्ञी धारणी नाम देवी अभूत् । नाया० १—६॥ ३ तस्य कारणस्यान्तगमनम् । नाया० १—१५॥ ४ यस्य....सर्व्यम् । नाया० १—१६॥ ५ दानानां श्रेष्ठमभयप्रदानं सत्येषु वाऽनवद्यं वदन्ति । सूय० १—६—२३॥ ६ एतेषां त्रिंशतो महास्वभानामिमे चतुर्दश । ७ भाषमाणं वा नो अन्तरा भाषा भाषेत ॥

आत्षष्टी। “भगवतो महावीरस्स अंतिए” । “तस्यैव मण्डलस्स अदूरसामन्ते” । “सेणियस्स रन्नो अन्तियाओ” । “सेणियस्स रन्नो पुरओ” । “नगरस्स मज्जमज्जभेण” । “नर्गं मज्जमज्जभेण निर्गच्छति” । “नंगरे मज्जमज्जभेण” ॥

दिग्यर्थैः पञ्चमी च ॥२२३५॥

दिग्वाचकशब्दैर्योगे पञ्चमी चात्षष्टी स्थात् । “स्मैहस्स कुमारस्स पुर्वदक्षिणयोगे” । “गंगाए महानदीए दाहिणिल्ले कूले” ॥

कर्त्रादौ कृति कर्मणि ॥२२३६॥

कर्तृकर्माद्यर्थककृद्योगे कर्मणि वाच्ये षष्ठी स्थात् । “काँयराणं.....दुरणुचरे” “ववसियस्स एत्थं किं दुक्करं करणयाए । “अहंमेयस्स अदूस्स अणारिहे” ॥ “सेणियस्स रणो इष्टा” । कर्मादिवाचकेभ्योऽपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां कृद्योगविरहेऽपि षष्ठी ।

१ भगवतो महावीरस्यान्तिके । नाया० १-२३ । २ तस्यैव मण्डलस्यादूरसामन्ते । नाया० १-२७ ॥ ३ श्रेणिकस्य राज्ञोऽन्तिकात् । नाया० १-१६ ॥ ४ श्रेणिकस्य राज्ञः पुरतः । नाया० १-१३ ॥ ५ नगरस्य मध्ये भूत्वा । नाया० १-१२ ॥ ६ नगरस्य मध्ये भूत्वा निर्गच्छति । नाया० २-३६ ॥ ७ नगरस्य मध्ये भूत्वा । नाया० २-४० ॥ ८ मेघस्य कुमारस्य पूर्वदक्षिणस्याम् । नाया० १-२४ ॥ ९ गड्गाया महानद्या दक्षिणे कूले । नाया० १-२७ ॥ १० कातराणां.....दुरनुचरम्, व्यवसितस्यात्र किं दुक्करं करणतायाम् । नाया० १-२३ ॥ ११ अहमेतस्यार्थस्याऽनर्हः । नाया० १-१५ ॥ १२ श्रेणिकस्य सद्गृ इष्टा । नाया० १-८ ॥

“भीए जम्मणजरमरणाणं” । “अम्हे^१ णं देवाणुपियाणं सिस्सभिक्खं दलयामो” । “अवैसेसे काए समणाणं णिग्नथाणं निसट्टे” । “तथां णं मम एयमट्टुं निवेदिज्ञासि ” ॥
णमोयोगे ॥२२२३७॥

णमोशद्योगे षष्ठी स्यात् । “णमोऽत्यु णं अरिहं-ताणं भगवंताणं ” “नमोऽत्यु णं समणस्स भगवओ महा-वीरस्स” ॥

आश्रयोऽधिकरणम् ॥१११३३॥

कर्तृकर्मद्वारा क्रियाया आधारोऽधिकरणसंज्ञः स्यात् ॥

सतम्यधिकरणे ॥२२२३८॥

अनुक्तेऽधिकरणे वाच्ये सप्तमी स्यात् । “भईसणंसि निसीयह” ॥

क्रियालक्षकक्रियायाम् ॥२२२३९॥

अन्यस्याः क्रियाया लक्षणं यथा क्रियया भवति तत्क्र-याश्रयवाच्यकात्सप्तमी स्यात् । “उंटियम्भि सूरे सहसरसिंसमि दिणयरे तेयसा जलंते सयणिज्ञाओ उट्टेति” । आश्रयस्यौ-

१ भीतो जन्मजरामरणेभ्यः । नाया० १—२५ ॥ २ वयं देवानु-प्रियेभ्यः शिश्रमिक्षां दक्षहे । नाया० १—२५ ॥ ३ अवशेषः कायः श्रम-णेभ्यो निर्ग्रन्थेभ्यो निसृष्टः । नाया० १—२८ ॥ ४ तदा ममैतर्थं निवे-दयः । ओव० १२ ॥ ५ नमोऽस्तु अहङ्कारो भगवद्वयः, नमोऽस्तु श्रमणाय भगवते महावीराय । नाया० १—३० ॥ ६ भद्रासने निषीदति ॥ ७ उत्थिते सूर्यं सहस्रशमौ दिनकरे तेजसा ज्वलति (सति) शयनीयादुत्तिष्ठति । नाया० १—१२ ॥

पश्लेषिकादिरूपस्य सर्वस्य विवक्षणात् । “मत्थेण अंजलि-
कटु” मस्तकसमीप इत्यर्थः ॥

इति कारकप्रकरणम् ॥

अथाव्ययीभावसमासप्रकरणम् ॥

अनेकन्नामैकार्थे समासः ॥१३॥४॥

विशिष्टैकार्थवाचकमनेकं प्रातिपदिकं समाससंज्ञं स्थात् ॥

पदसामर्थ्ये समासतद्वितौ ॥२३॥१॥

पदयोः पदानां वैकार्थीभावे समासतद्वितप्रत्ययौ भवतः ।
कच्चिदसामर्थ्येऽपि समासः । “गंगापुलिणवालुआसालि-
सए” ॥

सुप् सुपा वा ॥२३॥३॥

सुबन्तं सुबन्तेन वा समस्यते ॥

अव्ययीभावः ॥२३॥४॥

अधिकारोऽयम् ॥

विभक्त्यर्थादिष्वव्ययम् ॥२३॥५॥

विभक्त्यर्थादिवाचकमव्ययं सुबन्तेन समस्यते सोऽव्य-
यीभावः ॥

समासे प्रथमानिर्दिष्टं पूर्वम् ॥२३॥२॥

समासशास्त्रे प्रथमानिर्दिष्टं पूर्वं प्रयोज्यम् ।

१ मस्तकेऽज्जलिं कृत्वा ॥ २ गङ्गा-पुलिनवालुकासद्वशके । कप्प० २-३ ॥

अर्जकप्यं । अच्चत्थं । बहिष्टाणं । पातप्पभाया रघणी ॥

अतिरातिक्रान्ते द्वितीयया ॥२३।७॥

अतिक्रान्ते ऽर्थेऽर्तिद्वितीयान्तेन समस्यते ॥

सुपः समास्तद्वितयोः ॥४।४।६॥

समास्तद्वितावयवस्थ सुपो लोपः स्यात् ॥

स नपुंसकमेकं च ॥२३।५॥

अव्ययीभावसमाससंज्ञकं प्रायेण नपुंसकमेकवचनान्तं च
प्रयोज्यम् ॥

अनुपडी वीप्सादिषु ॥२३।८॥

वीप्सादिष्वर्थेषु अनुपडी द्वितीयान्तेन समस्येते । समर्यं
स्वलयं त्ति=अणुसमयं । अणुगामा । अणुराङ्या । दुवारं
दुवारं त्ति=पर्डिदुवारं, पडिदारं । पर्डिसोयं ॥

असाहश्ये यथार्थकाणि ॥२३।९॥

साहश्यभिन्नेऽर्थे यथार्थका अहादिशब्दा द्वितीयान्तेन
समस्यन्ते । ^{१०} अहप्पहाणं । ^{११} अहाकप्यं । ^{१२} अहातच्चं । ^{१३} अहास-
अस्त्वां । ^{१४} जहत्थं । ^{१५} जहिच्छं । जहिच्छा ॥

१ अव्यात्मम् । २ अत्यर्थम् । ३ बहिःस्थानम् । ४ प्रादुष्प्रसाता
रजनी । ५ अनुसमयम् । ६ अनुग्रामम् । ७ अनुनदिकम् । ८ प्रतिद्वारम् ।
९ प्रतिस्रोतः । १० यथाप्रधानम् । ११ यथाकल्पम् । १२ यथातथ्यम् ।
१३ यथासंस्तनम् । १४ यथार्थम् । १५ यथेच्छम् ॥.

च्चेन जादयः समुच्चये ॥२३।१०॥

जादिशब्दाश्चशब्देन समुच्चयेर्थे समस्यन्ते । जैन्येव ।
तच्चेव । जीवच्चेव । अजीवच्चेव ॥

आयावदर्थका मर्यादादौ ॥२३।११॥

मर्यादायर्थे आशब्दो यावदर्थकाश्चशब्दा द्वितीयान्तेष्टस्य-
मस्यन्ते । आयाहिणपयाहिणं । जावंतिमं । जावदव्यं । आव-
कहिणं । आवकहा ॥

आभिसुख्यादावभिः ॥२३।१२॥

आभिसुख्यादिष्वर्थेषु अभिर्द्वितीयान्तेन समस्यते । अ-
विभन्तरं, अवभन्तरं ॥

पडेरेककेन समासे दीर्घः ॥१३।१६॥

पडिशब्दस्यैककशब्देन समासे पूर्वस्वरस्य दीर्घः स्यात् ॥

एर्यः कात्पूर्वः परो वा ॥१३।२०॥

पडेः परस्यैककशब्दस्यैकारस्य यकारो वा स्यात्, स च
कात्पूर्वं परो वा प्रयोजयः । एककभैक्कं पडित्ति=पाडियैक्कं,
पाडिक्कयं, पाडिएक्कं ॥

प्रभृतिना पञ्चमी ॥२३।१३॥

पञ्चस्यन्तं प्रभृतिशब्देन सह समस्यते ॥

१ यथैव । २ सचैव । ३ जीवथैव । ४ अजीवथैव । ५ आद-
क्षिणप्रदक्षिणम् । ६ यावदिदम् । ७ यावदव्यम् । ८ यावत्क्यिकम् ।
९ यावत्कथम् । १० आम्यन्तरम् । ११ प्रत्येकम् ॥

जाँदयो व्यञ्जनान्ताः ॥१३।२२॥

समासे उत्तरपदे परे जप्रभृतिशब्दा व्यञ्जनान्ताः प्रयो-
ज्याः । जप्यंभिर्ई । तप्यंभिर्ई । आउक्कालो । आउक्करणं ।
चउक्कसाया । चउहिसिं । छज्जीवंणिया । र्वहंतो । तमुक्काए,
तमुक्काए । पुढविक्काइया । वाउक्काइया । खुप्पिवौसा ॥

उवः सामीप्ये षष्ठया ॥२३।१४॥

सामीप्यार्थक उवशब्दः षष्ठयन्तेन समस्यते । अंगस्स
समीपं=उवंगं ॥

कुत्सादुष्टादौ कुदू प्रथमया ॥२३।१५॥

कुत्साद्यर्थकः कुशब्दो दुष्टाद्यर्थकोदुशब्दश्च प्रथमान्ते-
न सह समस्यते । जादिगणपठितत्वेन व्यञ्जनान्तत्वात्, दु-
द्दंसेणं । दुँहिनं ॥

कोरादोतौ ॥१३।२३॥

कुशब्दस्याकार ओकारश्चान्तादेशो वा स्यादुत्तरपदे ।

*जद्, तद्, महद्, आउस्, चउर्, खुह्, छस्, विहस्, वणस्,
वायुक्, पुढविक्, तमस्, दुर्, निर्, पुनर्, धनुस्, जावत्, तावत्,
इत्यादिराकृतिगणोऽस्म् ॥

१ यतः प्रभृतिः । २ ततः प्रभृतिः । ३ आयुष्कालः । ४ आयु-
ष्करणम् । ५ चतुष्कषायाः । ६ चतुर्दिक् । ७ षट्जीवनिका । ८ षट्-
दन्तः । ९ तमस्कायः । १० पृथिवीकायिकाः । ११ वायुकायिकाः ।
१२ छुतिपासे । १३ उपाङ्गम् । १४ दुर्दर्शनम् । १५ दुर्दिनम् ॥

कापुरिसो, कोपुरिसो, कुपुरिसो । कादंडिमो, कोदंडिमो,
कुदंडिमो ॥

निष्क्रान्तादौ पञ्चम्या निः ॥२३।१६॥

निष्क्रान्ताद्यर्थको निःशब्दः पञ्चम्यन्तेन समस्यते ।
गीसंको ॥

निरोऽस्यवानूदरणाम् ॥१३।३८॥

निरः परेषामभि-अव-अनु-उद्र-शब्दानामादृष्टिः स्यात् ।
निर्भिरामो । निर्वकंखो । णिर्नुकंपो । णिरोदरो ॥
इत्यव्ययीभावसमासप्रकरणम् ॥

—२३।३८—

अथ तत्पुरुषसमासप्रकरणम् ॥

तत्पुरुषः ॥२३।१७॥

अधिकारोऽयम् ॥

भेदकं भेदेन कर्मधारयः ॥२३।१८॥

विशेषणं विशेषयेण समानवच्चवेन समस्यते स समासः क-
र्मधारयः । तदुभयं । तद्विवसो । तवर्भवो ॥

तत्र पूर्वं पुंवत् ॥२३।१९॥

कर्मधारयसमासे पूर्वपदस्य पुंवद्वावः स्यात् । वृद्धकुमारी ।

१कापुरुषः । २कुदण्डिमः । ३निःशब्दः । ४निरभिरामः । ५निरवकाङ्गी ।
६ निरनुकम्पः । ७निरुद्रः । ८तद्विवसः । ९तद्ववः । १० वृद्धकुमारी ॥

एतकाभ्यां वतियस्योत्तरपदे ॥४।४।७०॥

आभ्यां परस्य वतियस्य लोपः स्यादुत्तरपदे परे । “तसु-
कक्षाए णं भंते! के महालए…………? , एमहालये णंगो-
यमा ! तसुक्काये पञ्चते” । ‘कचित्तियस्य लोपः’ केवचिरं
केवचिरं ॥

पत्तामोडादिषु परम् ॥२।३।२०॥

एषु पूर्वप्रयोगार्हे परं स्यात् । आमोडाणि पत्ताणि = पत्तौमो-
डाणि । अंजलिउडे । अनौसाच्छन्नं । आईणजणमणुस्सा ।
अद्धभैरहो ॥

द्वितीया पत्तादिभिः ॥२।३।२१॥

पत्तादिप्रकृतिकैः प्रथमान्तैः सह द्वितीयान्तं समस्यते स तत्पु-
रुषः ॥

दयादीनां पत्तादौ ॥२।३।२२॥

दयादिशब्दानां पत्तादिशब्दे परे ह्रस्वान्तादेशो बहुलं
स्यात् । दर्यपत्तो ॥

आसो रुद्धस्य तः ॥१।४।११४॥

आसुशब्दात्परस्य रुद्धशब्दस्योपधायास्तकारादेशः स्या-
त् । आसुर्त्तो ॥

१ तमस्कायो भगवन् ! कियन्महान् …? , एतावन्महान् गौतम ! तमस्कायः
प्रज्ञसः । भग ० ६—५॥ २ कियच्चिरम् । ३ आमोडितपत्राणि । ४ कृताङ्गलिः ।
५ अच्छन्ननासिकम् । ६ आकीर्णजनमनुष्या । (जनमनुष्याकीर्णा) । ७ भर-
तार्द्धम । ८ याप्राप्तः । ९ आशुरुषः ॥

तृतीयापञ्चमीसप्तम्यश्च ॥२३।२३॥

तृतीयाद्यन्तं प्रथमान्तेन समस्यते स तत्पुरुषः । विज-
पंगडा । तिणणाणोवगए । उद्गुल्लं ॥

खंडादीनामुत्तरपदे ॥१३।२१॥

खण्डादिशब्दानामुत्तरपदे परे दीर्घोऽन्तादेशो बहुलं
स्यात् । खंडाभेदो । अट्टांदंडो । अप्पांबहुगं । अप्पांबहुतं ।
आर्णापाणं । पासांभित्रो । अंधार्ष्वं । आवीक्ष्मं ॥

दक्ष्य दः ॥१४।४२॥

दक्षशब्दस्य द इत्यादेशः स्यादुत्तरपदे । दाक्षलसो ।
दाक्षुभ्यो ।

एत्पोरस्य कच्चे ॥१३।३१॥

पोरशब्दस्यैकारान्तादेशः स्यात् कच्चशब्दे परे । पोरे-
कच्चं ॥

१ विद्विप्रकटाः (प्रकृताः) २ त्रिज्ञानोपगतः । ३ उदकार्ष्म् । ४ खं-
डभेदः । ५ अर्थदण्डः । ६ अल्पबहुक्ष्म् । ७ अल्पबहुत्वम् । ८ आ-
नपानः । ९ पाशमृगः, पाश्वभितः, पाश्वमृगः । १० अन्धरूपम् ।
११ आविक्ष्म । १२ दक्षकलशः । १३ दक्षकुम्भः । १४ पौरस्कृत्यम् ॥

*खण्ड, अट्ट, अप्प, आण, पास, अंध, आविर, एक्क, सच्च,
उच्च, सम्म, दक्ष, मद, इति खण्डादिराकृतिगणः ॥

मणादावस्य मः ॥१४।११५॥

मणशब्दात्परस्योत्तरपदस्यावशब्दस्योपधाया मकारादेशः
स्यात् । आविज्ञहृति=आवो, मणसा आवो=मणामो ॥

पितुप्रभृतीनामिः ॥१३।४०॥

एषामुत्तरपदे परे इकारोऽन्तादेशो वा स्यात् । अम्भापि-
इसमाणे । माउपिडसुजाते । भाइस्माणे । भाइसर्यं ॥

सहस्तृतीयया ॥२३।२४॥

सहशब्दस्तृतीयान्तेन सह समस्यते ॥

सहसमानयोः सः ॥१४।४३॥

अनयोः सकारादेशो बहुलं स्यादुत्तरपदे परे । साहिंक-
रणं । सञ्चिंडं । सञ्चिंते । सञ्चटो । सहपुत्रो । सहसंबुद्धो ॥

णखपदस्य णखपदशब्दस्य राणपक्षयः सात् ॥१४।४४॥

सात्परस्य णखपदशब्दस्य इत्यादेशः स्यात् ।
१२
सणपक्षए ॥

सात्पक्खस्य ॥१३।४५॥

सात्परस्य पक्खशब्दस्येकारान्तादेशः स्यात् । संपक्खिं ॥

१ मन आपः, मनोऽमः । २ अम्भापितृसमानः । ३ मातापितृसु-
जातः । ४ भ्रातृसमानः । ५ भ्रातृशतम् । ६ समानाधिकरणम् । ७ सा-
णडम् । ८ सान्तः । ९ सार्थः । १० सपुत्रः । ११ ससम्बुद्धः । १२
सनखपदः । १३ सपक्षः ॥

चतुर्थी तादर्थ्ये ॥२३।२५॥

तादर्थ्ये विहिता या चतुर्थी तदन्तं प्रथमान्तेन समस्यते
अट्टांदंडो ॥

षष्ठी च शेषे ॥२३।२६॥

कर्मादिकारकभिन्ने सम्बन्धसामान्ये विहिता या षष्ठी तदन्तं
प्रथमान्तेन समस्यते । तदांहारो । तदुप्पाओ ॥

कारादिभिश्च ॥२३।२७॥

कारादिशब्दप्रकृतिकैः सुवन्तैः सह षष्ठयन्तं समस्यते । अं-
धंगारो । मणिंयारो । सुवर्णयारो ॥

पुञ्चादयोऽहेन षष्ठ्या ॥२३।२८॥

पुञ्चादिशब्दाः प्रथमान्ताः षष्ठयन्तेनाहशब्देन समस्यन्ते ॥

अहस्याणहः ॥१।४।४५॥

समासे उत्तरपदभूतस्याहशब्दस्याणह इत्यादेशः स्यात् । पुञ्च-
पहं । मज्ज्ञपहं ॥

सप्तम्या अलोपः ॥२३।२९॥

समासावयवभूतायाः सप्तम्याः क्वचिल्लोपो न भवति ।
अन्तेवासी । उदैर्चरो । कण्ठेगुणो । कण्ठेमालैँको ॥

संख्यार्थकास्समानाधिकरणैः समाहारे ॥२३।३२॥

संख्यावाचकाः शब्दाः समानाधिकरणैः सुवन्तैः सह समाहा-
रेऽर्थे समस्यन्ते ॥

१ अर्थदण्डः । २ तदाहारः । ३ तदुत्पादः । ४ अन्वक्तरः । ५ मणि-
कारः । ६ सुवर्णकारः । ७ पूर्वाङ्कम् । ८ मध्याहम् । ९ उदकेचरः ।
१० कण्ठेगुणः । ११ कण्ठेमालकः ।

तिपदे दस्य तलोपौ ॥१४।४६॥

तिपदशब्दे दकारस्य तकारलोपौ पर्यायेण भवतः । पस्य वकारे, तिर्वी, तिवती, तिवदी । निषेधार्थकैः अ-अण-ण-शब्दैः समासे, अथिरं । अबहुस्तुए । अण्डादण्डो । अणेकावाई । एष्णत्थ । णण्णहा ॥

रात्तेलत्तरपदस्यात् ॥१४।४८॥

उत्तरपदन्धूतस्य रात्तिशब्दस्याकारान्तादेशः स्यात् । चउरायं । चरमवरिसारत्तम् ॥

जहण्णादीनामणुक्कोसादिषु मक् ॥४।४।४७॥

जहण्णादिशब्दानामणुक्कोसादिषु परेषु मगागमः स्यात्समासे । “अजहण्णमणुक्कोसो” “अदुक्खमसुहा” “अंगमंगाइं” “सामाइयमादियाइं” । गव्यमसुहेसो । अण्तभागमव्यभिहियं । जावंताव ॥

खंधादावारस्यावस्य लोपः ॥१४।४८॥

खंधशब्दात्परस्यावारस्यावस्य लोपो वा स्यात् । खंधैरो । खंधावारो ॥

पायवस्योवगमणे यस्य वस्य यवयोश्च ॥१४।४९॥

पायवशब्दस्योवगमणे परे यस्य वस्य च यवद्यस्य पर्य-

१ त्रिपदी । २ अस्थिरम् । ३ अबहुश्रुतः । ४ अनर्थदण्डः । ५ अनेकवादी । ६ नान्यत्र । ७ नान्यथा । ८ चतूरात्रम् । ९ चरमवर्षारात्रम् । १० अजवन्यानुरूपः, अदुःखासुखा, अङ्ग-ङ्ग-नि, सामायिकादीनि । निर० ३-४ ॥ ११ गभेद्विशः । १२ अनन्तमागम्यधिकम् । १३ यावत्ता॒त् । १४ स्फन्ववानः ॥

येण लोपः स्यात् । पादोवगमणं, पाथोवगमणं, पाउवगमणं ॥
अधोरवधेर्वस्य ॥१४१४६॥

अधोशब्दात्परस्यावधेर्वस्य लोपः स्यात् । अँधोऽधी ।
अधोऽही ॥

जत्तद्धयामनन्तरस्य ॥१३।४३॥

आभ्यां परस्यानन्तरशब्दस्यादेदीर्धः स्यात् । दस्य यकारे,
जयाणन्तरं । तयाणन्तरं ॥

पुञ्चस्य पौ ॥१३।४२॥

पुञ्चशब्दस्येकारोऽन्तादेशो वा स्यात्पिशब्दे परे समासे ।
जहणादित्वात्, पुञ्चिंपि, पुञ्चिंपि ॥

आगंतारस्यागार आरस्य ॥१४।५०॥

आगन्तारशब्दस्यागारशब्दे परे आरस्य लोपो वा स्या-
त् । आगन्तगारं ॥

इयोरगंतारः ॥१४।५१॥

आगंतारागारशब्दयोरगंतार इत्यादेशः स्यात् । अगं-
तारं ॥

इज्जाया एसस्येतः ॥१४।५२॥

इज्जाशब्दात्परस्यैसस्येतादेशः स्यात् । पूर्वस्वरस्य लोपे,
ईंजिजसो ॥

१ पादपोपगमनम् । २ अधोऽवधिः । ३ यदनन्तरम् । ४ तदनन्तरम् ।
५ पूर्वमपि । ६ आगन्त्रागारः । ७ इज्जैपः ॥

इमात्सन्धौ प्रथमायाः ॥२३।३०॥

इमशब्दात्सन्धिशब्दे परे प्रथमाया अलोपः स्यात् । अंय-
संधी ॥

एयारूपे वा ॥२३।३१॥

इमशब्दादेयारूपशब्दे परे प्रथमाया अलोपो वा स्यात् ।
अैयमेयारूपे, इमेयारूपे ॥

विहवणाभ्यां पतेः फसौ ॥१४।५३॥

आभ्यासुत्तरस्य पतिशब्दस्यादेः फ स इत्येतावादेशौ
पर्यायेण भवतः । वैणप्फर्हि । वणस्सर्हि । विहृप्पती, विहृफती,
विहस्सती ॥

ओर्जसादीनासुत्तरपदे ॥१३।४४॥

जसादिशब्दानासुत्तरपदे परे ओकारान्तादेशो बहुलं
स्यात् । जँसोकिती, जसकिती । जँसोकामी । जँसोजीवियं,
जसजीवियं । जँसोवन्तो, जसवन्तो । जसोमन्तो, जसमन्तो ।
जँसोचंदे । जँसकरो । अैहोणिसि । अैयोकवलं । अैयोकुंभी ।
अैयोगोलो । अैयोघणो । अैयोमयं । अैन्नोन्नं । मैणोन्नं ।
मैणोरमो । मैणोसिला । मैणोहरो । मैणकरणं । मैणजोगो ।

१इदंसन्विः । २अयमेतद्रूपः । ३वनस्पतिः । ४वृहस्पतिः । ५यशःकीर्तिः ।
६यशःकामी । ७यशोजीवितम् । ८यशस्वान् । ९यशश्वन्दः । १०यश-
स्करः । ११अहर्निशम् । १२अयःकवलम् । १३अयस्कुम्भी ।
१४अयोगोलः । १५अयोवनः । १६अयोमयम् । १७अन्योऽन्यम् ।
१८मनोन्नन् । १९मनोरमः । २०मनःशिला । २१मनोहरः । २२म-
नःकरणम् । २३मनोयोगः ॥

मैण्डंडो । मैणपओगो । तैमोकसियं । दोग्गती । तैबोकस्मं
तैबोमयं । बाहुलकात्कचिन्नित्यम् । मैणोरहो । सोर्गई ॥

उत्ते यस्य ॥१४५४॥

तेयशब्दस्योत्तरपदे परे यकारस्योकारो वा स्यात् ।
तेउकाए । तेउर्थंभो । तेउलेसां, तेयलेसा । तेयलेसो ॥

चरेऽहेराः ॥१३४५॥

अहेशब्दस्य चरशब्दे परे आकारोऽन्तादेशः स्यात् ।
अँहाचरो ॥

पायस्य मूले यस्य ॥१४५५॥

पायशब्दस्य यस्य लोपो वा स्यान्मूलशब्दे परे । पासूलं,
पायमूलं । (गरुडासशादीनां सिद्धये मध्यपदस्य नित्यं बस्त-
व्यं) गरुडसरिष्मासणं=गरुडासणं । उद्अपुणमुदरं=उद-
ओदरं । पुष्टमारवभ पच्छिमो=पुष्टपच्छिमो ॥

॥इति तत्पुरुषसमासप्रकरणम् ॥

—००६००—

अथ द्वन्द्वसमासप्रकरणम् ॥

अनेकं समूहे ॥२३३३॥

समुदायेऽर्थं वर्तमानमनेकं प्रथमान्तं प्रथमान्तेन सह वा

१ मनोदण्डः । २ मनःप्रयोगः । ३ तमःकाव्यिकः । ४ हुर्गतिः ।
५ तपःकर्म । ६ तपोमयम् । ७ मनोरथः । ८ सद्रतिः । ९ तेजस्कायः ।
१० तेजःप्रभः । ११ तेजोलेश्या । १२ तेजोलेरयः । १३ अधश्वरः ।
१४ पादमूलम् । १५ गरुडासनम् । १६ उद्कोद्रम् । १७ पूर्वपञ्चिमः ॥

समस्यते । पिज्जो य दोसो य=पिज्जदोसा । पण्हवागरणं । सीउ-
णं, सीउसिणं ॥

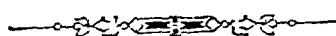
दियानिस्योरम्बोक्तरपदयोः ॥१३।४६॥

छन्दे उत्तरपदभूतयोर्दियानिसिशब्दयोरमन्तादेशो वा
स्यात् । राँडियं । अहोनिसं । अहोनिसि ॥

आणात्पाणस्योत् ॥१३।४७॥

आणशब्दात्परस्य पाणशब्दस्योकारान्तादेशो वा स्यात् ।
आर्णापाणू, आणापाणो ॥

॥ इति छन्दसमासप्रकरणम् ॥

अथ बहुव्रीहिसमासप्रकरणम् ॥

अप्रथमाऽन्यपदार्थे प्रथमा ॥२।३।३४ ॥

प्रथमाभिन्नान्यपदार्थे वर्तमानं प्रथमान्तं समानाधिकरणेन स-
मस्यते । उद्दिष्णाणि वलवाहणाणि जस्स स उँदिष्णवलवाह-
णे ॥

अत्र लिङ्गमन्यपदार्थस्य ॥२।३।३५॥

अस्मिन् समासेऽन्यपदार्थस्येव लिङ्गं स्यात् । एगाऽहच्चा जत्य
एगाहच्चं ॥

१ प्रेमद्वेषौ । २ प्रश्नव्याकरणम् । ३ शीतोन्नणम् । ४ राँडिवम् ।
५ अहनिशम् । ६ आनपानः । ७ उदीर्णवलवाहनः । उत्त० १८-१ ॥
८ प्रकाऽहत्यम् ॥

कचिद्वयधिकरणेनापि ॥२३।३६ ॥

उत्तसमासः कचिद्वयधिकरणेनापि भवति । तंसि अप्पिर्य
करणं जेणं तदप्पियकरणे । कण्ठेकालो । कण्ठेमालो ॥

अस्मात्को वा ॥२३।३७

उत्तसमासात्परः कप्रत्ययो वा स्यात् ॥

इत्के पूर्वस्य ॥२३।३८॥

कप्रत्यये परे पूर्वस्वरस्येकारो वा स्यात् । “सत्तसत्तमिर्य
भिक्खुपडिमं” ॥

निषेधार्थकेभ्योऽस्त्यर्थस्य लोपः ॥२३।३९॥

निषेधवाचकेभ्यः अ-अण-ण-शब्देभ्यः परस्य वर्तमानार्थकश-
ब्दस्य लोपः स्यादुत्तसमासे । ण विज्ञमाणो उज जीसे सा
अङ्गोउया ॥

दिग्बाचका मध्ये ॥२३।४०॥

दिगर्थकाः शब्दा मध्ये वाच्ये समस्यन्ते । उत्तराए पुर-
त्थिमाए य अन्तरालं जा दिसा सा उत्तरपुरत्थिमा ॥

ओदणादारस्य ॥१३।४८॥

अणशब्दात्परस्यादरशब्दस्यादेरोकारः स्यात् । णत्थि
आरं पारं जस्स स अणोरपारे ॥

अवदग्गस्य वा ॥१३।४९॥

अणशब्दात्परस्यावदग्गशब्दस्यादेरोकारो वा स्यात् ।

१ तदप्पितकरणः । २ कण्ठेकालः । ३ कण्ठेमालः । ४ सत्तसत्तमिकां
भिद्वप्रतिमाम् । अ० १५ । ५ अनृतुका । ६ उत्तरपूर्वा । ७ अनारपारः ॥

गतिथ अवदगमन्तं जस्स सो अणोवदग्गे, अणवदग्गे ॥

आमोसादोसहेरोसस्य ॥१३।७९॥

आमोसशब्दात्परस्यौसहिशब्दस्यौसस्य लोपः स्यात् ।

आमोसही ॥

ईरुद्धस्य सुहे ॥१३।५२॥

उद्धशब्दस्य लुहशब्दे परे ईकारान्तादेशः स्यात् । उद्धी-
मुहो ॥

तुमुमोः काममणयोः ॥४।४।६९॥

तुम्-उं-प्रत्यययोरन्त्यस्य लोपो वा स्यात् । काममणश-
ब्दयोः परयोः । काउकामो । गंतुमणो । संपांचित्कामो,
संपांचित्कामो ॥

सरित्सस्य तयावययोः ॥४।४।६७॥

सरित्सशब्दस्य तयावयशब्दयोः परयोरन्त्यस्य लोपः
स्यात् ॥

तये सस्य तः ॥४।४।६८॥

सरित्सशब्दस्य सकारस्य तकारः स्यात्तयाशब्दे परे । सरि-
त्तया । सरिव्यया । “दोँ भंते !... सरित्या सरिव्यया” ॥

१ अनवदग्गः । २ आमपौपविः । ३ ऊर्वमुखः । ४ कर्तुकामः । ५ गन्तु-
मनः । ६ सम्पादितुकामः । ७ द्वौ भगवन् !... सट्कृत्वचौ सद्वव्यसौ
— १-८ ॥

अच्छेरः ॥१३।५३॥

उत्तरपदस्याच्छिदशब्दस्याकारान्तादेशः स्यात् । “हरिमे-
लामउलमल्लियच्छाणं” ॥

दिवड्हाड्हाइज्जाञ्छुट्टाः सार्ष्कद्वयत्रयेषु ॥१४।५६॥

दिवड्ह-अड्हाइज्ज-अञ्छुट्ट-शब्दाः क्रमेण सार्ष्करसार्ष्क-
यसार्ष्कत्रयेष्वर्थेषु निपात्यन्ते । दिवड्हं । अड्हाइज्जं । अञ्छुट्टं ॥

असौ पस्य फः ॥१४।५७॥

पोपसर्गस्य फादेशः स्यादसुशब्दे परे । पगया असू जत्थ
तं फासुयं ॥

एकादयः संख्यायां दसादिभिरधिकान्ताः ॥२३।४१॥

संख्यावाचका अधिकशब्दान्ता एकादयः शब्दा दसादि-
शब्दैः संख्यावाचकैः सह समस्यन्ते ॥

एकार्थकानां दसपण्णणउइषु दीर्घः ॥१३।५४॥

एकत्वसंख्यावाचकानामेक-एक - एग - इक - इग-शब्दानां
दीर्घोऽन्तादेशः स्याद्स-परणा-गाउइ-शब्देषु परेषु । एकारस ।
एकारस । एकाणउई । एकावणणं ॥

इगेगस्य ॥१४।५८॥

इगशब्दस्य सस्वरगकारस्य लोपो वा यालशब्दे परे ।

१ हरिमेलामुकुलमल्लिकाक्षाणाम् । ओव० ३१ । २ द्वर्द्धम् ।

३ अर्द्धतृतीयम् । ४ अर्द्धतुष्कम् । ५ प्रासुकम् । ६ एकादश । ७ ए-
कनवतिः । ८ एकपञ्चाशतः ॥

चत्तालीसस्य यालतालीसौ ॥१४।५६॥

उत्तरपदस्य चत्तालीसशब्दस्यैतावादेशौ पर्यायेण वा
स्तः । इयालं, इग्यालं, एगतालीसं ।

दोर्बेवी ॥१४।६०॥

हुशब्दस्य वे वि इत्यादेशौ पर्यायेण भवतः । वेङ्ग-
न्दिया । विंदिलं । विन्दिरीरं ॥

वा संख्यार्थके ॥१४।६३॥

हुशब्दस्य वाऽजदेशः स्यात्संख्यावाचकशब्दे परे । वार्त्स ।
वार्त्मनं । वाणउँड । वार्यालं ॥

हुवा दसे ॥१४।६२॥

समासे दसशब्दे परे हुशब्दस्य हुवा इत्यादेशः स्यात् ।
हुवालंस ॥

तेरे: ॥१३।५६॥

संख्यावाचकस्य तिशब्दस्यैकारान्तादेशः समासे उत्तर-
पदे परे । तेरसं । तेवीसं । तेतीसं, तेत्तीसा । तेयालं,
तेयाली । तेवैरणं । तेकैर्गं । तेङ्गंदिर्या ॥

चतोरतःपूर्वस्य ॥१३।५७॥

समासे पूर्वपदस्य चतुशब्दस्याकारस्य दीर्घः स्यात् । चार्त-

१ एकचत्वारिंशत् । २ द्वीन्द्रियाः । ३ द्विलम् । ४ द्विशरीरम् ।
५ द्वादश । ६ द्विपञ्चाशत् । ७ द्विनवतिः । ८ द्विचत्वारिंशत् । ९ द्वा-
दश । १० त्रयोदश । ११ त्रयोविंशतिः । १२ त्रयस्त्रिंशत् । १३ त्रि-
चत्वारिंशत् । १४ त्रिपञ्चाशत् । १५ त्रिवर्गः । १६ त्रीन्द्रियाः ।
१७ चतुर्प्रकोगम् ॥

कोणं । चार्द्देशी ॥

चोः सङ्ग्रव्यावाचके ॥१४।५८ ॥

चतुशब्दस्य चो इत्यादेशः स्यात्संख्यावाचके परे ।
चोद्देश । चोधीसं । चोतीसं, चोतीसं । चोयालं, चोयालीसं ।
चोईस्टि, चउस्टि ॥

लक्तरेहश्च ॥१४।६४॥

उत्तरपदस्य सत्तरिशब्दस्यादेहकारश्चकारादकारो वा
स्यात् । चोहत्तरिं, चोवत्तरिं ॥

चतुरचुलावसीतौ ॥१४।६६॥

चतुशब्दस्य चतुर चुल इत्यादेशो वा स्तोऽसीतिशब्दे
परे । चउरासीइं, चुलसीइं ॥

पणस्य द्विः ॥१४।११६॥

पणशब्दस्योपधाया छित्वं वा स्यात्समाहे । पंचणरस,
पनरस । पणहत्तरं, पनहत्तरं । पणवीसं, पणवीसं ।

पणाळोपः ॥१४।६४॥

पणशब्दात्परस्य सट्टिशब्दस्यादेलोपः स्यात् । पणाइं ॥

छाड्योश्च ॥१३।५५॥

अनयोर्दीर्घोऽन्तादेशः स्यात्प्रायेण ॥

१ चतुर्दशी । २ चतुर्दश । ३ चतुर्विंशतिः । ४ चतुस्त्रिंशत् ।

५ चतुश्वत्वारिशत् । ६ चतुःषट्ठिः । ७ चतुःसप्ततिः । ८ चतुरशीतिः ।

९ पञ्चदश । १० पञ्चसप्ततम् । ११ पञ्चविंशतिः । १२ पञ्चपठिः ॥

सट्टेर्वः ॥१४।६३॥

उत्तरपदस्य सट्टिशब्दस्यादेर्वकारो वा स्यात् । छावद्धि,
छासद्धि । छायालीसं । अद्वावण्णं । अद्वावयं ॥

छस्य सोर्दसे ॥१४।६७॥

छशब्दस्य सो इत्यादेशः स्याद्सशब्दे परे । सोल्स ।
छलसीइ ॥

सत्तस्य वीसादौ ॥१४।६८॥

पूर्वपदस्य सत्तशब्दस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्याद्वीसादौ परे ।
सत्तावीसं । सत्तावन्नं ॥

सीर्याले ॥१४।६९॥

सत्तशब्दस्य सी इत्यादेशः स्याद् यालशब्दे परे ।
सीयालं, सीयालीसं ॥

दसस्य रलौ ॥१४।७०॥

उत्तरपदस्य दसशब्दस्यादेर्कारस्य रेफोलकारश्च स्यात् ॥

अद्वात्सस्य ॥१४।७१॥

अद्वशब्दात्परस्य दसशब्दस्य सकारस्य लोपो वा स्यात् ।
अद्वार । अद्वारस ॥

१ षट्षष्ठिः । २ षट्चत्वारिंशत् । ३ अष्टपञ्चशत् । ४ अष्टापदं,
अर्थपदम् । ५ षोडश । ६ षडशीतिः । ७ सप्तविंशतिः । ८ सप्तपञ्चाशत् ।

अहे दृस्य डो यालयालीतयोः ॥१४३॥७२॥

अहुशब्दस्य दृस्य डः स्याद् याले यालीसे च परे । अंड-
यालं । अडयालीसं ॥

एकस्योणे अउणः समुदितस्य ॥१४३॥७३॥

एकशब्दस्योनदाढेन समाले समुदितस्य अउणा इत्या-
देशो वा स्यात् । अउणवीसं, एगूणवीसं, एकूणवीसं । अैउ-
णतीसं । अैउणपत्रं ॥

आभीक्षण्यवीप्तस्योर्द्देहः ॥२३॥४३॥

आभीक्षण्ये वीप्तसायां च वोत्ये नान्नो छित्वं स्यात् ।
उंदिओदिए ॥

गच्छादीनां पूर्वस्य दीर्घो द्वितीयस्येवंहुलम् ॥२३॥४४॥

गच्छादीनां छित्वे पूर्वपदस्यान्तपस्य दीर्घो द्वितीयपदस्ये-
कारोऽन्तादेशश्च वहुलं स्तः । गच्छागच्छ । गुल्मागुल्मि ।
खंडाखंडि ॥

दण्डादीनामतिशयेऽनुस्वारश्च ॥२३॥४५॥

दण्डादिशब्दानामतिशये वोत्ये छित्वं पूर्वस्यानुस्वारा-
न्तागमश्च प्रायेण भवति । दंडंदण्डेण । दंगमंदामेगं । जीव-
जीवेण । यंकंथकं । दंवदंवं ॥

१ अष्टवत्वारिंशत् । २ एकोनपिंशतिः । ३ एकोनत्रिंशत् ।

४ एकोनपञ्चाशत् । ५ उदितोदितः । ६ गच्छागच्छ । ७ गुल्मागुल्मि ।

८ खण्डाखण्डि ॥ ९ दण्डदण्डेन । १० वामवामेन । ११ जीवजीवेन ।

१२ थक्कथक्कम् (स्थितस्थिता) । १३ द्रुतंद्रुतम् ॥

उरसुह-मज्जानां तृतीयार्थे च ॥२३।४६॥

उर-सुह-मज्जशब्दानां तृतीयार्थे चकारादाभीक्षण्यादौ
च वोत्ये द्वित्वं स्यात् । उरंजरेण । सुहंसुहेण । मज्जम-
ज्जेण ॥

मासस्य नैरन्तर्ये ॥२३।४७॥

मासशब्दस्य नैरन्तर्ये वोत्ये द्वित्वं स्यात् । मासमासेण ॥

दवद्वात्स्तः ॥२३।४८॥

अस्मात्सो वा स्यात् । दवंद्वस्त । दवद्वं ॥

दिसिपरयोरोत् ॥२३।४९॥

अनयोर्द्विरुक्तौ आदेरोक्तारान्तादेशः स्यात् । दिसोदिसि ।
पैरोप्परं ॥

अप्यनस्य वा ॥२३।५०॥

आदेरणशब्दस्यौक्तारान्तादेशो वा स्याद्विरुक्तौ । अ-
ष्टोषणं । अन्नमन्नं ॥

कोडेरात् ॥२३।५१॥

द्विरुक्तौ पूर्वस्य कोडिशब्दस्याक्तारान्तादेशः स्यात् । को-
डीकोडी ॥

जीवादयोग्याहादिभिर्गणहादीनामनुप्रयोगे ॥२३।४२॥

द्वितीयान्ता जीवादिशब्दा ग्याहादिप्रकृतिकैर्द्वितीयान्तैः

१ उरउरसा । २ सुखमुखेन । ३ मध्यमध्येन । ४ मासमासेन ।

५ द्रुतद्रुतम् । ६ दिविदग् । ७ परस्परम् । ८ अन्योऽन्यम् । ९ कोटिकोटिः ॥

सह समस्यन्ते गिण्हादिधातूनासनुप्रयोगे । “विजयं तद्वरं...
जीवग्राहं गिण्हन्ति” जीवन्तं गृह्णन्तीत्यर्थः । “अन्तगमणं
गमिस्सामि” नाथा० १-१५ । अन्तं गमिष्यामीत्यर्थः ॥

॥ इति बहुव्रीहिसभासप्रकरणम् ॥

॥ इति सभासप्रकरणम् ॥

अथ तद्वितप्रकरणम् ॥

तद्विताः ॥२४१॥

बद्ध्यमाणाः प्रत्ययास्तद्वितसञ्ज्ञाः स्युः ॥

अदणिकेकणिजेजणियेयणिमेलकमेत्ताः ॥२४२॥

अत् अण् इक इकण् इज्ज इज्जण् इय इयण् इम इल क
मेत्त, इत्येते प्रत्यया बद्ध्यमाणेष्वर्थेषु यथाप्रयोगं स्युः ॥

तद्वितेषु स्वराच्या डितः ॥२४३॥

तद्वितेषु स्वराच्याः प्रत्यया डिद्वद्वन्ति । बाहुलकात् तं-
डुलेज्जं, तंडुलिज्जं । जंगेयो । भाङ्गिज्जो, भाङ्गेज्जो ॥

स्वार्थं प्रथमायाः ॥२४४॥

प्रथमान्तसमर्थान्नाम्नः स्वार्थं उत्तप्रत्ययाः स्युः । अच्चन्तियं
जायमेत्तं, जायमित्तं । पियडिल्लया । उत्तरिल्लं । “तद्विता-

१ विजयं तस्करं ... जीवग्राहं गृह्णन्ति । नाथा० २-३६ । २ तन्दु-
लीयम् । ३ गाङ्गेयः । ४ भागिनेयः । ५ आत्यन्तिकम् । ६ जातमात्रम् ।
७ निकृतिमत्ता । ८ औत्तरेयं ॥

न्तादपि तद्वितान्तरम्^१ आणिंहिर्यं । वा० (छाचूचलौवा
वाच्यौ) छैच्चं , छुलं ॥

महादालयल-हियाः ॥२४१६॥

महशब्दात्स्वार्थे आलय-लू-हिय-प्रत्ययाः स्युः । महैलओ,
महल्लो, महल्लुओ, महल्लगो, महल्लिओ ॥

पोत्तादुल्लः ॥२४१०॥

पोत्तशब्दात्स्वार्थे उल्लप्रत्ययः स्यात् । पोत्तुल्लओ ॥

वद्धमुक्कयोरिल्ले ॥२४१२॥

अनयोरिल्लप्रत्यये दिलोपो न स्यात् । वद्धेल्लगो । मुक्के-
ल्लगो ॥

लोभादिभ्यस्ता ॥२४१३॥

प्रथमान्तरम्भार्येभ्यो लोभादिभ्यः स्वार्थे त्ताप्रत्ययः स्या-
त् । गवेसणत्ता ॥

तयोर्यस्तः ॥२४१४॥

त्ताप्रत्ययस्य तकारयोर्यकारादेशो बहुलं स्यात् । लोभ-
या । सीलया । लीणया । अंणुकंपणया । गवेसणया । दुक्ख-
णया । लिंपणया । पिंपणया ॥

१ आर्नीतकम् । २ षट्कम् । ३ महत्कः । ४ पौत्रकः । ५ बद्धकः ।
६ मुक्ककः । ७ गवेपणिका । ८ लोमकः । ९ शीलकम् । १० लीनकम् ।
११ अनुकम्पनकम् । १२ दुःखनकम् । १३ लिम्पनकम् ।
१४ पिङ्गनकम् ॥

मडस्येष्ठे ॥१४।११७॥

मडस्योपधाया लोपः स्यादिल्लप्रत्यये । अहंश्चिंतो ॥

सच्चणामादावन्तिः परिमाणे च ॥१४।१५॥

सच्चणामसञ्ज्ञकाच्छब्दात्परिमाणेऽर्थे आवन्तिप्रत्ययः
स्याच्चकारात्स्वार्थेऽपि । एयावन्ति ॥

पठमादिल्लुः ॥१४।१७॥

पठमशब्दात्स्वार्थे इल्लुप्रत्ययः स्यात् । पैदमिल्लुए ॥

एकार्थकादागीणियेया असहाये ॥१४।१६॥

एकार्थकात्प्रथमान्तसमर्थाद् आगि-इगिय-इय-प्रत्ययाः
स्युरसहाये । एगागी, एगाणिए, एकाणिए । एक्षिया ॥

निसीहेतुचारणे कः ॥१४।१८॥

प्रथमान्तान्त्रिसीहिशब्दादुचारणेऽर्थे कप्रत्ययः स्यात् ।

‘निसीहि’इत्युचारणम् । निसीहिगा, निसीहिया ॥

एयः साऽस्मै दीयते साऽस्य देवता ॥१४।१९॥

प्रथमान्तसमर्थात्साऽस्मै दीयते साऽस्य देवता इत्यनयो-
रर्थ्योरेयः प्रत्ययः स्यात् । दक्षिखणा इमस्स दिज्जइ त्ति दं-
किखणेऽपो । अग्नी देवया इमस्स त्ति अग्नेऽपो ॥

१ मृतकः । २ एतावान् । ३ प्रथमकः । ४ एकाकी । ५ एकका ।
६ निशीथिका, नैषेधिकी वा । ७ दाक्षिणः । ८ आग्रेयः ॥

अलये च ॥२।४।५॥

प्रथमान्तसमर्थादलयेऽर्थेष्युक्तप्रत्ययाः स्युः । अप्सो अं-
सो=अंशिया । अल्पार्थकप्रत्ययान्ताः प्रायेण स्त्रियाम् ॥

इतस्तदस्य संजातं पत्तादिभ्यः ॥२।४।२०॥

प्रथमान्तसमर्थेभ्यः पत्तादिभ्योऽस्य संजातमित्यर्थे इतप्र-
त्ययः स्यात् । पत्तं इमस्स संजातं=पंतिवं । गीविभयं ॥

अतिशये तरः ॥२।४।२१॥

प्रथमान्तसमर्थादतिशयेऽर्थे तरप्रत्ययः स्यात् । अहस-
एण तुच्छं=तुच्छतरं ॥

तरस्य के ॥१।३।५६॥

तरप्रत्ययस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्यात्कप्रत्यये परे । बहुतराए ।
अप्सतराए ॥

इद्वो धर्मयादिभ्यः ॥२।४।२३॥

धर्मयादिशब्देभ्योऽतिशयेऽर्थे इद्वप्रत्ययः स्यात् । अहस-
एण धर्मी=धर्मिद्वो । अहंस्मिद्वो ॥

इज्ज स्थेरादिभ्यः ॥२।४।२४॥

थेरादिभ्योऽतिशयेऽर्थे इज्जप्रत्ययः स्यात् ॥

थेरधीरपियानाभिज्ञे थधपाः ॥१।४।७४॥

एषाभिज्ञे परे थ ध प इत्येते आदेशाः क्रमेण स्युः ।
थेज्ज । धेज्ज । पेज्ज ॥

१ अंशिका । २ पत्रितम् । ३ गर्भितम् । ४ बहुतरकः । ५ अल्पतरकः ।
६ धर्मिष्टः । ७ अधर्मिष्टः । ८ स्वैर्यम् । ९ धैर्यम् । १० प्रियतरम् ॥

लदर्हति करोति ॥२४।२५॥

द्वितीयान्तसमर्थादर्हति करोतीत्यनयोरर्थयोरियादिप्रत्ययाः स्युः । अभिसेकमर्हति=अंभिसिको । उवसादित्वाद्विः । अलंकारं करेह त्ति=अलंकारिए ॥

णित्यादिस्वरस्य वृद्धिः ॥१३।२४॥

णित्यादिस्वरस्य वृद्धिः स्यात् । आलंकारिए । आभियोगिए आभिग्निए ॥

अत्पसिणस्येये ॥१३।६०॥

पसिणशब्दस्येकारस्याकारः स्यादियप्रत्यये । पसिणं करेह त्ति=पासणिए ॥

तेन निर्वृतं क्रीतं चरति व्यवहरति जीवति शृणते ॥

॥२४।२६॥

तृतीयान्तसमर्थान्नाम एषवर्थेषुक्तप्रत्ययाः स्युः । अब्लोधगमेन निवत्ता=अँब्लोधगमिया । अङ्गिगरणिया । दण्डेण निवक्तं=दंष्टिभमं । सएण कोयं=संतियं, सङ्घयं ॥

इये णायस्य णेया ॥१४।७५॥

णायशब्दस्य णेयादेशः स्यादिये परे ॥

उद्दियस्य वा ॥१४।७६॥

णायशब्दसम्बन्धिन इयप्रत्ययस्यादेककारो वा स्यात् । णाएण व्यवहरति=पौयीउओ, णेयाइयो । तेल्लेण जीवह=तेल्लिओ ॥

१ आभिपिक्यः । २ अलड्कार्यः । ३ आलड्कारिकः । ४ आभियोगिकः । ४ आभिग्रहिकः । ६ प्राक्षिकः । ७ आभ्युपगमिकी । ८ आधिकरणिकी । ९ दण्डम् । १० शतिका् । ११ नैवायिकः । १२ तैलिकः ॥

णित्यहारयणादीनासुत्तरस्यादेवृद्धिः ॥२४।२७॥

अहारयणादिशब्दानासुत्तरपदस्यादेवृद्धिः स्याणिणति
परे । अहारयणं बबहरह—अंहारायणियं । तेयाहियं, तेआ-
हियं ॥

चक्रखोरस्य सट् ॥४।४।८॥

चक्रखुशब्दात्परस्याऽप्रत्ययस्य सडागमः स्यात् । चक्रखु-
णा गिणिहज्जइ=चैक्रखुसं ॥

अदणौ नक्षत्रेण युक्तः कालः ॥२४।२८॥

नक्षत्रवाचकेभ्योऽस्तिष्यादिशब्देभ्यस्तृतीयान्तेभ्यो युक्तः
काल इत्यथै अद्-अण-प्रत्ययौ स्तः ॥

अस्तिष्या इषस्योसणि ॥६।४।७॥

अस्तिष्यीसंबन्धिन इषस्योसादेशः स्यादणि परे । अ-
स्तिष्यीए जुत्ता पुण्यमासी=आँसोई, अस्सोई । आँसाढी ।
कांत्तिया । जेढँसूला । फर्गुणी । विसाही ॥

मिगसिरस्यादेरति ॥६।३।६॥

अस्य पूर्वेकारस्याकारः स्यादप्रत्यये । मर्गंसिरा । सौवि-
ष्टी । पोट्वती । पोस्ती । माही । चेती ।

१ यथारात्निकम् । २ तैजोहितम् । ३ चाक्षुपम् । ४ आश्विनी ।
५ आपाढी । ६ कार्त्तिकी । ७ ज्येष्ठामूली । ८ फाल्गुनी । ९ वैशाखी ।
१० मार्गशीर्षा । ११ श्रावित्रा । १२ प्रौष्ठपदी । १३ पौषी १४ मवी ।
१५ चैत्री ।

साऽस्मिन् पौर्णमासीति सञ्ज्ञायाम् ॥२४३०॥

अस्मिन्नर्थेऽणुप्रत्ययः स्यात्सञ्ज्ञायाम् । आसोई पुण्य-
मासी अस्मिं मासंमि=आसोओ मासो ॥

वातात्तेनोपहतमीनः ॥२४३१॥

तृतीयान्तवातशब्दादुपहतमित्यर्थे ईनप्रत्ययः स्यात् ।
वातेण उवहृयं=वातीणं, वाईणं ॥

तत आगतः ॥२४३२॥

पञ्चम्यन्तसमर्थादागत इत्यर्थे उक्तप्रत्ययाः स्युः । परं-
गाओ आगयं=पासंगियं । पौरितोस्मियं ॥

तस्येदमपत्यं समूहो वृत्तिर्व्यापारः ॥२४३३॥

षष्ठ्यन्तसमर्थादिदं अपत्यं समूहः वृत्तिः व्यापारः
इत्येतेष्वर्थेषुक्तप्रत्ययाः स्युः । कविलस्स इमं=कौचिलियं ।
उत्तरस्स इमं=उत्तरिजं । कौसेज्जं । वैसालीए अवच्छं=वैसा-
लिओ । “वैर्हालियसावए” । सणडाणं समूहो=सार्वाङं ।
कवोग्रस्स वित्ती=कौचोया । चा० (सपत्नेरेषणेज्जणो दत्तत्रयौ) ।
सावैतेयं, सावतेज्जं, सापत्तेयं, सापत्तेज्जं ॥

१ आश्विनो मासः । २ वातीनम् (वातोपहतम्) ॥ ३ प्रसङ्गिकम् ।
४ पारितोषिकम् । ५ कापिलिकम् । ६ औत्तरेयम् । ७ कौशेयम् ।
८ वैरालिकश्रावकः । भग० २-३ ॥ ९ शक्तिम् । १० दात्रे ॥
११ स्वापत्तेयम् ।

अदणोरुतोऽव् ॥१३।६२॥

उकारस्यावादेशः स्यादप्रत्ययाणप्रत्यययोः । पाण्डवा ।
षण्डवा । पौरवो । लाघवं । औज्जवं । महेवं ॥

चउछाभ्यां कस्य द्विः ॥२।४।३३॥

चउछशब्दाभ्यां परस्य कप्रत्ययस्य द्वित्वं स्यात् । चैउक्कं ।
क्कं ॥

चोरवणिजाभ्यामिजस्यादेः ॥४।४।७१॥

आभ्यां परस्येजप्रत्ययस्यादेलोपिः स्यात् । चोरस्स वा-
वारो=चोर्जं, चोरियं । वणियस्स वावारो=वाँणिजं ॥

अप्पणादिच्छियेज्जियौ ॥२।४।३३॥

अप्पणशब्दात्पष्ठयन्तात्संबन्धिन्यर्थे इच्छियेज्जियौ भव-
तः । अप्पणस्स इमं=अर्पणिच्छियं, अप्पणिज्जियं ॥

वातादोलः ॥२।४।३४॥

षष्ठयन्तात्प्रातशब्दात्समूहेर्थे ओलप्रत्ययः स्यात् । वा-
तोली ॥

उपसादीनामणि द्विः ॥१।४।११८॥

एषामुपधाया द्वित्वं स्यादणि परे । पयातीणं समूहो=पा-
यतं ॥

१ पौरवः । २ आर्जवम् । ३ मार्दवम् । ४ चतुर्क्षम् । ५ षट्कन् ।
६ चौर्यन् । ७ वाणिज्यम् । ८ आत्मीयम् । ९ पादात्मम् ॥

अजिनस्येतोऽणि ॥१३।६३॥

अजिनशब्दस्येकारस्य दीर्घः स्यादणि । आईर्गां, आजीनं ।

पडिहार्या आत एः ॥१३।६४॥

पडिहारीशब्दस्याकारस्यैकारः स्यादणि परे । पडिहारीए
हमं=पाडिहेरं ॥

पयडेर्यः ॥१४।११९॥

पयडिशब्दस्योपधाया यकारः स्यादणि परे । पैययं ॥

पयावत्यादीनां टेरलोपोऽणि ॥२४।११॥

पयावतिप्रभृतिशब्दानां टेर्लोपो न स्यादणि । पाँयावच्चं ।
सेणावच्चं ॥

ममस्येदिययोः ॥१३।६५॥

ममशब्दस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्यादि-इय-प्रत्यययोः । मर्माई,
ममाइँए ॥

इये सिलेसस्य सेसः ॥१४।७८॥

सिलेसस्य सेसादेशः स्यादियप्रत्यये । संसेसियं ॥

विरोयणादीनामइः पूर्वस्य ॥२४।२८॥

विरोयणादिशब्दानां णिति परे आदिस्वरस्य अहे इत्या
देशो वा स्यात् ॥

१ अजिनम् । २ प्रातिहार्यम् । ३ प्राकृतम् । ४ प्राजापत्यम् ।

५ सैनापत्यम् । ६ ममत्वी, । ७ ममायितः, मामकः । ८ सांश्लेषिकम् ॥

वैद्वरोयणं, वेरोयणं । वैद्वसदेवो, वेसदेवो । वैद्वसेसिए, वेसेसिए ।
वैद्वसाहो, वेसाहो । जाइणो, जेणो । वैद्वचित्तं, वेचित्तं ।
वैद्वधमं, वेधमं । कईलासो, केलासो ॥

परात्कीयः ॥२४।३५॥

षष्ठ्यन्तात्परशब्दात्सम्बन्धिन्यर्थे कीयप्रत्ययः स्यात् ।
परकीयं ॥

रायाण् एणो यस्येत् ॥२४।३६॥

रायशब्दात्सम्बन्धिन्यर्थे एगप्रत्ययः स्याद्यस्येकारो वा
स्यात् । रैइणं, रायणं ॥

कस्माण्णकौ ॥२४।३७॥

कस्मभशब्दात्सम्बन्धिन्यर्थे एकप्रत्ययौ स्तः । कस्मणं,
कस्मअं ॥

तत्रभवोऽधिकृतः ॥२४।३८॥

सस्यन्तसमर्थीदनयोरर्थयोरुक्तप्रत्ययाः रयुः । अवभंतरे
भवो=अंदभंतरिए, अवभंतरगो । अंवरिलूँ । पुरत्या भवं
=पुरच्छिमं, पुरत्थिमं । पॅच्छिमं । अन्तिमं । उंवरिलूँ, उव-
रिमं । भण्डारे अहिगडो=भॅण्डारिए ॥

१ वेरोचनम् । २ वैश्वदेवः । ३ वैशेषिकः । ४ वैशाखः ।
५ जैनः । ६ वैचित्र्यम् । ७ वैधर्म्यम् । ८ कैलाशः । ९ राजन्यम् ।
१० कार्मणम् । ११ आम्यन्तरकः । १२ आपरम् । १३ पौरस्त्यम् ।
१४ पाद्धात्यम् । १५ उपग्रितनं । १६ भाण्डारिकः ॥

उदीई-पडीईभ्यां णड् ॥२४४३८॥

आभ्यां भवार्थे णडप्रत्ययः स्यात् । उदीणं, उईणं ।
पँडीणं । वा० (दीवादिभ्यो भवार्थे इच्चस्योपसंख्यानम्)
दीविच्च ॥

पाईतो णो दट् चेतः ॥२४४३९॥

पाईशब्दाद्वार्थे णप्रत्ययः स्यादेकारस्य दडागमो वा
स्यात् । पादीणं, पाईणं ॥

अति पच्छिमस्य पच्चच्छिमपच्चत्थिमौ ॥३४४७९॥

पच्छिमशब्दस्य पच्चच्छिम-पच्चत्थिमावादेशौ पर्यायेण
भवतोऽप्रत्यये । पच्चच्छिमं, पच्चत्थिमं ॥

पहादिभ्यस्तत्र साधुरेजण् ॥२४४४०॥

पहादिभ्यः सत्स्यन्तेभ्यः साधुरित्यर्थे एजणप्रत्ययः
स्यात् । पहे साहू=पहैजं ॥

पासादिल्लस्तत्र शेते ॥२४४४१॥

सत्स्यन्तात्पासशब्दाच्छेते इत्यर्थे इल्लप्रत्ययः स्यात् ।
पँसिल्लओ ॥

उत्तरपदहेरदीणौ ॥२४४४२॥

उत्तरपदभूतादहेरुपसर्गादप्रत्ययेणप्रत्ययौ भवतः । पर-
ज्ञो, पराहीणो ॥

१ उदीचीनम् । २ प्रतीचीनम् । ३ द्वैष्यम् । ४ प्राचीनम् ॥
५ पञ्चिमम् । ६ पाशेयः । ७ पार्थिकः । ८ पराधीनः ॥

बहर्सगूरकावणि ॥४।४।६॥

वहिशब्दस्याणिपरे मगूरकावागमौ पर्यायेण भवतः ।
आहिमं, वाहिरं ॥

मज्जान्मश्च ॥२।४।४३॥

मज्जन्मश्चादुक्तेऽर्थे मप्रत्ययश्चकारादुक्तप्रत्ययश्च स्युः ।
मज्जभूमं, मज्जभूमं, मज्जभूलं ॥

इदिण्मन्ताश्च तदस्त्यस्यास्मिन् ॥२।४।४४॥

प्रथमान्तसमर्थादस्यास्तीत्यर्थे अस्मिन्नस्तीत्यर्थे च इदृ-इण्म-
न्त-प्रत्ययश्चकारादुक्तप्रत्ययश्च यथाप्रयोगं स्युः । अगारं
अतिथ जस्स सो=अगारी । कोहुँम्बी ॥

आन्मन्तस्य वः ॥१।४।८१॥

अकारात्परस्य मन्तप्रत्ययस्यादेवकारः स्यात् । वर्णणवं,
वद्यावन्तो । भगवं, भगवन्तो । आत्किम्, वीडमन्तो । जाति-
मन्तो । तिसूलो इमस्स अतिथ=तिसूलिओ । गंठी अतिथ
असिंस=गंठिल्लो । माया अतिथ इमस्स=माइल्लो । कलुणा
अतिथ इमस्स=कलुणो ॥

आउसाद् न्तः ॥२।४।४५॥

आउसशब्दादुक्तेऽर्थे न्तप्रत्ययो वा स्यात् । आउँसो,
आउसन्तो । वा० (गोमिर्वक्तव्यः) गोमी, गोमिणी ॥

१ वाख्यन् । २ मव्यम् । ३ कुटुम्बी । ४ वर्णवान् । ५ भगवान् ।
६ वीचिनान् । ७ जातिनान् । ८ त्रिशूलिकः । ९ ग्रन्थिमान् । १० मायावी ।
११ कदणः । १२ असुन्नान् । १३ गोमान् ॥

छवेरिये दीर्घः ॥१३।५०॥

छविशब्दस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्यादिप्रत्यये परे । छवीङ्गे ॥

जसादिभ्यो वा ॥१४।८२॥

जसादिशच्चेभ्यः परस्य मन्तप्रत्ययस्यादेवकारो वा स्यात्
जसवन्तो, जसमन्तो, जसोमन्तो । आयारवन्तो, आयार-
मन्तो ॥

णातेश्च ॥१४।८३॥

शातिशब्दात्परस्य मन्तस्यादेवकारः स्यात् । णातिर्वन्तो,
णाङ्गं ॥

इति सङ्घाया ह्रस्वः ॥१३।६६॥

सङ्घाशब्दस्य ह्रस्वोऽन्तादेशो वा स्यादिप्रत्यये । सङ्घृही ।
एक्षे टिलोषे-सङ्घी ॥

वससस्य बुस्मिन्ते ॥१४।८४॥

वससशब्दस्य बुस्मिन्त्यादेशः स्यान्मन्ते परे । बुस्मिन्तो ॥

जयादिभ्य इणः ॥२।४।४६॥

एभ्य उक्तोऽर्थे इणप्रत्ययः स्यात् । जङ्गो । दोसिणो ।
घरहिंणो ॥

किस्मेर्णः ॥२।४।४७॥

उक्तोऽर्थे किमिशब्दाणगप्रत्ययः स्यात् । किमिणो ॥

१ छविमान् । २ यशस्वान् । ३ आचारवान् । ४ शातिशान् ।

५ शङ्खावान् । ६ चशी । ७ जयी । दोषी । ८ बही । ९ कृमिमान् ॥

पङ्कादीनां सञ्ज्ञायां दीर्घः ॥१४।८॥

पङ्कादिशब्दानां दीर्घोऽन्तादेशः स्यान्मन्तप्रत्यये सञ्ज्ञा-
याम् । पङ्कावली ॥

इलो गन्धादिभ्यः ॥२।४।४॥

उक्तेऽर्थे गन्धादिभ्य इलप्रत्ययः स्यात् । गन्धिलो । तुन्दिलो ॥

जडाया जडुलजडियालौ ॥२।४।५॥

उक्तेऽर्थे जडाशब्दस्य जडुल जडियाल इत्येतो वा निपा-
त्येते । जडुलो, जडियालो, जडिलो ॥

रथात्स्सलः ॥२।४।५॥

उक्तेऽर्थे रथशब्दात्स्सलप्रत्ययो वा स्यात् । रथस्सला,
रहला ॥

पम्हादिभ्यो लः ॥२।४।५॥

उक्तेऽर्थे पम्हादिशब्देभ्यो लप्रत्ययः स्यात् । पम्हलो ।
पहलो । तणुलो ॥

आलुर्दयादिभ्यः ॥२।४।५॥

उक्तेऽर्थे दयादिशब्देभ्य आलुप्रत्ययः स्यात् । दर्यालू ।
वैस्सरगणालू ॥

१ गन्धिलः । २ तुन्दिलः । ३ जटिलः । ४ रजस्वला । ५ पङ्कमलः ।

६ पत्रलः । ७ तनुलः । ८ दयालुः । ९ विशरणालुः ॥

उर्लंज्जाया: ॥२४।५३॥

उत्केऽर्थे लज्जाशब्दादुप्रत्ययः स्यात् । लंज्जू ॥

जसादिस्म्योऽसिस्सी ॥२४।५४॥

उत्केऽर्थे जसादिशब्देभ्योऽसिस्सीप्रत्ययौ पर्यायेण भवतः ।
जैसंसी, जसस्सी । तेयंसी, तैयस्सी । वैचंसी, वचस्सी ।
ओयंसी, ओयस्सी ॥

त्तत्तणौ तस्य भावः ॥२४।५५॥

षष्ठ्यन्तसमर्थाद्वाव इत्यर्थे त्त-त्तण-प्रत्ययौ स्तः । अर्प-
रत्तं । उंसुगत्तं । अंबत्तणं । तीर्यत्तणं । पंहुत्तणं । अंध-
त्तणं ॥

अरिप्रभृतिभ्यस्ता ॥२४।५६॥

एभ्यस्ताप्रत्ययः स्याद्वावेऽर्थे । अंरिता । उप्पलकंदत्ता ॥

जहातहाददियणौ ॥२४।५७॥

अस्माद्वावे अद्-इयणप्रत्ययौ भवतः ॥

तस्येयणि द्विः ॥२४।५८॥

जहातहशब्दस्य तकारस्य द्वित्वं वा स्यादियणि परै ।
आहत्तैहियं, आहातहियं । जहातहं, अहातहं ॥

१ लज्जालुः । २ यशस्वी । ३ तेजस्वी । ४ वर्चस्वी । ५ ओज-
स्वी । ६ अपरत्वम् । ७ उत्सुकत्वम् । ८ आन्त्रत्वम् । ९ तृतीयत्वम् ।
१० प्रभुत्वम् । ११ अन्वत्वम् । १२ अरिता । १३ उत्पलकंदत्ता ।
१४ यथातयिकम् । १५ यथातथम् ॥

इणो जडादिभ्यः ॥२४१६०॥

जडादिशब्देभ्यो भावे इणप्रत्ययः स्यात् । जंडिणो ।
णिगिणो, णगिणो । अणि, नैम्नां । मुँण्डिणो । संघाडिणो ।

इय इस्सरादिभ्यः ॥२४१६१॥

इस्सरादिशब्देभ्यो भावे इयप्रत्ययः स्यात् । ईसरियं ।
अङ्गवियं । सामगियं ॥

अप्पाद्वहोः कः ॥२४१६२॥

अप्पपूर्वकाद्वहुशब्दाद्वावे कप्रत्ययश्च स्यात् । अप्पाव-
हुकं, अप्पावहुगं, अप्पावहुयं, अप्पावहुतं ॥

उवमादिभ्योऽण् ॥२४१६३॥

एभ्यो भावेऽणप्रत्ययः स्यात् । औवम्मं । आहिकं ।
दोहग्गं । ^{१२} सोभग्गं । ^{१३} स्वार्थेऽण्यप्यस्य प्रवृत्तेः, तेलुकं,
तेलोकं ॥

जुवाणस्यातो वस्य द्विर्वा ॥१३१६७॥

जुवाणशब्दस्याकारस्य हृखो वकारस्य दित्वं वा स्यादणि
परे । जुव्वणं, जोव्वणं, जोवणं, जोवणगं ॥

१ जटत्वम् । २ नम्रत्वम् । ३ नाश्यम् । ४ मुखडत्वम् । ५ संघा-
टत्वम् । ६ ऐश्वर्यम् । ७ आर्जवम् । ८ सामग्र्यम् । ९ अल्पबहुत्वम् ।
१० औपम्यम् । ११ आधिक्यम् । १२ दौर्भाग्यम् । १३ सौभाग्यम् ।
१४ त्रैलोक्यम् । १५ यैवन्स् ॥

दूयादीनां चः ॥१४।१२०॥

एषामुपधायाऽच्चकारादेशः स्यादणि परे । दोच्चं । अहा-
तच्चं । वैयावच्चं ॥

वियावडादियण् च ॥२।४।६४॥

अस्माद्वावे इयण् प्रत्ययः स्याच्चादण् । वैयावडियं ॥

थेर-धीर-सहायनामेरायनामेज्जः ॥१।४।८॥

एषामेरस्येरस्यायस्य च एज्जादेशः स्यादणि परे । थेरस्तु
भावो=थेज्जं, थिज्जं । धेज्जं, धिज्जं । सहेज्जं, सहिज्जं ॥

कलुणस्यौत् ॥१।३।६९॥

कलुणशब्दस्यादिस्वरस्यौकारादेशः स्यादणि परे । कलु-
णस्तु भावो कोलुण्णं ॥

एदहिपुरयोर्वचे ॥१।३।८॥

अहिपुरशब्दयोरेकारोऽन्तादेशः स्याद्ब्रह्मशब्दे परे । आहे-
वच्चं । पौरवच्चं ॥

सफले फस्य हः ॥१।४।८॥

सफलशब्दे फकारस्य हकारो वा स्यादणि । सौहल्लं
साफल्लं ॥

१ दौत्यम् । २ याथातथ्यम् । ३ वैयावृत्यम् । ४ वैयावृत्तिकम् ।
५ स्थैर्यम् । ६ धैर्यम् । ७ साहाय्यम् । ८ कारुण्यम् । ९ आधिप्रत्यम् ।
१० पौरपत्यम् ; ? १ साफल्यम् ॥

आ - ५

सुकुमारस्य सुगमलः ॥३४।८॥

अस्याणि परे सुगमल इत्यादेशः स्यात् । सोगमैलुं ।

विकारप्रधानयोरण्मयौ ॥३४।९॥

षष्ठ्यन्तस्समर्थाद्विकारे प्रधाने चार्थेऽणु-मयप्रत्ययौ स्तः ।
आयोमयं । फौलिहमयं । बब्रोमयं । वैर्हमयं ॥

अङ्गादीनां मये ॥३४।१०॥

अङ्गादिशब्दानां दीर्घोऽन्तादेशः स्यान्मये परे । अङ्गाम-
यं । वाहुलकात्-र्यामयं, रथयमयं ॥

भिओऽच्चः शिष्ये ॥३४।११॥

षष्ठ्यन्ताद्विशब्दाच्च चप्रत्ययः स्यान्द्वयेऽर्थे । भि-
ड़णो सिस्सो निउच्चो ॥

इरत्तादिभ्योऽभूततत्त्वावे करभवयोर्योगे ॥३४।१२॥

अत्तादिशब्देभ्यो छितीयान्तेभ्योऽनथाभूतस्य तथात्व-
सम्बन्धेऽर्थे करभवधातुयोगे ईप्रत्ययः स्यात् । अंतीकरेह ।
ईस्तरीकरो । एर्हाभूत । दरिद्रीहृष्य ॥

सोल्यादिभ्य ईतो लोपः ॥३४।१३॥

सोल्यादिशब्देभ्यः परस्येप्रत्ययस्य लोपः स्यात् । सोलि-
कड़ी ॥

? सौकुमार्यम् । २ स्फटिकमयम् । ३ वचोमयम् । ४ वाङ्मयम् ।

५ अडगन्तम् । ६ रजतमय । ७ मुग्योः शिश्रो भार्गविः । ८ आत्मीकरोति ।
९ ईर्धविकरः । १० एति । ११ दग्धीमूर्य । १२ मौर्त्तीकृतः ॥

इंगालादिभ्यो भवस्यादेर्दिः ॥१४८९॥

इंगालादिशब्देभ्यः परस्य भवधातोरादेर्दित्वं स्यात् ।

इंगालभूया । छारियवैभूया । तत्कवेलुकवैभूया ।

मणादिभ्य ईतोऽसुट् ॥४४१०॥

मणादिभ्यः परस्येकारस्यासुडागमः स्यात् । मण्णसीकरेह ॥

अम्हादिषु दिसादः ॥२४६६॥

अम्हादिशब्देषु पपदेषु दिसधातोरप्रत्ययः स्यात् ॥

दिसे पूर्वस्याति ॥१३७१॥

अप्रत्ययान्तदिसधातौ परे पूर्वस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्यात् ॥

दिसस्य रलावति ॥१४६०॥

अप्रत्यये दिसधातोरादेद्कारस्य रेफलकारौ पर्यायेण
भवतः । अम्हारिसो । तुम्हारिसो । जारिसो ॥

ईत्तादितः ॥१४६१॥

तशब्दात्परस्य दिसस्येकारस्य दीर्घो चास्यात् । तालिसो,
तालीसो, तारिसो ॥

ईच्च कस्य ॥१३७३॥

कशब्दस्येकारश्चकारादेकारोऽन्तादेशः स्यादिसे परे ॥

१ अड्गारभूता । २ द्वारिकभूता । ३ तसकवेलुकभूता । (भग० ३ - १) ।

४ मनसीकरोति । ५ अस्मादृशः । ६ युम्बदृशः । ७ यादृशः । ८ तादृशः ॥

काहेः ॥१३।७८॥

कशब्दात्परस्य दिसधातोदैर्लोपो वा स्यात् । केरिसो,
कीरिसो, कीसो, केसो, केसी ॥

एदिमस्य ॥१३।७९॥

अप्रत्ययान्तदिसधातौ परे इमशब्दस्यैकारोऽन्तादेशः
स्यात् ॥

इमो लोपो वा त्तो-हुणा-दिसेषु ॥१३।७७॥

इमशब्दस्येमो लोपो वा स्यात् त्तो-हुणाप्रत्यययोर्दिस-
धातौ च परे । इमेरिसो, एरिसो, एलिसो ॥

इमात्सस्य क्खवः ॥१३।७५॥

इमशब्दात्परस्य दिसधातोः सस्य क्खो वा स्यात् ।
एलिक्खो ॥

इदेतस्य ॥१३।७६॥

एतशब्दस्यादेरिकारो वा स्याह्विसे परे । इयारिसो,
एयारिसो ॥

समानच्छः ॥१३।७८॥

समानशब्दात्परस्य दिसधातोः सस्य च्छ इत्यादेशो वा
स्यात् । सरिच्छो, सरिसो, सलिसो ॥

एतादारूवः सद्वशे ॥२४।७०॥

एतशब्दात्सद्वशेऽर्थे आरूवप्रत्ययः स्यात् । ऐयारूवे ।
इमेयारूवे, अयमेयारूवे ॥

संख्यायां तिः कजतेभ्यः ॥२४।७१॥

एभ्यः संख्यायामर्थे तिप्रत्ययः स्यात् । का संख्या जैसिं=
कति, कह । जति, जह । तति, तह ॥ “जस्ते जह हंदियाहं
तस्य तह भणियव्याहं” ॥

एतजतेभ्यः परिमाणे मन्तावतियतियतिलाः ॥२४।७२॥

एभ्यः परिमाणार्थे मन्त-आवतिय-तिय-तिलूप्रत्ययाः
स्युः । एतावं, एयावं । एतावन्तो, एयावन्तो । जावं, जा-
वन्तो । तावं, तावन्तो ॥

जादावन्ती च ॥२४।७३॥

जशब्दात्परिमाणेऽर्थे आवन्तीप्रत्ययश्च स्यात् । जावन्ती ॥^७

आवतियस्यातश्च ॥४।४।७३॥

एतसम्बन्धिन आवतियस्याकारस्य चकारादेतस्य तस्य
लोपः स्यात् । एव्वहए, एवतिए । जाव्वहए, जावतिए । ताव-
हए, तावतिए ॥

१ एतद्रूपः । २ इदमेतद्रूपः । ३यस्य यति इन्द्रियाणि तस्य तति भ-
गितव्यानि । (भग० ८-१०) । ४ एतावान् । ५ यावान् । ६ तावन् ।
७ यदान् । ८ पृतावतिकः । ९ शावतिकः । १० तावतिकः ॥

तियस्य वा ॥१४४२॥

तियप्रत्ययस्यादेद्वित्वं वा स्यात् ॥

एतस्य तियत्तिलयोरतः ॥४४४७२॥

एतस्याकारस्यलोपः स्यात्तिय-त्तिलप्रत्यययोः । इत्तिए,
इत्तिए । जत्तिए, जत्तिए । तत्तिए, तत्तिए । एत्तिलो । जत्तिलो ।
तत्तिलो ॥

कादेवतियः ॥२४४७४॥

कशब्दात्प्रथमान्तात्परिमाणेऽर्थे एवतियप्रत्ययः स्यात् ।

केवत्तिए, केवडए ॥

अनवधारणे एयावन्ती ॥२४४७५॥

कशब्दादनवधारणेऽर्थे एयावन्तीप्रत्ययः स्यात् । केया-
वन्ती ॥

पूरणे मः ॥२४४७६॥

संख्यावाचकेभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यः पूरणेऽर्थे मप्रत्ययः स्यात्
सत्तमं । अँटुमं । नवमं । अँटुरसमं । वीर्सङ्मं ॥

दुतिभ्यां डीयतियतियच्छणः ॥२४४७७॥

आभ्यां पूरणेऽर्थे डीय-तिय-तीय-चण्प्रत्ययाः स्युः ॥

दोर्विर्दीय-तिय-तीयेषु ॥१४४४३॥

दुशब्दस्य वि इत्यादेशः स्याङ्गीय-तिय-तीयप्रत्ययेषु परेषु ।
विर्दीयं, वीयं, वितीयं ॥

१ इयान्, एतावान् । २ यावान् । ३ नवान् । ४ किवान् । ५ सत्तमम् ।

६ अष्टमम् । ७ अयादशम् । ८ विशत्तिमम् । ९ द्वितीयम् ॥

तीयस्य जः ॥१४१२१॥

दुशब्दात्परस्य तीयप्रत्ययस्योपधाया ज्ञ इत्यादेशः स्याद्वा। वितिजं, दोचं ॥

तेरश्चणि च ॥१४१६४॥

तिशब्दस्याकारान्तादेशः स्याङ्गीय-तिय-तीय-चण्णप्रत्ययेभु । तीयं, तइयं, ततीयं, तचं ॥

द्वश्छात् ॥२४१७८॥

छशब्दात्पूरणेऽर्थे द्वप्रत्ययः स्यात् । छैष्टं ॥

तथश्च तोः ॥२४१७९॥

चतुशब्दात्पूरणेऽर्थे त्यप्रत्ययः स्यात् । चैतुत्यं, चउत्यं ॥

संखेज्जातिः ॥२४१८०॥

संखेज्जशब्दात्पूरणेऽर्थे तिप्रत्ययः स्यात् । संखेज्जई ॥

कादिभ्यो निर्द्वारणे ॥२४१८२॥

कादिशब्देभ्यो निर्द्वारणेऽर्थे तरप्रत्ययः स्यात् । कैयरो । एँगयरो । ईयरो । अँन्नयरो ॥

आभीक्षण्ये बह्वादिभ्यः सौः ॥२४१८१॥

आभीक्षण्येऽर्थे बह्वादिभ्यः सोप्रत्ययः स्यात् । बैहुसो । कैमसो । पैंगामसो । एँगन्तसो ॥

कुम्भकादिभ्यः परिमाणे ॥२४१८२॥

कुम्भकादिशब्देभ्यः परिमाणेऽर्थे सोप्रत्ययः स्यात् । कुँम्भगसो ॥

१ द्वितीयम् । २ तृतीयम् । ३ षष्ठम् । ४ चतुर्थम् । ५ संख्येतमः । ६ कतरः । ७ एकतरः । ८ इतरः । ९ अन्यतरः । १० बहुशः । ११ क्रमशः । १२ प्रकामशः । १३ एकान्तशः । १४ कुम्भकशः ॥

एकात्सः ॥२।४।८३॥

आभीहण्येऽर्थे एकशब्दात्सप्रत्ययश्च स्यात् । ईकसि ॥

पञ्चमीसप्तमीभ्यां तौः ॥२।४।८४॥

पञ्चम्यन्तात्सप्तम्यन्ताच्च समर्थात्तोप्रत्ययः स्यात् । ऐंग-
यओ, एगयतो । द्विंच्चओ, दव्वतो । पिर्टुओ, पिहुतो । कैंमओ,
कश्मतो । अंत्यओ, अत्यतो । धैंमओ, धश्मतो ॥

तवि दुहो हस्यः ॥१।३।८०॥

हाग्रत्ययान्तदुशब्दस्य हख्योऽन्तादेशः स्यात्तोप्रत्यये परे ।
हुह्यो ॥

अभ्याहृत्तौ संख्यार्थेभ्यः कखुतौः ॥२।४।८५॥

संख्यादाच्चकेभ्यो वारंवारसित्यर्थे कखुत्तोप्रत्ययः स्यात् ।
हुंकखुतो । तिर्कखुतो । सैहस्सकखुतो ॥

अणंतादिभ्यः कखुत्तोः कस्य ॥४।४।८६॥

अणंतादिशब्देभ्यः परस्य कखुत्तोप्रत्ययस्य कस्य लोपो
वा स्यात् । अणंतखुतो, अणंतकखुतो ॥

एकात्सिस ॥२।४।८६॥

एकशब्दाहृत्तेऽर्थे तिसप्रत्ययः स्यात् । ईकसि ॥

प्रकारे हा तृतीयायाः ॥२।४।८७॥

तृतीयान्तसमर्थेभ्यः प्रकारेऽर्थे हाप्रत्ययः स्यात् । ईंच्च-
हा । अँणहा । अहुहा । जहा । तहा ॥

१एकशः । २एकतः । ३द्रव्यतः । ४पृष्ठतः । ५कर्मतः । ६अर्थतः ।
७अन्तेन । ८द्विवा । ९द्विकृत्वः । १०त्रिकृत्वः । ११सहस्रकृत्वः । १२अनलकृ-
त्वः । १३ग्रहशः । १४उर्वशा । १५अन्यया । १६अष्टगः । १७यशः । १८तदा ॥

जताभ्यां हहमौ ॥२।४।८॥

जतशब्दाभ्यां प्रकारेऽर्थे ह-हं-प्रत्ययो च भवतः । जहं,
जहं । तहं, तहं ॥

धा च ॥२।४।९॥

प्रकारेऽर्थे धाप्रत्ययोऽपि स्यात् । तधा ॥

इथरस्येहरा ॥२।४।१०॥

इथरशब्दस्य प्रकारेऽर्थे इहरा इति वा निपात्यते । इहरा,
इथरहा ॥

कादहाहमिहेण्णाः ॥२।४।११॥

प्रकारेऽर्थे कशब्दादह-अहम्-इह-इण्णा-प्रत्ययाः स्युः ।
कहं, कहं, किह, किण्णा ॥

इमस्यैत्थम् ॥२।४।१२॥

इमशब्दस्य प्रकारेऽर्थे एत्यमिति निपात्यते । एत्यं,
इत्यं ॥

एकात् तश्च ॥२।४।१३॥

सत्स्यन्तादेकशब्दात् त्तप्रत्ययश्च स्यात् । एगत्त ॥

त्थः सत्स्या इमादिभ्यः ॥२।४।१४॥

सत्स्यन्तस्यमर्थादिमादिशब्दात् त्थप्रत्ययः स्यात् ॥

तोत्थयोरेस् ॥२।४।१५॥

इमशब्दस्यैसादेशः स्यात्तो-त्थप्रत्यययोः । इत्थ, एत्थ ।

इथरत्थ ॥

इमाष्टहमौ च ॥२४४९५॥

सप्तम्यन्तेमशब्दाद् ह-हंप्रत्ययो च भवतः ॥

मस्य तो षिंह-दाणि-ह-हं-तरेषु ॥२४४५०॥

इमशब्दस्य मस्य लोपः स्यात्तो-षिंह-दाणि-ह-हं-तरप्रत्य-
येषु परेषु । इह, इहं ॥

इसजतकेभ्यस्तोः ॥२४४५१॥

एभ्यस्तोप्रत्ययस्यादेहित्यं वा स्यात् । ईत्तो, एतो, इतो,
इओ । अैतो । कैतो, कओ ॥

अहीहपहवः कात् ॥२४४५२॥

सप्तम्यन्तात्कशब्दाद् अहि-इह-ण्हु-प्रत्ययाश्च स्युः ।
कँहि, किह, कण्हु, कत्य ॥

उत्कस्य तो-त्थ-हिंसु ॥१३८८॥

कशब्दस्योकारान्तदेशो वा स्यात् तो-त्य-हिंप्रत्ययेषु
परेषु । कुंतो, कुओ, कुत्य ॥

जपगामाभ्यामाएः ॥२४४५३॥

पञ्चम्यन्तसमर्थाभ्यामाभ्यामाएप्रत्ययश्च स्यात् । जैए,
जत्तो, जओ, जतो । पर्गामाए, पगामतो ॥

१ इह । २ इतः । ३ अतः । ४ कुतः । ५ काहि, कुत्र । ६
कुतः । ७ यतः । ८ प्रकामतः ॥

तादादोत्यश्च ॥२४४६॥

पञ्चरथन्तात्तशब्दाद् आद्-ओ-ते-प्रत्ययाश्चकारादाए-
प्रत्ययः स्यात् । तां । तो । तते, तए । ततो, तओ,
ततो । ताए ॥

एहं च जात् ॥२४४१००॥

पञ्चरथन्तजशब्दात् एहंप्रत्ययश्च स्यात् । जैएहं ॥

अं जताभ्याम् ॥२४४१०१॥

पञ्चरथन्तजतशब्दाभ्यामप्रत्ययोऽपि स्यात् । जैं । हैं ॥

तस्मिन् काले दा सव्वादिभ्यः ॥२४४१०२॥

सप्तरथन्तसमर्थेभ्यः सव्वादिशब्देभ्यः काले इत्यर्थे दा-
प्रत्ययः स्यात् ॥

सव्वस्य सो दे ॥१४४४५॥

दाप्रत्यये सव्वशब्दस्य स इत्यादेशो वा स्यात् । सया,
सदा । सैव्या । अैन्नया, अन्नदा । दकारस्य क्वचित्कारश्र-
वणात्, सैता । कैता । जैदा । तदा ॥

इमाण्ठिंह-हुणा-दाणिमः ॥२४४१०३॥

सप्तरथन्तसमर्थादिमशब्दात्काले इत्यर्थे षिंह-हुणा-दा-
णिग्रत्ययाः स्युः ॥

१ ततः । २ यतः । ३ सर्वदा । ४ अन्यदा । ५ सदा । ६ कदा ।

यदा ॥

पिण्डिमि यः ॥१४१२२॥

इमस्योपधाया यकारादेशः स्यात् पिंहप्रत्यये । ईंहिं,
इयपिंह । अँहुणा ॥

दाणिमि सर्वस्य लोपः ॥२४१६३॥

इमशब्दस्याशेषस्य लोपो वा स्याद् दाणिंप्रत्यये । दाणिं,
इयाणिं, इदाणिं ॥

आहेहिंहिहियमः कजतेभ्यः ॥२४१०४॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्य आहे-हिं-हि-हियंप्रत्ययाश्च स्युः । काहे,
कहिं,कहि,कहियं । जाहे, जहिं,जहि,जहियं । ताहे, तहिं,
तहि,तहियं । वा० (तादइरिद् च दो वक्तव्यः) तैङ्ग,तङ्ग्या ॥

चिरार्थकेष्वेवैवचौ ॥२४१०५॥

कशब्दात्परिमाणेऽर्थे एव-एवचूप्रत्ययौ भवतश्चिरार्थक-
शब्देषु परेषु । केर्वचिरं, केवचिरं । केवचिरेण ॥

सुपूतद्विताभ्यामिमिदीचिचियाः ॥२४१०६॥

सुवन्तात्तद्वितान्ताच्च कशब्दात् इम-इद-ई-चि-चिय-
प्रत्यया वा स्युः । कंयाईं । कैईं । कैगैई । कैस्सई । कैण्हुई ।
कंयाई । कहिंचि, कुहिंचिय ॥

१ इदानीम् । २ अवुना । ३ इदानीम् । ४ कहिं, कुत्र, क ।
५ यहिं, यत्र, यदा । ६ तहिं, तत्र, तडा । ७ तदा । ८ कियचिवरम् ।
९ कश्चित् । १० केचित् । ११ केनचित् । १२ कस्यचित् । १३ कुत्र-
चित् । १४ कचित् ॥

*इप्रत्ययस्य इद् वाच्य इत्यर्थः ॥

इसादिभ्यश्चणमस्पूर्वकः ॥२४।१०७॥

इम-एक-जाव-तावादिशब्देभ्यश्चणं प्रत्ययो वा स्यात्स
विकल्पेनारपूर्वकश्च । इमंचणं । एकंचणं । जावंचणं, जावच-
णं । तावंचणं, तावचणं ॥

इणमार्दीनामेवे दीर्घः ॥१३।८३॥

इणमादिशब्दानामुपधाया दीर्घौ वा स्यादेवशब्दे परे ।
इणामेव । जामेव । तामेव । जेर्णामेव । तेणामेव । खिप्पा
मेव, खिप्पमेव । एवामेव, एवमेव ॥

॥इति तद्वितप्रकरणम्॥

—८४/४५—

॥ इति श्रीलोङ्कागच्छान्तर्गतलिखडीसम्प्रदायतिलकाय-
मानपूज्यपादश्रीगुलाबचन्द्रजित्स्वामिचरणम्बुज-
चश्चरीक-मुनिश्रीरत्नचन्द्रविरचितायां जैन-
सिद्धान्तकौमुद्यां पूर्वार्द्धं
समाप्तम् ॥

१ इदंचन । २ एकंचन । ३ यावचन । ४ तावचन । ५ इमेव ।
६ यमेव । ७ तमेव । ८ येनैव । ९ तेनैव । १० खिप्रमेव । ११ एवमेव ॥

अथोत्तरार्द्धम् ॥

अथाऽर्थ्यातप्रक्रिया ॥

क्रियायामश्चादयो धातवः ॥३।१।४॥

क्रियावाचिनोऽन्नादिका धातुसंज्ञाः स्युः ॥

धातोः ॥३।१।५॥

आसमासेरधिकारोऽयम् ॥

त्यादयः कर्तृकर्मणोः सकर्मकेभ्यो भावकर्त्रो-
रकर्मकेभ्यः ॥३।१।६॥

त्यादयः प्रत्ययाः सकर्मकेभ्यो धातुभ्यः कर्त्तरि कर्मणि
च स्युकर्मकेभ्यो भावे कर्त्तरि च ॥

आज्ञाभविष्यद्वर्तमानेषु तिन्तिसिहमिमवः ॥३।१।७॥

ति, न्ति, सि, ह, मि, मो, एते षट् प्रत्यया आज्ञायां
भविष्यद्वर्तमानकालयोश्च धातोर्भवन्ति ॥

द्वौ द्वौ प्रथममध्यमोत्तमाः ॥३।१।८॥

एबु क्रमशो द्वौ द्वौ प्रत्ययौ प्रथममध्यमोत्तमसञ्जकौ
स्तः ॥

अम्हे समानाधिकरण उत्तमः ॥३।१।९॥

त्यादिप्रत्ययवाच्यकारकवाचिनि अर्हशद्वे प्रयुज्यमाने-
ऽप्रयुज्यमाने चोत्तमः स्यात् ॥

तुम्हे मध्यमः ॥३११५॥

तथाभूते तुम्हशब्दे मध्यमः स्यात् ॥

शेषे प्रथमः ॥३१६॥

उत्कविषयादन्यत्र प्रथमः स्यात् ॥

एकवचनबहुवचने ॥३१७॥

उत्कत्प्यादयः प्रत्ययाः प्रत्येकं प्रथमादिक्लेणैकवचनबहु-
वचनसञ्ज्ञाः स्युः । प्राकृते द्विवचनं नास्ति । परस्पैपदात्मनेप-
दविभागोऽपि नास्ति ॥ गच्छ गतौ । गच्छइ, गच्छन्ति ।
गच्छसि, गच्छह ॥

हिमिमोष्टवतो दीर्घः ॥३१८॥

एषु परेषु धातोरन्त्याकारस्य दीर्घः स्यात् । गच्छास्ति,
गच्छामो ॥

एकवचनम्-

प्र० सो गच्छइ ।

म० तुमं गच्छसि ।

उ० अहं गच्छामि ।

बहुवचनम्-

ते गच्छन्ति ।

तुम्हे गच्छह ।

अम्हे गच्छामो ।

प्रवर्त्तनायामेदिज्जौ ॥३१९॥

प्रवर्त्तनायामर्थे धातोरिज्ज-ए-प्रत्ययौ प्रथमादिषु त्रिषु, द-
वक्त्रयोऽस्तः ॥

इज्जस्य वा ॥३११५॥

इज्जप्रत्ययस्य दीर्घोऽन्तादेशो वा स्यात् । संयुक्ते विवरण-
हस्ते, गच्छिज्ज गच्छेज्ज, गच्छिज्जा गच्छेज्जा, गच्छे ॥

इज्जात्सिहमिमवः ॥३।११९॥

प्रवर्त्तनार्थकेज्जप्रत्ययान्तधातोः सिहमिमोप्रत्यया वा
स्युः । गच्छेज्जासि, गच्छेज्जाह । गच्छेज्जामि, गच्छेज्जामो ॥

आज्ञायां तिन्त्योरुः सेर्हिलोपौ ॥३।११३॥

आज्ञायामर्थे तिन्त्योरिकारस्योकारः सिप्रत्ययस्य हि-
लोपश्च पर्यायेण स्यात् । गच्छउ, गच्छन्तु । गच्छाहि, ग-
च्छ; गच्छह, वा० (हे गच्छादीनामेर्वा वत्तद्व्यः) गच्छैह ।
गच्छामि, गच्छामो ॥

भविष्यति हिस्सौ त्यादिषु ॥३।११६॥

भविष्यदर्थे धातोर्हिस्सौ प्रत्ययौ स्तस्त्यादिप्रत्यये पर्व ॥

हिस्सादीनामिट् ॥३।१२०॥

हि-स्स-त्ता-त्तए-त्तु-त्या-ऊण-उं-मप्रत्ययानामिडागमः
स्यात् । गच्छिस्सइ गच्छिस्सन्ति । गच्छिस्ससि, गच्छिस्सह ॥

गच्छादिभ्यः स्तान्मेः ॥४।४।७५॥

गच्छादिधातुभ्यः परस्मात्सात्परस्य मेरन्त्यलोपे वा-
स्यात् ॥

गच्छात्सस्सस्यमेरम् ॥३।१३१॥

गच्छधातोः परस्य स्सप्रत्ययसहितस्य मिप्रत्ययस्यामा-
देशो वा स्यात् । गच्छिस्सामि, गच्छिस्सं, गच्छं, गच्छिस्सामो ॥

*गच्छ, पति-अपिग्ना, पइक्ख, चिह्न, उत्-सव, आ-हिंड, एते
गच्छादिदः ॥

१ गच्छ, अहि-इ, वर, लुंच, साह, पुच्छ, रुव, लज्ज, भव, अहि-
काल, दाद, गाह, पज्ज, कर, निवार, साह, एते गच्छादियः ॥

हिप्रत्यये गच्छिंहिति, गच्छिहिन्ति । गच्छिहिसि, गच्छिहिह ॥

मादौ हेरात् ॥३।१।३२॥

धातोर्विहितस्य हिप्रत्ययस्याकारोऽन्तादेशः स्यान्मका-
रादिप्रत्यये परे । गच्छिहामि, गच्छिहामो ॥

भूते इंसुः ॥३।१।३३॥

भूतेऽर्थे धातोरिंसुप्रत्ययः स्यात् प्रथमादिषु त्रिषु बचन-
योश्च । गच्छिसु ॥

उपसर्गाः प्राक् ॥३।१।४९॥

उपसर्गा धातोः प्रागेव प्रयोक्तव्याः ॥

अतेर्गच्छस्य गस्य ॥४।४।७७॥

अतिपूर्वकस्य गच्छधातोर्गस्य लोपो वा स्यात् । अह-
च्छइ, अइगच्छइ ॥ अच्छ उपवेशने ॥

*** अच्छादेस्तेरेः ॥३।१।५०॥**

अच्छादिभ्यः परस्य तिप्रत्ययस्यैकारोऽन्तादेशो वा ।
अच्छइ । अच्छते ॥

१ दीर्घविधौ साहचर्यात्यादेर्ग्रहणान्वान्त्र हौ दोर्धः ॥

* अच्छ, अरिह, प-इस, सम-इह, उस, एस, कंख, कंडुष, प-डि-
क्कमे, खुद, खुप्प, गरह, गस, चर, छिड, जुज, तण, दल, दव, दिम,
दुय, देव, देह, द्व, द्रंस, उद-पज्ज, पुच्छ, सुंज, पलि-मंथ, मन, द्व,
सम-रक्ख, वि-रम, वि-राव, लह, उव-लिप, वंड, वट्ट, वस्स, बुच्च, वोल,
सह, वीसम, सय, सर, अणु-सास, सस्मून, सेव, सेह, हा, हो, एतेऽच्छा-
दयः ॥

अण प्राणते । अणइ ॥

आतोऽणस्य मक् त्यादौ ॥४१४॥१५॥

आपूर्वकाणातोर्मिगगमो भवति त्यादौ प्रत्यये । आ-
णमइ, आणसन्ति । प्राणमइ, प्राणसन्ति । अप्पाह सन्दे-
हे । अप्पाहइ । अप्पाहमो । अप्पाहे ॥ अप्पिष्ठा अप्पेण ।
अप्पिष्ठामि । पञ्चप्पिष्ठाइ ॥ अय गतौ । उदयन्ति । प्रला-
यह ॥

अयादिभ्यस्तथा ॥३।१।३४॥

अयादिभ्यो भूतेऽर्थे त्याप्रत्ययो वा स्यात् । विपलाइत्यादि
अस्त सत्त्वायाम् ॥

असस्य तितुमिषु ॥४।४।७८॥

असधातोरन्त्याकारस्य लोपः स्यात्ति-तु-मिष्ठयेषु पैषु ॥

सात्थः ॥३।४।७॥

सकारात्परस्य तकारस्य थकारः स्यात् अतिथि

न्तनितयास्वादेः ॥४।४।७९॥

असधातोरदेरकारस्य निलं लोपः स्यादेषु परेषु ॥
सन्ति ॥

*अय, वि-आ-कर, जय, दल, उद्ध-धर, धार, धाव, पज्ज, अणु-
भव, पाउर-भव, मन, याम, अभि-रम, ग्नि, उद्वाह, वि-प्प-सर, संव,
श्वेष, हो, एनेऽयाददः ॥

सिहमोष्वसस्य ॥४।४।८०॥

असधातोलीपः स्यात्सह-मोप्त्ययेषु । असस्येत्यनु-
वृत्तौ पुनरस्येत्युपादानात्सबुदायस्यैव लोपो नात्यस्य,
सि । ह ।

मौ च ॥४।४।८१॥

असधातोलीपो चा स्यान्मिप्रत्यये । मि । पक्षे,

समेरंसिरसस्य ॥३।१।५२॥

असधातोमिप्रत्ययसहितस्य अंसि इति निपात्यते ।
अंसि, मो ॥

अंसादिभ्यो या ॥३।१।१३॥

प्रवर्त्तनार्थेऽसादिधातुभ्यो याप्रत्ययः स्यात् । एदिज्ञयोर-
शबादः ॥

असचयजाणणहेभ्यो यः ॥३।१।१४॥

एभ्यः परस्य याप्रत्ययस्येडागमः । सिया । अत्थु ।

असादिदीतौ ॥३।१।१५॥

असधातोर्भूतेऽर्थे इईप्रत्ययौ स्तः । इंसोरपवादः ॥

आदेरिदीदिमोषु दीर्घः ॥३।१।१५॥

असधातोरादेदीर्घः स्यादि-ई-इमोप्रत्ययेषु परेषु । आसि,
आसी । “आसी विष्णो महाजसो” ॥

* अस, का, चय, छुम, जंप, द्व, वृ, हण, एतेऽमादयः ।

१ आसीद्विप्रो महायशः । (उत्त० २५-१). ।

मोरुत्तमबहुत्वे सेट् ॥३।१।३६॥

असधातोर्भूतेऽर्थे उत्तमबहुवचने मोप्रत्ययः स्यात् स
च सेट् । आसिंमो । “आसिंमो भायरा दोवि” आस
उपवेशने । आसइ । आसे । आस ॥

न्तौ गिलादीनां यक् ॥४।४।१२॥

गिलादिधातूनां न्तिप्रत्यये यगागमः स्यात् । गिलायन्ति ।
इ गतौ । इन्ति । इन्तु । सवर्णदीर्घं संयुक्तेहस्वे च, पलिन्ति ।
संपलिन्ति । सवर्णदीर्घं, अईति, अईइ । संपरीइ ॥

पडिपतिपरिभ्यो यः ॥३।१।५५॥

एभ्यः परस्येधातोर्य आदेशः स्यात् ॥

पतेद्विरौ ॥३।१।५६॥

पतेरुपधाया द्वित्वं स्यादिधातौ परे । पत्तियइ, पत्तिय-
न्ति । पज्जियसि । पत्तियामि । पत्तियाहि ॥

पादेश्चिण् मोहमाणानामेट् ॥३।१।५४॥

पोपसर्गात्परस्येधातोश्चिडागमो मोहमाणप्रत्ययानामे-
डागमश्च स्यात् । पेच्चेमो । पेच्चेह ॥

इति पूर्वपरयोरे: ॥३।१।५७॥

इधातोरिकारे परे पूर्वपरयोरेकार एकादेशः स्यात् ।

१ आसिन्व भ्रातरौ द्वावपि । (उत्त० २३-५) ।

* गिला, आ-ग्वा, चोय, जण, भा, भिया, इव, त्ता, दल, उव-आ-दा,
पगि-आ-दा, सम-आ-दा, उद्दा, आ-न्व, न्हा, प-न्हा, माण, मिला,
परि-मिला, वज्ज, वा, परि-निग्-वा, वेद, सिगा, हा, एते गिलादयः ॥

एज्जा । पत्तिएज्जा । परिएज्जा ॥

विसमत्युद्धयश्च ॥३।१।५८॥

वि-सम्-अति-उत्परस्येधातोरेकार एकादेशः स्यात् ।
समेति, समेन्ति । अच्चेहि । उद्देह । वेह ॥
न्तावेरद्वा ॥३।१।५९॥

एकारस्याकारो वा नितप्रत्यये परे । उवन्ति उविन्ति,
उवेन्ति ॥

उदोज्जो भविष्यति ॥३।१।६०॥

उत्पूर्वकादिधातोर्भविष्यदर्थे ज्ञप्रत्ययः स्यात् । स्सादेर-
पवादः । उइज्जन्ति ॥

न्तौ वेः ॥३।१।६१॥

वेरुपसर्गात्परस्येधातोर्यकारादेशः स्यात् नितप्रत्यये परे ।
वियन्ति ॥

वेरदौ स्मे ॥३।१।६२॥

वेरुपसर्गस्याकारोऽन्तादेशः स्यात् स्सप्रत्ययपरक इधा-
तौ परे । वइस्सइ ॥ इ अध्ययने । अयं नित्यमहिपूर्वकः ॥

इज्जः स्वार्थेऽपि ॥३।१।६३॥

धातोरिज्जप्रत्ययः स्वार्थेऽपि बहुलं स्यात् । अहिज्जइ,
अहिज्जन्ति । अहिज्जेज्जा । अहिज्जिस्सामि ॥

अहेरेस्तौ ॥४।४।१३॥

अहेरुपसर्गात्परस्येधातोर्यगागमः स्यात्तिप्रत्यये परे । अ-
हीयइ । गच्छादित्वात्, अहीसं । इच्छु इच्छायाम् । इच्छइ,

इच्छन्ति । इच्छसि । सर्वर्णदीर्घं सति हस्ये, पडिच्छह, प-
हिच्छति । पडिच्छेज्ञा । पडिच्छन्तु । ईह इच्छायाम् । ई-
हङ् । तेरेकारान्तादेशे तकारलोपे च, समीहए ॥ उञ्च कौ-
वित्ये । उञ्चन्ति ॥

उच्चादीनां वा न्तौ ॥३।४।२५॥

एषां यगागमो वा स्यात् न्तौ परे । पलिउञ्चन्ति, पलिउञ्च-
यन्ति । उच्छ सेचने । पुञ्छह । पुञ्छे ॥ उञ्च योगे ।

उवाहुंजस्य तौ ॥३।५।६॥

उवोपस्त्वात्परस्योंजधातोरूपधाया छित्वं स्यात् न्तौ परे ॥
उवदंज्ञह ॥

न्तौ वे: ॥३।६।६॥:

वेः परस्योंजधातोरूपधाया छित्वं स्यात् न्तौ परे । निउ-
ञ्जन्ति । उण प्रावरणे । दाडणि स्सामि । फाडणि हिह । ऊह-
वितक्ते । अपोहए । एय कम्पने । एयह एयति, एयन्ति ।
वि-एय=वेयह वेयति । स्वरे परे यलोपे, एहस्सन्ति । एहंसु ।
एस्त इच्छायाम् । एसह । एसे । एसिज्ञा, एसेज्ञ ॥

अनोरेसादेरिम् ॥३।६।७॥

अनुपूर्वकादेसधातोऽपरस्यैप्त्ययस्येमादेशः स्यात् । अ-
श्वेसि । कंडुय गाव्रविघर्षणे । कंडुयए । कंडुइस्सामि । कंद-
आक्रमदने । कन्दह । कन्दिसु ॥

* उच्च, खव, जण, निज्ञा, किया, हृव, आदा, नि-मन्त्त, मिज्ज,
ऐत उञ्चादयः ॥..

धातूनां कंणादीनाम् ॥३।४।११॥

धातूनां मध्ये कण्णादीनासेव कस्य गत्तारथकारो स्यात् ।
कृण भेदने । प्रायेणायमापूर्वकः । आयश्चइ । कल्थ शा-
धायां व्यक्तायां वाचि च । कल्थह ॥

अतेतितिन्तेष्टुः कस्यात् ओत् ॥३।१।६०॥

उदः परस्य कस्यातोरादेरकारस्यौकारो वा स्यादत्-इति-
ति-न्तेषु प्रत्ययेषु । कस आकर्षणे । उक्तोस्तु, उक्तस्तु । का-
करणे । काइ ॥

कादेन्न ॥३।१।२८॥

कादिगणपठितेभ्यः परस्य स्सादेरिद् न स्यात् । काहिइ ।
सवर्णदीर्घे काही । काहिन्ति । “अज्ञानी किं काहो, किं वाँ
काही य छेयपादगं” ॥

कः सीः ॥३।१।३८॥

काधातोभूतेऽर्थे सीप्रत्ययो वा स्यात् ॥

भूते काकरदबखुलभहोतरणमिद् ॥४।४।३४॥

एषां भूतेऽर्थेऽडागमः स्यात् । अकासी ॥

को यः सिद् ॥४।४।३३॥

काधातोः परस्य याप्रत्ययस्य सिडागमः स्यात् । कासिया ।

* करण, कड, कप्प, कर, कस, का, कास, कीर, कुट्ठ, कुञ्च,
ऐते करणादयः ॥

+ का, दा, ने, ना, पा, पी, वा, भा, ऐते कादयः ॥

१ अज्ञानी किं करिष्यति किं वा ज्ञात्यति च छेकं पापकं (वा) ।

(दस० ४-१०) ॥

किलिस्स किलेस किस्स क्रिस उपतापे । किलिस्सइ,
किलिस्सन्ति, किलेसन्ति । परिकिलेसन्ति । किस्सन्ति ।
“कीवा जत्थ य किस्सन्ति, नाइसंगेहि मुच्छ्या” । कीर
विक्षेपे । उच्चीरइ ॥

वे: कीरस्य किखरः ॥३।१६।१॥

वे: परस्य कीरधातोः किखरादेशो वा स्यात् । विक्ख-
रइ । विक्खरेज्ञा । कुण करणे । कुणइ । कुणउ ॥

कुणादिभ्यः सेरुः ॥३।१७।४॥

आज्ञायां कुणादिधातुभ्यः परस्य सिप्रत्ययस्योकारोऽन्ता-
देशो वा स्यात् । कुणसु, कुण ॥

इणयोरिज्जकुणयोः ॥४।४।८॥

कुणधातोर्णस्यैज्जप्रत्ययेकारस्य च लोपः स्यात् । कुज्ञा ।
कुठव करणे । कुञ्चवइ, कुञ्चवन्ति । कुञ्चिवज्ञा । विउच्चइ, वि-
कुञ्चवइ । क्षम पादविक्षेपे । कमइ, कमति । अभिनिक्ख-
माहि ॥

६. आज्ञायत्र च क्षियन्ति ज्ञातिसङ्गेर्मूच्छताः । (सूय० १ -३-२-५२) ॥

*कुण, सम-ब्राप्य, प-कड, कह, किखव, खाम, गिरह, चिख,
छिंद, जत, जय, जाण, जाय, हुच, दल, दह, नव, पाल, फाल,
भनाड, भास, भुंज, भन्न, मिलाव, मुंच, लुंच, वच, सुण, हव, एते कु-
मुण्डयः ॥

अत्यप्यवानां च ॥४।४।८॥

एषामादेरकारस्य लोपो बहुलं स्यात् । अवक्षमइ, वक्ष-
मइ । अङ्कमेज्जा । निक्रमइ । निक्रमेह । पदि-
णिक्रमइ, पडिनिक्रमइ । परक्षमेज्जा, परक्षमिज्जा, परक्ष-
मिज्जासि ॥

बेरितोऽतेरतीः ॥१।२।८॥

विसंबन्धिन इकारादृतिसंबन्धिन्यकारे परे पूर्वपरयोरी-
कारादेशो इहुलं स्यात् । वीहक्षमति, वीतिहमति । क्षोस
आक्रोशो । अक्षोसह । पडिष्ठोसह । वर्खंद् पतने । पक्ख-
न्दइ । खा अदने ॥

खादानां तौ ॥४।४।२६॥

खादीनां तौ परे यगागभो द्वा स्यात् । खायह, खाह ।
खिंस निन्दायाम् । खिसह खिसति, खिसन्ति । खिसह-
ज्जा । गम गतौ । वा० (आगमनमाभ्यामित्येकारविकल्पे)
अगमेह, आगमइ । गरह गरिह निन्दायाम् । गरहह
गरहए, गरिहन्ति, गरहन्ति । गरिहाभि । गरहेज्जा । गा-
गाने ॥

+ आकारस्य संयुक्ते परे हस्तः ॥

*खा, आ-घा, ज-ण, अभि-जा, द-ल, णि-दा, न्हा, मि-ला, प-मिला,
साह, एते खात्यः ॥

गंदीनामिज्जे ॥४।४।१४॥

गादीनामिज्जे परे यगागमः स्यात् । गाएज्जा । गिज्ज
आशत्तौ । गिज्जइ । वा० (गिज्जादा च वक्तव्यः) । गि-
ज्जा । गिज्जे । गिज्जेज्जा । गुर उद्यमने ॥

अवादपस्यादेलोपोऽनुस्वारश्च गुरे ॥४।४।३५॥

अबोपसर्गात्परस्यापोपसर्गस्यादेलोपोऽनुस्वारश्च स्तो गुर-
धृत्तौ परे । अवपंगुरे । अथा गन्धोपादाने ॥

ग्घौ जिग्बः ॥३।१।९२॥

अघाधातोर्जिग्घादेशः स्यात्याहौ प्रत्यये । जिग्बइ ॥

आतौ रघ आदेः ॥४।४।८३॥

आकारोपसर्गात्परस्य अघाधातोरादेलोपो वा स्यात् । खादि-
त्वाद्यकारागम्भिरूपे, आघाधइ अघाधइ अग्घाइ, आघा-
धन्ति, अग्घाधन्ति ॥

आग्घाद्विययोहै ॥४।४।१५॥

अनयोहै परे यगागमः स्यात् । आघायह । चर गतौ ।
चरह । आयरन्ति । गिचरह । पयरह । पडिचरति । पडि-
यरह । वियरए । वियरह । समायरह । समायरे । समाय-
रिसु । चिगिच्छु चिकित्सायास् । चिगिच्छइ ॥

चिगिच्छस्यादेस्तः ॥३।१।४॥

चिगिच्छातोरादेस्तकारादेशो वा स्यात् । वितिगिच्छइ ।
वितिगिच्छामि । चिण चयने । चिणइ ॥

+ गा,खुम, प-जा, पडि-निर-जा, मिर्या,उव-हाव, परि-देव, निर-
हा, पडि-सम्भा, मा, वा, हा, एते गादयः ॥

वा न्तौ ॥३।१६७॥

चिणधातोरिणस्यायादेशो वा न्तिपरे । चयन्ति, चिण-
न्ति । चिणसु । चिणिसु । उवृचिणइ, उवचिणन्ति । उव-
चिणिसन्ति ॥

समोहेरुस् ॥३।१९८॥

संपूर्वकस्य चिणधातोः सम्बन्धिनो हेरुसादेशो वा स्यात् ।
आदिस्वरलोपे, संचिणु । जंप व्यक्तायां वाचि । जंपइ । जं-
षणे ॥

न्तौ जंपस्य ॥३।१८५॥

जंपस्योपधाधा द्वित्वं वा स्यात् न्तिप्रत्यये । जंपन्ति, जंपन्ति ।
जंभ गाव्रविस्तारणे । वियंभइ । जत प्रथत्वे । ज्यह । जये ।
कुणादित्वात्, जयसु । जहा त्यागे ॥

जहस्तमाणणिज्ञेषु ॥१३।८१॥

जहाधातोरत्यस्य हस्तो वा स्यात् ति-माण-णिज्ञप्रत्यय-
येषु । जहइ जहाइ, जहति जहाति । जहासि । पूर्वस्वरलोपे,
विजहिज्ञा । विष्पजहति, विष्पजहाति । विष्पजहामि ।
षिष्पजहे । ज्ञा गतौ प्रादुभवि च । जाइ ॥

जादीनां तौ ॥४।४।१६॥

जादिगणपठितानां यगागसः स्यात्तिप्रत्यये परे । जामइ ।
संयोगे परे हस्ते, जन्ति । जायउ । अभिजायउ ॥

* प्रादुभवि जा, अभिज्ञा, सम्जा, भा, आदा, राह, वर, हा,
आहा, एते जादयः ॥

ज्ञो हे: ॥३।१।२६॥

ज्ञाधातोः परस्य हिप्रत्ययस्यैट् न स्यात् । अभिज्ञाहिति ॥
उदापेभ्यो जः ॥४।४।८॥

उट्-आ-पेभ्यः परस्य जाधातोरुपधाया लोपो वा स्यात् ।
उद्गाइ । णिज्ञाति । उंचादित्वात्, णिज्ञायन्ति, णिज्ञन्ति । णि-
ज्ञामि । णिज्ञाइ । णिज्ञाहिन्ति । णिज्ञाइस्सामि । निज्ञाइ ।
निज्ञन्तु । निज्ञाइस्सामि । पजाएज्ञासि, पयाएज्ञासि । प-
ज्ञामि, पयामि ॥

जः स्सस्यैट् ॥४।४।३६॥

ज्ञाधातोः परस्य स्सप्रत्ययस्यैडागमः स्यात् । इटोऽपवा-
दः । पजाएस्सामि । पच्चायाइ, पच्चायन्ति । पच्चायाहिति, पच्चा-
याइस्सद, पच्चायाइस्सन्ति । जाण अवदोधनै ॥

ज्ञाणादीनां दीर्घो वा तौ ॥३।१।६६॥

जाणादिवानूनामन्त्यस्य दीर्घो वा तिप्रत्यये परे । जा-
णाइ, जाणाइ ॥

जाणस्यादेर्यः ॥१।४।६६॥

जाणस्यादेर्यकारो वा स्यात् । याणइ, ज्ञाणन्ति; याण-
न्ति । ज्ञाणामि, याणामि, जाणे । परियाणाइ, परियाणाइ,
परियाणन्ति । परियाणह । वियाणाइ ॥

* जागा, किण, जूर, निष्प, ढल, धुगा, त्रिह, धीड, पते जागा-
द्यः ॥

जाणहणाभ्यां वा ॥३।१।१२॥

जाणधातोर्हणधातोश्च प्रवर्त्तनायां याप्रत्ययो वा स्यात् ।
विज्ञाणिया, विजाणिया, विजाणिज्ञा, विजाणेज्ञा । कुणा-
दित्वात्, वियाणसु, वियाणाहि । ज्ञूह मिश्रणे । निजजू-
हन्ति । जोय दर्शणे । जोषह । ज्ञा ज्ञिया ध्याने ।
झायइ, झाअइ, झायन्ति ॥

ज्ञादलयोरिङ्गे ॥४।४।२७॥

अनंयौरिजप्रत्यये यगागमो वा स्यात् । झाएज्ञ, झाइज्ञ ।
झियायइ, झियाइ, झियायन्ति ॥

ज्ञियः सौ ॥४।४।१७॥

भियाधातोः सिप्रत्यये यगागमः स्यात् । भियायसि ।
भियामि । भियाए, भियाएज्ञा । भियाहि, भियायह ।
डंस दशनै ॥

डंसस्य तौ ॥४।४।८७॥

डंसधातोरनुस्वारस्य लोपः स्यात्तौ परे । डंसइ । विड-
सइ । डी विहायसांगतौ ॥

उदो डियो डास्त्यावयोः ॥३।१।८४॥

उदः परस्य डीधातोर्डा इत्यादेशः स्यात्तिप्रत्ययावप्रत्य-
ययोः । उड्हाइ । ढा विदारणे । आढाइ, आढाति, आढाय-
न्ति, आढम्ति । आढाहि, आढाहं । णुळ्ह प्रेरणे ॥

पक्षपणुल्लभिधारणं मावि ॥४।४।१८॥

एषां मोक्षत्यये परे यगाग्मः स्यात् । पणुल्लयामो । पणु-
ल्लिज्ञा । तर तरणे सामर्थ्ये च । तरइ, तरन्ति । तरसि ।
तरे । तरिस्सन्ति, तरिहिन्ति । अतरिसु । उत्तरइ उत्तरेइ,
उत्तरिन्ति, उत्तरन्ति । उत्तरेह, उत्तरह । तकारस्य पकार;
ओयरइ । वियरइ, वितरन्ति । वियरिज्ञां, वियरेज्ञा । विय-
रिज्ञह । तिष्प दुःखदाने तर्पणे तृक्षी च । जाणादित्वात्,
तिष्पाइ; तिष्पइ, तिष्पन्ति । तिष्पामि । तुर तूर त्वरा-
याम् । तुरन्ति । तूरन्ति । अभितूर । तुसं संतोषे । तुसह ।
संतुसइ ॥

संस्तुसस्यैति ॥३।१६।८॥

समः परस्य तुसधातोरुपधाया छित्वं स्यादेप्रत्यये परे ।
संतुसे । त्तस उद्गेऽ । परिवित्तसिज्ञां ॥

त्तसस्यैत्योः ॥३।१६।९॥

संपूर्वकस्य त्तसधातोरुपधाया छित्वं स्यादेप्रत्यये तिप्रत्यये
च परे । संतससइ । संतसे । हथुण स्तुतौ । संथुणइ ॥

इज्जे च समः ॥४।२।४॥

समः परस्य त्युणधातोस्थवादेशः स्यादिज्जे चकारादणवेषु
पेषु । संथवेज्ञा । दल दाने । जाणादित्वाज्ञा दीर्घे, दलाइ,
दलइ, दलयन्ति ॥

दलपारपूजानां सौ ॥४।४।१६॥

एषां सिष्टत्यये परे यगागमः स्यात् । दलयामि ॥

दलस्य हिमवोः ॥४।४।२८॥

दलधात्रोर्यजागमो वा स्याद्विमोप्रत्यययोः । दलयामो, द्रु-
लामो । दले, दलेज्ञा, दलएज्ञा । कुणादित्वात्, दलसु ।
विकल्पेन यगागमै, दलयाहि, दूलाहि ॥

दलस्य हे ॥३।३।८॥

अस्य दीर्घोऽन्तादेशो वा हप्तत्यये । दज्ञाह, दलह ।
दलइस्सह । दलइस्समि । दह धारणे ॥

आतो दहस्य उः ॥१।४।६७॥

आतः परस्य दहधातोरादेङ्कारादेशः स्यात् । आड-
हइ, आडहन्ति । सहहइ, सहहाइ, सहहति, सहहन्ति ।
सहहे, सहहेज । सहहसु । सहहिस्सह । द्रिप्प दीसौ ।
पइप्पए । दिस प्रेक्षणे दाने च ॥

एमाणयोर्दिसस्य प्रेक्षणे ॥१।३।२५॥

प्रेक्षणार्थे दिसधातोरिकारस्य वृद्धिः स्यादेमाणयोः
परयोः ॥

एति दिसस्य हः ॥१।४।१२३॥

द्रिसधातोरुपधाया हकारः स्यादेप्रत्यये । देहए ॥

दक्खुः सेसोर्दिसस्य ॥३।१।१०३॥

प्रेक्षणार्थकदिसधातोरिंसुप्रत्ययसहितस्य दक्खुर्निंपात्य-
ते । अदक्खु ॥

सस्सहेद्दीच्छः ॥३।१।१०४॥

प्रेक्षणार्थकदिसधातोः सस्हिप्रत्ययसहितस्य द्वच्छर्नि-
पात्यते । दच्छसि । दुस वैकृत्ये अप्रीतौ च ॥

न्तौ पात् ॥३।१।७१॥

पोपसर्गात्परस्य दुसधातोस्पधादा द्वित्वं स्यात् न्तौ
परे । पउस्सन्ति । दू गतौ परितापे च । अयं गतौ स्वार्थ
इज्जप्रत्ययान्तः । दूज्जड । देव विलापे ॥

देवादिभ्यस्तेः ॥३।१।१००॥

देवादिधातुभ्यः परस्य तिप्रत्ययस्य दीर्घे वा स्यात् । परि-
देवती । परिदेवए । परिदेवइ । परिदेवएज्जा । हा पलायने ।
उहाइ । गिलादित्वात्, उहायन्ति । णिहाएज्ज । निहाएज्ज ।
धाव शीघ्रगतौ । पहावइ । पहावए । परिधावन्ति । अयादि-
त्वात्, परिधावित्या । धुण कम्पने । जाणादित्वात्, धुणाइ,
धुणइ, धुणन्ति । धुणे । निहुणे । नद अव्यक्ते शब्दे । णदइ ।
नदइ, णदन्ति । नम नशीभावे ॥

आगमनमाभ्यां तौ ॥३।१।१०८॥

आभ्यामेप्रत्ययो वा स्यात्तिप्रत्यये परे । णमइ, णमैइ,
नमन्ति ॥

नमादेरिमवि ॥३।१।१११॥

नमादिधातोरन्त्यस्येकारादेशः स्यात् मोप्रत्ययै । नमिमो ।
नमह । उणमन्ति । उवणमन्ति । पणमइ, पणसेइ, । पण-
मिमो । पणमह । पच्चुण्णमति । पच्चुन्नमति । परिणसेइ,
परिणमइ, परिणमन्ति । परिणमेज्जा, परिणमिज्जा । परि-
णमिस्सन्ति ॥

विष्पाभ्यां नमस्य वो न्तौ ॥१।४।१२५॥

विष्पोपसर्गपूर्वकस्य नमधातोरुपधाया वः स्यात् नितप्रत्ययै
परे । विष्पणवन्ति । नमंस नमस्कारे । णमंसइ, नमंसइ,
णमंसति । णमंसामि, नमंसामि, णमंसामो, नमंसामो ।
णमंसिज्जा, णमंसेज्जा । णमंसह । णमंसिहिति । णमंसिहामि ।
नस्स नाशे ॥

न्तीजयोः पविष्पाभ्याम् ॥१।२।३०॥

आभ्यां परस्य नस्सधातोः संयुक्तस्यादेलोपः स्यात् नित-
इज्जपरयोः । पणसन्ति । विष्पणसेज्जा । ने प्रापणे ॥

एदोऽन्नयामिजस्येतः ॥४।४।८६॥

एकारान्तादोकारान्ताच्च धातोः परस्येज्जप्रत्ययस्येकारस्य

+ नम, इक्ख, नव, भण, भव, वच, सुण, हर, एते नमादयः ।

लोपो भवति । एज्जाहि । अवणेज्जा । अवणेह । आ-
शेनि ॥

हिन्तयोर्नेत् ॥३।६११२॥

हिन्तपरयोर्नेधातोरकारान्तदेशो वा स्वत् । आणाहि,
आणेहि, आणेह । एकारस्य वैकल्पिक इकारादेशो, उवणि-
न्ति, उवणेन्ति । उवणेहि, उवणाहि, उवणेह । उवणेहि-
न्ति । पीणेह, पीणेति । परिणेहि ॥

पवेस्तौ ॥३।६११३॥

पविपूर्वकस्य नेधातोरन्त्यस्याकारे वा स्यात्तौ परे ॥

पान्नायि वैः ॥३।६११४॥

पात्परस्य वैरुपसर्गस्य दीर्घोऽन्तदेशो वा स्यात् नें-
धातौ परे । पवीणेह, पविणह, पविणेह ॥

अयोऽणैन्तीजहतारेषु ॥३।६११५॥

नेधातोरन्त्यस्यादेशो वा भवति अ-ण-ए-न्ति-इज-
ह-तारप्रत्ययेषु परेषु । विणयन्ति । विणएज्ज । विणएह ।
समाणेन्ति । समाणेहिह । संपवीणेमर्ते । नहा स्नाने । यका-
राममो वा, एहायह, एहाह, एहाति, एहायन्ति । पञ्ज गतौ ॥

पञ्जादीनां पोः कः ॥३।६११६॥

एषां धातूनासनादिभूतास्युत्तमकारस्य वकारे वा

* पञ्ज, पञ्ज, मित्र, र्दीप, पव, एते पञ्जाद्वयः ॥.

स्यात् । आवज्जइ । आवज्जे । उप्पज्जइ । उप्पज्जए । उप्पज्जन्ति ।
उप्पज्जिस्सन्ति । उप्पज्जिस्सं । उप्पज्जिसु । उवसंप्ज्जइ । णि-
ष्फज्जइ, निष्फज्जइ, । निष्फज्जए । पडिवज्जइ । स्वार्थे इज्जः,
षडिवज्जिज्जइ । पडिवज्जाहि । पडिवज्जिहिति । पडिवज्जिस्सा-
मि । समुप्पज्जइ । अयादित्वात्, समुप्पज्जित्था । समुप्पज्जिसु ।
पठु पतने । पठइ, पठन्ति । अहिवडन्ति ॥

उपसर्गात्पदस्य यः ॥३।४।१२६॥

उपसर्गात्परस्य पडधातोरुपधाया यकारो वहुलं स्यात् ।
उप्पयइ, उप्पअइ, उप्पयन्ति । उप्पएज्जा । उप्पयाहि । उव-
यइ, उवयन्ति । ओवयन्ति । णिवडइ । निवडइ, निवयन्ति ।
निवडन्ति । पडियावयन्ति । पडियावएज्जा । पचोवयइ । सं-
पडइ । संपयन्ति । पा पाने ॥

आज्ञावर्तमानणिजेषु पिबपियौ पः ॥३।४।१०१॥

आज्ञावर्तमानार्थकप्रत्यययोः परयोर्णिज्जे च पाधातोः
पिबपियावादेशौ पर्यायेण स्याताम् । पिबइ, पियइ, पिबन्ति ।
पियसि । पिअमो ॥

प्रवर्त्तनायां वा ॥३।४।१०२॥

प्रवर्त्तनार्थे पाधातोरुक्तावादेशौ वा स्याताम् । पिबे, पिए ।
साइज्जा । पियह । आविअइ । आविए । पुच्छु प्रश्ने । पु-
च्छइ । पुच्छए । पुच्छन्ति । पुच्छसि । पुच्छामो । पुच्छज्ज,
पुच्छज्जा । पुच्छ । पुच्छसामि, पुच्छस्सं, पुच्छस्सामो ॥

पुच्छादेवा ॥३।४।१०३॥

पुच्छधातोरेप्रत्ययो वा भूतेऽर्थे । पुच्छसु । पुच्छे । आपुच्छइ ॥

पडिपुच्छइ, पडिपुच्छन्ति । पडिपुच्छउ । पूज पूजायाम् ।
पूयह, पूअन्ति । पूअयामि । फुट सुटने । फुट्टह ॥

फुटस्य टयोर्डस्तान्तहिप्रेरणासु ॥३।१।१५॥

फुटधातोष्टकारयोर्डकारादेशः स्यात् त्ता-न्त-हिप्रत्ययेषु
परेषु प्रेरणार्थे च । फुटिही । फुस स्फर्णे शुद्धौ च । फुसह,
फुसन्ति । फुसिज्ज । फुसन्तु । संफुसिज्जा । वंध बन्धने ।
वंधह, वंधन्ति । वंधेज्जा ॥

वंधरुभहिंडेभ्यो हेरेट् ॥४।४।३७॥

वन्धादिधातुभ्यः परस्य हिप्रत्ययस्यैडागमः स्यात् । इटोऽप,
वादः । वंधेहिति, वंधि स्सन्ति ॥

वंधादीः ॥३।१।४०॥

वंधधातोरीप्रत्ययो वा स्याद् भूतेऽर्थे । वंधी । पक्षे इंसुः,
वंधिसु । वीह भये ॥

वीहस्य भायभीयौ तर्यि ॥३।१।१६॥

वीहधातोर्माय भीय इत्येतावादेशौ स्तस्ते परे । भायए ।
भीयए । भय सेवायाम् । भयह, भए, भइज्ज । चिभयन्ति ।
चिभए । भण कथने । भणह । नमादित्वात्, भणिमो, भणि-
हामि । भस असगे । भमह । भमिही । भमिहिन्ति । उभ-
न्ति । भव सत्तायाम् । भवह, भवति, भवन्ति । भवसि,
भवह । भवामि, भवामो । भवेज्जासि, भवेज्जाह, भवेज्जामि ।

भवे, भवेज्ञा । भवउ, भवतु, भवन्तु । भव । भविस्सह,
भविस्सन्ति । भविस्सह । भविस्सामि, भविस्सं, भविस्सामो ॥

भवस्य भुवीभुविमौ ॥३।१।४१॥

भवधातोर्भूतेऽर्थे भुवी भुविं इति वा निपात्येते । भुविं,
भुवी । पक्षे इंसुप्रत्यये,

भवस्येसावट् ॥४।४।४६॥

भवधातोरिंसुप्रत्यये परेऽडागमः स्यात् । अभविंसु ।
पाउरपूर्वकस्य अयादित्वात्, पाउवभवित्वा । भा दीसौ ।
भाइ । भाउ । पडिहाइ । भिंदि विदारणे । भिन्दइ, भिन्दन्ति ।
भिन्दे, भिन्दिज्ञा, भिन्देज्ञा । भिन्दि । भिन्दिहिति ॥

आतो भिंदस्यादेरेति द्विः ॥३।१।१२१॥

आकारोपसर्गात्परस्य भिन्दधातोरादेर्दित्वंस्यादेप्रत्यये ।
अब्मे । भुंज भक्षणे भोगे च । भुंजइ, भुंजए, भुंजन्ति ।
भुंजामो । भुंजे, भुंजिज्ञ, भुंजेज्ञ, भुंजेज्ञा । कुणादित्वात्,
भुंजसु, भुंजाहि, भुंज, भुंजह ॥

भुंजात्खड् ॥३।१।१७॥

अस्माद्वातोः खड्प्रत्ययः स्याद् भविष्यदर्थे त्यादौपरे ॥

खडि भुंजस्य ॥१।३।२६॥

भुंजधातोरुक्तारस्य वृद्धिः खडि परे । भोक्खामि । सं-
युक्ते परे हस्वविकल्पे, भुक्खामो, भोक्खामो । उवभुंजइ ।
उवभुंजसि । परिभुंजइ । संभुंजेज्ञा । मन्न अवबोधने । मन्नइ
। मन्नए । मण्डि, मन्नन्ति । मन्नसि ॥

मन्नान्मेरेस् वा ॥३।१।१२३॥

मन्नधातोः परस्य मिप्रत्ययस्यैसादेशो वा स्यात् । मन्ने,
मन्नामि, मण्णामि, मण्णे । मण्णेज्ज । कुणादित्वात्, अणु-
मन्नमु, अयादित्वात्, अणुमन्नित्या । मर प्राणत्यागे । मरइ
मरए । मरन्ति । मरसि । मरिस्सन्ति । मा माने । माएज्जा ।
माहिइ । माद् प्रमादे । प्रवर्त्तनायासेप्रत्यये प्रकृतिभावे, पमा-
यए । मिल संगमे ॥

मिलस्य ये ॥३।३।८५॥

मिलधातोर्दीर्घोऽन्तादेशः स्याद् यकारे परे । मिलायन्ति ।
मिलन्ति । सुच्छु सूच्छायाम् । सुच्छइ । सुच्छिज्जा ॥

समो सुच्छे नितमयोः ॥४।४।९०॥

समो मकारस्य लोपो वा स्यान्मुच्छधातौ नितमपरकै ।
स्वच्छन्ति, संसुच्छन्ति । रंभ आरभे । आरंभइ । आरंभे ।
समारंभइ, समारंभति ॥

न्तेः समारंभात् ॥ ३।१।१२४॥

सम्भ्रापूर्वकस्य रंभधातोः परस्य नितप्रत्ययस्यैसादेशो
वा स्यात् ॥

समारंभस्यैसेत्तासु ॥४।४।८८॥

रंभधातोरनुस्वारस्य लोपः स्यादेस्- ए- त्ताप्रत्ययेषु ।
समारभे, समारंभन्ति । “माइणो कहु मायाय, कामभोगे
समारभे” ॥

^१ मायाविनः कृत्वा मायाश्च, कामभोगान् समारभते । (सू.० १-८-५)।

रंभरक्खहणहेरेषु समः साः ॥३।१।१२५॥

एषु परेषु समः सादेशो वा स्यात् । सारंभइ, समारंभइ ।
रक्ख रक्खायाम् । रक्खेज्ज । रक्ख, रक्खाहि । सारक्खइ,
संरक्खए, सारक्खन्ति, संरक्खन्ति । सारक्खामि, संर-
क्खामि । सारक्खाहि, संरक्खाहि । रिय गतौ ॥

रियस्येतो दीर्घः ॥३।१।१२०॥

रियधातोरिकारस्य दीर्घो वा स्यान्त्यादौ परे । रीयइ, रियइ
रीएज्जा, रीइत्था । रुंभ अवरणे । रुंभइ । णिरुंभइ, णिरु-
भन्ति । बन्धादित्वात्, णिरुंभेहिति ॥

रुंभस्येज्जे ॥३।१।७३॥

रुंभधातोरुपधाया द्वित्वं स्यादिज्जप्रत्यये ॥

डेज्जयोर्भस्य झो रुंभस्य ॥३।१।१२६॥

रुंभधातोर्भस्य झक्कारादेशः स्यादिज्जप्रत्यययोः । चिरु-
ज्जेज्जा । रुद् अश्रुविमोचने ॥

रुदस्यान्ततिन्तिहिमाणेषु ॥१।३।२७॥

रुदधातोरुकारस्य वृद्धिर्वा स्यात् अन्त-ति-न्ति-हि-मा-
णेषु परेषु । रोयइ, रुयइ । रोयन्ति, रुयन्ति । रुय ।

दो वः ॥१।३।२८॥

रुदधातोर्दकारस्य वकारो वा स्यान्त्यादौ । रुवे । रोव । लभ
प्राप्तौ । लभइ, लहइ, लहए, लहन्ति । लहसि । लभामि ।
लहे लभिज्जा, लभेज्जा । लहन्तु । लहह । लभिहिति ।
लभिस्सामि ॥

लभाद्वस्य तद् ॥३।१।१८॥

भविष्यदर्थे लभधातोः परस्य हुप्रत्ययस्य तडादेशः स्यात् ।
लहित्य ॥

लभादिण् ॥३।१।४२॥

भूतैऽर्थे लभधातोरिण्प्रत्ययः स्यात् । अडाममः, अलाहि ॥
आदुपोक्त्रेभ्यो लभस्यानुसारोऽतिसित्ताणमाणेषु ॥

४।४।३॥

आ-उप-उदोपस्त्रेभ्यः परस्य लभधातोर्लकारस्यानुस्वारागमो
वा स्याद् अ-ति-सि-त्ता-ण-माणेषु परेषु । उदालंभति । उप-
लंभसि । आदुपोक्त्रेभ्य इति किम्, पडिलमामि । पछिलभे ।
लव व्यक्त्तायां वाचि । लदिज्ञा, लवे । आलवइ, उल्लवइ ।
लुण छेदने । लुणन्ति ॥

लुणस्येज्जे यः ॥३।४।१२७॥

लुणधातोरुपधाया यकारः स्यादिज्जे परे । लुणज्ञा ॥
वच्च व्यक्त्तायां वाचि ॥

वच्चाच्छट्टखडौ भविष्यति ॥३।४।१२७॥

भविष्यदर्थे वच्चधातोश्छट्टप्रत्ययः खडौप्रत्ययश्च स्यात्पादौ
परे ।

ओददेरतश्छडि ॥३।४।१२८॥

छडिपरे वच्चधातोरादेरकारस्यैकारः स्यात् । संयुक्ते
हुपविकल्पे, बुच्छामि, बोच्छामि, बुच्छं, बोच्छं । वक्तव्यति ।
वक्तव्यमो ॥

पवोच्छाङ्गिस्त्यादौ ॥३।१।१२६॥

पत्परस्माच्छङ्गप्रत्ययान्ताद्वचातोहिप्रत्ययः स्यात्यादौ
परे । पवोच्छहिइ । लुभ लोमे ॥

लुभस्य तित्तयोः ॥३।१।७४॥

अस्योपधाया द्वित्वं स्यात्तित्तप्रत्यययोः परयोः । लुधमहा०
बह प्रापणे पीडायां च ॥

वहस्येहौ ज्ञो द्विश्च ॥३।४।१२८॥

वहधातोहपधाया झकारादेशो द्वित्वं च स्यादिहौ परे ॥

इहौ वहस्य ॥३।४।१३०॥

वहधातोरकारस्यौकारः स्यादिहौ परे । ओज्ज्ञहिन्ति ।
क्षी बायुसंचरणे ॥

वः स्तस्य ॥३।४।१३१॥

वाधातोः परस्य स्तप्रत्ययस्येषागमः स्यात् । अनित्वा०
द्वप्राप्तौ वचनम्, परिनिवाइसन्ति । विंध ताडने ॥

विंधस्य तित्तयोः ॥३।४।१३१॥

विंधधातोहपधाया झकारो द्वित्वं च वा स्यात्तिनितप्रत्य-
ययोः परयोः । विज्ञाइ, विंधइ, विज्ञन्ति । व्यय गतो ॥

व्ययस्य चस्यादौ ॥३।४।१३२॥

व्ययधातोहपधाया झकारो द्वित्वं च वा स्यात्यादौ पर्है ।
वचहै, वयइ, वहै, वचन्ति । नवादित्वात्, वचिपो, वयाप्ते ।

वए, वएज्जा । वच्चउ । कुणादित्वात्, वच्चसु, वच्च, वयाहि,
वयह ॥

अष्वतिभ्यां व्वयस्य ॥४।४।६३॥

अणुअतिभ्यां परस्य व्वयधातोरार्द्देवकारस्य लोपः स्या-
त् । संयुक्तस्यादित्वाभावादप्राप्ते लोपे वचनम्, अणुवयामो ।
अतिवयन्ति । अष्वतिभ्यामिति किम्, अणुपव्वयति, पव्व-
यामि । पव्वएज्जा । पव्वयह । पव्वइहिति । पव्वइहिसि, पव्वइ-
स्ससि । पव्वइस्सामि, पव्वइस्सामो ॥

परेवा ॥४।४।६२॥

परिपूर्वकस्य व्वयधातोरार्द्देवकारस्य लोपो वा स्यात् ।
अप्राप्तविभाषेयम् । परिव्वए, परिव्वएज्जासि । वीइवयइ,
वीइवयति, वीतिवयति, वीइवयन्ति, वीतिवयन्ति । वीइव-
यामि । वीइवएज्जा, विइवयैज्जा । वीइवयह । वीइवइस्सइ,
वीइवइस्सन्ति । सुपरिव्वएज्जा । स अवसाने । बवससि,

व्यवाभ्यां सस्यैति ॥३।३।१२२॥

आभ्यां परस्य सधातोरुपधाया द्वित्वं स्यादेकारे परे ।
बवससे । सह आस्वादने ॥

सहस्यास्वादे दयोस्तौ यः ॥१।४।६८॥

अस्य धातोर्देवकारयोर्यकारः स्यादास्वादेऽर्थे तौ परे ।
सयह । सहए । सय शयने । सयह, सयन्ति । सए । स-
एहि, सइस्सामो । सास अनुशासने । अणुसासए । अणु-
सासन्ति । अणुसाससि ॥

सासस्य मौ ॥४४४०॥

सासधातोरन्त्यस्यानुखारागमः स्यान्मिप्रत्यये परे ।
दीर्घस्यापवादः । अणुसासंमि । सिण सेवायाम् । अयं
धातुः समुत्पूर्वक एव दृश्यते ॥

उत् सिणस्य मौ ॥१३८८॥

सिणधातोरन्त्यस्योकारो वा स्यात् मिप्रत्यये परे । पक्षे
दीर्घः । समुसिणोमि, समुसिणामि । सिर विसर्गे । णिसिरइ,
णिसिरन्ति । णिसिरामि, णिसिरामो । निसिरइ । निसिरे ॥

इज्जे सिरस्य सो विउभ्याम् ॥३।१।३२॥

विउभ्यां परस्य सिरधातोः सादेशः स्यादिज्जप्रत्यये परे ।
विउसिरे, विउसेज्ज । सिव्व तन्तुसन्ताने ॥

सिव्वस्य स्सेसीवः ॥३।१।३४॥

सिव्वधातोः सीवादेशो वा स्यात् स्सप्रत्यये । सीविस्सा-
मि, सिविस्सामि । सीय विशरणे । सीयइ, सीयति । अव-
सीयइ । णिसीयइ, णिसीयन्ति ॥

हस्वो णेः सीयस्य न्ति- मो- माणेषु ॥३।१।३५॥

णेरुपसर्गात्परस्य सीयधातोरीकारस्य हस्वो वा स्यात् न्ति-
मो- माणप्रत्ययेषु । णिसीयन्ति । णिसीयामो, णिसीयामो ।
णिसीयह । निसीयइ, निसीयन्ति ॥

न्तीज्जयोर्वज्जः ॥३।१।३६॥

निष्टूर्वकसीयधातोर्वज्जाद्शोभवति निप्रत्ययेज्जप्रत्यययोः ।

निवज्जन्ति । निसीए, निसीइज्जा, निसीएज्ज । निवज्जेज्जा ।
निसीइस्सामो । विसीयह । सुउ निन्दायाम् । स्वर्थ इज्जे,
सुडिज्जउ । सुय शब्दने ॥

सुयस्य बस्तितयोः ॥१३४॥३३॥

सुयधातोरुपधाया वो वा स्यात् हिप्रत्यये ते च । सुवह,
सुयह । सुस्सुस लेकायाम् ॥

उतः सुस्सुसस्यात्प्रत्यय ॥१३५॥७॥

सुस्सुसधातोरन्त्यस्योकारस्य दीर्घो वा स्यात् । सुस्सुसइ,
सुस्सुसए । सुस्सुसह, सुस्सुसए । सोयः शोके । सोयह,
सोयन्ति । सोयामि । सोइज्जा । ससम् परिअमे । समइ ।
वीसमइ, वीसमति । वीसमए, वीसमन्ति । वीसमेज्ज । वीस-
मउ, वीसमह । ससय सेकायासु । दीर्घातपरत्वात्संयुक्तादि-
लोपे, आसयह, आसयन्ति । उच्चस्सए । पलिस्सएज्जा ।
स्सस्य प्राणने । ऊस्सन्ति । नीस्सन्ति । वीस्सइ । वीस्सेः
हंद अहणे । हंदि । हंदह । हण हिसायाम् । हणह ।
हणसि । हणेज्जासि । हणामि । हणिया, हणे हणेज्जा । हणह ।
निहणिस्तु । पहणह । पहण, पहणाहि । पटिहणह, पटिहणति

वर्हणस्य तीजयोः ॥१३६॥५॥

वेरपसगीत्यरस्य हणवातोरुपवाया छित्वं स्यात्तिष्ठत्यय
इज्जप्रत्यये च परे । दिहणह । विहणेज्जा । समेहणह समेह-
णिहिति । सहणन्ति, सहणेज्जा । हिषड गतौ दिष्टहिति ।

आहिंडइ । आहिंडसि । आहिंडेह, आहिंडह । हो सत्ता-
यस्त् । होह, होनित, हुनित । ओकारान्तत्वादिकारलोपः, होज्ज,
होज्जा, हुज्ज, हुज्जा । हुज्जामि । होउ । होहि । अनिदृत्वात्,
होहिह, होहिनिता॥

होः सत्स्य कर्त्तव्यः ॥३।१।१३७॥

होधातोः परस्य सत्स्ययस्य कर्त्तव्यः स्यात् । होक्खामि ।

होर्डिसिः ॥३।१।४३॥

भूतेऽर्थे होधातोर्डिसिप्रत्ययः स्यात् । अहिसि, हुत्था,
होत्था । अणुहोइ, अणुहुनित, अणुहोंति । अणुहोहि, अणु-
होह । अणुहोहिह ॥

पाञ्चोर्हुप्पः ॥४।४।४१॥

योपसर्गात्परस्य होधातोर्हुप्प इत्यादेशाः स्यात्यादौ । यहु-
प्पह । पहुप्पते । पहुप्पन्ति ॥

॥इति प्रथमो गच्छादिगणः ॥

अथैकारविकरणः करादिगणो द्वितीयः ॥
कर करणे ॥

करादिभ्यः कृदात्मवर्त्तमानेष्वेः ॥३।१।१०५॥

करादिगणपठितेभ्यो धातुभ्य एप्रत्ययः स्यात् कृत्यत्ययेषु
आज्ञावर्तमानार्थकत्यादिप्रत्ययेषु च परेषु । करेह । एकार-
स्याकारादेशविकल्पे, संयुक्ते हस्यविकल्पे च, करनित, करि-
न्ति, करेन्ति । करेसि । करेमि । करिज्जा, करेज्जा, करिज्जास्ति,
करेज्जासि । करिज्जामि । करेहि, करेह । करिस्तस्ति, करिस्तनित ॥

भविष्यति वा ॥३।१।१०६॥

भविष्यदर्थे करादिधातोरेप्रत्ययो वा स्यात् । पक्षे इद्,
करेहिन्ति, करिहिन्ति ॥

एुक्करादीनां त्यादौ ॥१३।२६॥

एुक्करादिधातूनामादिस्वरस्य वृद्धिर्वा स्यात्यादौ परे । एुक्का-
रेन्ति । सङ्कारेन्ति । करेसससि । करेससामि, करिससामि, करे-
सं । करिससामो ॥

करादिस्सम् ॥३।१।३७॥

करधातोर्भूतेऽर्थे इसंप्रत्ययो वा स्यात् । पक्षे इंसुः ।
अकरिसं, अकरिसु ॥

पुदवाभ्यां न ॥३।१।११०॥

पुत्-अवाभ्यां परस्मात्करधातोरेप्रत्ययो न स्यात् । अव-
यरह ॥

करादापसङ्घचः ॥३।१।१०९॥

आपसङ्घचः परस्मात्करधातोरेप्रत्ययो वा स्यात् । वाग-
रह, वागरेह, वागरेति, वियागरन्ति । विआगरे, वियागरे,
वियागरेज्जा, वियागरेज्ज । वागरेहि । वागरिहिति । वागरित्था ॥

अवात्करस्य क्खडः पाके ॥३।१।१३८॥

उवोपसर्गात्परस्य करधातोः क्खडादेशः स्यात्पाकेऽर्थे ।
उवक्खडेह, उवक्खडिन्ति । उवक्खडिज्ज । उवक्खडेउ ।

+ गुत्-कर, आ-नव, उ-हव, उव-हव, विक्-कर, नि-सम, प-हव,
परि-हव, सत्-कर, एते गुक्करादयः ।

पाके किम्, उवकरैउ । पकरइ, पकरेह, पकरन्ति, पकरेन्ति,
पगरन्ति । पकरेज्जा । पकरेह । पाउकरिस्सामि । पुकरइ, पुकर-
न्ति । पुराकरन्ति । सक्षारेह, सक्षारइ । समलंकरेह । अंज
व्यक्तौ॥

अभेरंजस्य गः ॥१।४।३४॥

अभेरुपसर्गात्परस्यांजधातोरुपधाया गकारादेशः स्यात् । अब्भं
गेह, अब्भंगन्ति, अब्भंगेन्ति । अब्भंगिज, अब्भंगेज्जा ।
अच्च पूजायाम् । अच्चेह, अच्चेन्ति ॥

अच्छान्मोरुर्वा ॥३।१।५३॥

अच्छधातोः परस्य मोप्रत्ययस्थोकारान्तादेशो वा स्यात् ।
अच्चेमु । तमादित्यात्, अच्चिमो । “अच्चेमु ते महाभाग ! न
स्ते किंचिन् अच्चिमो” । ओयव संसिद्धौ जये च । ओयवेह,
ओयवेहि । कास दीसौ । पयासेह, पकासेह । पयासेह ।
किलाम ग्लानौ । किलामेह ॥

किलामस्य वो नितकर्मणोः ॥१।४।३६॥

किलामधातोरुपधाया वकारादेशः स्यात् नितकर्मणोः ।
किलावन्ति । किलामेसि । उग्गह ग्रहणे । गहेह । निग्गहेज्जा ।
पडिग्गहेह । पडिग्गहेज्जा । धात हिंसायाम् । धाएह, धा-
एन्ति । धायए । उर्धाअह । संघातह, संघाएह, संघायन्ति ।
संघाएह । चय सामर्थ्ये । चएह, चयन्ति ॥

१ अर्द्धयामस्ते महाभाग ! न ते किञ्चित्तार्चयामः । (उत्त० १२-३४)

चयस्य को ये ॥१।४।१३।७॥

याप्रत्यये परे चयधातोरुपधायाः कादेशः स्यात् । असादित्वादिज्ञादिकं वाधित्वा याप्रत्यये, चक्रिया । चोय प्रेरणे । चोययन्ति । पडिचोएन्ति । पडिचोएउ । पडिचोएह । छुंट सेचने । वा० (छुंटस्य छोडो वा बत्तव्यः) अच्छोडेह । जोय द्योतने । जोइन्ति । जोइस्सन्ति । जोइसु ॥

जोयस्य वः ॥१।४।१३।८॥

जोयधानोरुपधाया बकारादेशो वा स्यात् । उज्जोवेह, उज्जोएह, उज्जोवेन्ति । उज्जाम उबलने । झामेह । झामेज्जा ॥

उज्जामस्य तौ वा लोपः ॥१।४।१३।९॥

वेहपसर्गात्परस्य उज्जामधातोरुपधाया लोपो वा स्यात्तौ परे । विज्ञाउ । तक्र कल्पनायाम् । तक्षेह । वियक्षेह । ताड ताल ताडने । ताडिन्ति । ताडेज्जा ॥

ताडस्य पंतावे ॥३।१।४।४॥

भूतेहर्थे ताडधातोः पंतावे इति निपात्यते । पंतावे । तालेह, तालेन्ति । तालेज्जा । दा दाने । देह, देति, देन्ति, दिन्ति ॥

एति दो हस्वः ॥१।३।८।९॥

दाधानोर्हस्वोऽन्तादेशः स्यादेप्रत्यये परे । दए, देज्जा, दिज्जा । दाहिह ॥

दो हे हस्य त्यः ॥३।१।१६।९॥

दाधानोः परस्यात् हिप्रत्ययात्परस्य हप्रत्ययस्य त्यादेशः

स्यात् । दाहित्य । दाहं, दाहामि ॥

हेर्मोः ॥१३।६०॥

दाधातो हिप्रत्ययात्परस्य मोप्रत्ययस्य हस्वः स्यात् । दा-
हामु ॥

आत इत् ॥१३।६१॥

आकारोपसर्गात्परस्य दाधातोरिकारोऽन्तादेशो वा स्या-
त् । आदियह । आदिए ॥

पाद्यच्छः ॥१३।६२॥

पोपसर्गात्परस्य दाधातोर्यच्छादेशो वा स्यात् । पय-
च्छह । पयच्छामि, पयच्छामो ॥

परस्योणदेज्जागाहिसवणासु ॥१३।६४॥

पोपसर्गस्य दीर्घोऽन्तादेशः स्यादुणहज्जप्रत्ययान्तदा हिप्रत्य-
यान्तवत्तणप्रत्ययान्तसवधातुषु परेषु । पादेज्जा । दाल
उछाटने विदारणे च ॥

अवाद् दालस्य तावादेः ॥३।१।८॥

अवोपसर्गात्परस्य दालधातोरादेर्दित्वं वा स्यात्तिप्रत्यये
परे । अवहालेह, अवहालेति, अवदालेह । दीव दीसौ ।
दीवेह, दीवन्ति ॥

पादिज्जे ॥१४।१००॥

पातपरस्य दीवधातोरादैर्लकारादेशः स्यादिज्जप्रत्यये । पली-
वेज्जा । धार धारणे । धारेह, धारन्ति । धारण, धारिज्जा,
धारेज्जा । धारिस्सह । धारिस्सामि । अभिधारयामो । उमि-
धारण । पधारेह, पधारेति ॥

धौंदीनां धभयोर्हः ॥३।४।१४॥

एषां धातूनामनादिभूतासंयुक्तावयवयोर्धकारभकारयोर्हकारादेशो वा स्यात् । पहारेज्ञा ॥

एति समुदो धारस्य ॥३।४।१५॥

समुदः परस्य धारधातोराकारस्य हस्तः स्यादे प्रत्यये परे ।
समुद्धरे । संपहारिंसु । धुक्ख उदीपने ॥

धुक्खस्य कः ॥३।४।१५॥

धुक्खधातोल्पधायाः को वा स्यात् । संधुक्खेऽ, संधुक्खेऽ,
संधुक्खेति । पार कर्मस्मासौ । पारेह, पारेति, पारेन्ति ।
बुव्यक्तायां वाचि ॥

वोस्तिन्त्योराहः ॥३।४।१५॥

बुधातोराहादेशो वा स्यात्तिन्तिप्रत्यययोः परयोः ॥

आहाल्लोप उदंसू ॥३।४।१५॥

आहातप्रस्य तिप्रत्ययस्य लोपो नितप्रत्ययस्य उदू अंसु-
इत्यादेशौ स्तः । बेह, आह, विन्ति, वेन्ति । आहु, आहंसु ॥

न्तावोरुवः ॥३।४।१५॥

बुधातोरुकारस्योव इत्यादेशो वा स्यात् नितप्रत्यये परे ।
हृविन्ति ॥

बोमौ ॥४।४।२९॥

बुधातोर्यगाग्नो वा स्यात् नितप्रत्यये परे । बुयामि, वेमि ॥

* वा, वम, वार, घोठ, भा, भास, भोग, लभ, वाव, एते
धर्मयः ।

हियोर्दीर्घः ॥३।१।४४॥

बुधातोरुकारस्य दीर्घः स्यात् हि-यप्रत्ययोः परयोः ।
अवर्तनायामसादित्वाद् याप्रत्यये, बूच्चा, बूया । बूहि ॥

बोर्दीर्घः ॥३।१।४५॥

बुधातोर्भूतेऽर्थे ईप्रत्ययः स्यात् । इसोरपवादः ॥

आदेरीत्यवो द्विः ॥३।१।४६॥

बुधातोरुकारस्यावादेश आदेक्षित्वं च स्यादीप्रत्ययै पर्वे ।
अडागमे, अब्बवी । भोग प्रेक्षणे । अयमापूर्वक एव हृष्ट्य-
ते, आभोएइ, आहोएन्ति आभोएन्ति आहोयन्ति । आ-
होएहिन्ति । लोल आलोठने । उल्लोलेइ ॥

लोलस्येज्जे ढः ॥१।४।१४१॥

लोलधातोरुपधाया हक्कारो वा स्यादिज्जप्रत्यये । उह्नो-
हिज्ज, उह्नोलेज्ज ॥

लोलस्य स्ते ॥३।३।९७॥

लोलधातोर्हस्यः स्यात्सप्रत्यये परे । विलुलिस्सइ । वर-
धरणे । वरयते । वरेमि, वरेमो । उब्बलिज्जा । स्साद आस्वा-
दने, प्रासौ, सम्मतिदाने, विज्ञाने च । स्वार्थे इज्जः । साइ-
ज्जइ । साइज्जामो । सायए, साइज्जेज्जा । साइज्जह ।
साइज्जस्सामि । आस्साएति, आस्सादेह, आस्सादेन्ति, आस्सा-
देन्ति । आस्साएमि, आस्साएमो । आस्साएहि । आस्सादेस्सामो,
आस्सादेस्सामो ॥

॥ इत्येकारविकरणः करादिगणो द्वितीयः ॥

अथ वैकल्पिकैकारविकरणान्वादि- स्तृतीयगणः ॥

अंच पूजायामङ्गसंकोचने च ।

अंचादिभ्यश्च ॥३।१।०७॥

अंचादिगणपठितेभ्यो धातुभ्य एप्रत्ययो वा स्याद्विष्यति
चकारात्कुदाज्ञाबर्तमानेषु । अंचेऽ, अंचह । अज्ज समुपा-
र्जने । अज्जेऽ, अज्जह ॥

समोऽज्जस्यातस्तेसुमाणेष्विणः ॥३।१।१४५॥

समः परस्याज्जवातोरन्त्यस्याकारस्येणादेशः स्यात् त्ता-
इँसु-माण प्रत्ययेषु । समज्जिणिसु । आव प्राहौ । पावेऽ,
पावह, पाविन्त, पावन्ति । पावेमि । पाविहिति, पावेही ।
पाविहिसि ॥

पादावस्याउणो वा ॥३।१।१४६॥

एकारोपसर्गात्परस्याववातोराजण इत्यादेशो वा स्यात् ।
पाउणति, पाउणह, पाउणन्ति । पाउणोज्जा । पाउणिहिति ।
संपावेऽ, संपाउणन्ति । संपाउणिज्जा, संपाउणोज्जा । संपावि-
हिह । संपाउणिस्सामो । इवर्ख दर्शने व्यक्तायां वाचि च ।
परस्वरलोपे, अणुकिखस्सामि ॥

पोवाभ्यामिक्खस्येहः ॥३।१।१४७॥

पोवाभ्यामुपसर्गाभ्यां परस्येक्खधातोरिहादेशो वा स्यात् ।
अचुपेहन्ति । अचभाइक्खह, अचभाइक्खन्ति ॥

अवाद्यः ॥३।१।१४८॥

अबोपसर्गात्परस्येकखधातोरादेव्यकारादेवो वा स्यात् ।
अवयकखह । एके परस्वरलोपे, अवयकखइ, अवयकखन्ति ।
अवयकखसि । अवयकखह, अवयकखह । अवयकखइ । अ-
वयकखह । उद्देहह । उवेहे । णिरिक्खइ ॥

पात्खस्य छः ॥३।१।१५०॥

पोपसर्गात्परस्येकखधातोः खस्य छो वा स्यात् । हृख-
बिकल्पे, पिच्छइ, पेच्छइ, पेहेइ, पेहेति, पेहइ, पेहति, ऐ-
च्छन्ति । पिच्छसि । पेच्छामि । लमादित्वात् । येच्छमो ।
पेहे ॥

आज्ञायां पेहे हस्य हौ ॥३।१।१५२॥

आज्ञार्थे पूर्वकस्येहस्य हस्य लोपः स्यात् हौपरे । येहि,
पिच्छेह । पछियाइकखेइ । पचुवेकखेइ । पचुवेकखइ । पचुवे-
कखह । परिकखेइ । परिकखए । संपेहेइ । संपेहइ । संपेहति ।
संपेहसि । संपेहामि । ईर प्रेरणे । ईरइ । ईरन्ति । उदीरन्ति ।
उदीरेन्ति ॥

उदीरवेदसौभेभ्य इंसोरोदितः ॥३।१।१६७॥

एथो धातुभ्यः परस्येसुप्रत्ययस्येकारस्येकारः स्यात् । उदी-
रेसु । “उपधायाः” इत्यधिकारे—

पादीरस्य द्विस्तिकणेषु ॥३।१।६४॥

पक्कारोपसर्गात्परस्येरधातोरुपधाया द्वित्वं स्यात्ति-क-ण-
प्रत्ययेषु परेषु । परिपिल्लइ । उस निन्दायाम् ।

आत उत्सस्य तौवा ॥३।१।८४॥

आकारोपसर्गात्परस्योसधातोरुपधाया द्वित्वं वा स्यात्तौ

परे । आउससति, आउसह । कप्य छेदने सामर्थ्ये उत्पादने च । कप्यइ, कप्येह, कप्येन्ति । पक्षपिण्ठि । पक्षप्यामो । कह कथने । कहेह, कहन्ति ॥

कहस्य हौ ॥४।४।३०॥

कहधातोर्धगागमो वा स्यात् हौ परे । कहय । कुणादित्वात्, कहसु, कहाहि, । परिकहेह, परिकहन्ति । किणक्रयणे । किणेह । जाणादित्वात् । किणाह । किणे ॥

वेः क्षिण इणस्य यैहयोः ॥४।४।९३॥

वेह्यसर्गात्परस्मिन् क्षिणधाताविशासनुदायस्य लोयो वा स्याद् यप्रत्यये एकारद्विकरणसहितहप्रत्यये च परे । विक्षेह । क्खाता कथने । खाह । संयुक्ते हस्वः, खन्ति । अब्भक्खाह ॥

आतः क्खो घवो वा ॥३।१।५४॥

आकारोपसर्गात्परस्य क्खाधातोर्धवादेशो वा स्यात् । आघवेह । आघवेह । आघवेज ॥

आघं भूते ॥३।१।५५॥

आपूर्वक्खातोर्भूतेऽर्थे आघमिति निपात्यते । आघं । पच्चक्खाह, पच्चक्खन्ति । पच्चक्खाएमि, पच्चक्खामि ॥

इतेज्जयोराहः ॥३।१।५६॥

आतः परस्य क्खाधातोराहादेशः स्याद् इत-इज्जप्रत्यययोः परयोः । विआहिज । विखव प्रेरणे ॥

उद्देः क्षिखवस्य वेः स्ते ॥४।४।१००॥

इत्तनिषूर्वक क्षिखवधातोरिकारसहितस्य वस्य लोपः स्या-

त्सप्रत्यये परे । उश्चिक्खस्सामि । निक्खिलविस्सामि । खुभ
संचलने ॥

खुभस्य तौ ॥३।१।७७॥

खुभधातोरुपधाया छित्वं स्यात्तौ परे । खुच्छइ । खुभ-
एज्जा । गिणह ग्रहणे ॥

गिणहस्य स्वार्थे ॥१।३।३०॥

गिणहधातोरिकारस्य वृद्धिर्वा स्यात् स्वार्थे त्यादौ परे ।
गेणहइ, गिणहइ, गेणहेइ, गिणहेइ, गेणहन्ति, गिणहन्ति । गि-
णहामि, गेणहामो, गिणहामो । गिणहे, गिणहज्ज, गेणहेज्ज,
गेणहेज्जा । गिणह, गिणहाहि ॥

गिणहस्य सस्सस्य केवलस्य वेच्छस्तोरिट् ॥३।१।६१॥

स्सप्रत्ययसहितस्य गिणहधातोः केवलस्य वेच्छादेशः
स्यात्तेहिडागमः स्यात् । वेच्छइ । केवलस्य किम्? अभिगि-
णहस्सामि ॥

वेच्छान्मेरीस् वा ॥३।१।६३॥

वेच्छात्परस्य मिप्रत्ययस्येसादेशो वा स्यात् । वेच्छी,
घिच्छामि, वेच्छामि ॥

घेच्छदाहवोच्छेभ्यश्च ॥४।४।७६॥

एभ्यः परस्य मेरन्त्यलोपो वा स्यात् । घेच्छं । गिल
उद्दिरणे । उगिरेइ । अणुगिलन्ति । चल संचलने । चल-
इ, चलन्ति, चलेन्ति ॥

पचलजंभाभ्यामायः स्वार्थे ॥३।१।६४॥

पकारोपसर्गपूर्वकच्छधातोर्जभवातोश्चायप्रत्ययः स्वत्
स्वार्थे । पयलायन्ति । पयलाएज्ज । चिह्नु गतिनिवृत्तौ ।
चिह्नइ, चिह्नइ, चिह्नन्ति । चिह्नामो । चिह्नेह, चिह्नह । अणु-
चिह्नह । उवचिह्नह । पडिचिह्नह ॥

समाश्चिह्नस्य खः ॥१।४।१४२॥

संपूर्वकस्य चिह्नधातोरुपवायाः खकारो वा स्यादेतिमा-
णप्रत्ययेषु परेषु । संचिकखह । संचिह्नेह, संचिह्नह । संचिकखे ।
चिह्नन्द छेदने ॥

अणोणातिनितत्तातुंतारेष्वेदः ॥४।४।१०३॥

चिह्नन्दभिन्दयोरिन्दस्यैद्इत्यादेशो वा स्याद् अ-ण-ऊग-
ति-नित-त्ता-तुं-तारप्रत्ययेषु परेषु । छेदेह, छिन्दह । छिन्दा ।
छेदिन्ति । छिन्दे, छिन्देज्जा, छिन्दज्ज । छिन्द, छिन्दाहि ॥

आतिच्छन्दभिन्दयोरिन्दस्यायि ॥४।४।१०४॥

आपूर्वकयोरनयोरिन्दस्य लोपः स्यादेप्रत्यये परे । अ-
च्छे । “अप्पेगे पायमव्मे अप्पेगे पायमच्छे” । उच्छ्रन्दसु ॥

समुदो हिन्तौ च ॥४।४।१०२॥

समुदः परयोरनयोरिन्दस्य लोपः स्यात् हिन्तिपरे चकारा
देपरे । समुच्छे । समुच्छहिन्ति । जम निवृत्तौ । उज्जम-
न्ति ॥

नेर्जमस्य तिनितत्त्वासु ॥१३।४३॥

नेः परस्य जमधातोर्यच्छादेशः स्यात् ति-नित-त्वाप्रत्य-
येषु परेषु । णियच्छइ, णियच्छन्ति । जय जिण जये ।
जयह, जयति । जिणे । जिणेहि, जिणाहि । अयादित्वात्,
जहत्था । पराहणह । कुणादित्वात्, विजयसु । जर
वयोहानौ । जरेह ॥

नेर्जराद्वा ॥३।१।६८॥

निर्पूर्वकजरधातोः परस्येंसुप्रत्ययस्यादेरेकारो वा । निज्ज-
रिसु, निज्जरेसु । द्वा गतिनिवृत्तौ । ठाइ । अब्भुट्टेह, अ-
ब्भुट्टेन्ति । अब्भुट्टेमि, अब्भुट्टामो ॥

हुश्च ॥१३।४४॥

द्वाधातोर्हस्वोऽन्तादेशो वा स्यात् । अहिट्टह, अहिट्टेह ॥

एतष्टुठः ॥३।१।२६॥

द्वाधातोः परस्यैप्रत्ययस्येडागमो वा स्यात् । अहिट्टए,
अहिट्टए । तव सन्तापे । तवेह, तवह, तवेन्ति, तवन्ति ।
तवहस्मन्ति । आयावयरित । आयादिज्ञा । आयावेदि ।
द्वेष नाशने । धंसह ॥

अभेष्टसस्येजो ॥१।२।२६॥

अभेः परस्य द्वंसधातोरादेलोपः स्यादिज्ञे परे । समभि-
धंसेज्ञा । धा धारणे पोषणेच्च । धकारथ हकारे, निहे ॥

अपेरेहति धि ॥१३।४५॥

अपेरेकारोऽन्तादेशः स्यादेविकरणसहिततिप्रत्ययान्त-

धाधातौ परे । पडिपेहेइ ॥

एतिणेषु समो धो हस्वः ॥३।१।१६५॥

समः परस्य धाधातोराकारस्य हस्वो वा स्याद् ए-ति-गृ-
प्रत्ययेषु परेषु । पडिसंधए । पडिसंधाएज्जा ॥

परेधस्तेः ॥३।१।२४॥

परिपूर्वकधाधातोः परस्य तिप्रत्ययस्येदागमः स्यात् । एवि-
करणे, परिहेइ । विकरणाभावे इटि, परिहिइ । परिहिस्सामि,
विहिस्सामो । संधेज्जा ॥

समो धस्तेः ॥४।४।४४॥

समः परस्माद्वाधातोर्विहितस्य तिप्रत्ययस्य घाडागमो वा
स्यात् । संधयाति, संधति । “हासं यिणो संधति पावधम्मे” ।
एविकरणे हस्वे, संधिस्सामि । धोव शुद्धौ ॥

धोवस्य यः ॥१।४।१४३॥

धोवधातोर्विकारस्य यकारो वा स्याद् अ-ति-न्त-इज्ज-ण-
प्रत्ययेषु परेषु । धोयइ, धोवेइ, धोवइ, धोवति । धोवेसि ॥

एति धोवस्य ॥३।१।१६६॥

धोवधातोरोकारस्य हस्वः स्यादेप्रत्यये परे । धुके, धोवे-
ज्जा, धोएज्जा । पहोइज्ज, पधोएज्ज । न्नव ज्ञापने ॥

आतो न्नवस्य नित्यम् ॥१।२।२८॥

आकारात्परस्य न्नवधातोरादेलोपो नित्यम् । संयुक्ते
हस्वस्यापवादः । आणवेइ, आणवइ । गिलादित्वात्, आण-

१ हास्यमपि संक्ते (संक्षिप्त) पापवर्मान् । (मूल० १-१४-२१)

ब्यन्ति । पास दर्शने ॥

तिहिलोपमिहमाणेषु पासस्य ॥३।१।८६॥

पासधातोरूपधाया द्वित्यं वा स्यादेषु परेषु । संयुक्तेहस्वः
पस्सइ, पासेइ, पासइ, पासति, पासन्ति । पस्सामि, पासा-
मि, पासेमि, पासामो । पासए, पासेज्जा, पासेज्जा, पासे-
ज्जासि । पासउ, पासलु । पस्स, पास, पस्सह, पासह । पा-
सिहिति । पासिहिसि । पीड पील वाधायाम् । पीडाइ, पीडेइ,
पीडह । पीडामि । पीडे । पीलेइ । पीलिज्जा, पीलेज्जा । आ-
वीलेइ । आवीलए, आवीलेज्जा । उवीलेति । उवीलिज्जा ।
भंस अधःपतने ॥

भंसस्य केवलस्य तौ ॥३।१।८७॥

केवलस्य भंसधातोरूपधाया द्वित्यं वा स्यात्तौ परे । भस्सइ,
भंसेइ, भंसह । भंसेज्जा ॥

परेभंसस्य तौ ॥३।१।८१॥

परेरूपसर्गात्परस्य भंसधातोरूपधाया द्वित्यं स्यात्तौ परे,
परिभस्सह । भास भाषणे ॥

पाद्भासात्त्वेः ॥३।१।५१॥

पकारोपसर्गकभासधातोः परस्य सिप्रत्ययस्यैकारोऽन्तादेशो
वा स्यात् । पभाससे, पभाससि । मिला म्लाने । मिलायइ,
मिलाएइ, मिलाइ, मिलायन्ति, पमिलायह, पमिलाह, पमिला-
यन्ति । परिमिलायन्ति । मुच्च मोचने ॥

मुंचस्य तिन्तिमिच्छिखणतुंतूणेषु ॥१३३॥
मुंचधातोरुकारस्य वृद्धिर्वा स्यादेषु परेषु ॥

मुंचस्य येऽनुस्वारस्य ॥४४१०५॥

अस्य धातोरनुस्वारस्य लोपः स्याद् यकारे परे । मुयइ, मोएइ,
मुयति, मोएन्ति, मोयन्ति, मुंचन्ति । मुंचामि, मोएमि । मुंच,
मुग, कुणादित्वात्, मुंचसु मुयह ॥

मुंचसुणाभ्यां छिठ्ट तौ ॥३११९॥

आभ्यां भविष्यदर्थे छिठ्टप्रत्ययः स्यात् तौ परे । हि-
स्सयोरपवादः । मोच्छिइ । रज्ज रागे । रज्जइ ॥

उमिज्जयोर्जयोर्यः ॥३१२२॥

अस्य धातोर्जकारयोर्यकारः स्यादिज्जप्रत्यये परे उमिप्र-
त्यये च । रज्ज, रएज्ज । रुह ग्राहुभर्वि ॥

आतो रुहस्य भस्तौ ॥१४१४४॥

आतः परस्य रुहधातोरुपधाया भकारो वा स्यात्तौपरे ॥

आतो रुहस्य तित्ताकेषु ॥१३३२॥

आतः परस्य रुहधातोरुकारस्य वृद्धिर्वा तित्ता-कप्र-
त्ययेषु । आरुभेइ, आरुभइ । आरोहेइ, आरहेइ, आरहइ ॥

दोरुहस्योतो दीर्घः ॥१३१००॥

दोरुपसर्गात्परस्य रुहधातोरुकारस्य दीर्घो वा स्यात् ।
दुरुहहइ, दुरुहहइ, दुरुहहेइ, दुरुहहेइ, दुरुहन्ति, दुरुहन्ति । दुरु-
हामि, दुरुहामि । दुरुहहेह, दुरुहहेह ॥

ओतस्तिं च ॥१४१४५॥

ओतः परस्य रुहधातोरुपधाया भकारः स्यात्ताप्रत्ययै
वात्तिप्रत्यये । पचोरुभइ, पचोरुहेइ, पचोरुहइ, पचोरुहन्ति ।
वत्त वर्तने ॥

तस्य टो वा वत्तस्य ॥३।१।१७०॥

वत्तस्य तस्य टो वा स्यात् । वट्टइ, वत्तेइ, वत्तेति, वत्तंति,
वट्टन्ति । वत्तेह । वट्टिसंति । वत्तइसामि, वत्तिहामि । वट्टिसु ।
उव्वट्टेइ, उव्वत्तेइ । उव्वट्टेज्ज । उव्ववट्टिसन्ति । उव्ववट्टिसु ।
उव्ववट्टइ ॥

उपसर्गाद्विस्य यः ॥३।१।१७१॥

उपसर्गात्परस्य वत्तधातोर्बस्य यो वा स्यात् । अणुपरि-
यद्वइ । अणुपरियट्टिज्ञा । अणुपरियट्टिसह । नियद्वन्ति ।
तुयद्वइ, तुयद्वेइ, तुयद्वन्ति, तुअद्वन्ति । तुयद्वामो । तुयद्वेज्ज,
तुअद्वेज्जा । तुयद्वेह । तुयट्टिसामो । पयद्वेइ । पवत्तइ । पय-
द्वन्ति । पयट्टिसु । पडिणियत्तइ, पडिणियत्तन्ति ॥

ओतस्तेसुणेषूस् ॥३।१।१७३॥

आकारोपसर्गात्परस्य वत्तधातोर्बस्योसादेशः स्यात् त-
इसु-णप्रत्ययेषु । समाउटिंसु । वट् व्यत्तायां वाचि । वदइ,
वदति, वयइ, वयति, वदेइ, वएइ, वयन्ति । वदत्ति, वयसि ।
वयामि, वयामो । वदे, वए, वइज्ज, वफज्जा । वयाहि, वदह,
वयह । वदिहिति, वदिहिन्ति, वदेहिन्ति, वदिससाल्ति, वह-
स्सन्ति । वइसामो ॥

वदादासीः ॥३।१।४७॥

वदवातोरासीप्रत्ययः स्थाद्वूतेऽर्थे । वदासी, वयासी ।
वेद् वेदने । वेदेह, वेदेति, वेयह, वेएह, वेद्यन्ति, वेदेन्ति,
वेयन्ति । सत्र निर्ज्ञरणेगर्भविमोचने च । सबह । अभिणि-
ससबह, अभिणिससबेन्ति ॥

आपाभ्यां सत्रस्य एहो निर्ज्ञरणे वा ॥३।१।१७५॥

आभ्यां परस्य सत्रवातो एहादेशो वा स्यात्यादौ परेनि-
र्ज्ञरणेऽर्थे । अणहाति । ऊसवेह । उससवेह । ऊसवेह । पस-
बह । पसवन्ति । पसवामि । पज्जोसवेह । साह कथने साधने
सहगमने शासने च । साहेह, साहह, साहति, साहयति,
साहयह । साहे, साहए, साहिज्जा, साहिज्जासि । साहिसं ॥

साहहंदाभ्यां डिस् ॥३।१।१५॥

आज्ञायां साहहंदधात्वोः परस्य सिप्रत्ययस्य डिसादेशः
स्यात् । पसाहि । सुउण अबणे । सुयोह, सुयेति, सुणह,
सुणन्ति । सुणेमि । नमादित्वात्, सुणिमो । सुणेहि, सुणेह,
सुणह ॥

सुणस्य सोच्छिः ॥३।१।१६२॥

सुणधातोः सप्रत्ययसहितस्य सोच्छिः इत्यादेशो वा
स्यात् । सोच्छिह । सुणेस्सामो । हूरु हरणे । हराहि ।
हरेज्जा । अबहरह । अबहरिसु । आहरेह । आहरेमि,
आहारेमि । आहारिज्जा । आहारे । उद्धरेमि । नमादित्वात्,
उद्धरिमो । उदाहरे, उयाहरे । उदाहरिस्समि । णिहरह,

निहरेह, नीहरति । पडिसाहरति । पचुद्वरिसामि । परिह-
रेह । विहरह, विहरेह । विहरिज्ञामि ॥

॥ इति वैकल्पिकैकारविकरणाश्चादिस्तृतीयगणः ॥

—१६१—

अथ प्रेरणाप्रत्ययान्तप्रक्रिया ॥

प्रेरणायामावः ॥३।२।१॥

धातुभ्यः स्वार्थप्रयोजकव्याषाररूपप्रेरणार्थं आवप्रत्ययः
स्यात्यादिप्रत्यये परे । अंक्षावेह । अज्ञावेह ॥

अहेरावन्तावयः ॥३।२।२॥

अहेरूपसर्गात्परस्येधातोरयादेशः स्यात् नितपरकावप्रत्यये ।
अज्ञक्षयाविनित ॥

पात्कडात्लर्वस्य ॥४।४।१०॥

पपूर्वकात्कडधातोः परस्यावप्रत्ययस्य सर्वस्य लोपः स्यात् ।
दद्यडेमि । पयडसु ॥

आवश्च करादिभ्यः ॥३।२।३॥

करादिधातुभ्यः प्रेरणायामावप्रत्ययश्चकारादादिस्वरस्य
बृद्धिः पर्यायेण स्यात् ॥

करगलोज्जलपज्जलविहडानामावे वा ॥३।२।४॥

एषामादिस्वरस्य बृद्धिर्वा स्यादावप्रत्यये ॥

* कर, गल, उ-ज्जल, प-ज्जल, भम, वम, परि-वस, वि-हड, एते-
क्षयद्य ॥

याम् । सन्नाहेऽ, सण्णाहेऽ, सण्णाहेन्ति ॥
नस्से दीर्घात् ॥३।२।२९॥

नस्सधातुसम्बन्धिनो दीर्घात्परस्य संयुक्तस्यादेलोपः
स्यात् । नासिज्ञा । पणासेऽ । उवाइणावेऽ, उवाइणावेति ॥
न्हो ण आवस्य ॥३।२।३३॥

न्हाधातोः परस्यावस्योपधाया णकारो वा स्यात् । एहा-
वेऽ, एहाणेन्ति, एहावेन्ति । एहाणेह ॥

पञ्जस्य पयः ॥३।२।१०॥

पञ्जधातोः पयादेशः प्रेरणायामर्थे । उप्पाएऽ, उप्पा-
एन्ति । उप्पाएज्ञा । विवाएमि । पाडेऽ । पाडेसि ॥

उपसर्गात्पदस्य तः ॥३।२।३४॥

उपसर्गात्परस्य पडधातोरूपधायास्तकारादेशः स्यात्प्रेर-
णायाम् । अइवाइज्ज ॥

नेवा ॥३।२।३५॥

नेः परस्य पडधातोरूपधायास्तकारादेशो वा स्यात्प्रेरणा-
याम् । निवायए, निवायएज्ञा, निवातएज्ञा ॥

पान्न ॥३।२।३६॥

पकारोपसर्गात्परस्य पडधातोरूपधायास्तकारादेशो न स्यात् ।
पवाडेऽ, पडिवायन्ति ॥

पोडजिः ॥३।२।१४॥

पाधातोर्डजिप्रत्ययो वा स्यात्प्रेरणायामर्थे । पज्जेऽ, पज्जेन्ति
पियावए, इत्यादि ॥

एन्तहिष्विर्जोः ॥३।२।१५॥

ए-न्त-हि-प्रत्ययेषु परेषु डजिप्रत्ययस्यादेरिकारः स्यात् ।
पिज्जे । पिज्जाहि । फोडेन्ति । बीहावेइ ॥

बीहस्येजे भेसः सावस्य ॥३।२।१६॥

प्रेरणायामावसहितस्य बीहधातोभैसादेशः स्यादिज्जप्रत्य-
ये । भेसेज्जा । बोहेइ, बोहेन्ति । बोहेहि । पडिबोहेइ, पडि-
बोहइज्जा ॥

भमाङ्गुः ॥३।२।३७॥

भमधातोः परस्यावस्योपधाया डः स्यात् । भमाडेइ ।
भमाडेसु ॥

भुंजस्य भोयो वा ॥३।२।१७॥

प्रेरणायामर्थे भुंजधातोभैयादेशो वा स्यात् । भोयावेइ ।
भुंजावेइ । भोयावेज्जा, भोयए ॥

पान्मुंचात्सस्य खड् ॥३।२।१८॥

पकारोपसर्गात्परस्मान्मुञ्चधातोः परस्य सस्य खड् स्यात्प्रे-
णायाम् । पमुक्खसि ॥

रज्जस्येते च रंजः ॥३।२।२०॥

रज्जधातो रंजादेशः स्यादिते परे चात्प्रेरणायाम् । रंज-
यन्ति ॥

रुहस्य वः ॥३।२।३८॥

रुहधातोरुपधाया वकारादेशः स्यात्प्रेरणायाम् । रोवावेइ ।
ववरोवेइ, ववरोवेति, ववरोवेन्ति । ववरोवेमो । ववरोवेज्जा ।
ववरोवेह । लूसयति ॥

बद्धस्य धो णमाणयोश्च ॥३।२।३६॥

अस्योपधाया धकारो वा स्यात् णमाणयोः परयोश्चा-
त्प्रेरणायाम् । बद्धावेऽ, बद्धावन्ति, बद्धाविन्ति, बद्धावेन्ति ।
बद्धावेहि । अणुप्पवेसेऽ । अभिनिवेसए । णिवेसइ, णिवे-
सन्ति । निवेसेऽ, निवेसयन्ति । उपधाया इत्यविकृत्य,

ब्रव्यस्य वः ॥३।२।३७॥

ब्रव्यथातोरुपधाया बकारादेशः स्यात्प्रेरणायाम् । पञ्चा-
वेऽ । पञ्चावेज्ज । सारयति, सारयन्ति ॥

औ च सुज्ञस्य सोहः ॥३।२।३८॥

प्रेरणार्थे इप्रत्यये च सुज्ञधातोः सोहादेशः स्यात् ।
सोहेऽ । विसोहेऽ । विसोहेमि । विसोहिज्ज, विसोहेज्ज,
विसोहेज्जा, विसोहए । आसासेऽ, आसासन्ति ॥

आज्ञायामातः स्ससात्सेर्दिस् ॥३।२।३९॥

आज्ञायामाकारात्परस्य स्सधातोः स्मित्ययस्य डिसा-
देशः स्यात् । अस्सासि, आसासि ॥

॥ इति प्रेरणाप्रत्ययान्तप्रक्रिया ॥

—३६६—

अथ क्रियासमभिहारप्रक्रिया ॥

व्यञ्जनादेर्द्धिः क्रियासमभिहारे ॥३।१।१७६॥

व्यञ्जनादिकस्य धातोः क्रियायाः पौनःपुन्येऽतिशये वा
योत्ये उपधाया छित्वं स्यात् ॥

आदेः सस्वरस्य ॥३।१।१७७॥

उत्तार्थे धातोः सस्वरस्यादेर्द्यञ्जनस्य छित्वं स्यात् ॥

द्विरक्तस्यादेवृष्टिः ॥३।१।१७८॥

तस्मिन्नर्थे द्विरक्तस्यादिस्वरस्य वृष्टिः स्यात् ॥

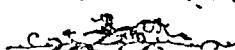
लवस्य पो बहुलम् ॥३।१।१७९॥

लवधातोर्बस्य पो बहुलं स्यात् । लालप्पमाणो । खोखु-
रभमाणो । जायाई ॥

छमस्य चंकमः ॥३।१।१८०॥

उत्तेऽर्थे छमधातोचंकम इत्यादेशः स्यात् । चंकमन्तो ।
चंकमममाणो । चंकमिया चड्कमयेत्यर्थः ॥

॥ इति क्रियास्मभिहारप्रक्रिया ॥

अथ नामधातुप्रकरणम् ॥

आयस्तत्करोति ॥३।१।१८१॥

द्वितीयान्ताङ्गाङ्गः करोतीत्यर्थे आयप्रत्ययः स्यात् ॥

आयान्ताश्च ॥१।१।१५॥

आयादिप्रत्ययान्ता धातुसंज्ञाः स्युः । अत्ताणं उस्तुयं
करेति=उस्तुयायति ॥

अस्तुयान्माण आयस्य ॥४।४।१०८॥

उस्तुयशब्दात्परस्यायप्रत्ययस्य लोपः स्यान्माणप्रत्यये ।
उस्तुयमाणो ॥

अनुकरणधृवलादिभ्यश्च ॥४।४।१०९॥

अनुकरणशब्दाद्वृवलादिभ्यश्च परस्यायप्रत्ययस्य लोपः

* धवल, भलहल, तंडव, तण्ण, दीह, पंसुल, पवित्र, पीख, मङ्गल,
वि-अंग, विउस, सिंडिल, एते धवलाद्यः ॥

स्यात् । धवलइ । इलहलइ । कहकहति, कहकहन्ति । आ-
यप्रत्ययान्तानां केषाञ्चित्करादित्वादेप्रत्यये, दिट्ठियावेह ।
तंडवेन्ति । तणुएन्ति । थक्कारेन्ति ॥

पंसुलादिभ्यष्टिमन्तार्थयोश्च ॥४।४।११०॥

एभ्यः परस्य मन्तप्रत्ययार्थकप्रत्ययस्य टेश्च लोपश्चका-
रादायस्य लोपः । पंसुलं करोति=पंसेह ॥

पवित्तस्य न्ते ॥४।४।२०॥

अस्य यगागमः स्यात् न्तप्रत्यये परे । पवित्तयन्तो ॥

ममान्न ॥४।४।११२॥

अस्मात्परस्यायप्रत्ययस्य लोपो न स्यात् । ममायए, ममा-
यन्ति ॥

मिसिमिसेमाणे दीर्घश्च ॥४।४।२१॥

अस्य माणप्रत्यये परे दीर्घेऽन्तादेशश्चकाराद् यगागमो
वा स्यात् । मिसिमिसीयमाणो, मिसिमिसेमाणो, मिसिमि-
सिमाणो ॥

उपमानादाचारे ॥३।१।१८२॥

उपमानवाचकान्नान्न आचारेऽर्थे आयप्रत्ययः स्यात् ।
विज्ञायन्ति ॥

आये विज्ञोर्विजुयो वा ॥३।१।१८३॥

विज्ञुशब्दस्यायप्रत्यये परे विजुय इत्यादेशो वा स्यात् ।
विजुयायन्ति ॥

विउसस्य द्विः सस्य ॥३।१।८४॥

विउसशब्दस्य सकारस्य द्वित्वं स्थादायप्रत्यये परे । वि-
उसनित ॥

धुत्तादारः ॥३।१।८५॥

धुत्तशब्दादुत्तेऽर्थे आरप्रत्ययः स्थान् । धुत्तारसि ॥
॥ इति नामधातुप्रकरणम् ॥

—३।१।८५—

अथ भावकर्मप्रक्रिया ॥

भावकर्मणोरिज्जः ॥३।२।४०॥

भावकर्मवाचकत्यादिप्रत्यये परे धातोरिज्जप्रत्ययः स्था-
न् । वि+अंज=वंजिज्जः । अविज्जह ॥

क्षिणादीनामादिरहितानामिज्जे लोपः ॥३।२।४६॥

क्षिणादिगणपठितामादिवर्जितानां लोपः स्थादिज्जप्र-
त्यये भावकर्मणोः ॥

कत्तादिभ्योऽत् ॥३।२।४१॥

कत्तादिगणपठितेभ्यो धातुभ्यो भावे कर्मणि चातप्रत्ययः
स्थात् ॥

* किण, कर, प-कर, चिण, छिन्द, परा-जिण, भिद, मरु-इते
क्षिणादयः ॥

× कत्त, कर, क्षिखव, अवि-गम, गिरह, घस, चंकम, च्छण,
जिंग, जुंज, डह, त्युग, सं-दिस, द्व, द्वह, धरिस, धुण, नस्स, पूर,
बंव, भण, भज, भुंज, सुंच, रंभ, हंभ, लिप, लुंप, लोक, वङ्ग, यह,
ऐन, मुण, हण, हर, हस, एते कत्तादयः ॥

करस्य वा ॥३।२।५०॥

करधातोरिकारोऽन्तादेशो वा स्यादति परे ॥

करहरदिसानामीरादेः स्वरस्य ॥३।२।५१॥

एषामादेः स्वरस्येकारो वा स्यादति परे ॥

इः कर्ता-गिण्ह-डह-दह-वहानामति ॥३।२।४६॥

एषामिकारोऽन्तादेशः स्यादति परे । किञ्चइ, किञ्चन्ति ॥

कराङ्गा ॥३।२।४२॥

करधातोः कर्मणि विकल्पेनाप्रत्ययः स्यात्यादौ । किञ्चइ,
कञ्चइ, कञ्चति । कीरइ । किञ्चन्ति, कञ्चन्ति, कीरन्ति ।
कीरए । किञ्चउ । कज्जिसइ । विक्षारिज्जइ । किञ्चन्तु । आ-
हिज्जइ, आहिज्जन्ति, आविज्जन्ति ॥ उपधाया इत्यधिकृत्य,

क्रित्ववस्य पोऽडयोः ॥३।२।६५॥

अस्योपधायाः पकारः स्यादति प्रत्यये डप्रत्यये च । खि-
ट्टइ । खिष्टउ ॥

खान्नादुहोभ्य इज्जस्य ॥३।२।५५॥

एभ्यः परस्येज्जप्रत्ययस्यादेलोपः स्यात् । खज्जइ ॥

गमदिनामति द्विः ॥३।२।६६॥

एषामुपधाया द्वित्वं स्यादप्रत्यये । अधिगम्मइ ॥

* गम किखव, चंकम, च्छण, जिण, जुंज, डह, त्थुण, दह, दिस,
धम, धुण, वंव, भग, भज, भुंज, मुंच, रंभ, रूभ, लंभ, लिप, लुंग, लोक,
कह, निच, मुण, हण, हस, एते गमादयः ॥

गादिभ्यो यः ॥३।२।४३॥

एव्यः कर्मणि यप्रत्ययो वा स्यात् । पक्षेऽज्जप्रत्ययः ॥

गाधाहां ये ॥३।२।५२॥

एषामीकारः स्याद्यप्रत्यये परे । उवगीयमाणो ॥

गिणहस्य घेष्पः ॥३।२।५४॥

गिणहधातोर्धेष्पादेशः स्यादप्रत्यये । हस्यविकल्पात्, घि-
ष्पइ, घेष्पइ । घेष्पेज्ज ॥

अभिघट्टादियः ॥३।२।४४॥

अभिपूर्वकघट्टधातोरियप्रत्ययः स्यादुक्तेऽर्थे । अभिघ-
ट्टियमाणो ॥

घसादण् ॥३।२।४५॥

अस्मादुक्तेऽर्थेऽणप्रत्ययः स्यात् । घासति, चिज्जन्ति ।
अवचिज्जन्ति । संचिज्जन्ति । छिज्जइ, छिज्जन्ति । छिज्जेज्ज ।
कादित्वात्, छिज्जिही । वोच्छिज्जिहिन्ति ॥

जिणान्मः प्रवर्त्तनायाम् ॥३।२।५६॥

प्रवर्त्तनार्थे जिणधातोरम्यत्ययः स्यात्कर्मणि । एदिज्जयोर-
पवादः ॥

जिणस्य चः ॥३।२।६७॥

जिणधातोरुपधायाश्चकारः स्यादप्रत्यये । जिच्च । “कह-

+ गा, लक्ख, धा, जा, हा, एते गादयः ॥

* कथं नु जीयेतेदृक्षं (जीयते ईदृक्षः) जीयमानो न संवित्ते ॥
(उत्त० ७-२२) ॥

चणु जिच्चमैलिक्खं, जिच्चमाणो न संविदे' । डज्जहृ, ड-
ज्जन्ति । डज्जमेक्ष्व । डज्जही ॥

तरस्य वा ॥३।२।४८॥

तरधातोरादिवर्जितस्य लोपो वा स्यादिज्जे । तिज्जहृ ।
तरिज्जहृ ॥

त्युणधुणसुणानां वः ॥३।२।६८॥

त्युणधुणमुणधातूनासुपधाया वक्त्वारादेशः स्यादकारे
प्रत्यये । थुब्बहृ ॥

द्वस्य दुयः ॥३।२।५७॥

अस्य धातोर्द्युयादेशः स्यादप्रत्यये । दुयए ॥

धरिस्सस्य धासः ॥३।२।५८॥

अस्य धास इत्यादेशः स्यादप्रत्यये । धासति । थुब्बए ।
पृष्णायहृ, पण्णायति, पण्णायन्ति । पक्षे, णज्जहृ, नज्जहृ,
नज्जए ॥

इज्जे दीर्घः फासस्य ॥३।२।५९॥

फासधातोर्दीर्घेऽन्तादेशः स्यादिज्जे परे । फासाइज्ज-
साणो ॥

बंधस्य झः ॥३।२।६१॥

बन्धधातोरुपधाया छक्त्वारादेशः स्यादप्रत्यये । बज्जहृ,
बज्जन्ति । भन्नहृ, भण्णहृ, भण्णति । मिन्नहृ, मिज्जन्ति ॥

उदोपडिभ्यो मो मिणः ॥३।२।६०॥

उद्-ओ-पडिभ्यो माधातोर्मिणादेशः स्यादिज्जे । उमि-
णज्जहृ । ओमिणज्जहृ । पडिमिणज्जहृ ॥

लब्धाद्यस्येद् ॥३।२।६२॥

लभ्यतातोः परस्य यग्रत्ययस्येऽगम्भः स्यात् ॥ लक्षित-
उच्च । लक्षितपसि ॥

न्तर्लभादेः ॥३।२।७०॥

लभ्यतातोः परस्य नित्प्रत्ययस्यैकारान्तादेशः स्यात्कर्म-
णि । उवलव्यभन्ते ॥

वस्योसतयोर्वच्चस्य ॥३।२।६३॥

वच्चधातोर्वस्योसादेशो वा स्यादप्रत्ययतप्रत्यययोः । पक्षे,
आदेरस्य ॥३।२।६४॥

वच्चधातोरादेरस्योकारः स्यादप्रत्ययतप्रत्यययोः उच्चइ,
उच्चति, उच्चए । बुच्चइ, बुच्चति, बुच्चए, बुच्चन्ति । पबुच्चइ ।
सुच्चइ, सुच्चन्ति ॥

हणस्य मः ॥३।२।७१॥

हणधातोरुपधाया मकारादेशः स्यादप्रत्यये । उवहम्मइ,
उवहम्मन्ति । पडिहम्मति । पडिहम्महिति, पडिहम्मिस्सइ ।
विहम्मासि । विणिहम्मन्ति, अवहीरन्ति, अवहीरेन्ति । पहरि-
ज्जह । पहीयए । हुज्जामि ॥

॥ इति भावकर्मप्रक्रिया ॥

इति श्रीलोङ्गागच्छान्तर्गतलिम्बडीसंमदायतिल-
क्षायमानपूज्यपादश्रीगुलाबचन्द्रजित्स्वामिच-
रणाम्बुजचञ्चरीकमुनिश्रीरत्नचन्द्र-
विरचितायां जैनसिद्धान्तकौ-
मुद्यामाख्यातप्रक्रिया
समाप्ता ॥

अथ कृदन्ते सम्बन्धार्थप्रक्रिया ॥
कृत् ॥३।३।१॥

धात्वधिकारे वक्ष्यमाणाः प्रत्ययाः कृत्संज्ञाः स्युः ॥

कर्तुरैव्ये पूर्वकाले त्तात्तुमूणोयाः ॥३।३।२॥

क्रिययोः कर्तुरभेदे पूर्वकाले वर्त्तमानाद्वातोस्ता-त्तु-उं-
उण-इय-एते प्रत्ययाः स्युः । एकारविकरणे संयुक्ते हस्तवि-
कल्पे च, करित्ता, करेत्ता । कराविउण, काराविउण, करि-
य । गहिउं । चइत्तु ॥ उपधाया इत्यधिकृत्य,
कारवस्य यो वा त्तान्तयोः ॥३।३।५।७॥

प्रेरणार्थकप्रत्ययविशिष्टकरधातोरुपधाया वकारस्य यका-
रो वा स्यात् त्तान्तप्रत्यययोः । कारयित्ता ॥

पाउकरादेः ॥३।३।३॥

पाउपूर्वकात्करधातोस्तादिविषये एप्रत्ययः स्यात् । पाउ-
करे प्रादुष्कृत्येत्यर्थः ॥

अजस्य त्ति णक् ॥४।४।४।२॥

अज्जघातोस्ताप्रत्यये परे णगागमः स्यात् । अज्जणिता ।
संपूर्वकस्येणादेशो, समज्जिणिता ॥

उपसर्गाङ्गो वा ॥३।३।४॥

उपसर्गपूर्वकाद्वातोरुक्तेऽर्थे उप्रत्ययो वा स्यात् ॥

इप्रभृतिभ्यश्च ॥३।३।५॥

इप्रभृतिभ्यो धातुभ्योऽपि उप्रत्ययः स्यादुक्तेऽर्थे ॥

* इ, का, गिर्गह, व्रय, जय-वरणे, छिंह, हा, दा, ना, खिव, भिंद, भुंज,
दच्च, मु, मुण, हर, हा, एते इप्रभृतयः ।

इकाष्ठादान्नाबुसुहाभ्यश्चिङ्गस्य ॥४।४।४५॥
एभ्यः परस्य उप्रत्ययस्य चिङ्गागमः स्यात् । इच्चा ॥
अतेरेयो डे ॥३।३।६॥

अतिपरस्येधातोर्धकारादेशः स्याद् उप्रत्यये । अइयच्च ।
पडियच्च । अहीउं, अहिज्जिउं, अहित्ता, अहिज्जिऊण, अहिज्ज,
अहिज्जित्ता ॥

पडेरेकादेशस्योत् ॥३।३।७॥

पडेस्पसर्गस्येधातोश्वेकादेशभूतेकारस्योकारः स्याङ्गुप्रत्यये ।
पहुच्च ॥

पतेर्दीर्घस्त्त इट् ॥३।३।८॥

पतिपूर्वकस्येधातोर्दीर्घः स्यात् त्ताप्रत्ययस्येङ्गागमश्च ।
पत्तियाइत्ता । पेच्च, पेच्चा । समिच्चा, समेच्च । समुविच्च ।

पेसादेरियस्यादितः ॥३।३।९॥

पेसादिगणपठितेभ्यो धातुभ्यः परस्येयप्रत्ययावयवस्येकां-
रस्याकारः स्यात् । प+इस=पेसाय । जहाय । विप्पजहाय ।
आयाय । समुदाय । पडिसंधाय । विनिधाय । गहाय । आ-
धायाय ॥

पेहादिभ्यो यस्यैत् ॥३।३।११॥

एभ्यः परस्येयप्रत्ययस्य यस्यैकारो वा स्यात् । पेहाए,

+ प इस, प-इख, गह, धात, जहा, वि-प्प-जहा, आ-दा, सम-
उ-दा, पडि-सम-धा, वि-नि-धा, एते पेसादयः ।

* प-ईह, प-सार, गि-स्सग इते पेहादयः ॥

येहाय । संपैहाए, संपैहाय । पसारिए । “याए पसारिए वा-
कि, न चिह्ने शुरूणतिए” ॥ गित्साए ॥

इः काहुयोः ॥३।३।१२॥

काहुधात्वोरिकारोऽन्तादेशः स्याहुप्रत्ययै । किञ्ची, किञ्चि !
किञ्चा, किञ्च । वा० (काहराभ्यां हूरलोपश्च चक्षयः) कहु ।
हहु ॥

किञ्चादिभ्यस्तयोर्यः ॥३।३।१३॥

किञ्चादिगणपठितधातुभ्यः परस्य ताप्रत्ययस्य छयोस्त-
कारयोर्यकारादेशो वा स्यात् । किञ्चित्ता, किञ्चिया । पेहिया ।
संपैहिया । किञ्चवस्योपवायाः पादेशो, उक्तिखण्ड ॥

गस्समज्ज्वादिसहणेभ्यस्तात्तुतव्वाडितोऽनिटो णज्ज-
योर्मः ॥३।३।१४॥

सम्यः पर एते प्रत्यया डितोऽनिहश्च स्युर्णज्जयोर्मकारादे-
श्च त्वा स्यात् ॥

त्तात्वोरादितलोपः ॥३।३।१५॥

एभ्यः परयोरत्तात्तुप्रत्यययोरादेलोपः स्यात् । गंता ॥

आतो गमात्तो वेट् ॥३।३।१६॥

आतः परस्माद्भवातोः परस्य ताप्रत्ययस्येङ्गमे वा

× पादी प्रस्तर्य वापि न तिड्डुर्विन्तके ॥ उत्त० १—१६ ॥

• किड, प-द्व, जाण, उद्जाल, प-खुल, ओ-तार, आ-ताव, तुल,
नद्व-ध, मुर्द, पच, पाल, फाल, बुन्नक, मुंज, लंव, लम, ला, वार, निर-
न्न, तंन, नंद, मिन, मेह, लोह, हण, हर, हूण, एते किञ्चाद्यः ॥

स्यात् । आगमित्ता, आत्मान्ता, इडागमे तकारस्यानादित्वाच
लोपः ॥

गमगिपहहुभादिसबुमुचलभेभ्यस्तोरनुस्वारः

॥३।३।२३॥

एभ्यो धातुभ्यः परस्य तुप्रत्ययस्यानुस्वारान्तागमः स्या-
त् । मन्तुं । अचमुवगंतुं ॥

गमगिपहचिंठदभिंदेभ्यो वा ॥३।३।२७॥

एभ्यः परस्योणप्रत्ययस्य तडागमो वा स्यात् ॥

उणस्य वा ॥३।३।२४॥

ऊगप्रत्ययस्यानुस्वारान्तागमो वा स्यात् । मन्त्राणं, गमि-
ज्ञण ॥

उस्येऽकंखादीर्घश्च वा ॥३।३।२८॥

कंखभिज्ञधातोः परस्य उप्रत्ययस्तेडागमः स्याद्विकल्पेन
दीर्घश्च । उवडज्ज । पक्त्य । अइक्षम् । आगस्म । अकंखा-
दिति किम् ? अभिकंख ॥

तुतूणतव्वेषु धेत् ॥३।३।३१॥

गिरहधातोस्तुतूणतव्वप्रत्ययेषु वेदादेशः स्यात् । वेत्तुं,
वित्तुं, वेत्तूण ॥

गिपहस्य णलोपोऽडयोः ॥३।३।२९॥

गिरहधातोर्णकारस्य लोपः स्याद्डयोः परयोः । गिज्ञ ।
सरिगिज्ञ ॥

उपसर्गादिये गिज्जः ॥३।३।३२॥

उपसर्गात्परस्य गियहृथातोगिज्जादेशः स्यादियप्रत्यये ।
ओगिज्जिष्य । निगिज्जिष्य । परिगिज्जिष्य ॥

वेश्विन्तस्येरहितस्येयत्त्वोः ॥३।३।३३॥

वेमपसर्गात्परस्य चिंतधातोरिकाररहितस्य लोपः स्या-
दियत्तुप्रत्यययोः परयोः । अणुवीडत्, वीडय ॥

अणोर्यस्य च ३।३।३४॥

अणुविषुर्वक्तस्य चिन्तधातोरियप्रत्ययस्य यकारस्य च-
क्तारादिरहितत्य लोपः स्यात् । अणुवीड ॥

उदस्ति ॥४।४।९७॥

उदः परस्य चिणधातोरिणस्य लोपः स्यात् ताप्रत्यये
एवै । उचिता ॥

उमूणयोर्निरः ॥४।४।९६॥

निरः परस्य चिणधातोरिणस्य लोपः स्यादुम्-उणयोः
एव्योः । विच्छिडं, निच्छिडण ॥

च्छयछिंदिपिबभिंदभुजहराणां डे चः ॥३।३।५८॥

लषासुपधायाश्चकारादेशः स्यादुप्रत्यये ।

छिक्कस्य त्ति दीर्घकलोपौ ॥३।३।१५॥

छिक्कधातोरिकारस्य दीर्घः ककारयोर्लोपश्च स्यात् ताप्रत्यये ।
छौहना ॥

च्यस्यादेः ॥३।३।१३॥

चरथातोरादेरकारस्येकारः स्यादुप्रत्यये । चिद्धा ।

परिच्छयस्य जः ॥३।३।५६॥

परिपूर्वकच्छयधातोरुपधाया जकारादेशः स्याद्गुप्रत्यये । परि-
च्छज्ज । विभज्ज ॥

छुभभुंजमुंचदिसलभेभ्यस्तद्गुणस्य डिच्छ ॥३।३।२६॥

एभ्यः परस्योणप्रत्ययस्य तडागमः स्यात्स च डित् ।
इटोऽपवादः ॥

त्तुत्तूणयोश्छुभस्य छोहः ॥३।३।३५॥

छुभधातोश्छोहादेशः स्यात् त्तुत्तूणयोः परयोः ॥

छुभदिसमुंचपारेभुंजलभेभ्यस्तुः ॥३।३।३८॥

एभ्यः परस्तुप्रत्ययो डिदनिट् च स्यात् । छोहुं, छोदूण ॥

ऊणे निरो जिणस्य ॥४।४।६८॥

निरः परस्य जिणधातोरिणस्य लोपः स्याद्गुणप्रत्यये ।
निज्जिऊण ॥

यागे जयस्य जिठः ॥३।३।१४॥

जयधातोर्जिठादेशः स्याद्यागेऽर्थे डप्रत्यये परे । जिह्वा ॥

द्ववरोहयोः पः ॥३।३।६०॥

अनयोरुपधायाः पकारादेशः स्याद्गुप्रत्यये । परिदृष्ट्य ।
आरोप्य ॥

तँक्कादिभ्यो णड् मंपरको वा तः ॥४।४।२७॥

एभ्यो धातुभ्यः परस्य त्ताप्रत्ययस्य णगागमः स्यात् स
च विकल्पेन मपरकः स्यात् । तक्कियाणं । णिद्गुणित्ताण ।

* तक्क, धुग्ग, पील, लंब, कज्ज, सव, एते तक्काद्यः ।

१२ उच्चाक्तार उच्चारणार्थः ।

आवीलियाण । परिवीलियाण । परिवज्जियाण । परिसावियाण ॥

उमि समस्थोस्त्युणस्य सेटः ॥३।३।३६॥

समः परस्य त्युणधातोरिद्सहितस्य थो इत्यादेशः स्याद्गुमि परे । संथोउ । वा० (त्तित्वंभस्यादेष्ठो वा वक्तव्यः) । उद्घंभिया ॥

दिसात्तव्वतारत्तुंतूणानां तस्य ठोऽदितः ॥३।३।३७॥

दिसधातोः परेषामेषां तकारस्य ठकारो दिसस्येकारस्याकारश्च स्यात् । दहुं, दहूण । दिस । दिसा । पदेस्सा ॥

उदो धरात्तोः ॥३।३।२५॥

उत्पूर्वकधरधातोः परस्य त्तुप्रत्ययस्यानुस्वारान्तागम्मो वा स्यात् । उद्गतुं, उद्गतु ॥

धुणस्य धूयः सेयस्य ॥३।३।३८॥

इघप्रत्ययसहितस्य धुणस्य धूयादेशो वा स्यात् । निष्ठुर । संविहूय । संविधुणिय ॥

वैर्नरादिट् त्तोः ॥३।३।३९॥

वैः परस्य वैधातोरकारोऽन्तादेशस्तोरिडागमश्च । विणहतु ॥

इरिये ॥३।३।४२॥

वैः परस्मान्नेधातोरेकारादिघप्रत्ययादयवेकारे परे पूर्वपरयोरीकारादेशः स्यात् । विणीय ॥

न्तेययोथ्वालोः ॥३।१।८०॥

अन्तोः परस्य पासधातोस्पधाया द्वित्यं स्यात् न्त-इत्यप्र-
त्यययोः परयोश्चकारादिनि परे । अणुपस्थित ॥

बोरावस्य याट् ॥४।४।४३॥

बुधातोः परस्यावप्रत्ययस्य याङ्गमः स्यात् त्ताप्रत्यये ।
बुवावेत्ता ॥

भुंजस्य भोस्ति ॥३।३।४७॥

भुंजवातोर्भो इत्यादेशो वा स्यात् त्ताप्रत्यये परे । भोइ-
त्ता, भुंजित्ता, भुंजिया ॥

भुंजात्तारश्च ॥३।३।४४॥

भुंजात्तारप्रत्ययश्चकारात् त्तूणप्रत्ययो णित् स्यात् । भो-
लूण ॥

अनिटौ त्तएत्तू ॥३।३।४५॥

भुंजवातोः परावनिटावेतौ णितौ स्तः । परिभोत्तु । के-
वलात्तोः, सेदृत्वात्, भुंजित्तु । वा० (मन्त्रे ज्ञस्य तो वा-
वक्तव्यस्ति) मत्ता, मंता ॥

सुंचात् त्तूणो णित् ॥३।३।४३॥

अस्मात्परस्तूणप्रत्ययो णित् स्यात् । मोलुं, मोत्तूण,
मुत्तूण ॥

मुज्ज्ञस्य मोहोऽतठ्बे कृति ॥३।३।४६॥

मुज्ज्ञधातोर्भोदेशः स्यात्तव्वभिन्ने कृति परे । विप्रो-
हित्ता ॥

आतो रंभस्य ढत्तं सडस्य ॥३।३।४८॥

आकारात्परस्य रंभधातोर्द्वप्रत्ययसहितस्य ढत्तमिति वा
निषात्यते । आदत्तं । “इतो आढत्तं” । समारब्धम्, समार-
भित्ता । संलप्प ॥

अत्तयोः केवलस्य ॥४।४।३६॥

उपसर्गारहितस्य लभधातोर्लस्यानुस्वारागमो वा स्याद्
अत्ताप्रत्यययोः परयोः । लभित्ता, लभित्ता, लद्धं, लद्धूण ॥

अभेस्ति ॥४।१।३४॥

अभेः परस्य बडूढधातोरादेरकारस्योकारः स्यात् त्ताप्रत्य-
ये परे । अभिबुद्धिदत्ता ॥

नेस्ततित्तामाणेषु ॥४।१।३५॥

नेः परस्य बडूढधातोरादेरकारस्योकारः स्यात् त्ताप्रत्यये
माणप्रत्यये तत्योश्च । गिबुद्धिदत्ता ॥

अभेरूणे वन्दस्य वाः ॥३।३।५०॥

अभेरूपसर्गात्परस्य वन्दधातोर्वादेशः स्याद् ऊणप्रत्यये
परे । अभिवाङ्गजण ॥

वरस्य वासस्तेतोः ॥३।३।५२॥

घरसधातोर्धासादेशः स्यात् त्ताप्रत्ययेत् प्रत्यययोः परयोः ।
वासित्ता । विदित्ता, विहत्ता ॥

ओः समस्य वस्तेतयोः ॥३।३।५३॥

ओकारोपसर्गात्परस्य समधातोरूपधाया वकारः स्यात्
त्ताहतप्रत्यययोः परयोः । विओसवित्ता ॥

१ इति आरभ्य । (पन्न० १८) ॥

व्युद्धचामिये ॥३।१।३३॥

विउद्धयां परस्य सिरधातोः स इत्यादेशः स्यादियप्रत्यये । विउस्तिय ॥

समाभ्यां सीयस्य सजः ॥३।३।५४॥

समाआपरस्य सीयधातोः सजादेशः स्याहुप्रत्यये । समासज्ज ॥

केवलात्सुणादुमूणयोः ॥३।३।३०॥

उपसर्गरहितात्सुणधातोः परयोरनयोरिङ्गागमोन स्यात् ॥

अनिटोरुमूणयोः सोः ॥३।३।५६॥

सुणधातोः सो इत्यादेशः स्यादनिटि उभि ऊणे च ।
सोडं, सोज्जण ॥

सुणस्य सोचः ॥३।३।५५॥

सुणधातोः सोच इत्यादेशः स्याहुप्रत्यये । सुचा, सोचा ॥

हणस्य हस्य हुरिये ॥३।३।१३॥

आकारोपसर्गत्परस्य हणधातोर्हकारस्य हुः स्यादिये
परे । आहुणिय ॥

हस्ति च ॥४।४।२२॥

हाधातोरक्ताप्रत्ययेऽपि यगागमः स्यात् । हाएक्ता ॥

हणः ॥३।३।९॥

हाधातोरकारान्तादेशः स्याहुप्रत्यये । हेच्च ॥

॥ इति कृदन्ते सम्बन्धार्थप्रक्रिया ॥

अर्थ कुदन्ते हेत्वर्थप्रक्रिया ॥

त एत्तुमुमः क्रियार्थायां क्रियायाम् ॥३।३।६४ ॥

क्रिश्वित्क्रियाप्रयोजनिकाघाः क्रियाया विवक्षायां धातोर्भवि-
प्रयद्यें त ए-कुम्-उम्-हते प्रत्ययाः स्युः । करित्त ए । षंकरेत्त ए ।
वागरित्त ए । वियागरित्त ए । कारवेत्त ए, कारावित्त ए, कारावं-
त ए ॥

उवाद्यादिटो वा त्तययि ॥४।४।४॥

उदोपसगाद्यवातोः परस्येडागमस्य णागमो वा स्यात्
त एप्रत्यये । उवाइणित्त ए, उवाइत्त ए ॥

पलायादुमि लेटो यस्यैः ॥३।३।६५॥

पलापूर्वकादयवातोरिद्वहितस्य यस्यैकारादेशाः स्यादुभि
प्रत्यये परे । पलाएडं ॥

परेऽच्चयात् त एः ॥३।३।१६॥

परिपूर्वकात् चयवातोः परस्तएप्रत्ययो छित् अनिद् च
स्यात् । परिज्ञत्त ए ॥

चरादएण् च ॥३।३।६७॥

चरधातोरुक्तेऽश्रेष्ठएशप्रत्ययश्च स्यात् । चारए ॥

नेझुंजस्य योयः ॥३।३।६८॥

नेः परस्य झुंजधातोर्योयादेशाः स्यादुमि परे । निओइडं ॥

दिसात् त्तुम् ॥३।३।४६॥

दिसथानोः परस्तुप्रत्ययो णित् स्यात् । उहेहुं ।

धरस्य तुत्तुभोः ॥४।४।१११॥

धरस्यात्तो रस्य लोपः स्यात् तुत्तुभोः परयोः । समुद्भूतुं ॥

पावसाभ्यां वा ॥३।४।२५॥

पावसधातुभ्यां परस्य त्तप्रत्ययस्येडागमो वा स्यात् ।
पाद्वल्लण । पक्षे,

पोऽनिटस्त्तएः ॥३।३।६२॥

षाधातोः परस्यानिटस्त्तप्रत्ययस्य तकारयोर्यकारः
स्यात् । पाद्वण ॥

भुजात्केवलात् ॥३।३।२०॥

उपसर्गरहिताऽज्ञवातोः परस्त्तप्रत्ययो डिहनिट् च
स्यात् । शुतण्, भोत्तण् । केवलादिति किम्?, संभुजित्तण् ॥

आदेतौ वंदात् ॥ ३।३।६८॥

वंदधातोस्त्तप्रविष्ये आप्रत्ययप्रत्ययौ भवतः । अभिवंदण्,
अभिवंदआ, अभिवंदित्तण्, अभिवंदिउं । “निज्ञाइसामि महावीरं अभिवंदण्” “महावीरं अभिवंदआ”

वच्चात् तुंतारतच्चा डितः ॥३।३।६६॥

वच्चवातोः परे तुंतारतच्चप्रत्यया डितः स्युः । वत्तुं ॥

उमि वा ॥३।३।५३॥

वरसधातोर्वसादेशो वा स्यादुमि परे । वास्तिउं । पक्षे,

वरसे सस्य णोमोरनादेशो ॥३।३।४०॥

अनादेशवरसधातुघटकस्य सस्येडागमः स्यादुमि परे णे

१ निर्यस्यामि महावीरमभिवन्दितुम् । (ओव० २६) ।

२ महावीरमभिवन्दितुम् । (ओव० ३०) ।

घरे च । वरिस्तेउं ॥

वसाच्च ॥३।३।२१॥

वसधातोः परस्तएप्रत्ययो दित्स्यात् । वसित्तए, वस्त्यए ॥
॥ इति कृदन्ते हेत्वर्थप्रक्रिया ॥

अथ कृदन्ते वर्तमानप्रक्रिया ॥

वर्तमाने न्तमाणावप्रधाने ॥३।४।१॥

ययोर्धात्वर्थयोरेक एव कर्ता तयोरप्रधानक्रियावाचकाद्वातोर्वर्तमाने न्तमाणाप्रत्ययौ स्तः । करित्तो, करेन्तो, कज्जमाणो, किञ्जमाणो, कीरन्तो, कीरमाणो । धिक्कारिज्जमाणो । पकरमाणो । पुक्करन्तो । वागरमाणो, वियागरमाणो । “स-मोऽन्;” इत्यादिनेणादेशो, समज्जिणमाणो ॥

मस्यात्थमस्य न्ते लोपः ॥३।४।३॥

अत्यमधानोर्मस्य लोपः स्यात् न्तप्रत्यये परें । अत्यन्तो ॥

आसादीणड् ॥३।४।२॥

आसधानोर्वर्तमानेऽर्थे ईरण्डप्रत्ययः स्यात् । आसीणो ॥

न्तमाणयोरातो जगेः ॥४।४।४॥

आकारोपसर्गात्परस्येधातोर्जगागमः स्यात् न्तमाणप्रत्यययोः परयो । एज्जन्तो, एज्जमाणो । पादेरित्यादिना चेदि, पेचेमाणो ॥

पडेमाणे ॥३।४।५॥

पडेमपसर्गात्परस्येकस्यधातोः खकारस्य छकारः स्यान्तमाणप्रत्यये । पटिञ्जलमाणो ॥

पपलिभ्यां माणेतयोः ॥३।४।६७॥

आन्यां परस्योंजधातोरुपधाया द्वित्वं स्यात् क्षमेण माणे
इतै च परे । पउज्जमाणो ॥

आयो माणे कर्मणि ॥४।४।९९॥

वेरुपसर्गात्परस्य किञ्चाधातोरिणस्यायादेशः स्यात्कर्मणि
माणप्रत्यये परे । विक्षायमाणो । पञ्चक्खन्तो ॥

पञ्चक्खो माणे हस्वः ॥३।४।१०॥

अतिअपूर्वकस्य क्खाधातोरन्त्यस्य हस्वः स्यान्माणप्रत्यये
परे । पञ्चक्खमाणो । एप्रत्ययेन व्यवधानात् हस्वः, पञ्चक्खा-
च्छाणो ॥

उवाद्मस्य न्ते ॥३।२।४।७॥

उवात्परस्य गमधातोरन्त्यस्य लोपः स्यात् न्तप्रत्यये परे ।
उवगन्तो ॥

न्तस्य खावादियट् ॥४।४।५१॥

आवप्रत्ययान्तखाधातोः परस्य न्तप्रत्ययस्येयडागमः
हयात् । खावियन्तो ॥

समो माणे ॥३।१।७८॥

समः परस्य खुभधातोरुपधाया द्वित्वं स्यान्माणप्रत्यये
परे । संखुभमाणो । घिष्पमाणो ॥

परेरति माणे ॥३।२।३०॥

परेः परस्य गिणहधातोर्णकारस्य लोपः स्यान्माणप्रत्यय-
एरके अप्रत्यये परे । परिगिज्जमाणो ॥

विगोवदलयोर्माणे ॥४।४।३॥

अनयोर्माणप्रत्यये परे यगागमो वा स्यात् । विगोवयमाणो,
विगोवेमाणो ॥

आग्न्यादीनां माणे ॥४।४।२३॥

एषां धातृनां यगागमः स्यान्माणे परे । अग्न्यायमाणो,
आग्न्यायमाणो । गायमाणो । जायमाणो ।

वेद्छडुस्येयक् ॥४।४।५२॥

वेद्यसर्गात्परस्य छडुधातोरियगागमो वा स्यान्माणप्रत्यये ।
विच्छडुयमाणो, विच्छडुमाणो ॥

जंणादीनां न्ते ॥४।४।२४॥

जणादिधातृनां न्ते परे यगागमः स्यात् । जणयन्तो ।
गायन्तो । समावयन्तो ॥

इराढः ॥३।४।११॥

आपूर्वकस्य द्वाधातोरिकारोऽन्तादेशो वा स्यान्माणप्र-
त्यये परे । आदियमाणो । आढायमाणो । प्रकृतिभावे,
आढाइज्जमाणो । पूर्वस्वरलोपे, आदिज्जमाणो ॥

तिष्पदादरिसानां न्ते ॥४।४।३२॥

एषां धातृनां न्ते परे यगागमो वा स्यात् । तिष्पयन्तो,

* आ-वा, गा, जा, निर्-जा, जक्का, नि-ज्ञा, भिया, द्वा, आ-
दा, दा, निर्-दा, न्हा, बु, वा, हा, ओ-हा, परि-हा, एते आवादयः ॥

* जण, सम्-आव, कित्त, गा, जक्का, तज्ज, आ-दा, आ-दाव, दीव,
धार, पूर, फास, बु, नि-मन्न, मिला, आ-वर, अण्ण-वड, वेद, आ-वर,
वा, सिगण, परि-हा, हील, एते जणादयः ।

तिष्पन्तो । दायन्तो, देन्तो, दिन्तो । दरिसंयन्तो, दरिसन्तो ॥

आतस्तुडस्येजे ॥१३।३३॥

आतः परस्य तुडधातोरुकारस्य वृद्धिः स्थादिज्ञे परे ।
आतोदिज्ञमाणो ॥

बुसद्वहाभ्यां माणस्यादेः ॥४।४।११५॥

बुधातोः सदुपपदकाद्वधातोश्च विहितस्य माणप्रत्यय-
स्यादेम्बकारस्य लोपो वा स्यात् । सद्वाणो, सद्वहमाणो ।
बुयाणो, बुयमाणो ॥

माणे वा ॥१४।१२४॥

दिसधातोरुपधाया हकारो वा स्यान्माणप्रत्यये परे । देह-
माणो, देसमाणो ॥

आवे दो दवस्त्तेमाणयोः ॥३।४।८॥

आवप्रत्यये परे दाधातोर्दवादेशः स्यात् त्तेमाणप्रत्यय-
योः परयोः । दवावेमाणो ॥

दुसस्य माणे ॥३।३।७॥

दुसधातोरुपधाया द्वित्वं स्यान्माणप्रत्यये परे । दुससमाणो ॥

उदः कसस्य वा ॥३।३।७॥

उदः परस्य कसधातोरुपधाया द्वित्वं वा स्यान्माणप्रत्यये
परे । उक्ससमाणो, उक्ससमाणो । उपधाया इत्यविकृत्य,

धावस्येतमाणयोर्यः ॥३।४।१२॥

धावधातोरुपधाया यकारादेशो वा स्यादितमाणयोः
परयोः । उङ्गायमाणो । परिधावमाणो ॥

न्ते वा ॥३।१।१९॥

वीहधातोर्भयादेशो वा स्यात् न्तप्रत्यये परे । भयन्तो,
वीहन्तो, भयमाणो ॥

न्ते परे ॥३।२।६॥

परे: परस्य माधातोर्मिणादेशः स्यात् न्तप्रत्यये परे ।
परिमिणन्तो । वा० (रंभस्य न्तेऽनुस्वारस्य लोपो वाच्चः) ।
आरभन्तो ॥

न्ते वा ॥३।२।२१॥

रज्जधातो रंगादेशो वा स्यात् न्ते परे । रंगन्तो, रज्जन्तो ॥

पाल्लियस्यादेः ॥३।४।४॥

पकारोपसर्गात्परस्य ल्लियधातोरादेलोपः स्यात् ॥

इतो दीर्घश्च वा माणे ॥३।४।५॥

ल्लियधातोरिकारस्य दीर्घश्चाल्लु इत्यादेशो वा स्यान्माणे
परे । पलीयमाणो पलेमाणो ॥

न्तेज्जयोलीः ॥३।४।७॥

ल्लियधातोलीँ इत्यादेशः स्यात् न्तप्रत्ययेज्जप्रत्ययोः ।
निलिन्तो ॥

माणे वायः प्रेरणायाम् ॥३।३।५॥

अभेः परस्य वंदधातोर्वायादेशः स्यान्माणप्रत्यये परे
प्रेरणायाम् । अभिधायमाणो ॥

वच्चाङ्गविष्यति च माणदच्चस्य कखः ॥३।४।८॥

वच्चधातोर्भविष्यदर्थेऽपि माणप्रत्ययः स्यात् धातोदच्चस्य
कखादेशश्च । वक्खमाणो ॥

न्ते वा ॥१४।१३०॥

वहधातोरुपधाया द्वित्वं ज्ञकारादेशश्च न्ते परेवां स्यात् ॥

न्ते द्वित्वे ॥३।१।१३१॥

वहधातोरकारस्यौकारः स्यात् न्तप्रत्यये परे उपधाया
द्वित्वे सति । वोज्ञन्तो, वहन्तो ॥

कर्मणि चाति ॥१४।१२६॥

वहधातोरुपधाया ज्ञकारादेशो द्वित्वमकारस्योकारश्च स्यात्
कर्मवाच्येऽप्रत्यये परेऽपि । उबुज्ञमाणो ॥

परेहों न्तमाणयोर्न ॥३।२।५३॥

परेरुपसर्गात्परस्य हाधातोरीकारोऽन्तादेशो न ईत्यात् न्त-
माणयोः परयोः । परिहायन्तो परिहायमाणो ॥

॥ इति कृदन्ते वर्तमानार्थप्रक्रिया ॥

अथ कृदन्ते भूतार्थप्रक्रिया ॥

भूते तेतौ ॥४।१।१॥

भूतेऽर्थे धातोस्तद्वत्तौ प्रत्ययौ यथाप्रयोगं भवतो भावे
कर्मणि च । क्वचित्तः क्वचिदितः क्वचिदुभयमिति यावत् ॥

अदितयोरिवैकादेशो ॥१४।१३५॥

अभेस्तरुपसर्गात्परस्यांजड्यातोरकारस्येकारो वा स्यादेका-
देशो सति अप्रत्ययङ्गप्रत्यययोः परयोः । अविभगिए, अवभ-
गिए । अभेरिति किम्? वियंजिओ, वंजिओ । वियत्तो ॥

अतो लोपस्तत्योः ॥४।१।२॥

ज्ञातोरन्तप्रत्ययाकारस्य लोपः स्यात् तिप्रत्यययोः ।

पलेहोऽत्थे ॥४।१।३॥

पलेरिकारस्य हकारः स्यात्प्रत्ययान्तासधातौ परे ।
पलहत्थो ॥

वे: परेरोच्चः ॥४।१।४॥

वे: परस्य परेरोच्चदेशः स्यात्प्रत्ययान्तासधातौ परे ।
बोच्चहत्थो ॥

उवाङ्गद् ते ॥४।१।५०॥

उवात्परस्यैवातोर्विडागमः स्यात्प्रत्यये । उवद्वेशो ॥

परेरेस्तः ॥४।१।८२॥

परिपूर्वकादिधातोः परस्य तत्प्रत्ययतकारस्य द्वित्वं स्यात् ।
परित्तो ॥

ज्ञाधभेद्यस्तस्य धः ॥४।१।६॥

एभ्यः परस्य तकारस्य धकारः स्यात् । इद्धो, समिद्धो ॥

संयुक्तैऽनुस्वारस्य ॥४।१।६४॥

संयुक्ते परेऽनुस्वारस्य लोपः स्यात् । नियुक्तो । वज्त्तो ॥

पाभ्यामुणात्स्य ङः ॥४।१।६॥

आभ्यां परस्मादुणधातोः परस्य तप्रत्ययस्य ङः स्यात् ।
उपधाया इत्यधिकृत्य,

पाउणादीनां ते लोपः ॥४।१।७५॥

पाउणादीनामुपधाया लोपः स्यात्प्रत्यये परे । अभित्युच्चो ।
संयुओ । नए । उण्णए । पणए । परिणतो ॥

* प-आ उण, कर, उद्ग-खण, गम, अव-गुर, जिण, भिझ, तण, ति-त्यर
त्युण, धुण, नम, मर, रम, क, सुण, हण, हर, हुण, एते पाउणादयः ।

आउडे पर्स्य वः ॥४।१।५॥

आउडे परे पोपसर्गस्य वा स्यात् । वाउडो, पाउडो ॥

अनसादिभ्यः साडः ॥४।१।६॥

असगसेष्टं सनियं सवं संसस्त्वा दिभिन्नधातोः सकारा-
त्परस्य तप्रत्ययस्य ठः स्यात् । एस+त=इटो । घटो । अन-
सादीति किम् ? अत्थो ॥

उदः कत्तकसयोरादेरिवा ते ॥४।१।२६॥

उदः परयोरनयोरादेरकारस्येकारो वा स्यात्प्रत्यये । उ-
क्तितो, उक्तस्तो ॥

कैवल्याद्वा ॥४।१।१०॥

उपसर्गरहितात्करधातोः परस्य तप्रत्ययस्य ठो वा स्यात् ।
कंडो, कओ ॥

उः करादीनाम् ॥४।१।३२॥

करादीनामादेरकारस्योकारो वा स्यात्प्रत्यये । उडो ।
“इंजैलिउडे” । उकुटो, उक्तिउडो ॥

व्यापुराभ्यां करात् ॥४।१।४॥

विअरा पुराभ्यां परस्त्वात्करधातोः परस्य तप्रत्ययस्य ठः
स्यात् ॥

* कर, उत्कस, जर, उट्ट-सज, मर, वर, वरस, प-वरस, एते;
करादयः ॥

१ प्राङ्गलिष्टृतः (कृत्त्वाङ्गलितिर्लिर्धः) । (नारा ३-५.) ।

पुरस्ते वा ॥३।३।३६॥

पुरोपसर्गात्परस्य करधातोः कखडादेशो वा स्यात्प्रत्यये ॥

कडकखडयोः पुर एः ॥४।१।३८॥

पुराशन्दस्यकारान्लादेशो वा स्यात् कडकखडयोः परयोः । पुरेकडो, पुराकडो । पुरेक्खडो, पुरक्खडो ॥

बेरात ओः कडे ॥४।१।४०॥

वेः परस्याक्षरोपसर्गस्यौकारः स्यात्कडे । वोगडो, वंयडो ॥

इते कर्णदीनामादिं विना लोपः ॥४।१।४५॥

सत्करादिष्ठातूनामादिवर्णं परित्यज्य लोपः स्यादित्प्रत्यये परे । सष्टिओ । उद्धिओ, उद्धितो । संभिओ । मिश्रो ॥

समः कये कोऽनुस्वारस्य ॥४।१।४१॥

समोऽनुस्वारस्य कः स्यात्कये परे । सङ्कच्रो ॥

कसस्य रिट् ॥४।१।५३॥

उपसर्गरहितकसधातोरुपधाया रिडागमो वा स्यादित्प्रत्यये । करिसितो ॥

उदः कसात्तस्य सो लोपश्च ॥४।१।४२॥

उदः परस्मात्कसधातोः परस्य तप्रत्ययस्य सकारलोपैपर्यायेण वा स्तः । उक्षोसो, उक्षस्तो ॥

* सत्-कर, आ-दर, उद्-वर, सम्-भर, मर, आ-सिच, स्त्रय, सर, हर, एते कण्ठयः ।

वे: कसस्य नित्यम् ॥४।१।३०॥

वे: परस्य कसधातोरादेकारस्येकारो नित्यं स्यात्प्रत्यये
परे । विगिद्वो । वेरिति किम्? विष्पकद्वो ॥

दराभ्यां नः ॥४।१।१६॥

दकाररेफाभ्यां परस्य तप्रत्ययस्य नकारादेशः स्यात् ।
किणगो । आइष्णो । उष्णिष्णो । गिषणो । उष्णिष्णो । सम्भो ।
निसष्णो ॥

समः कुञ्चस्याणितयोरनुस्वारस्य च ॥४।४।१।६॥

समः परस्य कुञ्चधातोरनुस्वारस्य अकारादुपधाया लोपो
वा स्यादण्प्रत्ययेतप्रत्यययोः । संकुइओ, संकुचिओ । मोऽ
नुस्वारे, कंतो । अइकंतो । अभिकंतो । अभिनिकखंतो ।
किलन्तो, किलान्तो । आयंतो । परितंतो । दंतो । धंतो । संतो ॥

केवलादिते दीर्घश्च वा ॥४।४।६।४॥

उपसर्गरहितात्किणधातोरिणस्य लोपो वा स्यादितप्रत्यये
इकारस्य दीर्घश्च । कीओ, किणिओ ॥

परे: छोसस्यादेस्ते ॥४।१।४३॥

परे: परस्य छोसधातोरादेलोपः स्यात्प्रत्यये । पडिकुद्वो ॥

ते घाः ॥३।१।५४॥

आतः परस्य, अस्याधातोर्घा इत्यादेशः स्यात्प्रत्यये ।
आथाओ, आधातो ॥

किस्मिज्जिडीलियहाभ्यो णः ॥४।१।२०॥

एउणः परस्य तप्रत्ययस्य णः स्यात् ॥

एषामीणे ॥४१३॥२३॥

उत्तधातूनामन्त्यस्येकारादेशः स्याष्णे परे । पलिकस्तीणो ।
उड्डीणो । लीणो । पलीणो । संलीणो । चिलीणो ॥

आतोरहु गमे ॥४१४॥५५॥

आकारोपसर्गस्य रडागमः स्याह्नमवातौ परे । अणुरागयं ।
“सुसागयं खंदया! अगुरागयं खंदया!” “गैनिरागति करे-
जा!” ॥

गसस्य घः ॥४१५॥४४॥

अस्यदेवेकारादेशः स्यात्तप्त्यये परे । घस्थो ॥

गश्च ॥४१६॥३१॥

हाथातोरन्त्यस्येकारादेशः स्यात्तप्त्यये । गीतो । उबगीये ॥

हृतयोरहयवहितयोर्धः ॥४१७॥५१॥

भ्रातुप्रत्ययादयवयोर्हकारतकारयोरव्यवहितपूर्वपरीभावे
हादेशः स्यात् । गाढो । उद्गाढो । ओमाढो । उवगृढो ॥

गिज्ञस्य गदः ॥४१८॥४८॥

अस्य धातोर्गदादेशः स्यादितप्रत्यये । गदिओ ॥

अवस्य गुणेऽनुस्वारः ॥४१९॥५८॥

अदोपसर्गस्यानुस्वारान्तागमः स्यात्तप्त्ययान्तगुरधातौ
परे । अवंगुणं ॥

१ मुस्वागतं स्कन्दक! अन्वागतं स्कन्दक! । (भग० २-१) ।

२ गत्यागति कुर्यात् । (भग० २-४-१)

महादितो दीर्घो वेतस्य ॥४।१।४६॥

महधातो परस्येतत्प्रत्ययस्येकारस्य दीर्घो वा स्यात् ।
गहीयं, गहियं ॥

चरादीनामिस्ते ॥४।१।६०॥

एषामकारस्येकारः स्यात्प्रत्यये परे । चिणो । आइणो ।
निज्जिणो । तिरणो । विच्छिरणो । पवित्रो ॥

वेश्विगिच्छस्य तिकिद्वस्तेतयोस्तलोपश्च ॥४।१।५०॥

वेः परस्य चिगिच्छधातोस्तिकिद्वादेशः स्यात्हतप्रत्य-
ययोः परयोस्तप्रत्ययस्य लोपश्च । विद्विकिद्वियं, वितिकिद्वियं ।
विद्विकिद्विं, वितिकिद्विं ॥

चिणजिणयोश्च ॥४।४।९५॥

एतयोरिणस्य लोपः स्यादितप्रत्यये परे । चियं । अब-
चियं । उबचियं । णिच्छियं ॥

आसमुभ्यां चिणस्य ॥४।१।२७॥

आ सम॒-उ, आभ्यां परस्य चिणधातोरादेलोपो वा स्या-
दितप्रत्यये । आइयं, आचियं । समुइयं, समुचितम् । वा०
(विपरिभ्यामदितयोऽस्य जो वा वस्तव्यः) । परिजितं, -
परिचितं । विजओ, विचओ ॥

निरश्विणात् ॥४।१।२२॥

निरः परस्माच्छिणधातोः परस्य तप्रत्ययस्य णः स्यात् ।
निच्छिद्वयं ॥

१ चर, चव, जर, तर, त्यर, वत्त, एते चरादयः ।

च्छयादूद्रिः ॥४।१।२३॥

अस्मात्परस्य तप्रत्ययस्य तकारस्य द्वित्वं स्यात् । चियतं ॥

चिछन्दस्य छहः ॥४।१।५३॥

चिछन्दथातो अछहादेशः स्यादितप्रत्यये परे । छहियं, छिन्नं । “वेयगच्छहियं अंगच्छहियं...करेह” ।

च्छुभमुज्जयो इच्छुहमूहौ ॥४।१।७९॥

अनयोः क्रमेण छुह मूह इत्येतावादेशौ स्तस्तप्रत्यये । निच्छुहं । मूहो । संमूहो ॥

च्छुहस्य स्पर्शे तः ॥४।१।८२॥

च्छुहथातो रुपधायास्तकारः स्यात्तप्रत्यये स्पर्शेऽर्थे । छुतं ॥

जहस्ते ॥४।४।१।७॥

जाहाधातो रन्त्यस्य लोपः स्यात्तप्रत्यये । जदं । विष्पजदं ॥

जेमादीनां हस्वः ॥४।१।४६॥

एषां स्वरस्य हस्वः स्यादितप्रत्यये । जिमियं । पमुहयं ।

अभिष्ठइयं । लङ्घयं । विलुलियं । खइयं ॥

आतइच्छादस्येते ॥१।३।१२॥

आकारात्परस्य च्छादधातो राकारस्य हस्वो वा स्यादि
तप्रत्यये परे । आच्छदियं, आच्छादियं ॥

योजने जोयस्य डतौ ॥४।१।८३॥

जोयथातो रुपधाया उकारस्तकारश्च स्यादितप्रत्यये यो-
जनेऽर्थे ॥ जोडियं, जोतियं ॥

१ वेदकच्छन्नं अद्वा-च्छन्नं कुरुत । (सू.० २-२-३५) ।

* जेम, पक्ष्मोड, खा, झोड, मोद, रोय, ला, लोल, इति जेमाद्यः ।

जोसस्य वा ॥४।१।४७॥

अस्योक्तारस्य हस्तो वा स्यादितप्रत्यये । जुसियं, जोसियं ॥

पाज्जलस्यादेशदिते ॥४।१।८४॥

पोपसर्गात्परस्य झलधातोर्जस्योकारः स्यादितप्रत्यये परे ।
पउलिओ ॥

झिङ्गस्य णे ॥४।१।७७॥

अस्योपवाया लोपः स्यागणे परे । झीणं ॥

अतेष्टस्थः ॥४।१।५४॥

अतेः परस्य द्वावातोषस्य थः स्यादितप्रत्यये । अइति-
यं । अतेरिति किम्? ठितं । अब्सुष्टितं ॥

एुल्लस्येते ॥१।३।३४॥

अस्योक्तारस्य वृद्धिः स्यादितप्रत्यये परे । णोह्लियं । वा०
(ते णुदो वक्तव्यः) गुञ्जं । पणुञ्जं ॥

निर्विभ्यां तरत्थरयोऽछस्तथयोस्ते ॥४।१।५५॥

ऋग्मेणाभ्यां परयोरनयोस्तकारथकारयोऽछकारः स्यात्त-
प्रत्यये । निच्छिष्णं । विच्छिष्णं । अवृष्णं । उत्तिष्णं ।
वितिष्णं । विद्धिष्णं । संतिष्णं ॥

तिप्पदिप्पयोः पयोस्तः ॥४।१।५७॥

अनयोः पकारद्यस्य तकारादेशः स्यात्तप्रत्यये तिप्र-
त्ययेच । तित्तं । दित्तं ॥

आतस्त्थरस्य त्थुः ॥४।१।५८॥

आकारोपसर्गात्परस्य त्थरधातोस्त्थु हत्यादेशः स्यात्त-
प्रत्यये । अत्थुयं । थद्दं ॥

त्यरसरहरेभ्यश्च ॥४।१।१३॥

एभ्यः परस्य तप्रत्ययस्य ढो वा स्यात् । उत्थडं, उत्थ-
यं । वित्थडं । संथडं । भुयं । मयं । मडो । साहडं, साहयं ।
वा० (त्यरस्येते रेफस्योपसंख्यानम्) । संथडियं ॥

उदस्त्थच्छस्य ॥४।१।५६॥

उहः परस्य धृत्यादेश्चकारः स्यात् । उच्छव्यं ॥

दो दिहतौ ॥४।१।५९॥

दाधातोल्तप्रत्यये दिद दत् इत्येतावादेशौ पर्यायैण अ-
वतः । दिरणं, दिनं, दत्तं ॥

इतो दिससिरयोरद्वा ॥४।१।६१॥

दिससिरयात्वोरिकारस्याकारो वा स्यात्प्रत्यये । दहं,
दिहं । सहं, सिहं । निसहं, निसिहं ॥

समो दिहठिवहयोः ॥४।१।६३॥

समः परयोरनवोरुपधाया धकारः स्यात्प्रत्यये । संदिष्ठं ।
संविष्ठं । आहृत्तं, आदित्तं ॥

आतो दिहस्यादेल्लस्ते ॥३।४।१२॥

आतः परस्य दिहवातोरादेल्लकारो वा स्यात्प्रत्यये परे ।
आलिष्ठं, आहृद्धं ॥

दुहनिहयोर्ध्वः ॥४।१।८०॥

अनयोरुपधाया धकारः स्यात्प्रत्यये । दुष्ठं, निष्ठं ॥

द्वहस्य ढौ ॥४।१।५२॥

दहधातुसञ्चन्धिनोर्हकारनकारयोर्हडयादेशः स्यात् । दड्हं ॥

रुहचिवहयोरादेदीर्घः ॥४।१।६२॥

अनयोरादिस्वरस्य दीर्घः स्यात्प्रत्यये । रुहं । दुरुहं । स-
मभिरुहं । उव्वीहं । वा० (धुणस्य वा वक्तव्यः) । धूतं, धू-
यं । धुतं, धुयं ।

नेरीः ४।१।६३॥

नेधातोरीकारोऽन्तादेशः स्यात्प्रत्यये । नीयं अवणीयं ॥

इरानिभ्याम् ॥४।१।६४॥

आनिभ्या प्ररस्य नेधातोरिकारः स्यात्प्रत्यये परे । आ-
ग्णियं । णीपियं ॥

पञ्चविज्ञयोर्जयोर्दः ॥४।१।७८॥

पञ्चविज्ञधात्योर्जकारद्वयस्य दकारः स्यात्प्रत्यये ।
एवं । अभिग्रापणं । अउभ्योववणं । उपैषणं । णिष्फृणं,
णिष्पणं । निव्विष्णं ॥

पयलुंचसुस्सेभ्यस्तस्य कः ॥४।१।६५॥

एभ्यः परस्य तप्रत्ययस्य कार्देशः स्यात् । पक्षं । लुक्कं ।
सुक्कं । परिसुक्कं ॥

पुच्छतच्छतक्खसिरेभ्यश्च ॥४।१।१७॥

एभ्यः परस्य तप्रत्ययस्य ठः स्यात् । पुहुं । तहुं । अभि-
णिसिद्धो ॥

निरः पुच्छस्यादुतः ॥४।१।१४॥

निरः परस्य पुच्छधातोरुकारस्याकारो वा स्यात्प्रत्यये ।
निष्पहुं ॥

पवस्य पुः ॥४।१।३॥

शब्दातोः पु इत्यादेशः स्यात्प्रत्यये । उपप्युयं ॥

फासस्य पुसस्ते ॥४।१।३॥

कासधातोः पुस इत्यादेशः स्यात्प्रत्यये परे । ऊँ, फासियं ॥

फुसस्य फुडः सतस्य ॥४।१।६॥

तप्रत्ययसहितस्य फुसधातोः फुडादेशः स्यात् । फुडं ॥

भीस्ते ॥३।१।१८॥

बौहृधातोभीं इत्यादेशः स्यात्प्रत्यये । भीयं ॥

भंजमज्जर्जविजेभ्यो गस्तस्य ॥४।१।७॥

एभ्यः परस्य तप्रत्ययस्य गः स्यात् । भरगो । विग्गो ।

उविग्गो । संविग्गो । ओलुग्गो । ओस्ग्गो । “उः करादीना-”

मित्युकारविकल्पे, उम्मुग्गो, उम्मग्गो । निम्मग्गो ॥

भरस्य हुः ॥४।१।७॥

भरधातोर्हुं इत्यादेशः स्यात्प्रत्यये । निहुतं । परहुओ ॥

भवपसवहवानामूसवस्य तत्योः ॥४।१।८॥

एषामवस्थोसादेशः स्यात्प्रत्ययतिप्रत्यययोः । भूयं, अ-
णुभूयं । अभिभूतं । पसूयं । अणुहूयं ॥

समष्टो मज्जात् ॥४।१।७॥

संपूर्वकमज्जधातोः परस्य तप्रत्ययस्य ठः स्यात् । संमहं ॥

मन्नस्व नयोः ॥४।१।८॥

मन्नधातोर्नद्यस्य लोपः स्यात्प्रत्यये । अणुमतं । अभि-
सञ्चो ॥

मुंचरिच्छिवविचेभ्यो वा ॥४।१।६६॥

रथ्यः परस्य तप्रत्ययस्य कोषा स्यात् । मुक्तो, मुत्तो । परिमुक्तो । विमुक्तो । रिक्तं, रित्तं । पहरिक्तं, पहरित्तं । छिक्कं, छित्तं । विविक्कं, विवित्तं ॥

ते ढत् ॥३।३।४६॥

आकारात्परस्य रंभधातोर्हत् इत्यादेशो वा स्यात्प्रत्यये परे । आढत्तं, आरद्धं । केवलस्याकारस्य ग्रहणाक्षेह, पारद्धं ॥

झुँयादिभ्यो लोपः ॥४।१।२४॥

एभ्यः परस्य तप्रत्ययस्य लोपः स्यात् । चुर्यं, चुक्कं । छामं । णिल्लुडुं । लग्गो । पलोट्टो । विल्लियं ॥

लुंपस्य लोवः प्रेरणायाम् ॥४।१।६८॥
लुंपधातोर्लोबादेशः प्रेरणायाम् । आलोवियं ॥

वड्डस्येततिषु ॥४।१।३३॥

अस्यादेरकारस्योकारः स्यादिततिप्रत्ययेषु । बुड्डो ॥

वरहराभ्यां च ॥४।१।७॥

वरहराभ्यां परस्य तप्रत्यय उः स्यात् । बावडो । हडो । अभिहडो । अवहडो । उद्धडो । उदाहडो । णीहडो ॥

वरस्याव्यापारे ॥४।१।३६॥

वरधातोरादेरकारस्योकारः स्याद् व्यापारभिन्नेऽर्थे । बुडो । अभिणिव्वुडो । परिव्वुडो । संबुडो ॥

* चुर्य, चुक्क, उभाम, धोव, बुड, लग्ग, लोट्ट, हिल्य, वड्ड, एते कुमारदयः ॥

निरो वा ॥४।३।३७॥

निरः परस्माद्वरधातोः परस्य तप्रत्ययस्य डो वा स्यात् ।
निवृद्धं, निवृयं ॥

वरसे रस्य ॥४।३।२५॥

वरसधातौ रस्य लोपः स्यात्ते । बुद्धो । पञ्चद्वो ॥

ते वस्योस् ॥४।३।३७॥

वसधातोर्वस्योसादेशः स्यात्तप्रत्यये । पञ्चत्यो ॥

इते वा ॥४।३।३८॥

वसधातोर्वस्योसादेशां वा स्यादितप्रत्यये । उस्तियं, व-
सियं । परिउस्तियं, परिवस्तियं । बुस्तियं । विवस्तियं ॥

दोसीणस्तान्तस्य सपरेः ॥४।३।३९॥

वसधातोस्तान्तस्य परिसहितस्य दोसीण इति निपात्य-
ते । दोसीणं ॥

वहस्योहस्ते ॥४।३।६८॥

वहधातोर्वह इत्यादेशः स्यात्तप्रत्यये परे । ऊहं । उ+
वि+वह=उच्चूद्धं । निवृद्धं ॥

अन्यातो विस्स्यादेः ॥४।३।२६॥

अनुपूर्वकाकारात्परस्य विसधातोरादेलोऽस्यात्तप्रत्यये ।
अण्णाइट्टं ॥

सरादुपसर्गाङ्गुडौ ॥४।३।८॥

उपसर्गपूर्वकसरधातोः परस्य तप्रत्ययस्य डकारहकारौ
पर्यायेण वा स्तः । अभिनिस्तडो । ऊसडो, ऊस्तडो । समा-
सडो ॥

इते सिंचस्य सिक्षः ॥४।३।७२॥

सिंचस्य सिक्षादेशः स्यादिते परे । उरिसक्षियं । निसि-
क्षियं ॥

सुते वा ॥४।३।८५॥

पकारोपसर्गस्य दीर्घे वा स्यात्प्रत्ययान्तसुयधातौ परे ।
पासुत्तो, पसुत्तो ॥

उदातो हरस्य सतस्य वा ॥४।३।७१॥

उत्पूर्वकाकारात्परस्य हरधातोस्तप्रत्ययसहितस्य हु इति
वा निपात्यते ॥ उदाहू । उदाहडं, उदाहरियं ॥

समो हरस्य हो घः ॥४।३।८५॥

संपूर्वकस्य हरधातोर्हस्य घो वा स्यादितप्रत्यये परे ।
उबसंघियं ॥

हरिसस्यारः ॥४।३।२८॥

हरिसधातोररोलोपः स्यात्प्रत्यये । हिटो । पहिटो ॥

वेरुद्धो वाणे ॥४।३।८६॥

वे: परस्य हाधातोरुकारान्तादेशो वा स्याणणप्रत्यये । वि-
द्धणं, विलीणं ॥

॥ इति कृदन्ते भूतार्थप्रक्रिया ॥

अथ कृदन्ते कर्त्तर्थप्रक्रिया ॥

आणिदिण्ककणूताराः कर्त्तरि ॥४।२।१॥

कर्त्तरि वाच्ये धातोरणूइत् इणूककणूतार पुते प्रत्यया

यथाप्रयोगं स्युः । सुवर्णगारो । मणिकारो । आउष्टी । अ-
भिकंखी । उदगारी । परिक्खेवी । समज्जगो । अव्यंगपत्रए ।
परियरगो, पद्मियारगो । कारको । विक्खेवए ॥

ककणोः लियामिट् ॥४।४।५७॥

अनयोः लियामिडागमः स्यात् । उवास्त्रिया । मंगाहिया
संचालिया । रहाविया । कम्मइया । विसोहिया । लियामिटि
किम्? उवासगो ॥

एस्तारे ॥३।२।२६॥

अहेः परस्येधातोरेकारः स्यात्तारप्रत्यये । अज्ज्ञेयारो ।
अहिज्जगो । अज्जकावए ॥

भविष्यति ससिस्सेणितः ॥४।२।२॥

भविष्यदर्थे कर्त्तरि धातोः स सि स्स इण् इत् प्रत्ययाः
स्युः ॥

सादौ च ॥३।२।२७॥

इधातोरेकारादेशः स्यात्ससिस्सप्रत्ययेषु । आएसं ॥

इक्खादिभ्यो पणणौ ॥४।२।४॥

इक्खादिभ्यो धातुर्यः कर्त्तरि णप्रत्ययो णलप्रत्ययश्च
स्यात् । जणणी ॥

वेणै ॥३।१।१४६॥

वेः परस्येक्खधातोरिकारस्य यकारः स्याज्ञप्रत्ययै वरं ।
पविष्यक्खणो । विष्यक्खणो ॥

* इक्ख, जण, जाय, नि-हुह, उत्तास, धाव, वीह, विज, प-वेस,
एते इक्खादयः ॥

इरस्तच्छील्ये ॥४।२।५॥

ताच्छील्येऽर्थे कर्त्तरि धातुभ्य इरप्रत्ययः स्यात् । आकं-
खिरो । णचिरां । उम्मीलिरो ॥

तान्मन्तो भूते॥४।२।६॥

तप्रत्ययान्ताहूते कर्त्तरि मन्तप्रत्ययः स्यात् । कथवं, कथ-
वन्तो । चिरणावं, चिरणवन्तो । सुयवं, सुयवन्तो ॥

करणे णः॥४।२।७॥

करणेऽर्थे धातोर्गण्डः स्यात् । करणं । कारणं॥

अच् करादिभ्यः कर्मणि॥४।२।८॥

कर्त्तरि करादिभ्योऽच्चप्रत्ययः स्यात् कर्मण्युपपदे ॥

अजन्तेऽतेऽनुस्वारः॥४।२।९॥

अच्चप्रत्ययान्ते धातौ परेऽकारान्तोपपदस्यानुस्वारान्तागमो
वा स्यात् । तित्यकरो, तित्ययरो, तित्यकरो । आयंतमो,
आयंदमो । परंतमो । ऊर्गधरो । पुरंदरो ॥

कारादिषु च ॥४।२।१०॥

कारादिशब्देषु च परेषु पूर्वस्यानुस्वारान्तागमः स्यात् ।
स्वेष्यकारो । भयंतारो ॥

एस्तारे विणजिणयोरिणस्य ॥४।२।२।४॥

विणजिणधात्योरिणस्यैसादेशः स्यात्तारप्रत्यये परे ।
विक्षेपारो । जेयारो ॥

आतो यक् के ॥३।१।५॥

आतः परस्य क्खाधातोर्यगमः स्यात्कप्रत्यये ।
अक्खाय्यामारो ॥

वियाभ्यां हि: के ॥३।१।१५६॥

विअपूर्वकस्य क्षाधातोर्हि इत्यादेशः स्यात्कप्रत्यये ।
वियाहियं ॥

गज्जादिभ्यस्तारस्य द्विरिटौ ॥४।२।२५॥

गज्जादिभ्यः परस्य तारप्रत्ययस्यादेहित्वं चकारादिङ-
गमः स्यात् । गज्जित्तारो । पगचिनत्तारो ॥

गमादिभ्य एट् सार्दीनाम् ॥४।४।५६॥

गमादिधातुभ्यः परेषां सांदिप्रत्ययानामेडागमः स्यात् ।
आगमेसो, आगमिस्सो, आगमेसी, आगमी, आगमी ।
आविस्सो ॥

गमस्य गो वाऽचि ॥४।२।२७॥

गमधातोर्ग इत्यादेशो या स्यादचिपरे । तुरंगो, तुरंगमो ॥

ओतो घटस्यादेहः के ॥४।२।२८॥

ओकारोपसर्गत्परस्य घटधातोरादेहकारः स्यात् कप्रत्य-
ये । ओहटए ॥

घातस्य घंतुघन्नू ॥४।२।३६॥

घातधातोः कर्त्तरि घंतु घन्नु इति वा निपात्येते । घंतू-
घन्नू । घाती, घाई । घातए, घायको ॥

चालादियः ॥४।२।४॥

चालधातोः कर्त्तरीयप्रत्ययः स्यात् । उच्चालइए ॥

* गज, प-गव्म, नि-गिणह, चिड, उद्द-छोल, जण, परा-जिणा, नि-जमा,
छ्ड-तास, उद्द-दव, प-धार, ने-निर-मव, वरस, आ हार, एने गज्जादियः ।

जणादत्पञ्चमीसप्तम्योर्जों जणस्य ॥४।२।२३॥

पञ्चम्यन्ते सप्तम्यन्ते चोपपदे जणधातोरत्पत्ययः स्याज्ञ-
ग्नस्य जादेशक्षे । अंगया । पंकजं ॥

जयस्य वः कणि जये ॥४।२।४४॥

जयेऽर्थे वर्तमानस्य जयधातोरुपधाया वकारः स्यात्कणि
परे । जावए ॥

जाणपलिमंथसहेभ्यो द्वुः ॥४।२।२२॥

एभ्यो द्वुप्रत्ययः स्यात्कर्त्तरि । जाणू । पलिमंथू । सहू ॥

जावस्य यः ॥४।२।३५॥

आवप्रत्ययान्तजाधातोरदीर्घकारः स्यात् कप्रत्यये । या-
वए ॥

इणि जुज्ञस्य जज्ञयोः ॥४।२।२९॥

जुज्ञधातोर्जकारभकारयोर्दीर्घकारः स्यादिग्नप्रत्यये । जोही ॥

इणणोर्जुंजस्य गश्च ॥४।४।११॥

जुंजधातोरुपधाया गकारः स्याच्चकारादनुस्वारलोपोऽणु-
प्रत्ययेणप्रत्ययोः परयोः । जोगी । अबुजोगी । संजोगी ॥

द्वो डः ॥४।२।१७॥

अधिकरण उपपदे द्वाधातोर्डप्रत्ययः स्यात् । देहत्थो ।
अंष्टुडो ॥ उपधाया इत्यधिकृत्य,
नेष्टुहस्य वो णे ॥४।२।४०॥

नेः परस्य द्वुहवातोरुपधाया वकारः स्याणणप्रत्यये । “नि-
द्वृणं”

पञ्चम्यां तो रः ॥४।२।१५॥

एञ्चम्यन्त उपपदे त्ताधातो रप्रत्ययः स्यात् । भर्यतारो ॥

त्युणस्य थवोऽणकेषु ॥४।२।१६॥

त्युणधातोस्थवादेशः स्याद् अ-ण-क-प्रत्ययेषु । थवण ॥

दश्म ॥३।१।१६॥

दाधातोर्यगंगमः स्यात्कप्रत्यये परे । दायगो, दायए ॥

दिसंस्य दक्खुः ॥४।२।३७॥

दिसभातोः कर्त्तरि दक्खु इति वा निपात्यते । दक्खु ।

देसी । देसगो । दहारो ॥

आतो दीवस्य दो लः कणतेतेषु ॥१।४।१९॥

आकाशात्परस्य दीवधातोरादेल्कारादेशो वा स्यात्क-ण-
त-इतप्रत्ययेषु परेषु ॥

बस्य यो वा ॥१।४।१०॥

आकाशात्परस्य दीवधातोर्बस्य यो वा स्यात्कप्रत्यये । आ-
लीयगो, आलीवगो ॥

एष्वपज्जुंजवच्चानां तारे ॥४।४।१२॥

एषामन्त्यय लोपः स्यात्तारे परे । पञ्चतारो । भोतारो ॥

उपपदाज्ञावियाभ्याम् ॥४।२।२३॥

उपपदपूर्वकाभ्यामाभ्यां इप्रत्ययः स्यात्कर्त्तरि । धन्मन्त्रू ।
एवविज ॥

नस्ताद्रः ॥४।२।६॥

अमन्त्रात्ताच्छील्योऽर्थं कर्त्तरि रप्रत्ययः स्यात् । नस्ती ॥

नेर्हवस्य एहः के ॥४।२।४६॥

ने: परस्य व्यवधातोर्ह इत्यादेशः स्यात्के परे । निष्ठगो,
निष्ठए ॥

पासस्येति ॥३।६।७९॥

पासवातोरुपधाया द्वित्वं स्यादिति । परस्मी ॥

इण्ण-कण्ण-प्रेरणासु बुज्ज्ञस्य ॥४।२।३०॥

इण्ण-अण्ण-कण्ण-प्रेरणासु बुज्ज्ञधातोर्ज्ञयोर्हकारः स्यात् ।
योही, योहए ॥

पाद्वादेसुः ॥४।२।७॥

पूर्वकभवधातोस्ताच्छ्रीत्येऽर्थे इंसुप्रत्ययः स्यात् । परम-
किंतु ॥

संमजात्तलोपे ॥४।२।२६॥

असात्परस्य तारप्रत्ययस्येषागमः स्यात्कारस्य लोपे ।
संप्रज्ञियारो ॥

अधिकरणेऽण् ॥४।२।१६॥

अधिकरणेऽर्थे धातोरण्णप्रत्ययः स्यात् । आरम्नतेऽस्मि-
नित्यारामो ॥

लाभेच्छावति लिच्छुः ॥४।२।३९॥

लाभेच्छाकर्त्तरि लिच्छु इति निपात्यते । लिच्छु ॥

लिंपादडः केवलात् ॥४।२।३॥

उपसर्गरहितव्यहिंपधानोः कर्त्तरि अद्वप्रत्ययः स्यात् ॥

लिंपस्य लेवोडकाणेषु ॥४१२।४३॥

लिम्पधातोलेवादेशः स्याद्व-क-अ-ण प्रत्ययेषु । लेव-
दो । उवलेवए ॥

इति पादः ॥३।३।१७२॥

पशुर्वकदत्तधातोर्विकारस्य नकारः स्यादिति । पागदी ॥

इतारयोर्वर्तस्य वास्तः ॥४।३।३७॥

वरस्थातोर्वासादेशः स्यादिप्रत्ययतारप्रत्यययोः । वासि-
त्तारो । वासी ॥

वसात्तच्चवः ॥४।३।३०॥

वस्थातोः कर्त्तरि तच्चप्रत्ययः स्यात् । वत्यच्चो ॥

पाञ्चां के रलोपः ॥४।३।४८॥

एत्यापूर्वकस्य वरस्थातो रस्य लोपः स्यात्कप्रत्यये । पा-
कसए ॥

वियस्य विः ॥४।३।३८॥

वियधातोः कर्त्तरि वि इति वा निषात्यते । वी । धम्म-
वी । नाणवी । पक्षे, धम्मविज । नाणविज ॥

निसदस्याञ्चां जाहू ॥४।३।३८॥

निर्घूर्वकसदधातुस्यधात्वोरविकरणोऽयं जाहूप्रत्यक्षस्यात् ॥

इर्जाङ्ग्यतः ॥४।३।३९॥

जाहि परे धातोरादेरकारस्येकारो वा स्यात् । निसज्जा,
निसज्जा ॥

स्यस्यैः ॥४।३।३१॥

स्यवधातोगदेरकारस्येकारः स्यात् । सेज्जा, अभिसेज्जा ॥

आतः सवस्येणि ॥३।१।८३॥

आकारात्परस्य सवधातोरादेवित्वं स्थादिष्प्रत्यये । अ-
स्साची ॥

सुवस्येणि सः ॥३।२।४९॥

सुवधातोरिणप्रत्यये स इत्यादेशः स्यात् । साहृ ॥
॥ इति कृदन्ते कर्त्र्यथप्रक्रिया ॥

अथ कृदन्ते भावकर्मप्रक्रिया ॥

योग्यशक्ययोर्मणिज्ञणीयतत्त्वाः ॥३।४।१३॥

अकर्मकेभ्यो भावे सकर्मकेभ्यः कर्मणि योग्यशक्ययोर-
र्थयोर्म-णिज्ञ-णीय-तत्त्वप्रत्ययाः स्युः । खाइमं । संघातिमं ।
अब्दगिज्ञं । एसणीयं । पडिकश्चियच्च । पच्छकखाएयच्च ॥

पावगोविद्वित्तवठवम्बवेभ्यः पड् ॥३।४।१४॥

एभ्यो भावकर्मणोः पड्प्रत्ययः स्यात् । पष्टं । गुणं ।
छिष्टं । ठस्टं । आणाष्टं । वा० (असाल्लृण् भक्ष्ये वक्तव्यः)
आसलं ॥

वस्य तत्वे लोपः ॥३।२।२८॥

अहेरुपसर्गात्परस्येवातोरावस्य वस्य लोपः स्यात्तत्त्व-
प्रत्यये परे । अज्ञाइयच्च ॥

पतेरेरः ॥३।४।१५॥

पतिषूर्बकादिवातोः कर्मण्यप्रत्ययः स्यात् । पत्तियं ॥

करादियण्चडौ ॥३।४।१६॥

करधातोरियण्चडप्रत्यगौ स्तः । कारियं । कञ्च ॥

क्रिणादिभ्य इयः ॥३।४।१७॥

क्रिणादिभ्यो धातुभ्य इयप्रत्ययः स्यात्कर्मणि । विक्रियेयं ।
आयरियं । आदेयं । भवियं । अक्षेयं । विक्षेयं । मेयं । पमेयं ।
धेयं । वा० (क्रिणस्योमियतव्वेदिवलास्य लोपो वाच्यः) वि-
क्रियं ॥

डिच्चडित्तिमौ कः ॥३।४।१८॥

काधातोः कर्मणि डिच्चडित्तिमप्रत्ययौ भवतः । किञ्च ।
कित्तिम् ॥

क्रिणसंखाभ्यामिजः ॥३।४।१९॥

आभ्यामिजप्रत्ययः स्यात् कर्मणि । किञ्च । संखिज्ञं, सं-
खेज्ञं ॥

क्रिखवाद्वा सेटो वस्य लोपश्च ॥३।४।२०॥

अस्मात्परस्तव्वप्रत्ययो डिदनिद् गिच्च वा स्यादित्सहि-
तस्य वस्य लोपश्च । निक्षेत्रव्वं । उवचिक्रिखयव्वं ॥

दिसबुद्धज्ञवहेभ्यस्तव्वो डिदनिधिणतः ॥३।४।२१॥

एश्यः परस्तव्वप्रत्ययो डित् गिदनिद् च स्यात् । दृष्टव्वं ।
बोद्धव्वं । निव्वोद्धव्वं ॥

खो डज्जः ॥३।४।२०॥

खाधातोर्डज्जप्रत्ययः स्यादुक्तेऽर्थे ॥

जयोधौं वा ॥३।४।२१॥

स्वाधातोः परस्य डज्जप्रत्ययस्य जक्षारयोर्धकारद्यादेशोः
वा स्यात् । खद्वं । खन्नं ॥

गंमादिभ्यो डः ॥३।४।२२॥

एभ्यो भावकर्मणोर्द्वप्रत्ययः स्यात् ॥ उपधाया इत्यधि
कृत्य,

गिर्हिंहादीनां डे द्विः ॥३।४।३६॥

एषामुपधाया द्वित्यं स्याद् उप्रत्यये परे । गम्मं । घट्टं ।
भठ्टं । सेव्टं ॥

गिणहउहदुहहाराहसाहानां शः ॥३।४।३७॥

एषामुपधाया अकारः स्यादुप्रत्यये । गिज्ञां । दञ्जां ।
आरज्ञकं । सज्ञकं । उज्ञां ॥

गाणिज्ञयोर्जिष्ठः ॥३।१।९३॥

उवाधातोर्जिष्ठादेशः स्यात् णा-गिज्ञप्रत्यययोः । जिष्ठगिज्ञः ॥

एज्ञो डे ॥४।४।१०४॥

छिद्विनिधात्वोरिदभागस्यैज्ञादेशः स्यादुप्रत्यये । छेज्ञं ।
अेज्ञं ॥

ज्ञामाभ्यामेज्ञः ॥३।४।२४॥

आभ्यामेज्ञप्रत्ययः स्यादुक्तेऽर्थे । सेज्ञं ॥

एज्ञे ज्ञो धः ॥३।४।२६॥

ज्ञाधातोर्ज्ञस्य धः स्यादेज्ञप्रत्यये । धेज्ञं, धिज्ञं ।

१ गम, गरिह, गिरह, घात, च्छद, च्छुम, जुंज, डह, दुह, दह, पूज, फुस, विभम, मव, सुंज, रम, आ-राह, वच, सलह, साह, सेव, नि-हण, हुण, एते गमादधः ।

२ गिणह, गम, घात, च्छुम, जुंज, दुह, दह, पास, पूज, भम, मव, सुंज, रम, आ-राह, विल, सलह, साह, सिच, सेव, हुण, एते गिणहादधः ॥

मे तरस्य ॥१३।३॥

तरवातोरादेरकारस्य वृद्धिः स्यान्मप्रत्यये । तारिमं ॥

तव्वे थोः ॥४।२।४॥

स्युणधातोस्यो इत्यादेशः स्यात्कव्यप्रत्यये । थोयव्वं ।

आतो दो वा ॥३।४।२॥

आपूर्वकदाधातोरेज्जप्रत्ययो वा स्यात् । आहज्जं, जादिज्जं,
आदेज्जं, आयागिज्जं ॥

चलुभदुहभुंजसिचानां डे ॥१३।३॥

एषामिदुतोर्वृद्धिः स्याहुं परे । क्लोब्जं । दोज्जं । भोज्जं ।
वा०(ऊजस्य डाणोर्वक्त्तञ्चः) । जोग्जं ।

पाद्व्यंसस्य डे दधयोः ॥४।२।३॥

प्रात्परस्य द्वंसधातोर्दकारधकारयोर्हकारः स्याहुं । हुप्पहंसं ॥

इये संदो धो ढः ॥३।४।४॥

सदः परस्य धाधातोरादेकारः स्यादियप्रत्यये परे । सहृदियं ॥

सुदुभ्यां च ॥३।४।२॥

आभ्यां परेभ्यां धातुभ्यो डप्रत्ययः स्याद् भावकर्मणोः ।
हुरुद्वरो । हुप्पस्सो । सुलहो । दूसहो ॥

नेर्यः ॥३।४।२॥

नेवात्मोर्यप्रत्ययः स्यात्कर्मणि । विणेयं ॥

विदस्य जः ॥३।४।३॥

अस्योपधाया जः स्याद् डप्रत्यये । वा० (विदाहो णिद्-
वक्त्तञ्चः) वेज्जं ॥

मे लुणस्य लाः ॥३४।३०॥

लुणधातोर्ला इत्यादेशः स्यान्मप्रत्यये । लाङ्गर्म ॥

वसात्तब्वस्य ॥३।१।२७॥

अस्मात्परस्य तब्वप्रत्ययस्येवागमो वा स्यात् । वसित्तए,
बत्थए ॥

सलहस्य सघो डे ॥३।४।३१॥

सलहधातोः सघादेशः स्याद् डप्रत्यये । सग्धं ॥

सिंचस्य को णिच्च डः ॥३।४।३६॥

अस्योपधायाः ककारः स्याद् डप्रत्यये डप्रत्ययो णिच्च ।
अभिसेकं ॥

नर्हणस्य हः ॥३।४।३२॥

नेः परस्य हणधातोर्हदेशः स्याद् डप्रत्यये परे । निहो ।

सणिज्जहरस्य हेज्जः ॥३।४।३३॥

हरधातोर्गिज्जप्रत्ययसहितस्य हेज्ज इत्यादेशः स्यात् । हेज्ज ॥

हुणस्य हवः ॥३।४।३४॥

अस्य धातोर्हवादेशः स्याद् डप्रत्यये । हवं ॥

होस्तब्वस्येवः ॥३।४।३५॥

होधातोः परस्य तब्वप्रत्ययस्येव । आदेशो वा स्यात् ।
होइवं, होपवं ॥

॥ इति कृदन्ते भावकर्मप्रक्रिया ॥

अथ कृदन्ते भावार्थप्रक्रिया ॥

भावेऽणदाणणातयः ॥४१३१॥

धात्वर्थस्वरूपे भावेवाच्ये धातुभ्योऽण्-अत्-आ-ण-गा-
तिप्रत्ययाः स्युः । तत्र, आणातिप्रत्ययान्ता नित्यखीलङ्घाः ।
अवकाशे । अवक्षेपे । अवाशे । अविभगो, अवभंगो । अ-
गुणप्रेरा । अवभंगणं । उवंजणं । पञ्जुवासणा । पती ॥

अप्पाहहाभ्यां णिः ॥४१३२॥

आभ्यां भावे णिप्रत्ययः स्यात् । अप्पाहणी । हाणी ॥

आसे परयोर्वचौ वा ॥४१३४॥

वैः परस्य परेहपरस्य पक्षाररेफयोः क्रमेण वक्तारच-
क्करौ वा भवतोऽक्तारप्रत्ययान्तासधातौ परे । विवचासो, वि-
वज्ञासो, विषरियासो ॥

अत्यभिष्पाभ्यामयति ॥३१३२९॥

~~अ~~-अभिष्पाभ्यां परस्येवातोरयादेशः स्यादति परे ।
अब्बओ । अभिष्पाओ ॥

वा णे ॥३१३२४॥

अहेः परस्येवातोरयादेशो वा स्याणप्रत्यये परे । अ-
ज्जहयणं । पक्षे,

अहेऽश्चौ दीर्घो धातोः ॥३१३२५॥

अहेरन्त्यस्य इकार इधातोर्दीर्घः स्याणप्रत्यये । अ-
लक्ष्मीणं ॥

इधाडूढो वा ॥४।३।१८॥

इधात्परस्य तिप्रत्ययस्यादेहो वा स्यात् । इड्डी, इद्दी ।

उँद्वादिभ्यो डिः ॥४।३।१९॥

एभ्यो डिप्रत्ययः स्याद्वावे । आउद्दी । अणुक्लृद्दी । प-
यद्दी । विसोही । सोही । उपचावा इत्यविकृत्य,

पाउणस्य रो णे ॥४।३।५२॥

पाष्ठृकस्योराधातोरुपवाया रेकः स्याणप्रत्यये परे ।
पाउरणं ॥

उसस्याति ॥३।१।७६॥

आतः परस्योरुपवातोरुपवाया द्वित्वं नित्यं स्यादप्रत्यये ।
आउसो ॥

खिज्जादिभ्य इयः ॥४।३।१३॥

एभ्य इग्नप्रत्ययः स्याद्वावे । जीवियं । तुरियं । खिज्जियं ।
करिया । जागरिया ॥

करस्येद्विये ॥४।३।१४॥

करधातोरादेरकारस्येकारः स्यादिग्नप्रत्यये । किरिया ॥

आनिपेभ्यो लोपो रः ॥४।३।१५॥

एभ्यः परस्य करधातो रेकस्य लोपः स्यात्तौ परे ॥

* उड्ड, कड्ड, कड, गिज्जक, वड्ड, वत, सुन्नक, पते उड्डदयः ॥

X खिल, का, चा, जागर, जीर, तुर, एंते खिज्जायः ॥

आतस्तौ वा ॥४।३।१५॥

आतः परस्य करधातोरादेरकारस्येकारो वा स्यात्तिप्रत्यये ।
आगिइ, आकिङ्ग, आकिती, आगती ॥

निपाभ्यां उस्तेरादः ॥४।३।१७॥

निपपूर्वकरधातोः परस्य तिप्रत्ययस्यादेऽकारो वा स्यात् ।
नियडी, नियती । पगडी, पगती ॥

पाओरोः करेऽणयोः ॥४।३।२७॥

पाउशब्दस्यौकारान्तादेशः स्यादग्रप्रत्ययान्तकरधातौ
परे । पाओकरणं । पाओअरो ॥

उवादुपकरणे क्खरोऽति ॥३।१।१४०॥

उवात्परस्य करधातोः क्खर इत्यादेशः स्यादप्रत्यये ।
उवक्खरो ॥

अवात्कसस्याणि को द्विः ॥४।३।२८॥

अवात्परस्य कसधातोरादेहित्वं स्यादणि । अवक्षासो ॥

तेः कसादिभ्यः ॥४।३।१८॥

एभ्यः परस्य तिप्रत्ययस्य तकारस्य ठः स्यात् ॥

हौत्कसयोस्तौ ॥४।३।१९॥

हावातोस्दः परस्य कसधातोश्चादेरकारस्येकारः स्यात्ती ।
ठिर्ता । उक्किङ्गी ॥

उदोऽति द्विरनिटः ॥४।४।५४॥

उदः परस्य कसधातोरिडागमाभावे उपवाया छित्वं वा
स्यादप्रत्यये । उक्करिसो, उक्कस्तो, उक्कसो ॥

* कस, कुम, दिस, पोल, साल, एते कसाद्यः ।

कीरस्य णमाणयोह्वस्वः ॥४।३।२४॥

अस्य धातोरीकारस्य ह्वस्वः स्याणमाणप्रत्यययोः । कि-
रणं । विकिरणं ॥

संकुञ्चादिभ्यो णाणौ णित् ॥४।३।३२॥

एस्यः परौ णाणप्रत्ययौ णितौ भवतः । संकोचणा । नि-
क्खेवणं, निक्खेवणा । खोभणं, खोभणा । देसणं, देसणा ।
बोहणं, एबोहणा । मोयणं । अवसाणं । सोधणं । संसोधणं ॥

समः कुञ्चस्य णे ॥४।४।११८॥

समः परस्य कुञ्चधातोरनुस्वारस्य लोपः स्याणप्रत्यये ।
संकोचणं ॥

कुञ्जस्याणयोः ॥४।२।३१॥

कुञ्जभातोर्जभयोर्हः स्यादण्णप्रत्यययोः । कोहो, को-
हणं ॥

इदिणयोः किखक्षिणचिणानामयति ॥४।३।३४॥

एषामिकारस्येणस्य चायादेशः स्यादप्रत्यये । खओ ।
कओ । विक्षओ । चओ । अवचओ ॥

किखसाभ्यां डायः ॥४।३।४॥

आभ्यां भावे डायप्रत्ययश्च स्यात् । खाओ । साओ ।
ववसाओ ॥

* सम्-कुञ्च, कुञ्ज, नि-किखव, खुभ, दिस, बुजभ, अव-स, विज,
विस, सुभ, एते संकुञ्चादयः ॥

आतः किखवस्य कखयोर्णे ॥४१२।३३॥

आतः परस्य किखवधातोः कखयोर्हकारादेशो वा स्यादणप्रत्यये ॥

आविभ्यां किखवद्वा ॥४१३।३३॥

आविष्वर्वकात्किखवधातोः परौ णणाप्रत्ययौ गितौ वा भद्रतः । आहेवणं, आक्खेवणं, अकिखवणं । विक्खेवणं, विकिखवणं ॥

समः खुभस्याति हः ॥४१३।६४॥

संपूर्वकस्य खुभधातोरूपधाया हकारः स्यादप्रत्यये । संखोहो ॥

तौ गमत्युणरमसरसुणहणानां लोपः ॥४१३।६५॥

एषामुपधाया लोपः स्यात्तौ परे । आगई । रती । विरती । सई । सुई । पडिसुती । हती । उवहती । थुई ॥

गेहो गिरजस्य ॥४१३।२३॥

गिरजधातोर्गेहादेशः स्याद्विप्रत्यये । गेही ॥

समो गोवस्य फः ॥४१३।५४॥

संपूर्वकस्य गोवधातोरूपधायाः फः स्यादति परे । संगोफ्तो ॥

नेवातस्यादेः ॥४१२।३३॥

नैः परस्य धातधातोरादेहकारो वा स्यादप्रत्यये । विनिहातो, विनिधातो ॥

आति गस्य लोपः ॥३।१६।५॥

अस्य वानोर्गकारस्य लोपो वा स्यादप्रत्यये ॥

आति चिगिच्छस्य ॥१३।३।७॥

आप्रत्यये परे चिगिच्छधातोरादेवृद्धिर्वा स्यात् । तेऽच्छा,
तेगिच्छा । चितिगिच्छा ॥

चिणस्याणयोरिणस्यायः ॥३।१।६॥

चिणधातोरिणस्यायादेशः स्यादणप्रत्यययोः परयोः । च-
यणं । उबचयणं ॥

चयादाकः ॥४।३।५॥

चयवातोराकप्रत्ययोऽपि स्यात् । अपिशब्दाचययाप्राप्तम् ॥

आदेरिराके ॥४।३।६॥

आकप्रत्यये चयधातोरादेरकारस्येकारः स्यात् । चियागो,
चियाओ, चाओ ॥

जुज्ज्ञातश्च ॥४।३।१०॥

जुज्ज्ञवातोर्भवे तप्रत्ययश्च स्यात् । जुह्मं, जुज्ज्ञं ॥

जोयस्य तौ यलोपश्च ॥४।३।२५॥

जोयवातोरोकारस्य हस्तो यलोपश्च तिप्रत्यये । जुई,
जुती ॥

त्थरथवयोर्वा योऽति ॥४।३।५३॥

अनयोरुपधाया यकारो वा स्यादप्रत्यये । उत्थओ । थओ,
थवो, थवणं ॥

उदस्थंभस्य खंभः ॥४।३।४२॥

उदः परस्य थंभधातोः खंभादेशः स्यादप्रत्यये परे । उ-
क्खंभो ॥

दिस-पा-भुंज-लभ-वच्चानां स्वार्थेच्छायां दिदिक्खा-
पिवासा-बुभुक्खा-लिच्छा-विवक्खा; ॥४।३।३॥

एषां धातूनां स्वस्वार्थेच्छायामर्थे एते निपात्यन्ते । दि-
दिक्खा । पिवासा । बुभुक्खा । लिच्छा । विवक्खा॥

धर्मस्य णावयोर्मस्य ॥४।३।२९॥

धर्मधातोर्मस्य द्वित्वं स्यात् ग-आवप्रत्ययोः । धर्मगण ॥

उदो दीर्घोणे ॥४।३।३०॥

उदः परस्य धर्मधातोर्दीर्घोऽन्तादेशः स्यात् णप्रत्यये । उ-
द्धमाणं ॥

धरस्य धिः ॥४।३।२१॥

धरधातावरस्येसादेशः स्यात्तिप्रत्यये । धिई, धिती ॥

उपसर्गाच्छः ॥४।३।४॥

उपसर्गपूर्वकाद्वाधातोर्दिप्रत्ययः स्याद्वावे । निही, निधी ।
विधी । विही । संधी । समाधी, समाही ॥

अहेस्त्रादणि ॥३।२।११॥

अहिपूर्वकोवयूर्वकस्य पञ्जवातोः पयादेशः स्यादणि परे ।
अज्ञकोववाओ ॥

आतो जयोर्लोपस्तौ ॥३।२।१२॥

आतः परस्य पञ्जवातोर्जकारयोर्लोपः स्यात्तिप्रत्यये परे ।
आवती ॥

घयभजरुजानां गः ॥४।३।५६॥

एषादुपधाया गकारो वा स्यादणि परे । याग्ने । घलिषा-
ग्नो । विक्षग्नो । भाग्नो । विभाग्नो । रोग्नो ॥

फासस्य हस्तश्च ॥४।३।५७॥

उपसर्गरहितस्य फासधातोः सकारस्य रिङ्गाशम आका-
रस्य हस्तश्चाप्रत्यये परे । फरिसो ॥

भयोऽतव्यमाणेषु ॥३।१।२।७॥

बीहधातोर्भय इत्यादेशः स्याद् अ-तव्य-माणप्रत्ययेषु प-
रेषु । भयं ॥

भणत्तेः ॥३।१।२।८॥

भगधातोः परस्य तिप्रत्ययस्येङ्गमः स्यात् । अणिती,
भणिह ॥

भुञ्जस्यानुस्वारलोपश्च ॥४।३।५७॥

भुञ्जधातोरनुस्वारस्य लोपश्चकारादुपधाया गकारादेशः
स्यादणि परे । भोग्नो । उवभोग्नो ॥

उदो मज्जस्याऽतयोरुदृतः ॥४।३।२६॥

उत्पूर्वकस्य मज्जधातोरस्त्रेकारस्योक्तारो वा स्याद् प्रत्यये
तप्त्यये च । उम्मुज्जा, उम्मज्जा ॥

आ मज्जात्करणे ॥४।३।७॥

मज्जधातोः करणेऽर्थे आप्रत्ययः स्यात् । मज्जा ॥

आऽणुपेभ्यो मिलो व्वा णे ॥४।३।३५॥

एभ्यः परस्य मिलधातोर्वा इत्यादेशः स्यात् शप्रत्यये
परे । अणुक्वाणं । अन्वाणं । पञ्चाणं ॥

मुंचात्खण् अलोपश्च ॥४१३।८॥

मुंचधानोः खण्डप्रत्ययः स्याद्वावे धानोरकारस्य लोपश्च
मोक्षो । मोयणं ॥

आतो मुसस्याणयोर्मरिसः ॥४१३।८०॥

आपूर्वकस्य मुनधानोर्मरिसादेशः स्याद् अ-ग्रप्रत्यययोः ।
आमरिसो, आमरिसणं ॥

वेरति वीमंसः ॥४१३।८१॥

वेः परस्य मुनधानोर्वीमंस इति निपात्यतेऽति परे ।
वीमंसो ॥

रजस्य जयोः ॥४१३।५८॥

रज्जधानोर्जकास्योर्गकारः स्यादणि । रागो ॥

णे रंगः ॥४१३।५९॥

रज्जधानोर्गप्रत्यये रंगादेशः स्यान् । रंगणं ॥

रुभस्य रोहः ॥४१३।६७॥

रुभधानो रोहादेशः स्यादतिप्रत्यये परे । ओरोहो ॥

द्वयातिभ्यां रिचस्य ॥४१३।६०॥

आभ्यां परस्य रिचधानोरुभधाया गकारादेशः स्यादण्-
प्रत्यये । वहरेगो ॥

लाउः सातः ॥४१३।६५॥

अप्रलयमृहितस्य लिपधानोर्लाउ इत्यादेशो वा स्यान् ।
साऊ ॥

अन्वाभ्यां वा णे ॥४१३।६६॥

अनुआर्चकस्य लिपधानोर्लेवादेशो वा स्यान् णप्रत्यये ।

अनुलेवणं, अनुलिंपणं । आलेवणं, आलिंपणं ॥

ल्लियस्य णतयोर्लेली ॥४।३।५३॥

द्विषधातोः क्रमेण ले ली इत्येतावादेशो स्तो णप्रत्यय-
तप्रत्यययोः परयोः । लेणं ॥

वत्स्य डौ ॥४।३।२२॥

अस्यादेकारस्येकारो वा स्याहुप्रत्यये । वित्ती,
बत्ती । आवित्ती, आवत्ती ॥

निवरवरसयोस्तौ ॥३।१।१७४॥

निरः परयोर्वरवरसधात्वारस्योसादेशः स्यात्तिप्रत्यये ।
शिव्युहै, णिव्युती । बुझी ॥

अवपरिभ्यामूसो वसस्य ॥४।३।३६॥

आभ्यां परस्य वसधातोरुस्य इत्यादेशः स्याणप्रत्यये ।
अञ्जसणं । पञ्जसणं ॥

वेर्विचस्य कोऽणि ॥४।३।५५॥

वे: परस्य विचधातोरुपधायाः कादेशः स्यादणि परे ।
विवेगो, विवेको ॥

विजस्याणयोः ॥४।३।६१॥

विजधातोरुपधाया गकारोऽणि षो च । वेगो । उच्चेओ,
उच्चेगो । संवेगो, संवेगणं ॥

आति पाद् व्वयस्य जः ॥४।३।६३॥

पूर्वकव्यधातोरुपधाया ज्ञादेशः स्यादाप्रत्यये । पञ्जजा ॥

सञ्जस्य जयोग्नौ ॥४।३।४३॥

संम्भान्तोर्जकारद्ययस्य गकारद्यादेशः स्यादप्रत्यये इप्र-

त्यये च । सग्नो । उस्सग्नो । संसग्नो ॥

आणिजयोः सलहस्य सिलाहसलाहो ॥४१३॥४६॥

सलहधातोः क्षमेण सिलाहसलाहावादेशो स्तः आप्र-
ह्यर्ये णिजप्रत्यये च परे । सिलाहा, सलाहा ॥

सासस्यातः ॥४१३॥२०॥

सप्तसधातोरकारस्येकारो वा स्यात्तौ परे । सिद्धी । अणु-
सिद्धी । अणुसद्धी ॥

सिंचस्य सेकः ॥४१३॥४५॥

सिंचधातोः सेकादेशः स्यादप्रत्यये । सेओ, अभिसेओ ॥

ईतः सिलीसस्यैत् ॥४१३॥४६॥

अस्येकारस्यैकारः स्यादप्रत्यये । सिलेसो ॥

सुणस्य सबो ऐ ॥४१३॥४६॥

सुणधातोः सवादेशः स्याणणप्रत्यये । सबणं ॥

सोयस्य वा ॥४१३॥६२॥

सोयधातोरुपधाया गकारादेशमे वा स्यादप्रत्यये । सोगो,
सोओ ॥

हणाञ्चाङ् ॥४१३॥११॥

हणधातोर्भवे चाटप्रत्ययः स्यात् । हच्चा ॥

उपसर्गाञ्छणस्याऽऽति हः ॥४१३॥४८॥

उपसर्गात्परस्य हणधातोर्हदेशः स्यादाति परे । पडिहा ।

पिहा ॥

हिंसाद् या च ॥४१३॥१२॥

हिंसधातोर्भवे पाप्रत्ययोऽपि स्यात् । हिंसया, हिंसा ॥

हुणस्य हवो वा ॥४३।५०॥

हुणधातोहवादेशो वा स्यात् गम्भत्यये परे । हवर्ण, हु-
णर्ण ॥

॥ इति कृदन्ते भावार्थप्रक्रिया ॥

—४—

यावन्तो यौगिकाः शब्दा लब्धा जैनागमे खलु ।

ते सर्वे साधिताः प्रायः, सूत्रैरन्न सवार्त्तिकैः ॥१॥

रुद्धेषु विकृता वर्णोद्देशकालादिभेदतः ।

विकृतिर्दर्शिता तेषां, स्वरव्यञ्जनयोः क्रमात् ॥२॥

गणेषुह्याः स्वयं प्राज्ञर्लभ्येरन् चे तथाविधाः ।

शेषा निपातसंसिद्धा द्रष्टव्याः शब्दसंग्रहे ॥३॥

प्रशास्तिः ।

वर्षे चन्द्रदिशानिधिक्षितिमिते श्रीविक्रमस्याश्विने,

मासे शुक्लदले शारद्विलसिते तिथ्यां दशम्यां कुजे ।

श्रीमत्स्वामिगुलावचन्द्रचरणाम्बोजालित्रेन्दुना,

स्थित्वा श्रीवढवाणकेस्पतनगरे पूर्णिकृता कौमुदी ॥१॥

॥ इति श्रीलोङ्गागच्छान्तर्गतलिम्बडीसम्प्रदायति-

लकायमानपूज्यपाद-श्रीगुलावचन्द्रजित्स्वा-

मिचरणाम्बुजचञ्चरीक-मुनिश्री-रत्तचन्द्र-

विरचितायां जैनसिद्धान्त-

कौमुद्यामुत्तराद्वि-

समाप्तम् ॥

॥ इति श्री जैनसिद्धान्तकौमुदी [अर्घ्यमागधीव्याकरण]

समाप्तिमगात् ॥

ॐ

सूत्रपाठः ॥

—८४—

प्रथमोऽध्यायः ॥

प्रथमः पादः ॥

१ अआईउऊएओ स्वराः ॥ २ कखगघड चउजझञ-
 टठडहण-तथदधन-पफबभम-यरलवसहा व्यञ्जनानि ॥ ३ अ-
 हउ हस्वाः ॥ ४ आईजदीर्घाः ॥ ५ वर्णोपरि बिन्दुरनुस्वारः ॥
 ६ स्वरांणामन्त्यष्टिः ॥ ७ अन्त्यात्पूर्व उपधा ॥ ८ अप्रयु-
 ज्यमानः सफलं इत् ॥ ९ डः प्रत्ययादिः ॥ १० स्वारानन्त-
 राणि व्यञ्जनानि संयुक्तम् ॥ ११ अधातुप्रत्ययोऽर्थवज्ञाम् ॥
 १२ कृत्तद्वितौ च ॥ १३ उदन्मिदिणेह्य एदतोदिहितो स्सा-
 णम्मीसर्वः सुपु ॥ १४ क्रियायामश्चादयो धातवः ॥ १५ आ-
 यान्ताश्च ॥ १६ द्वौ द्वौ प्रथमद्यमोत्तमाः ॥ १७ एकवचन-
 वहुवचने ॥ १८ सुपश्च ॥ १९ अव्ययम् ॥ २० अहादयः ॥
 २१ अत्यादयश्च ॥ २२ अमादितद्वितान्ताः ॥ २३ हेतुस-
 ऋन्धकृदन्ताश्च ॥ २४ समासेऽमन्ताः ॥ २५ इकारान्ता दि-
 स्यादयः ॥ २६ करणप्रयोजकः कर्त्ता ॥ २७ क्रियया कर्तु-
 रिष्टं कर्म ॥ २८ अभेदान्वयि च ॥ २९ कर्मयुगविवक्षितं
 चापादानादिभिः ॥ ३० व्यापारवत्करणम् ॥ ३१ कर्मान्वये-
 नेष्टं सम्प्रदानम् ॥ ३२ विभागोऽवधिरपादानम् ॥ ३३ आ-
 शयोऽधिकरणम् ॥ ३४ अनेकं नामैकार्थं समाप्तः ॥ ३५-
 आदेदोतामदिहुतो हस्वाः ॥ ३६ अदिहुतामादेदोतोवृद्धिः ॥
 ३७ अदानाविदीताखुदूते सप्तर्णैः ॥ ३८ व्यञ्जनेषु ग्रन्थपरि-

तीययोस्तृतीयचतुर्थयोश्च प्रथमतृतीयौ ॥ ३६ समानयोर्विरोधे परम् ॥ ४० षष्ठ्या अन्त्यस्य ॥ ४१ विशेषणं तदन्तस्य ॥ ४२ अनैकवर्गसित्सर्वस्य ॥ ४३ उकितावाद्यन्तयोः ॥ ४४ एकस्मिन्नेकवचनम् ॥ ४५ तदन्यस्मिन् वहुवचनम् ॥ ४६ चतुर्थ्या न वहुवचनम् ॥

द्वितीयः पादः ॥

१ वहुलम् ॥ २ स्वर्योरवपवधाने प्रकृतिभावो लोपो वैकस्य ॥ ३ नदभावे सन्धिः ॥ ४ एकः पूर्वपरयोः ॥ ५ समानयोः पूर्वस्य सर्वगः ॥ ६ वृद्धिरतः स्वरे परस्य ॥ ७ सर्वगेदीर्घः ॥ ८ वेरितोऽतेरतीः ॥ ९ इदीदुदूतामसर्वगं पूर्वः ॥ १० तरहेभ्यश्च जड्जाः ॥ ११ उद्दुनिर्वीनां संयुक्ते ॥ १२ संयुक्ते हस्तः ॥ १३ पत्तादिषु नित्यम् ॥ १४ आदिदुद्धयः स्वरे सुपि पूर्वसर्वगः ॥ १५ पितुप्रभृतीनामोस्त्यात् ॥ १६ अत्यरोः ॥ १७ अरोमि ॥ १८ अतोऽस्त्रियां हिस्तोतः कचित् ॥ १९ ससस्य वा ॥ २० अहे व्यञ्जनस्य परसर्वणः ॥ २१ त्रयाणामव्यवधाने पूर्वस्य लोपः ॥ २२ समश्च ॥ २३ अपूर्वस्य संयुक्तस्य ॥ २४ उपसर्गस्य दीर्घात् ॥ २५ निरः क्षमस्य ॥ २६ अभेद्यस्येज्जे ॥ २७ कमचिणतरपञ्जानां द्वितीयः ॥ २८ आतो अवस्य नित्यम् ॥ २९ नस्ते दीर्घात् ॥ ३० नतीज्जयोः पविष्पाभ्याम् ॥ ३१ उतः पितुप्रभृतिभ्यो डडरमावामन्त्रणे ॥ ३२ ताराद्वा डो लोपश्चारस्य ॥

तृतीयः पादः ॥

१ खुड्डस्य के दीर्घः ॥ २ इः किञ्चणभुजंगयोः ॥ ३ चरमे रस्य ॥ ४ लग्निरास्यदेः स्वरस्य ॥ ५ उर्मल्युलिंगस्य ॥

हं उपधायाः ॥ ७ अश्विकिखलादीनाम् ॥ ८ ओस्तं गूलस्य ॥
 ९ पुरुषे द्वितीयस्योत इः ॥ १० वेंद्रलिङ्गिदयोरत् ॥ ११-
 दुक्लस्य द्विर्हस्वश्च ॥ १२ आत्मच्छ्रादस्येते ॥ १३ हणस्य
 हस्य हुरिये ॥ १४ उदूतोरोदुतौ लस्य द्विः कुतूहले ॥ १५-
 बईत ऊदोतौ ॥ १६ विच्छिये चोऽनुस्वारः ॥ १७ उस्तियस्य ॥
 १८ इस्विहीहितवां दुप्रभूतिभ्यः ॥ १९ पडेरेकेन समासे
 दीर्घः ॥ २० एर्यः कात्पूर्वः परो वा ॥ २१ खण्डादीनामुत्त-
 रपदे ॥ २२ जादयो व्यञ्जनान्ताः ॥ २३ कोरादोतौ ॥ २४-
 णित्यादिस्वरस्य वृद्धिः ॥ २५ एमाणवोर्दिसस्य प्रेक्षणे ॥ २६-
 खडि भुंजस्य ॥ २७ रुदस्यान्ततिन्तिहिमाणेषु ॥ २८ दो-
 वः ॥ २९ णुक्तरादीनां त्यादौ ॥ ३० गिणहस्य स्वार्थे ॥ ३१-
 मुञ्चस्य तिन्तिमिच्छखणत्तुत्तृणेषु ॥ ३२ आतो रुहस्य ति-
 त्ताकेषु ॥ ३३ आतस्तुडस्येज्ञे ॥ ३४ णुलस्येते ॥ ३५ मे-
 तरस्य ॥ ३६ च्छुभदुहभुंजसिंचानां डे ॥ ३७ आतिचिगि-
 च्छस्य ॥ ३८ निरोऽभ्यवानूदराणाम् ॥ ३९ एत्योरस्य कब्जे ॥
 ४० पितुप्रभूतीनामिः ॥ ४१ सात्पक्खस्य ॥ ४२ पुव्वस्य
 पौ ॥ ४३ जतद्वयामनन्तरस्य ॥ ४४ ओर्जसादीनामुत्तरपदे ॥
 ४५ चरेऽहेराः ॥ ४६ दियानिस्योरभ्योत्तरपदयोः ॥ ४७ आ-
 णात्पाणस्योत् ॥ ४८ ओदणादारस्य ॥ ४९ अवदगस्य वा ॥
 ५० छवेरिये दीर्घः ॥ ५१ उउंबरस्योतो लोपः ॥ ५२ ईरु-
 छस्य शुहे ॥ ५३ अच्छेरः ॥ ५४ एकार्थकानां दसपणण-
 उहेषु दीर्घः ॥ ५५ छाटयोश्च ॥ ५६ तेरेः ॥ ५७ चतोरतः
 पूर्वस्य ॥ ५८ चोः सख्यावाचके ॥ ५९ तरस्य के ॥ ६०-
 अत्पसिणस्येये ॥ ६१ मिगसिरस्यादेरति ॥ ६२ अदणोरु-
 तोव् ॥ ६३ अजिनस्येतोऽणि ॥ ६४ पडिहार्या आत पः ॥

६५ भमस्येदिग्योः ॥ ६६ इति सङ्घाया हस्यः ॥ ६७ जु-
बाणस्यातो बस्य द्विर्वर्द्ध ॥ ६८ पदहिपुरयोर्वर्चे ॥ ६९ कलु-
णत्यौत् ॥ ७० अङ्गादीनां भये ॥ ७१ दिसे पूर्वस्थाति ॥
७२ एदिस्य ॥ ७३ ईश्वर कस्य ॥ ७४ इदेतस्य ॥ ७५ इमा-
स्तत्रय कल्यः ७६ समानत्वाः ॥ ७७ इमो लोपो वा तोहु-
णादिसेषु ॥ ७८ काहे ॥ ७९ आमोसादोसहे रोस्य ॥ ८०
तवि हुहो हस्यः ॥ ८१ जहस्तिन्नाणगिज्ञेयु ॥ ८२ उत्कस्य
तोत्थहिंसु ॥ ८३ इणमादीनामिवे दीर्घः ॥ ८४ दलस्य हे ॥
८५ मिलस्य ये ॥ ८६ पाञ्चयि वेः ॥ ८७ उतः सुस्तुसस्या-
न्तस्य ॥ ८८ उत्सिणस्य भौ ॥ ८९ एति दो हस्यः ॥ ९०
हेयाः ॥ ९१ आत इत् ॥ ९२ पाद्यच्छः ॥ ९३ नेर्जमरयति-
न्तित्तासु ॥ ९४ पस्योणदेजामद्विसवणासु ॥ ९५ सुत्तं वा ॥
९६ एति सखुदो धारस्य ॥ ९७ लोलस्य स्ते ॥ ९८ हुम्म ॥
९९ अपेरेरेति धि ॥ १०० दो रहस्योतो दीर्घः ॥

चतुर्थः पादः ॥

१ दोहो धः ॥ २ मोऽनुस्वारोऽवसानश्यञ्जनयोः ॥ ३ रवैरे
वा ॥ ४ तस्य सर्वायपञ्चमः स्पर्शेषु ॥ ५ उद्दः सञ्च्छः ॥ ६ झ-
धभेभ्यस्तस्य धः ॥ ७ सात्थः ॥ ८ अस्सादिषु स्तंयुक्तस्या-
दिपूर्वयोर्लोपदीर्घाँ ॥ ९ एतः कारेष्वस्येयः ॥ १० अनादेरसं-
युक्तस्य कोगयौ ॥ ११ धातूनां करणादीनाम् ॥ १२ वज्ञा-
दीनां वस्योम् ॥ १३ पज्ञादीनां पोवः ॥ १४ धादीनां धभ-
योर्धः ॥ १५ मिलेच्छे च्छस्य कर्त्तुः ॥ १६ एतोऽहुताविलयो-
लोपः ॥ १७ पज्ञायै ज्ञायस्य स्थिगः ॥ १८ मत्तिश्चैतथोष्टौ ॥
१९ तत्यस्य तहः ॥ २० गच्छतदां यः ॥ २१ बुधादीनां

धस्य हः ॥ २२ नोणः सर्वत्र ॥ २३ परिहे परयोः फलौ ॥
 २४ आतपादीनां पस्य वः ॥ २५ पिणीलिकाश्च अनादेः ॥ २६
 पुडपुरयोरुत्तरपदयोरादेः ॥ २७ पउमत्य पोम्मः ॥ २८ य-
 जोर्जः ॥ २९ रिओरुउः ॥ ३० जुहिद्विले च ॥ ३१ आविले
 वस्य ॥ ३२ जुबललावश्चयोर्वस्य ॥ ३३ उर्वसभस्य सातः ॥
 ३४ परिवारे वरयोर्यलौ ॥ ३५ दिवसे वसयोर्यहौ ॥ ३६ उ-
 सिणपसिणयोः सिणस्य णहः ॥ ३७ अस्तिलेसे सस्य द्विश्चे-
 तः ॥ ३८ इलोर्लोपश्च ॥ ३९ महर्ड्देहस्योर्व्यत्ययः ॥ ४०-
 सणियमश्चरस्य च्छरो यमो लोपः ॥ ४१ यस्य चरे ॥ ४२-
 दकस्य दः ॥ ४३ सहसमानयोः सः ॥ ४४ णखपदस्य णपक्षयः
 सात् ॥ ४५ अहस्याणहः ॥ ४६ तिष्ठे इस्य तलोपौ ॥ ४७
 खंधादावारस्यावस्य लोपः ॥ ४८ पायवस्योवगसजे यस्य वस्य
 यवयोश्च ॥ ४९ अधोरवधेर्वस्य ॥ ५० आगंतारस्यागार
 आरस्य ॥ ५१ इयोरगन्तारः ॥ ५२ इज्जाया एसस्येसः ॥
 ५३ विहवणाभ्यां पतेः फसौ ॥ ५४ उत्तेयस्य ॥ ५५ पाय-
 स्य मूलेयस्य ॥ ५६ दिवड्डाड्डाइज्जाहुद्वाः साद्वैकद्वयत्रयेषु ॥
 ५७ असौ पस्य फः ॥ ५८ इगे गस्य ॥ ५९ चक्षालीसस्य
 यालतालीसौ ॥ ६० दोर्बेदी ॥ ६१ वा संख्यार्थके ॥ ६२-
 दुचादसे ॥ ६३ सट्टेवः ॥ ६४ पणाह्लोपः ॥ ६५ सत्तरेहश्च ॥
 ६६ चतुरचुलावसीतौ ॥ ६७ छस्य सोर्दसे ॥ ६८ सत्तस्य
 वीसादौ ॥ ६९ सीर्याले ॥ ७० दसस्य रलौ ॥ ७१ अट्टात्स-
 स्य ॥ ७२ अहे दृस्य डो यालयालीसयोः ॥ ७३ एकस्योषे
 अंउणः समुदितस्य ॥ ७४ थेरधीरपियानामिज्जे थधपाः ॥
 ७५ इये णायस्य णेया ॥ ७६ उदियस्य वा ॥ ७७ असिस्या
 इणस्योसणि ॥ ७८ इये मिलेसस्य सेमः ॥ ७९ अति पञ्चूम

ल्य पञ्चच्छिमपञ्चतिथमौ ॥ ८० रात्तेरुत्तरपदस्यात् ॥ ८१ आ-
 न्मन्त्रतत्त्वं वः ॥ ८२ जसादिभ्यो वा ॥ ८३ गातेश्च ॥ ८४-
 वस्त्रहय बुस्सिर्मन्ते ॥ ८५ पञ्चादीनां संज्ञायां दीर्घः ॥ ८६-
 थेरधीरसहायानामेरे रायानामेज्जः ॥ ८७ सफले फस्य हः ॥
 ८८ सुकुमारस्य सुगन्तलः ॥ ८९ इंगालादिभ्यो भवस्या-
 देविः ॥ ९० दिसस्य रलावति ॥ ९१ ईत्तादितः ॥ ९२ ति-
 यस्य वा ॥ ९३ दोर्बिर्दीयतियतीयेषु ॥ ९४ तेरञ्चणि च ॥
 ९५ सञ्चस्य सो दे ॥ ९६ जाणस्यादर्थः ॥ ९७ आतो दह-
 स्य डः ॥ ९८ सहस्रास्वादे दधोस्तौ यः ॥ ९९ आतो दीक्ष-
 स्य दो लः कणतेतेषु ॥ १०० पादिज्जे ॥ १०१ वस्य यो वा ॥
 १०२ नेः कसस्यादर्थः ॥ १०३ खेत्तस्य च्छः ॥ १०४ गिम्ह-
 स्य धिसुः १०५ णिष्वे चयोस्तियः ॥ १०६ गिहस्य गहघरह-
 राः ॥ १०७ भेसजस्य हः ॥ १०८ परिवाक्यो डः ॥ १०९-
 अहेरत्तस्य ठथौ ॥ ११० वीभत्यस्य छश्च ॥ १११ डरयोलो-
 लस्य रः ॥ ११२ अलाकुरिक्वोलोपः ॥ ११३ लुकखादीनां
 हः ॥ ११४ आसो द्वुस्य तः ॥ ११५ मणादावस्य मः ॥
 ११६ पणस्य द्विः ॥ ११७ मडस्येष्टु ॥ ११८ उपमादीनाम-
 णि द्विः ॥ ११९ पयर्हेयः ॥ १२० दृयादीनां च्छः ॥ १२१-
 तीयस्य ज्जः ॥ १२२ षिहमि यः ॥ १२३ एति दिसस्य हः ॥
 १२४ माणे वा ॥ १२५ विप्पाख्यां नमस्य वो न्तौ ॥ १२६-
 उपसर्वात्पडस्य यः ॥ १२७ लुणस्येज्जे यः ॥ १२८ वहस्येहौ
 भो छिश्च ॥ १२९ कर्णणि चाति ॥ १३० न्ते वा ॥ १३१-
 विधस्य तिन्त्योः ॥ १३२ व्वयस्य चस्यादौ ॥ १३३ सुयस्य
 वस्तितयोः ॥ १३४ अभे रंजस्य गः ॥ १३५ अदितयोरिवै-
 कादेशो ॥ १३६ किलामस्य वो न्तिकर्मणोः ॥ १३७ चयस्य को

ये ॥ १३८ जोयस्य वः ॥ १३९ जभामस्य तौ वालोपः ॥ १४०-
धुक्खस्य कः ॥ १४१ लोलस्येज्जे हः ॥ १४२ समश्चिद्ग्रस्य
खः १४३ धोवस्य यः ॥ १४४ आतो रुहस्य भस्तौ ॥ १४५
आंतरिक्त च ॥

॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

—४ शब्दानुसृतिः—

द्वितीयोऽध्यायः ।

प्रथमः पादः ॥

१ नामः सुपः ॥ २ इदुतः पुंस्यतः ॥ ३ अमन्बणोतौ
लोपः क्षीवे नित्यं पुंसि वा लोपोऽनो वा दीर्घः ॥ ४ युभ्यां
च ॥ ५ अतोऽत्यन्तस्य ॥ ६ न्तमन्तयोरीदुतोन्तस्य ॥ ७ लो-
पैऽनुस्वार उतः ॥ ८ रायादिभ्य आत् ॥ ९ मोऽण्डवा ॥ १०
अदितोरणोः ॥ ११ राये सैणस्य यस्य न्ना ॥ १२ सस्सस्य
ग्नो ॥ १३ न्तमन्ताभ्यासुः ॥ १४ हणस्सयोर्दासङ्कोसैनलो-
पश्च ॥ १५ सेदणस्मो भवन्तस्स भे ॥ १६ तारादोः ॥ १७ ता-
रस्य तुस्तृतीयादौ वा ॥ १८ रायस्याणमिह्योरियस्य ॥ १९
इदुद्गच्छान्निगस्य णा ॥ २० अत्ताप्याभ्यां च ॥ २१ सस्य
णोः ॥ २२ जसादिभ्यः सोः ॥ २३ सुट् चेणस्य ॥ २४ कस्मधस्म-
योरहरिणे ॥ २५ अदितोरणो वा ॥ २६ अएतः स्सणावाव-
क्षियाय् ॥ २७ अतोत्ससयोरणोत् ॥ २८ क्षचिदात्ससः ॥ २९
अतोऽवोद्दुतः ॥ ३० वहोरवैरतः ॥ ३१ णस्य क्षियामेः ॥ ३२
आतश्चादितोरोक् ॥ ३३ आदीदूतांहस्वो मि ॥ ३४ सस्याएः ॥
३५ मेरादीदूद्गच्छः ॥ ३६ आतो डेरीदूद्गच्छां डिडू वाऽस्मद्व-
णे ॥ ३७ सव्वादयः सव्वणामाः ॥ ३८ सव्वणामादत्येः ॥
३९ अतुरवारस्येन्निमः ॥ ४० इसिमणमः ॥ ४१ कजतेस्पो-

इतोतो महा ॥ ४२ उत्येतत्योरङ्गीबे सः ॥ ४३ तस्य लोपो वा ॥
 ४४ तस्य सस्सस्य सर्वा ॥ ४५ कादिहिंतोरितो डओः ॥ ४६
 इमकाभ्यां से: सिंस वा ॥ ४७ इमस्य सोतोऽयम् ॥ ४८ लिया-
 मियम् ॥ ४९ तोत्ययोरेष्म् ॥ ५० मस्य तो षिंह-दाणि-ह-हं-
 तरेषु ॥ ५१ मोर्णड् वा ॥ ५२ मस्य णो मि ॥ ५३ इणेऽणः
 ॥ ५४ सिंसस्योरो वा ॥ ५५ आतः सिंस सव्वणामात् ॥ ५६
 जातयोरीर्वेण ॥ ५७ अपस्ससीनामिमाकाजाताभ्यो डी से
 ॥ ५८ छेश्वेमाददितोः ॥ ५९ सस्स्य डी ए ॥ ६० उतः क्ली-
 बान्मः ॥ ६१ अदितोरेकैकस्य पिती दीर्घश्च प्रकृतेः ॥ ६२
 तेरनुस्वारो वा ॥ ६३ दोरदितोर्डोः ॥ ६४ डुवे डोण्णी कच्चित् ॥
 ६५ इहीहिंतोऽणमिसुज्वोत् ॥ ६६ तेर्डओः ॥ ६७ पिश्च ॥
 ६८ सादितश्चतारि चतुरः ॥ ६९ रोश्च ओः ॥ ७० पञ्चादिभ्यो
 लोपः ॥ ७१ संख्यायां तेः ॥ ७२ संख्यावाच्कादणमो एह-
 म् ॥ ७३ वीसादीनामानउईनां ल्लीबत्वं प्रथमाद्वितीययोः ॥
 ७४ नान्नो नपुंसके हृस्वः ॥ ७५ अम्हस्य हमहमौ सोतः ॥
 ७६ सातो वयम् ॥ ७७ समो मैमं मममममः ॥ ७८ सेतो णोः ॥
 ७९ सेणस्य मएमयौ ॥ ८० सातोतो ममाओममाहिंता-
 वौ ॥ ८१ सस्सस्य मममज्ञेमज्ञकाश्च ॥ ८२ मौ ममं ॥ ८३
 अणमोऽणो लोपः ॥ ८४ साणमोणेऽस्साकमौ ॥ ८५ भस्मिं
 वा ससेः ॥ ८६ सोनःनुग्रह तं नुग्रेनुनः ॥ ८७ बहुव-
 चनेषु तुञ्चतुञ्चामौ ॥ ८८ मिमौ च होलोपः ॥ ८९ सेणस्य नु-
 मै ॥ ९० सात्सेतत्तुमाहिंतो ॥ ९१ सस्सस्य ते-तव-तुञ्चां
 -तुम-तुहं-तुञ्चाः ॥ ९२ अणमोऽमः ॥ ९३ गोर्डवम् ॥ ९४
 डावोरतः ॥

द्वितीयः पादः ॥

१ अतः स्त्रियां डाः ॥ २ अविगरणादिभ्यो डीः ॥ ३
 अणश्च ॥ ४ इतोऽभावे णीः ॥ ५ भिक्खुप्रभृतिभ्यश्च ॥
 ६ इंद्रादारणी पुंयोगे ॥ ७ दिसाद्विश्च ॥ ८ महातीः ॥ ९-
 के पूर्वस्य हस्योऽत इर्वा ॥ १० सिस्समासयोणीति सलोपे ॥
 ११ उतो डीति प्रकृत्या ॥ १२ कर्त्तरि प्रथमा ॥ १३ आम-
 न्वणे च ॥ १४ अनुक्ते ॥ १५ कर्मणि द्वितीया ॥ १६ स-
 मयमार्गयोरभिन्यासौ ॥ १७ कर्तृकरणयोस्तृतीया ॥ १८-
 सहार्थयोगे गुणीभूते ॥ १९ आधारेऽपि ॥ २० गोत्तादि-
 भ्योऽभेदे ॥ २१ विमादियोगे ॥ २२ प्रकारमुपेतालक्षणे ॥
 २३ सम्प्रदाने चतुर्थी ॥ २४ त्तुमर्थे गाद्यन्तेभ्यः ॥ २५ कर्त-
 रि च ॥ २६ तादर्थे षष्ठो च ॥ २७ अपादाने पञ्चमी ॥
 २८ मर्घदायामाति ॥ २९ हैतौ ॥ ३० प्रभृत्यर्थयोगे ॥
 ३१ शोषे षष्ठी ॥ ३२ समुदायादेकस्य पृथक्करणे सप्तमी च ॥
 ३३ अन्तरायोगे च ॥ ३४ दूरान्तिकादर्थैद्वितीयासप्तम्यौ च ॥
 ३५ दिगर्थैः पञ्चमी च ॥ ३६ कर्त्रादौ कृति कर्मणि ॥ ३७-
 णमोयोगे ॥ ३८ सप्तम्यधिकरणे ॥ ३९ क्रियालक्षकक्रिया-
 याम् ॥ ४० हेत्वर्थयोगे सर्वाः प्रायेण ॥

तृतीयः पादः ॥

१ पदसामर्थ्ये समासतद्वितौ ॥ २ समासे प्रथमानि-
 दिष्ठं पूर्वम् ॥ ३ सुषु पुसुपा वा ॥ ४ अङ्गयीभावः ॥ ५ स-
 एपुंभक्तमैः च ॥ ६ विभक्तयर्थादिष्वव्ययम् ॥ ७ अतिर-
 ितिकान्ते द्वितीयष्टा ॥ ८ अनुपडी वीप्सादिषु ॥ ९ असाह-
 एये यथार्थकानि ॥ १० चेन जाद्यः समुच्चये ॥ ११ आ

यावदर्थका मर्यादादौ ॥ १२ आभिमुख्यादावभिः ॥ १३
 प्रश्नुतिना पञ्चमी ॥ १४ उवः सामीप्ये षष्ठ्या ॥ १५ कु-
 त्सादुष्टादौ कुदू प्रथमया ॥ १६ निष्कान्तादौ पञ्चम्या विः ॥
 १७ तत्पुरुषः ॥ १८ भेदकं भेदेन कर्मधारयः ॥ १९ तत्र
 पूर्वं पुंवत् ॥ २० पत्तामोडादिषु परम् ॥ २१ द्वितीया पत्ता-
 दिभिः ॥ २२ दयादीनां पत्तादौ ॥ २३ तृतीयापञ्चमीसप्त-
 सप्तम्य ॥ २४ सहरतृतीयया ॥ २५ चतुर्थी तादर्थ्ये ॥ २६
 पञ्ची च दोषे ॥ २७ कारादिभिश्च ॥ २८ पुच्छादयोऽहेन
 षष्ठ्या ॥ २९ सप्तम्या अलोपः ॥ ३० इमात्सन्धौप्रथमायाः ॥
 ३१ एयादास्त्वे वा ॥ ३२ संख्यार्थकाः समानाधिकरणैः स-
 याहारे ॥ ३३ अनेकं समूहे ॥ ३४ अप्रथमाऽन्यपदार्थे प्रथ-
 मा ॥ ३५ अन्न लिङ्गमन्यपदार्थस्य ॥ ३६ क्वचिद्वयधिकर-
 णेनापि ॥ ३७ अस्मात्को वा ॥ ३८ इत्के पूर्वस्य ॥ ३९
 निषेधार्थकेभ्योऽस्त्वर्थस्य लोपः ॥ ४० दिवाचका मध्ये ॥
 ४१ एकादयः संख्यायां दसादिभिरधिकात्माः ॥ ४२ जीवा-
 दयो गग्नादिभिर्गिणहादीनामनुप्रयोगे ॥ ४३ आभीक्षण्यवी-
 प्सयोर्द्धिः ॥ ४४ गच्छादीनां पूर्वस्य दीर्घो द्वितीयस्येवहु-
 लम् ॥ ४५ दण्डादीनामतिशयेऽनुस्वारश्च ॥ ४६ उरसुहम-
 ज्ञानानां तृतीयार्थे च ॥ ४७ मासस्य नैरन्तर्ये ॥ ४८ द-
 वदवात्सः ॥ ४९ दिसिपरयोरोत् ॥ ५० अणस्य वा ॥
 ५१ कोडेरात् ॥

चतुर्थः पादः ॥

१ तद्विताः ॥ २ अदणिकेकणिजेज्जणियेयणिसेहूक्तमे-
 ताः ॥ ३ तद्वितेषु स्वरात्या डितः ॥ ४ स्वार्थे प्रथमायाः ॥

५ अल्पे च ॥ ६ तत आगतः ॥ ७ तस्येदमपत्यं समूहो
 वृत्तिर्घ्यपारः ॥ ८ तत्रभवोऽधिकृतः ॥ ९ महादातयहु-
 ल्लियाः ॥ १० पोत्तादुल्लः ॥ ११ पद्याकत्यादीनां देरलोपोऽणिः ॥
 १२ वद्वसुक्षयोरिल्ले ॥ १३ लोभादिभ्यस्ता ॥ १४ तथोर्यस्तः ॥
 १५ सञ्चरणामादावन्तिः परिमाणे च ॥ १६ एकार्थकादागी-
 णियेया असहाये ॥ १७ पद्मादिल्लः ॥ १८ निसीहेरुद्वारणे
 कः ॥ १९ एयः साऽस्मै दीयते साऽस्य देवता ॥ २० इत-
 स्तदस्य संजातं पत्तादिभ्यः ॥ २१ अतिशये तरः ॥ २२
 कादिभ्यो निर्दररणे ॥ २३ इट्टो धर्म्यादिभ्यः ॥ २४ इज्जस्थे-
 रादिभ्यः ॥ २५ तद्वृत्ति करोति ॥ २६ तेन निर्वृत्तं क्रीतं च-
 रति व्यवहरति जीवति गृह्णते ॥ २७ गित्यहारयणादीना-
 सुत्तरस्यादेवृद्धिः ॥ २८ विरोपणादीनामङ्गः पूर्वस्य ॥ २९
 अदण्डो नक्षत्रेण युक्तः कालः ॥ ३० साऽस्मिन् पौर्णमासीति
 संज्ञायाम् ॥ ३१ वातारत्तेनोपहतमीनः ॥ ३२ चउछाभ्यां कस्य
 द्विः ॥ ३३ अप्यणादिच्छियेज्जियौ ॥ ३४ वातादोलः ॥ ३५
 परात्कीयः ॥ ३६ रायाणगो यस्येत् ॥ ३७ कस्माणेणकौ ॥
 ३८ उदीईपडीईभ्यां णङ् ॥ ३९ पाईतोणो दट् चेतः ॥ ४०
 पहादिभ्यस्तव्र साधुरेज्जण् ॥ ४१ पासादिल्लस्तव्र शेते ॥ ४२
 उत्तरपदादहेरदीणो ॥ ४३ मज्जान्मश्च ॥ ४४ इदिणमन्ताश्च
 तदस्यस्यास्मिन् ॥ ४५ आउसादन्तः ॥ ४६ जयादिभ्य इणः ॥
 ४७ किमैर्णः ॥ ४८ इलो गन्धादिभ्यः ॥ ४९ जडाया जडुल-
 जडियालौ ॥ ५० रयात्सस्लः ॥ ५१ पम्हादिभ्यो लः ॥ ५२
 आलुदेयादिभ्यः ॥ ५३ उर्लेज्जयाः ॥ ५४ जसादिभ्योऽसिस्सी
 ॥ ५५ तत्तणो तस्य भावः ॥ ५६ अशिष्मृतिभ्यस्ता ॥ ५७
 जग्नानहादियणो ॥ ५८ तस्येत्रणि द्विः ॥ ५९ इमजतके-

भ्यस्तोः ॥ ६० इशो जडादिभ्यः ॥ ६१ इय इस्सरादिभ्यः ॥
 ६२ अप्पाद्वहोः कः ॥ ६३ उवमादिभ्योऽण् ॥ ६४ विश्वाद-
 डादिधण् च ॥ ६५ विकारप्रधानयोरण्मयौ ॥ ६६ भिओऽच्छः
 शिष्ये ॥ ६७ ईरत्तादिभ्योऽभूततद्वावे करभवयोर्येणि ॥ ६८
 मोत्यादिभ्य ईतो लोपः ॥ ६९ अम्हादिषु दिसादः ॥ ७०
 एतादारुदः सद्वृशे ॥ ७१ संख्यायां तिः कज्जतेभ्यः ॥ ७२
 एतज्जतेभ्यः परिमाणे मन्तावतियतियत्तिलाः ॥ ७३ जादा-
 वन्ती च ॥ ७४ कादेवतियः ॥ ७५ अनवधारणे एयाकन्ती ॥
 ७६ पूरणे मः ॥ ७७ हुतिभ्यां डीयतीयतीयच्छणः ॥ ७८ हु-
 अच्छात् ॥ ७९ स्थश्च तोः ॥ ८० संखेज्ञात्तिः ॥ ८१ आर्भ-
 धण्ये बहादिभ्यः सौः ॥ ८२ कुंभकादिभ्यः परिमाणे ॥ ८३
 एकात्सिः ॥ ८४ पञ्चमीसप्तमीभ्यां तौ ॥ ८५ अभ्यावृत्तौ
 संख्यार्थेभ्यः कखुत्तोः ॥ ८६ एकात्सिस ॥ ८७ प्रकारे हा हृ-
 तीयायाः ॥ ८८ जताभ्यां हहमौ ॥ ८९ धा च ॥ ९० इय-
 रस्येहरा ॥ ९१ कादहाहमिहेशणाः ॥ ९२ इमस्यैत्थम् ॥ ९३
 दाणिमि सर्वस्य लोपः ॥ ९४ त्थः सप्तस्या इमादिभ्यः ॥ ९५
 इमाद्वहमौ च ॥ ९६ एकात्तश्च ॥ ९७ अहीहण्हवः कात् ॥
 ९८ जपगामाभ्यामाए ॥ ९९ तादादोतयश्च ॥ १०० एवं च
 जात् ॥ १०१ अं जताभ्याम् ॥ १०२ तस्मिन् काले दा सञ्चाहि-
 भ्यः ॥ १०३ इमाण्गर्गिहहुणादाणिमः ॥ १०४ अहैहिहिहिग-
 कज्जतेभ्यः ॥ १०५ चिरार्थकेष्वेवैवचौ ॥ १०६ सुप्तद्वितास्य-
 मिमिदीचिचियाः ॥ १०७ इमादिभ्यश्चणमत्पूर्वकः ॥

॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥

तृतीयोऽध्यायः ॥

अथसः पादः ॥

१ धातोः ॥ २ त्यादयः कर्तृकर्मणोः सकर्मकेभ्यो भा-
वकर्त्रोरकर्मकेभ्यः ॥ ३ आज्ञाभविष्यद्वर्तमानेषु तिन्तिसिह-
मिमवः ॥ ४ अम्हे समानाधिकरण उत्तमः ॥ ५ तुम्हे मध्य-
मः ॥ ६ शेषे प्रथमः ॥ ७ हिमिमोष्वतो दीर्घः ॥ ८ प्रवर्तना-
यामेदिज्जौ ॥ ९ इज्जस्य वा ॥ १० इज्जात्सिहमिमवः ॥ ११
अस्तादिभ्यो या ॥ १२ जाणहणाभ्यां वा ॥ १३ आज्ञायां
तिन्त्योरुः सैर्हिलोपौ ॥ १४ कुणादिभ्यः सैरुः ॥ १५ साह-
हंदाभ्यां द्विस् ॥ १६ भविष्यति हिस्सौ त्यादिषु ॥ १७ भुं-
जातखड् ॥ १८ लभाद्वस्य तद् ॥ १९ भुंचसुणाभ्यां च्छिद्
नौ ॥ २० हिसादीनामिद् ॥ २१ अस्तचयज्ञाणग्रहेभ्यो
यः ॥ २२ भणात्तेः ॥ २३ वः रसस्य ॥ २४ परेष्वस्तेः ॥ २५
पावसाभ्यां वा ॥ २६ एतष्टठः ॥ २७ वसात्तव्वस्य ॥ २८ का-
दैन ॥ २९ जो हेः ॥ ३० केवलात्सुणादुमूणयोः ॥ ३१ ग-
च्छ्रात्ससस्य मेरम् ॥ ३२ मादौ हेरात् ॥ ३३ भूते इंसुः ॥
३४ अयादिभ्यस्था ॥ ३५ असादिदीतौ ॥ ३६ मोरुत्तमबहुत्वे
सेद् ॥ ३७ करादिस्सम् ॥ ३८ कः सीः ॥ ३९ पुच्छादेवा ॥
४० वंधादीः ॥ ४१ भवस्य भुवीभुविमौ ॥ ४२ लभादिण् ॥
४३ हौडिंसिः ॥ ४४ ताङ्गस्य पंतावे ॥ ४५ वोरीः ॥ ४६-
आदेरीत्यवौ द्विः ॥ ४७ वदादासीः ॥ ४८ इज्जः स्वार्थेऽपि ॥
४९ उपसर्गाः प्राक् ॥ ५० अच्छ्रादेत्तरेः ॥ ५१ पाद्मासा-
त्सेः ॥ ५२ समैरंसि रसस्य ॥ ५३ ओदैरिदीदिमोषु दीर्घः ॥
५४ पादेश्चिण् मोहमाणानामेद् ॥ ५५ पडिपतिष्वरिभ्यो यः ॥

५६ पतेद्विरौ ॥ ५७ इति पूर्वपरयोरेः ॥ ५८ विसमत्युद्धय-
 श्च ॥ ५९ न्तावेरद्वा ॥ ६० उदोज्जो भविष्यति ॥ ६१ न्तौ
 वेः ॥ ६२ वेरदौ स्से ॥ ६३ अतोरेसादेरिम् ॥ ६४ पादीरस्य
 द्विस्तिकणेषु ॥ ६५ उवादुंजस्य तौ ॥ ६६ न्तौ वेः ॥ ६७ पष-
 लिभ्यां माणे तयोः ॥ ६८ समस्तुसस्यैति ॥ ६९ त्तसस्यै-
 त्योः ॥ ७० दुसस्य माणे ॥ ७१ न्तौ पात् ॥ ७२ उदः कस-
 स्य वा ॥ ७३ रुभस्येज्जे ॥ ७४ लुभस्य तित्तयोः ॥ ७५ वे-
 हणस्य तीज्जयोः ॥ ७६ उसस्याति ॥ ७७ खुभस्य तौ ॥ ७८
 समो माणे ॥ ७९ पासस्येति ॥ ८० न्ते ययोश्चानोः ॥ ८१
 परेभेसस्य तौ ॥ ८२ परेरेस्तः ॥ ८३ आतः सवस्येणि ॥
 ८४ आत उसस्य तौ वा ॥ ८५ न्तौ जंषस्य च ॥ ८६ ति-
 हिलोपमिहमाणेषु पासस्य ॥ ८७ भंसस्य केवलस्य तौ ॥
 ८८ अवाहालस्य तावादेः ॥ ८९ उदो डियौ डास्त्यावयोः ॥
 ९० अतेततिन्तेषूदः कसस्यात ओत् ॥ ९१ वेः कीरस्य
 क्षिखरः ॥ ९२ ग्घो जिग्घः ॥ ९३ णाणिज्जयोजिंघः ॥ ९४
 चिगिच्छस्यादेस्तः ॥ ९५ आति गस्य लोपः ॥ ९६ चिण-
 स्याणयोरिणस्यायः ॥ ९७ वा न्तौ ॥ ९८ समो हैरस् ॥
 ९९ जाणादीनां दीर्घीं वा तौ ॥ १०० देवादिभ्यस्तेः ॥ १०१
 आज्ञावर्त्तमानणिज्जेषु पिघपियौपः ॥ १०२ प्रवर्त्तनायां वा ॥
 १०३ दक्खुः सेसोर्दिसस्य ॥ १०४ सस्सहेदच्छः ॥ १०५
 करादिभ्यः कृदाज्ञावर्त्तमानेष्वेः ॥ १०६ भविष्यति वा ॥
 १०७ अञ्चादिभ्यश्च ॥ १०८ आगमनमाभ्यां तौ ॥ १०९
 करादापसद्धयः ॥ ११० पुदवाभ्यां न ॥ १११ नमादेरिम्-
 वि ॥ ११२ हिन्तयोर्नेत् ॥ ११३ पवेस्तौ ॥ ११४ अयोऽग्नै
 त्तीज्जहनारेषु ॥ ११५ झुटस्य दग्धोर्दस्तान्तहिप्रेशासु ॥

११६ वीहस्य भायभीयो तयि ॥ ११७ भयोऽतव्यमाणेषु ॥
 ११८ भीस्ते ॥ ११९ न्ते वा ॥ १२० रियस्येतो दीर्घः ॥
 १२१ आतो निदस्यादेरेति द्विः ॥ १२२ व्यवाभ्यां सस्यैति ॥
 १२३ मन्नान्मेरेस् वा ॥ १२४ न्तेः समारंभात् ॥ १२५-
 रंभरक्खदण्डरेषुः समःसाः ॥ १२६ हेज्जयोर्भस्य भां रुभ-
 स्य ॥ १२७ बच्चाच्छ्रद्धखडौ भविष्यति ॥ १२८ ओदादेर-
 तश्छिः ॥ १२९ न्ते द्वित्वे ॥ १३० इहौ वहस्य ॥
 १३१ न्ते द्वित्वे ॥ १३२ इज्जे सिरस्य सो विउभ्याम् ॥
 १३३ व्युहूध्यामिये ॥ १३४ सिव्यस्य स्से सीदः ॥ १३५-
 हस्तो णेः सीदस्य नितमोमाणेषु ॥ १३६ न्तीज्जयोर्बज्जः ॥
 १३७ होः सस्य क्खः ॥ १३८ उकात्करस्य क्खडः पाके ॥
 १३९ पुरस्ते वा ॥ १४० उकादुषकरणे क्खरोऽति ॥ १४१
 वोस्तन्योराहः ॥ १४२ आहोह्लोप उदंसू ॥ १४३ न्तावो-
 रुबः ॥ १४४ हियोर्दीर्घः ॥ १४५ समोऽज्जस्यातस्तेंसुमाणे-
 ल्लिङः ॥ १४६ पादावस्याऽणो वा ॥ १४७ पोवाभ्यामिकर-
 स्येहः ॥ १४८ अवाद्यः ॥ १४९ वैर्णी ॥ १५० पात्खस्य क्षः ॥
 १५१ पढेमाणे ॥ १५२ आज्ञायां वेहे हस्य हौ ॥ १५३ आ-
 ज्ञानमोरुर्वा ॥ १५४ आतः क्खो घबो द्वा ॥ १५५ ते घाः ॥
 १५६ वियाभ्यां हिः के ॥ १५७ आघं भूते ॥ १५८ इतेज्ज-
 योराहः ॥ १५९ आतो यक् के ॥ १६० दश्च ॥ १६१ निष्ठ-
 स्य स्सस्य केवलस्य वेच्छस्तेरिट् ॥ १६२ सुणस्य सोच्छः
 ॥ १६३ वेच्छान्मेरीम् वा ॥ १६४ पचलजंभाभ्यामायः स्वा-
 यें ॥ १६५ एतिषेषु समो धो हस्तः ॥ १६६ एति धोवस्य ॥
 १६७ उदीरवेदसोभेभ्य इंसोरेदितः ॥ १६८ नेर्जसाक्षा ॥ १६९
 दोहैर्हैम्य त्यः ॥ १७० तत्य टो वा वत्तस्य ॥ १७१ उपसुर्ग-

हस्य वा ॥ १७२ इति पाह्नः ॥ १७३ आत्संसुणेषूर् ॥
 १७४ निष्वरदरसयोस्तौ ॥ १७५ आपान्यां सवस्य एहो नि-
 र्करणे वा ॥ १७६ व्यञ्जनादेविंश्चिः क्रियासमभिहारे ॥ १७७
 आदेः सखरस्य द्विः ॥ १७८ द्विरुत्तस्यादेवृद्विः ॥ १७९ लब-
 स्य पो वहुलम् ॥ १८० क्षमस्य चंकमः ॥ १८१ आयस्तत्क-
 रोति ॥ १८२ उपमानादाचारे ॥ १८३ आये विज्ञोर्विज्ञयो
 वा ॥ १८४ विडसस्य द्विः सस्य ॥ १८५ धुत्तादारः ॥

द्वितीयः पादः ॥

१ प्रेरणावामावः ॥ २ स्वमादीनामादेवृद्विः ॥ ३ आवश्य
 करादिभ्यः ॥ ४ करगलोज्जलपज्जलविहडानामावे वा ५ ॥
 कुप्पस्य पयोरिते च वः ॥ ६ पात्किखवस्य च्छः ॥ ७ आवे
 जादीनामैकादेशस्य हस्यः ॥ ८ उभामस्येज्जै ॥ ९ समो न-
 छस्य दधयोर्हः ॥ १० पज्जस्य पयः ११ अहेरवादणि ॥
 १२ आतो जयोर्लोपस्तौ ॥ १३ औ च सुजक्त्य सोहः ॥
 १४ पो डजिः ॥ १५ एन्तहिष्विर्द्विजे ॥ १६ वीहस्येज्जै भेसः
 सावस्य ॥ १७ झुंजस्य भोयो वा ॥ १८ पान्तुश्चात्सस्य खड् ॥
 १९ च्छोलादिभ्यो यः ॥ २० रज्जस्येते चरंजः ॥ २१ न्ते वा ॥
 २२ उमिज्जयोर्जयोर्यः ॥ २३ अहेरेरावन्तावयः ॥ २४ वा
 णे ॥ २५ अहेङ्गो दीर्घो धातोः ॥ २६ एस्तारे ॥ २७ सादौ
 च ॥ २८ वस्य तच्चे लोयः ॥ २९ अत्यभिष्पाभ्यामयति ॥
 ३० आज्ञायामातः सस्तात्सेडिस् ॥ ३१ व्यघस्य वः ॥ ३२
 उज्जोयज्जमास्ययोर्विलोपौ ॥ ३३ न्हो ण आवस्य ॥ ३४ उप-
 सार्गात्पदस्य तः ॥ ३५ नेर्वा ॥ ३६ पाज्ज ॥ ३७ भमाङ्गुः ॥
 ३८ रहस्य वः ॥ ३९ वड्डस्य धो णमाणयोच्च ॥ ४० भा-

वकर्मणोरिज्जः ॥ ४१ कत्तादिभ्योऽत् ॥ ४२ कराद्वा ॥ ४३
गादिभ्यो यः ॥ ४४ अभिघट्टादियः ॥ ४५ घसादण् ॥ ४६
क्षिणादीनामादिरहितानामिज्जे लोपः ॥ ४७ उवाङ्गमस्यन्ते ॥
४८ तरस्य वा ॥ ४९ इः कत्तगिरहडहडहवहानामति ॥ ५०
करस्य वा ॥ ५१ करहरदिसानामीरादेः स्वरस्य ॥ ५२ गा-
धाहां ये ॥ ५३ परेहों न्तमाणयोर्न ॥ ५४ गिणहस्य वेष्पः ॥
५५ खान्नादुहोभ्य इज्जस्य ॥ ५६ जिणान्मः प्रवर्त्तनायाम् ॥
५७ हवस्य दुयः ॥ ५८ धरिसस्य धासः ॥ ५९ इज्जे दीर्घः
फासस्य ॥ ६० उदोषडिभ्यो मो मिणः ॥ ६१ न्ते परेः ॥
६२ लक्खाद्यस्येद् ॥ ६३ वस्योस्तयोर्वच्चस्य ॥ ६४ आदेरस्य ॥
६५ क्रिखवस्य पोऽडयोः ॥ ६६ गमादीनामति द्विः ॥ ६७ जि-
णस्यचः ॥ ६८ त्युणधुणसुणानां वः ॥ ६९ बन्धस्य अः ॥ ७०
न्तेर्लभादेः ॥ ७१ हणस्य मः ॥

तृतीयः पादः ॥

१ कृत् ॥ २ कर्तुरैकयै पूर्वकाले तात्त्वमूणेयाः ॥ ३ पातकः
रादेः ॥ ४ उपसर्गाद्वृतो वा ॥ ५ इप्रभृतिभ्यश्च ॥ ६ अतेरेयो
हे ॥ ७ पडेरेकादेशस्योत् ॥ ८ पतेर्दीर्घस्त इट् ॥ ९ हएः ॥
१० पेसादेरियस्यादितः ॥ ११ पेहादिभ्यो यस्यैत् ॥ १२ इः
काटयोः ॥ १३ च्यस्यादेः ॥ १४ यागे जयस्य जिठः ॥ १५
छिक्कस्य त्तिदीर्घकलोपो ॥ १६ गमभन्नदिसहणेभ्यस्तात्तुतवा-
डितोऽनिटो गण्डयोर्मः ॥ १७ तात्त्वोरादितलोपः ॥ १८ छु-
भदिसमुंचपरिसुंजलभेभ्यस्तुः ॥ १९ परेश्चयात् तएः ॥ २०
सुंजात्केवलात् ॥ २१ वसाच्च ॥ २२ आतो गमात्तो वेद् ॥
२३ गमगिणहछुभदिसबुमुंचलभेभ्यस्तोरनुस्वारः ॥ २४ ऊ-
णस्य वा ॥ २५ उदोधरात्तोः ॥ २६ छुभसुंजमुंचदिसलभेभ्य-

स्तदूणस्य डिच्च ॥ २७ गमगिणहच्छ्रदभिदेभ्यो वा ॥ २८ उ-
स्येऽकंखाहीर्घश्च वा ॥ २९ गिणहस्य गालोपोऽडयोः ॥ ३०
परेरति माणे ॥ ३१ तु तृणतव्वेषु वैत् ॥ ३२ उपसर्गादिये
गिर्जकः ॥ ३३ वेश्विन्तस्येरहितस्येयत्वोः ॥ ३४ अणोर्धस्य च ॥
३५ तु तृणयोऽच्छुभस्य छोहः ॥ ३६ उमि समस्योस्त्युणस्य
सेटः ॥ ३७ दिसात्तव्वतारतु तृणानां तस्य ठोऽदितः ॥ ३८
धुणस्य धूयः सेयस्य ॥ ३९ वेन्नेरदिट् त्तोः ॥ ४० वरसे सस्य
णोमोरनादेशो ॥ ४१ मुज्जकस्य मोहोऽतव्वे कृति ॥ ४२ ईरिये ॥
४३ सुचात् तृणो णित् ॥ ४४ भुञ्जात्तारश्च ॥ ४५ अनिटो
त्तएत् ॥ ४६ दिसात् तुम् ॥ ४७ भुञ्जस्य भोस्ति ॥ ४८
आतो रंभस्य हत्तं सङ्गस्य ॥ ४९ ते हत् ॥ ५० अभेरुणे
वंदस्य वाः ॥ ५१ माणे वायः प्रेरणायाम् ॥ ५२ वरसस्य वा-
सस्तेतोः ॥ ५३ उमि वा ॥ ५४ समाभ्यां सीयस्य सजः ॥
५५ मुणस्य सोचः ॥ ५६ अनिटोरुमूणयोः सोः ॥ ५७ का-
रवस्य यो वा त्तान्तयोः ॥ ५८ च्यवच्छिदपिबमिदमुजहराणां
हे चः ॥ ५९ परिच्ययस्य जः ॥ ६० द्ववरोहयोः पः ॥ ६१
किण्ठादिभ्यस्तयोर्यः ॥ ६२ पोऽनिटस्तणः ॥ ६३ ओः समस्य
वस्तेतयोः ॥ ६४ त्तएत्तुमुमः क्रियार्थायां क्रियायाम् ॥ ६५
पलायादुभिसेटो यस्यैः ॥ ६६ नेझुजस्य योयः ॥ ६७ चरा-
दएण् च ॥ ६८ आदेतौ वंदात् ॥ ६९ वच्चातु तारतव्वा डितः ॥

चतुर्थः पादः ॥

१ वर्तमाने न्तमाणावप्रधा ने ॥ २ आसादीणङ् ॥ ३
मंस्यात्यमस्य न्ते लोपः ॥ ४ पालियस्यादेः ॥ ५ इतो दीर्घश्च
वा माणे ॥ ६ न्तेज्जयोर्लीः ॥ ७ अवे दो दवस्तएमाणयोः ॥
८ वच्चाद्विल्पनि च माणङ्गच्चस्य कलः ॥ ९ पच्चक्वो माणे

हृतः ॥ १० इराढः ॥ ११ धावस्येतमाणयोर्यः ॥ १२ आ-
तो दिहस्थादेर्लस्ते ॥ १३ योग्यशक्ययोर्मणिज्जगीयतव्वाः ॥
१४ पावगोवच्छुबद्धवज्जवेभ्यः ॥ १५ पतेरेरः ॥ १६ करादि-
यण्चडौ ॥ १७ क्षिणादिभ्यइयः ॥ १८ डिक्षुडित्तिमौ कः ॥
१९ क्षिणसंखाभ्यामिज्जः ॥ २० खो डज्जः ॥ २१ जयोधौ
वा ॥ २२ गमादिभ्यो डः ॥ २३ सुदुभ्यो च ॥ २४ ज्ञामा-
भ्यामेज्जः ॥ २५ आतो दो वा ॥ २६ नेर्यः ॥ २७ दिसवु-
द्धकवहेभ्यस्तत्रो डिदनिष्णितः ॥ २८ किखवादा सेयो
वस्य लोपश्च ॥ २९ एज्जे ज्ञो धः ॥ ३० मे लुणस्य लाः ॥
३१ सलहस्य सघो डे ॥ ३२ नेर्हेगस्य हः ॥ ३३ सगिज्ज-
हरस्य हेज्जः ॥ ३४ हुणस्य हृतः ॥ ३५ होस्तत्रस्येत्वः ॥ ३६
गिष्णादीनां डे द्विः ॥ ३७ गिष्णहडहुहहाराहसाहानां ज्ञः ॥
३८ विदस्य जः ॥ ३९ सिंचस्य को णिक्ष डः ॥ ४० इये
सर्वे धो दः ॥

॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥

चतुर्थोऽध्यायः ॥

प्रथमः पादः ॥

१ भूते तेतौ ॥ २ अतो लोपस्तत्योः ॥ ३ पल्लेहोऽत्थे ॥
४ वेः परेरोच्चः ॥ ५ आसे परयोर्वचौ वा ॥ ६ पाभ्यामुणा-
तस्य डः ॥ ७ वरहराल्यां च ॥ ८ सरादुपसंगर्गाङ्गुहौ ॥ ९
व्यापुराभ्यां करात् ॥ १० केवलाद्वा ॥ ११ त्यरमरहरेभ्यश्च ॥
१२ फासस्य पुस्तते ॥ १३ पवस्य पुः ॥ १४ निरः पुच्छस्पा-
दुतः ॥ १५ आउडे पस्य वः ॥ १६ अनसादिभ्यः साङ्गः ॥
१७ पुच्छतच्छतकसिरेभ्यश्च ॥ १८ ते : कसादिभ्यः ॥

१६ दराभ्यां नः ॥ २० क्रित्वा शिष्ठाङ्गीलिघहाभ्योणः ॥ २१ एषा-
 भीर्णे ॥ २२ निरश्चिणात् ॥ २३ चयाद्विः ॥ २४ चुयादिभ्यो
 लोपः ॥ २५ वरसे रस्य ॥ २६ अन्वातो विसस्यादेः ॥ २७
 आसमुभ्यां चिणस्य ॥ २८ हरिसस्यारः ॥ २९ उदः कत्त-
 कसयोरादेरिर्वा ते ॥ ३० वेः कसस्य नित्यम् ॥ ३१ गश्च ॥
 ३२ उः करादीनाम् ॥ ३३ वद्वास्येततिषु ॥ ३४ अभेस्ति ॥ ३५
 नेस्ततित्तामाणेषु ॥ ३६ वरस्याद्यापारे ॥ ३७ निरो वा ॥
 ३८ कडकखडयोः पुर ए ॥ ३९ भवपसवहवानामूसवस्य त
 त्योः ॥ ४० वेरात ओः कडे ॥ ४१ समः कये कोऽनुस्वारस्य ॥
 ४२ उदः कसात्तस्य सो लोपश्च ॥ ४३ परेः क्वोसस्यादेहते ॥
 ४४ गसस्य घः ॥ ४५ इते करादीनामादिं विना लोपः ॥ ४६
 जेमादीनां हस्यः ॥ ४७ जोसस्य वा ॥ ४८ गिज्ञस्य गदः ॥
 ४९ गहादितो दीर्घो वेतस्य ॥ ५० वेश्विगिच्छस्य तिक्ष-
 ट्वस्तेतयोस्तलोपश्च ॥ ५१ हतयोरव्यवहितयोर्द्वः ॥ ५२ हहस्य
 द्वौ ॥ ५३ छिंदस्य छहः ॥ ५४ अतेष्ठस्यः ॥ ५५ निर्विभ्यां
 तरत्थरयोश्छस्तथयोस्ते ॥ ५६ उदस्यद्वस्य ॥ ५७ तिष्पदिष्प-
 योः पयोस्तः ॥ ५८ आतस्थरस्य तथुः ॥ ५९ दोदिद्वतौ ॥ ६०
 खरादीनामिस्ते ॥ ६१ इतो दिससिरयोरद्वा ॥ ६२ रुहच्चि-
 हयोरादेर्दीर्घः ॥ ६३ नेरीः ॥ ६४ इरानिभ्याम् ॥ ६५ पयमुं-
 चसुस्तेभ्यस्तस्य कः ॥ ६६ मुंचरिचच्छ्रवविचेभ्यो वा ॥ ६७
 कुसस्य फुडः सतस्य ॥ ६८ लुंपस्य लोवः प्रेरणायाम् ॥ ६९
 वहस्योहस्ते ॥ ७० भरस्य लुः ॥ ७१ उदातो हरस्य सतस्य
 वा ॥ ७२ इते सिचस्य सिक्षः ॥ ७३ भंजमज्जरुजविजेभ्यो
 गस्तस्य ॥ ७४ समष्टो मज्जात् ॥ ७५ पाडणादीनां ते लोपः ॥
 ७६ मन्त्रस्य नयोः ॥ ७७ भिन्नस्य षे ॥ ७८ पञ्चविज्ञपोर्ज-

योर्दः ॥ ७६ च्छुभसुजभयोच्छुहमूहौ ॥ ८० दुहनिहयो-
र्धः ॥ ८१ समो दिहविवहयोः ॥ ८२ च्छुहस्य स्पर्शे तः ॥
८३ योजने जोयस्य डतौ ॥ ८४ पाज्जलस्यादेष्वदिते ॥ ८५
समो हरस्य हो घः ॥ ८६ वेरुद्धो वा णे ॥

॥ द्वितीयः पादः ॥

१ अणिदिणककण् ताराः कर्त्तरि ॥ २ भविष्यति ससि-
स्सेणितः ॥ ३ लिंपादडः कैवलात् ॥ ४ इकखादिभ्यो णणणौ ॥
५ डरस्ताच्छील्ये ॥ ६ नस्साद्रः ॥ ७ पाद्धवादिंसुः ॥ ८ ता-
न्मन्तो भूते ॥ ९ चालादियः ॥ १० वसात्तच्चः ॥ ११ अच्च-
करादिभ्यः कर्मणि ॥ १२ अजन्तेऽन्तोऽनुखारः ॥ १३ कारा-
दिषु च ॥ १४ करणे णः ॥ १५ पञ्चम्यां त्तोरः ॥ १६ अ-
धिकरणेऽण् ॥ १७ द्वो डः ॥ १८ निसदसपाभ्यां जाड् ॥ १९
इर्जाद्यतः ॥ २० सयस्यैः ॥ २१ जणादत्पञ्चमीससम्योर्जो
जणस्य ॥ २२ जाणपलिमंथसहेभ्यो ङुः ॥ २३ उपपदान्नावि-
याभ्याम् ॥ २४ एस्तारे क्षिणजिणयोरिणस्य ॥ २५ गज्जादि-
भ्यस्तारस्य द्विरिटौ ॥ २६ संमज्जात्तलोपे ॥ २७ गमस्य गो
वाऽचि ॥ २८ ओतो घटस्यादेहः के ॥ २९ इणि जुज्ज्ञस्य ज-
ड्योः ॥ ३० इणणकणप्रेरणासु वुज्ज्ञस्य ॥ ३१ कुज्ज्ञस्या-
णयोः ॥ ३२ आतः किखवस्य कखयोर्णे ॥ ३३ नेर्धातस्या-
देः ॥ ३४ पाद्धससस्य डे दघयोः ॥ ३५ जावस्य यः ॥ ३६
घातस्य घन्तुघन्तू ॥ ३७ दिसस्य दक्खुः ॥ ३८ विघस्य विः ॥
३९ लाभेच्छावति लिच्छुः ॥ ४० त्युणस्य थबोऽणकेषु ॥
४१ इज्जे च समः ॥ ४२ तव्वे थोः ॥ ४३ लिंपस्य लेवोऽड-
काणेषु ॥ ४४ अन्वाभ्यां वा णे ॥ ४५ लाडः सातः ॥ ४६
नेर्वेस्य एहः के ॥ ४७ इतारयोर्वरसस्य वासः ॥ ४८ पाभ्यां

के रलोपः ॥ ४९ सुवस्येणि सः ॥ ५० नेष्टुहस्य बोणे ॥
५१ जयस्य कणि जये ॥

तृतीयः पादः ॥

१ भावेऽणदाणणातयः ॥ २ अप्णाहहाभ्यां गिः ॥ ३ उ-
द्धादिभ्यो द्विः ॥ ४ उपसर्गाद्विः ॥ ५ च्यादाकः ॥ ६ आदे-
रिराके ॥ ७ आमन्नात्करणे ॥ ८ सुचात्खणालोपश्च ॥ ९ किख-
साभ्यां डायः ॥ १० जुज्ञात्तश्च ॥ ११ हणाच्चाङ् ॥ १२ हिं-
साद्या च ॥ १३ खिज्जादिभ्य इयः ॥ १४ करस्येदिये ॥ १५
आतस्तौ वा ॥ १६ आनिपेभ्यो लोपो रः ॥ १७ निपाभ्यां
डस्तेरादेः ॥ १८ इधाङ्गो वा ॥ १९ ट्रोत्कस्योस्तौ ॥ २० सा-
सस्यातः ॥ २१ धरस्य धिः ॥ २२ वत्स्य ढौ ॥ २३ गेहो
गिज्ञास्य ॥ २४ कीरस्य णमाणयोर्हस्वः ॥ २५ जोयस्य तौ
यलोपश्च ॥ २६ उदो मज्जस्यातयोरुदतः ॥ २७ पाओरोः क-
रेऽणयोः ॥ २८ अवात्कस्याणि को द्विः ॥ २९ धमस्य
गावयोर्मस्य ॥ ३० उदो दीर्घो णे ॥ ३१ दिसपाभुंजलभव-
चानां स्वार्थेच्छायां दिदिक्खवा-पिवासा-बुसुक्खवा-लिच्छाव-
वक्खवाः ॥ ३२ संकुंचादिभ्यो णाणौ गित् ॥ ३३ आविभ्यां
किखवाद्वा ॥ ३४ इदिणयोः किखक्षिणचिणानामयति ॥ ३६
आऽणुपेभ्यो मिलो व्वाणे ॥ ३८ अदपरिभ्यामूसो वसस्य ॥
३७ ते वस्योस् ॥ ३८ इते वा ॥ ३९ दोसीणस्तान्तस्य सपरेः ॥
४० आतो सुसस्याणयोर्मरिसः ॥ ४१ वेरति वीमंसः ॥ ४२
उदस्थंभस्य खंभः ॥ ४३ सज्जस्य जयोग्नौ ॥ ४४ आणिज्जयोः
सलहस्य सिलाहसलाहौ ॥ ४५ मिखस्य सेकः ॥ ४६ ईतः
सिलीसस्यैत् ॥ ४७ रुभस्य रोहः ॥ ४८ उपसर्गाद्विशास्याति

हः ॥ ४६ सुणास्य सवो गे ॥ ५० हुणस्य हवो वा ॥ ५१
 लियस्य णतयोर्लेली ॥ ५२ पाउणास्य रो गे ॥ ५३ त्थरथव-
 योर्वा योऽति ॥ ५४ समो गोवस्य फः ॥ ५५ वेर्विचस्य कोऽणि ।
 ५६ पयभजरुजानां गः ॥ ५७ भुंजस्यानुस्वारलोपश्च ॥ ५८
 रञ्जस्य जयोः ॥ ५९ गे रंगः ॥ ६० व्यतिभ्यां रिचस्य ॥ ६१
 विजस्यारणयोः ॥ ६२ सोयस्य वा ॥ ६३ आति पादच्चव्य-
 स्य ज्ञः ॥ ६४ समः खुभस्याति हः ॥ ६५ तौ गमत्युणरमसर-
 सुणहणानां लोपः ॥

चतुर्थः पादः

१ स्वराददातोर्यद् ॥ २ धणोर्हक्कखकौ ॥ ३ उओईद-
 ददौ यश्च ॥ ४ इणेह्योरनुस्वारो वा ॥ ५ मौ व्यञ्जनादौ
 पूर्वस्य ॥ ६ मणस्य वा ॥ ७ जहरणादीनामणुक्षोसादिषु मक् ॥
 ८ चकखोरस्य सद् ॥ ९ बहैर्मग्रकावणि ॥ १० मणादि-
 स्य ईतोऽसुद् ॥ ११ आतोऽणस्य मक् त्यादौ ॥ १२ नतौ गि-
 लादीनां यक् ॥ १३ अहेरेस्तौ ॥ १४ गादीनामिज्जे ॥ १५ आ-
 ग्याज्जिययोर्है ॥ १६ जादीनां तौ ॥ १७ भियः सौ ॥ १८
 पकप्पपणुल्लाभिधारणां मवि ॥ १९ दरपालपूजानां मौ ॥ २०
 पवित्रस्य न्ते ॥ २१ मिसिमिसेमाणे दीर्घश्च ॥ २२ हस्ति
 ज् ॥ २३ आग्यादीनां माणे ॥ २४ जपादीनां न्ते ॥ २५
 उंचादीनां वा नतौ ॥ २६ खादीनां तौ ॥ २७ उक्षादलयो-
 रिज्जे ॥ २८ दलस्य हिमवोः ॥ २९ बोमाँ ॥ ३० कहस्य हौ ॥
 ३१ विगोषदलयोर्माणे ॥ ३२ तिष्पदादरिसानां न्ते ॥ ३३ कोयः
 सिद् ॥ ३४ भूते काकरदक्खुलभहोतराणामद् ॥ ३५ अवादप-
 स्यनिर्लोपोऽनुस्वारश्च गुरे ॥ ३६ जः स्सच्चैद् ॥ ३७ वंवहंभहिं-

डेभ्यो हेरेट् ॥ ३८ आदुपोवेभ्यो लभस्यानुस्वारोऽतिसित्ताण-
 माणेबु ॥ ३९ अक्षयोः केवलस्य ॥ ४० सासस्य मौ ॥ ४१ पाद्वो-
 रुप्पः ॥ ४२ अज्जस्य त्ति णक् ॥ ४३ वोरावस्य याद् ॥ ४४ समो
 धस्तेः ॥ ४५ इकाद्वादान्नावुसुहाभ्यश्चिह्नस्य ॥ ४६ भवत्येसाव-
 द् ॥ ४७ तक्कादिभ्यो णङ् मपरको वा त्तः ॥ ४८ उवाद्यादियो वा
 त्तयिः ॥ ४९ न्तमाणयोरातो जगेः ॥ ५० उवाद्वद् ते ॥
 ५१ न्तस्य खावादियद् ॥ ५२ वेष्ठच्छुस्येयक् ॥ ५३ कसस्य
 रिद् ॥ ५४ उदोऽति द्विरनिटः ॥ ५५ आतोरङ् गमे ॥ ५६
 कासस्य हस्वश्च ॥ ५७ ककणोः स्त्रियामिद् ॥ ५८ अवस्य
 गुयेऽनुस्वारः ॥ ५९ गमादिभ्य एट् सादीनाम् ॥ ६० इतो
 लोपः ॥ ६१ डिति टेः ॥ ६२ स्वराद्यस्य ॥ ६३ सुरभिहुर-
 भ्योरस्य ॥ ६४ संयुक्तेऽनुस्वारस्य ६५ सुपः समासतद्वितयोः
 ॥ ६६ अव्ययाच्च ॥ ६७ सरिसस्य तयादययोः ॥ ६८ तये
 सस्य तः ॥ ६९ त्तुमुमोः काममणयोः ॥ ७० एतकाभ्यां व-
 तियस्योत्तरपदे ॥ ७१ चोरवणिजाभ्यामिज्जस्यादेः ॥ ७२ ए-
 तस्य तियत्तिलयोरतः ॥ ७३ आवतियस्यातश्च ॥ ७४ अण-
 तादिभ्यः कखुतोः कस्य ॥ ७५ गच्छादिभ्यः स्सान्मेः ॥ ७६
 घेच्छदाहवोच्छेभ्यश्च ॥ ७७ अतेर्गच्छस्य गस्य ॥ ७८ असस्य
 तितुभिषु ॥ ७९ न्तनियास्वादेः ॥ ८० सिहमोष्यसस्य ॥
 ८१ मौ वा ॥ ८२ इणयोरिज्जकुणयोः ॥ ८३ आतोरघ आदेः
 ॥ ८४ उदापेभ्योजः ॥ ८५ अत्यप्यबानां च ॥ ८६ पन्न्यनुस्वा-
 रस्य ॥ ८७ डंसस्य तौ ॥ ८८ समारंभस्यैसेत्तासु ॥ ८९ ए-
 दोऽव्ययामिज्जस्येतः ॥ ९० समो मुच्छे नितमयोः ॥ ९१ अ-
 पचतिभ्यां व्यदस्य ॥ ९२ परेवा ॥ ९३ वेः क्षिण इणस्य यै-
 हुयोः ॥ ९४ केवलादिते दीर्घश्च वा ॥ ९५ चिणज्जिगायोश्च ॥

१६ उमूरायोनिरः ॥ १७ उदस्ति ॥ १८ ऊरो निरो जिगास्य ॥
 १९ आयो माषे कर्मणि ॥ १०० उन्नेः किखवस्य वेः स्ते ॥
 १०१ आतश्चिदभिदयोरिन्दस्यायि ॥ १०२ समुदो हि न्तौ
 च ॥ १०३ अग्णोग्नितित्तात्मुतारेष्वेदः ॥ १०४ एज्ञो डे ॥
 १०५ मुचस्य येऽनुस्वारस्य ॥ १०६ करादावस्यातः ॥ १०७
 पात्कडात्सर्वस्य ॥ १०८ उसमुयान्माण आयस्य ॥ १०९
 अनुकरणधवलादिभ्यश्च ॥ ११० पंसुलादिभ्यष्टिमंतार्थयोश्च ॥
 १११ धरस्य तुक्तुमोः ॥ ११२ ममान्न ॥ ११३ मेरादेः स-
 लोपौ ॥ ११४ बुसह्वाभ्यां माणस्यादेः ॥ ११५ समः कुंच-
 स्याणितयोरनुस्वारस्य च ॥ ११६ जहस्ते ॥ ११७ समः
 कुंचस्य णे ॥ ११८ इग्णाग्नोर्जुञ्जस्य गश्च ॥ ११९ पन्नवपज्ज-
 भुञ्जवच्चानां तारे ॥

॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥

इति सूत्रपाठः ॥

वार्त्तिकपाठः ॥

पृष्ठाङ्कः

वार्त्तिक

सूत्राङ्कः

२१३ असाह्लुण् भक्ष्ये वक्तव्यः ॥३।४।१४॥

२४ आमन्त्रणे उम् वक्तव्यः ॥३।१।८॥

३८ इमात्सेडीं साएः क्वचिद्वक्तव्यः ॥३।१।५॥

१४ उडजे वस्य चोपसंख्यानम् ॥१।४।२०॥

१७६ काहराभ्यां हृरलोपश्च वक्तव्यः ॥३।३।१२॥

२१४ क्विणस्योमियतच्चेष्विग्नस्य लोपो वाच्यः ॥३।४।१॥

३७ गरुडासनादीनां सिद्धये मध्यपदस्य नित्यं वक्तव्यः
॥१।४।५५॥

१२४ गिजभादा च वक्तव्यः ॥४।४।१४॥

४८ गोर्गावो डीति वक्तव्यः ॥रा॒रा॒रा॥

९४ गोर्मिर्वक्तव्यः ॥रा॒४।४४॥

१४६ च्छंटस्य च्छोडो वा वक्तव्यः ॥१।४।१३७॥

८४ छाचू छलौ वा वाच्यौ ॥रा॒४।४॥

२१६ जुंजस्य डाणोर्वक्तव्यः ॥४।३।५७॥

२९ डावोर्वस्य लोपो वा वक्तव्यः ॥रा॑१।९४॥

११० तादइरिट् च दो वक्तव्यः ॥रा॒४।१०४॥

१९९ तेणुदो वक्तव्यः ॥१।३।३४॥

१८० त्ति थंभस्यादेष्टो वा वक्तव्यः ॥३।३।३६॥

२०० त्थरस्येते रेफस्योपसंख्यानम् ॥४।१।११॥

९२ दीवादिभ्यो भवाद्यर्थेऽच्चस्योपसंख्यानम् ॥रा॒४।८॥

२०१ धुणस्य वा वक्तव्यः ॥४।१।६२॥

१८१ मन्त्रे न्नस्य तो वा वक्तव्यस्ति ॥३।३।४७॥

१९० रंभस्य न्तेऽनुस्वारस्य लोपो वाच्यः ॥३।३।६१॥

२१६ विदाङ्गो णिद्रक्तव्यः ॥३।४।३८॥

१९७ विपरिभ्यामदितयोश्चस्य जो वा वक्तव्यः ॥४।१।२७॥

८९ सपतेरेयणेऽज्ञनौ वक्तव्यौ ॥रा॒४।७॥

११४ हे गच्छादीनामेर्वा वक्तव्यः ॥६।१।१३॥

॥ इति वार्त्तिकपाठः ॥

॥ श्री ॥

धातुपाठः ॥

१ अच्छ उपवेशने ।
 २ अड भ्रमणे ।
 ३ अण प्राणधारणे ।
 ४ अप्पाह सन्देशकथने ।
 ५ अत्पिण अर्पणे ।
 ६ अय गतौ ।
 ७ अरह } योग्यतायाम् ।
 ८ अरिह }
 ९ अस सत्तायाम् ।
 १० अस भक्षणकोपणयोः ।
 ११ अंछ आकर्षणे ।
 १२ इ गतौ ।
 १३ इ अध्ययने ।
 १४ इच्छ इच्छायाम् ।
 १५ इध वृद्धौ ।
 १६ इंग चेष्टायाम् ।
 १७ ईह इच्छायाम् ।
 १८ उज्ज्व उत्सर्गे ।
 १९ उण प्रावरणे ।
 २० उंच कौटिल्ये ।
 २१ उच्छ्र सेचने ।
 २२ उंज शोषेचन्द्रयोः ।

२३ उंट संकोचने ।
 २४ ऊह वितर्के ।
 २५ एय कम्पने ।
 २६ एस इच्छायाम् ।
 २७ कञ्ज ब्रुडने ।
 २८ कड आवरणे ।
 २९ कड्ढ व्यक्तायां वाचि ।
 ३० कड्ढ आकर्षणे ।
 ३१ कण भेदने ।
 ३२ कत्त छेदनतनुसन्तानयोः ।
 ३३ कत्थ श्लाघायां व्यक्तायां वाचिच ।
 ३४ कस प्रासौ ।
 ३५ कस तनूकरणे ।
 ३६ कस आकर्षणे ।
 ३७ कंड्य } गान्त्रविवरणे ।
 ३८ कंड्य }
 ३९ कंत छेदने ।
 ४० कंद आकन्दने ।
 ४१ कंप कम्पने ।
 ४२ का करणे ।
 ४३ काय बन्वने ।
 ४४ कास शान्तकुसायाम् ।

४५ कास प्रकाशनायाम्
 ४६ किङ्गु क्रीडायाम्
 ४७ किलिद आर्द्धभावे
 ४८ किलिस्स } उपतांगे
 ४९ किलेष }
 ५० किम तन्त्रगणे
 ५१ कुञ्च संकोचने
 ५२ कुञ्छ निन्दायाम्
 ५३ कुञ्छ सेचने
 ५४ कुञ्ज्ञ क्रोधे
 ५५ कुटु कुट्टने
 ५६ कुड़ा दाहे
 ५७ कुण करणे
 ५८ कुत्थ दौर्गन्धये कुत्सायां च।
 ५९ कुह कूर्दने
 ६० कुप्प क्रोधे
 ६१ कुव्व करणे
 ६२ कुह दौर्गन्धये
 ६३ कूड़ प्रत्याघाते
 ६४ कूब्र अव्यक्ते
 ६५ किस्स } केशे
 ६६ किस }
 ६७ कोस गोदने
 ६८ कखंद गतौ
 ६९ कखल पतने

७० किख क्षये
 ७१ कखोड प्रस्फोटने
 ७२ खता खनने
 ७३ खम सहने
 ७४ खर कारणे
 ७५ खल संचलने
 ७६ खा अदने
 ७७ खिस निन्दायाम्
 ७८ खिज्ज हैन्ये
 ७९ खुड़ तोडने
 ८० खुह आयुर्हानौ
 ८१ खुध बुझक्षायाम्
 ८२ खुभ क्षोभने
 ८३ खैल क्रीडायाम्
 ८४ गच्छ गतौ
 ८५ गज्ज गर्जने
 ८६ गण गणनायाम्
 ८७ गठम प्रागलभ्ये
 ८८ गम गतौ
 ८९ गरह } निन्दायाम्
 ९० गरिह }
 ९१ गल स्वरणे
 ९२ गलच्छ चेष्टायाम्
 ९३ गवच्छ आच्छादने
 ९४ गवेस अन्वेषणे

१०५ घस्त भक्षणे	
१०६ ज्ञा गाने	
१०७ लिङ्गम् आभज्जौ	
१०८ गिल अदने	
१०९ गिला र्लानौ	
११० झीर निगर्णे	
१११ हुञ्ज अव्यक्ते शब्दे	
११२ गुण्ड रजःसंसर्गे	
११३ गुर उद्यमने	
११४ गुब व्याकुलत्वे	
११५ गुह संवर्णे	
११६ गूह आलिङ्गने	
११७ ग्धा गन्धोपाणाने	
११८ घक्त गवेषणे प्रयत्ने च	
११९ घस्त संवर्पे	
१२० घस्त अदने	
१२१ घस संवर्पे	
१२२ घुड पाने	
१२३ घुस्त भ्रमणे	
१२४ घुस्त गवं	
१२५ घूग्या भ्रमणे	
१२६ घोल संवर्पे	
१२७ घच विलेपने	
१२८ घस आर्द्धकर्मणे	
१२९ घम्ह एवं	

१३० चय पतनचयनयोः	
१३१ चर गतौ	
१३२ चिरिच्छ चिकित्सायाम्	
१३३ चिरा चयने	
१३४ चिल्ल दीसौ	
१३५ चुंब चुम्बने	
१३६ चुक्क भंशने	
१३७ चुणा ढलने	
१३८ चेट चेष्टायाम्	
१३९ चव वर्ण	
१४० चुय पतने	
१४१ च्छंड त्यागे	
१४२ च्छंद निष्पत्तिर्णे	
१४३ च्छज्ज दीसौ	
१४४ च्छड वितुषीकरणे	
१४५ च्छण हिसायाम्	
१४६ च्छक्क छिक्कायाम्	
१४७ च्छव स्पर्शे	
१४८ च्छुभ प्रक्षेपणे	
१४९ च्छुह प्रक्षेपे	
१५० च्छुह स्पर्शे	
१५१ च्छोल छेदने:	
१५२ जग्ग निदाक्षये.	
१५३ जत प्रेयत्वे.	
१५४ जय जगे.	

२४४ न्हा स्नाने
 २४५ पक्ष मिश्रणे
 २४६ पञ्ज गतौ
 २४७ पड़ पतने
 २४८ पढ़ पठने
 २४९ पथ पाके
 २५० पथ पतनपूवनयोः
 २५१ पा पाने
 २५२ पिण्ड पीड़ने
 २५३ पिल पतनपूवनयोः
 २५४ पी पाने.
 २५५ पी प्रीतो.
 २५६ पीण तर्पणे
 २५७ पीस संचूर्णने
 २५८ पुच्छ प्रश्नने
 २५९ पूज पूजायाम्
 २६० पेयाल समालोचना
 २६१ फण गतो
 २६२ फँस कलङ्काराणणे
 २६३ फिड विकसने
 २६४ फुह विकसने
 २६५ फुम फुत्कारे
 २६६ फुस स्पर्शं शुद्धि
 २६७ फैड गतौ
 २६८ फंध बन्धने

२६९ बाह पीडायाम्
 २७० बीह भये
 २७१ बुज्झ अवगमने
 २७२ बुड्ह निमज्जने
 २७३ भक्ख अटने
 २७४ भज सेवायाम्
 २७५ भज्जा भर्जने
 २७६ भण कथने
 २७७ भम भ्रमणे
 २७८ भव सत्तायाम्
 २७९ भस्त्र श्वर्वे
 २८० भा ढीसों
 २८१ भिस ढीसौ
 २८२ भिद विदारणे
 २८३ भुज्ज मक्षणे भोगे च
 २८४ भूस्त्र अलङ्करणे
 २८५ मंथ विलोडने
 २८६ मक्ख म्रक्षणे
 २८७ मण्ड अन्वेषणे
 २८८ मज्ज शुद्धि
 २८९ मह्थ मन्याने
 २९० महू ग्लेषने
 २९१ महू मर्दने
 २९२ मर प्राणत्यागे
 २९३ मल मर्दने

३४४ लुंच लुंचने
 ३४५ लुंप नाशने
 ३४६ लूस स्तेयमञ्जनदशनखंडनेषु
 ३४७ लोट परिवर्तने
 ३४८ लिलय भजने
 ३४९ लहाण हर्षे
 ३५० वच्च व्यक्तायां वाचि
 ३५१ वम उद्धिरणे
 ३५२ वर व्यायामे
 ३५३ वल संचरणे
 ३५४ वब बीजवपने
 ३५५ वस्त्र निवासे
 ३५६ वंफ इच्छायाम्
 ३५७ वा वायुसञ्चारणे
 ३५८ विगिच्च पृथक्करणे
 ३५९ विच्च पृथक्करणे
 ३६० विज भये
 ३६१ विज्ज सत्तायाम्
 ३६२ विद ज्ञाने
 ३६३ विरल्ल विस्तार
 ३६४ विन्द प्रवेशने
 ३६५ विस्ट्र विकाशचूर्णनयोः
 ३६६ विहेड विनाशे
 ३६७ विज व्यजने
 ३६८ वीज व्यजने

३६९ वेव कम्पने
 ३७० वोलट } जलोद्रेके
 ३७१ वोस्ट }
 ३७२ व्वय गतौ
 ३७३ छिवह ताङने
 ३७४ स अवसाने
 ३७५ सड दौर्गन्ध्ये
 ३७६ सद गमनविशरणयोः
 ३७७ सष्ट गतौ
 ३७८ सघ शयने
 ३७९ सर स्मरणे
 ३८० सर गतौ
 ३८१ सलह श्लाघायाम्
 ३८२ सल्ल गतौ
 ३८३ सह सहने
 ३८४ संक शङ्कायाम्
 ३८५ संद किञ्चिच्चलन स्थन्दनयोः
 ३८६ संभर स्मरणे
 ३८७ संस कथनहिंसनयोः
 ३८८ स्विक्ख शिक्षायाम्
 ३८९ सिज्ज क्षिपत्तौ
 ३९० स्त्रिण सेवायाम
 ३९१ स्त्रिणा स्नाने
 ३९२ स्त्रिर विसर्ग
 ३९३ सिलीस आलिङ्गने

३६४ सिद्ध तन्तु सन्ताने
 ३६५ सिंच सेचने
 ३६६ सीद विशगण
 ३७७ सु प्राणिप्रसवे
 ३८८ सुजभ नैर्मल्ये
 ३९९ सुड निन्दायाम्
 ४०० सुमर स्मरणं
 ४०१ सुय शयने
 ४०२ सुय दौर्गन्धे
 ४०३ सुस्स शोषणे
 ४०४ सुस्सुस सेवायाम्
 ४०५ सुंभ हिंसने
 ४०६ सूर नाशने
 ४०७ सेय घर्मस्तुतौ
 ४०८ सेव सेवायाम्
 ४०९ सेह शिक्षायाम्
 ४१० सोय शोके
 ४११ स्सद स्वादने
 ४१२ स्सम परिश्रमे
 ४१३ स्सय सेवायाम्
 ४१४ स्मस प्राणने
 ४१५ स्मंभ विश्वामे
 ४१६ हक निपेदं
 ४१७ हड नेत्रायाम्
 ४१८ हण हिमायाम्

४१९ हस हसने
 ४२० हंद प्रहणे
 ४२१ हा हासे विसूचिकायाञ्च
 ४२२ हिंड भ्रमणे शब्दे च
 ४२३ हिंस हिंसायाम्
 ४२४ हुण होमे
 ४२५ हो सत्तायाम्

अथ द्वितीयगणः ॥

१ अच्च पूजायाम्
 २ अत्थम अस्तमयने
 ३ अप्प अर्पणे
 ४ अंज प्रकटने
 ५ इर गतौ
 ६ उक्ख संचने
 ७ उड बन्धने
 ८ एड उत्सर्गे
 ९ ओयव संसिद्धिजययोः
 १० कह वाक्यप्रवन्धे
 ११ काम इच्छायाम्
 १२ किलाम दैन्यापादने
 १३ कूल आवरणे
 १४ कोट कूटने
 १५ कोर विलेखनचिर्नीकरणयोः
 १६ कर्वाल शोचदर्माग्नि

२६ गुणा आवर्तनायाम्
 ३० गोब गोपने
 ३१ घट्ट स्पर्शकिञ्चिचलनयोः
 ३२ घड चेष्टायाम्
 ३३ घात हिंसायाम्
 ३४ घोस व्यक्ताया वाचि
 ३५ चय सामर्थ्ये
 ३६ चल गतौ
 ३७ चिन्त चिन्तने
 ३८ चिट्ठ गतिनिवृत्तौ
 ३९ चोय प्रेरणायाम्
 ४० चय त्यागे
 ४१ च्छङ्कु त्यागे
 ४२ च्छल वशनेप्रक्षालने च
 ४३ च्छाद संवरणे
 ४४ च्छद छेदने
 ४५ च्छोड त्यागे
 ४६ च्छोल प्रक्षालने
 ४७ छंट सेचने
 ४८ जण उत्पादने
 ४९ जम निवृत्तौ
 ५० जर वयोहानौ भरणे च
 ५१ जाय याचने
 ५२ जोय प्रकाशने
 ५३ जोय योजनायाम्

५४ जमाम शब्दे
 ५५ दृव स्थापनायाम्
 ५६ द्वा गतिनिवृत्तौ
 ५७ डह भस्मीकरणे
 ५८ णुल्ल प्रेरणायाम्
 ५९ तज्ज भर्त्सने
 ६० तर तरणे सामर्थ्ये च
 ६१ तव तपने
 ६२ त्यर आच्छादने
 ६३ दुक्ख दुःखने
 ६४ दूम खेदे
 ६५ द्व प्राप्तौ
 ६६ दह दहने
 ६७ द्वंस नाशने
 ६८ धर धारणे
 ६९ धा धारणे
 ७० धाव शीघ्रगतौ
 ७१ धोब शौचकर्मणि
 ७२ नद्व बन्धने
 ७३ नव आज्ञापनायाम्
 ७४ पाड उन्मूलने पातने च
 ७५ पास दर्शने
 ७६ पिह इच्छायाम्
 ७७ पीड पीडने
 ७८ पील पीडने

७० फोड मेदने	१०४ लास नर्तने
८० फंद किञ्चित्तलने	१०५ लिंप लेपने
८१ फुर सब्बलने	१०६ लेह सखलनायाम्
८२ वुह } शब्दे	१०७ लोक दर्शने
८३ वूह } शब्दे	१०८ लोल उपघाते
८४ भर भरणे	१०९ वग्गा वल्गने
८५ भंज भङ्गने	११० वज्ज वर्जने
८६ भंस अधःपतने	१११ वड्ड बृह्मै
८७ भास दीप्तौ	११२ वत्त वर्तने
८८ भास व्यक्तायां वाचि	११३ वद व्यक्तायां वाचि
८९ मज्ज शुद्धौ	११४ वर स्वीकाराच्छादनयोः
९० मज्ज गर्वे	११५ वह प्रापणपीडनयोः
९१ मन्त्र अवोवने	११६ वंद स्तुतौ
९२ माण पूजायाम्	११७ वाय वाचने
९३ मिला म्लानौ	११८ विंध ताडने
९४ मुंच त्यागे	११९ विंडव अनुकरणे
९५ रच रचनायाम्	१२० वेद वेदने
९६ रस आत्मादनाकल्पनयोः	१२१ वोल कम्पने
९७ रह प्रादुर्भावे	१२२ सङ्क गतौ
९८ स्व वटनायाम्	१२३ सज्ज नज्जीभवनामन्त्ति- विसर्जनेपृ
९९ रोय अभिदाये थ्रदायां च	१२४ सह अहानं
१०० लज्ज लज्जायाम्	१२५ सह आत्मादनं
१०१ लव अकायां वाचि	१२६ सम शान्तौ
१०२ लंय लंकनायाम्	१२७ सव ज्ञागे थ्रदागे च
१०३ ला श्रद्धदानयोः	

१२८ सब प्राणिप्रसवे गतौच
 १२९ सास शासने
 १३० साह कथने
 १३१ साह साधने
 १३२ सुण श्रवणे
 १३३ सेह गत्याम्

१३४ सोभ दीप्तो
 १३५ स्साद इच्छायामास्वादने च
 १३६ हर हरणे
 १३७ हव सत्तायाम्
 १३८ हाल दर्शने
 १३९ हील अनादरे

॥इति धारुपाठः ॥

जैनसिद्धान्तकौसुदीस्त्राणामकाराच्यनुक्रमः ॥

पृष्ठ.	सूत्र.
१	अ आ इ इ उ ऊ ए० १।१।१
१	अ इ उ ह स्वा० १।१।३
२६	अ ए तः स्सणा वा० २।१।२६
३७	अ प्र स्स सी ना मि० २।१।५७
२०७	अ च् करा दि भ्यः० ४।२।११
१४७	अ च्चान्मो खर्वा० ३।१।५३
११५	अ च्छादे स्ते रे० ३।१।५०
७७	अ च्छे रः० १।३।५३
२०७	अ जन्ते ऽते ऽनु स्वारः० ४।२।१२
९१	अ जिन स्ये तो ऽणि० १।३।६३
१७४	अ ज्ञस्य त्तिणक्० ४।४।४२
८०	अ ह्रात्सस्य० १।४।७१
८१	अ हे हुस्य डो याल० १।४।७२
३३	अ णमाऽणो लोपः० २।१।८३
३५	अ णमोऽमः० २।१।९२
४९	अ णश्च० २।२।३
१०६	अ णंता दि भ्यः क्षु० ४।४।७४
२०५	अ णि दि ण कक्षण० ४।२।१
१५४	अ णोणति न्ति ता० ४।४।१०३
१७८	अ णोर्यस्य च० ३।३।३४
८२	अ ण्णस्य वा० २।३।५०
१४०	अ णवति भ्यां व्व० ४।४।९१
४८	अ तः खियां डा० २।२।१
९३	अ ति पच्छमस्य० १।४।७९
६२	अ तिरति क्रान्ते० २।३।७
८६	अ तिशये तरः० २।४।२१
१२१	अ ते ति न्ति षूदः० ३।१।९०
१७५	अ ते रे र्यो डे० ३।३।६

पृष्ठ.	सूत्र.
११५	अ ते गच्छस्य गस्य० ४।४।७७
१९९	अ ते ष्टस्थः० ४।६।५४
२२	अ तोऽत्यन्त्यस्य० २।१।५
२७	अ तोऽवोहुतः० २।१।२९
२२	अ तोऽखियां हि० १।२।१८
२७	अ तो त्सस्योर्णो द० २।१।२७
१९१	अ तो लोपस्तत्यो० ४।६।२
१८२	अ त्तयो० केवलस्य० ४।४।३९
२५	अ त्ता पाप्यां च० २।१।२०
८७	अ त्पस्तिणस्ये० १।३।६०
१२३	अ त्यन्यरानां च० ४।४।८५
२१८	अ त्यभिपाप्या० ३।२।२९
२८	अ त्यरो० १।२।१६
४३	अ त्यादयश्च० १।१।२१
७४	अ त्र लिङ्गमन्य० २।३।३५
८३	अ दणिके कणिङ्गे० २।४।२
९०	अ दणोरुतोऽव्० १।३।६२
८८	अ दणौ नक्षत्रेण० २।४।२९
३	अ दातविदीता० १।१।३७
१२१	अ दितयोरि० १।४।१३५
२४	अ दितोरणो० २।१।१०
३८	अ दितोरेकैकस्य० २।१।६१
२६	अ दितोर्णो० वा० २।१।२५
३	अ दिदुतामादे० १।१।३६॥
२०	अ द्वातु प्रत्ययो० १।१।११
२१	अ धिकरणोऽण० ४।२।१६
४८	अ धिगरणादि भ्यो० २।२।२
७१	अ धोरवध्रेवस्य० ४।४।३९

पृष्ठ.	सूत्र.	पृष्ठ.	सूत्र.
१०४	अनवधारणे ए० २।४।७५	१४५	अभेरंजस्य गः १।४।१३४
१९३	अनसादिभ्यः साहुः ४।१।१६	१५५	अभेद्वेसस्येज्ञे १।२।२६
१३	अनादेरसंयुक्तस्य० १।४।१०	१८२	अभेस्त्ति ४।१।३४
१८३	अनिटोरुमूणयोः० ३।३।५६	१०६	अभ्यावृत्तौ संख्या० २।४।८५
१८१	अनिटौ त्तेत्तू ३।३।४५	४६	अमादितद्वितान्ताः १।१।२२
१६७	अनुकरणधवला० ४।४।१०९	३२	अस्हस्य हमहमौ० २।१।७५
५१	अनुक्ते २।२।१४	१०१	अम्हादिषु दिसादः२।४।६९
६२	अनुपडी वीस्वादिषु २।३।८	११२	अम्हे समानाधिक० ३।१।१४
३१	अनुस्वारस्येसिमः २।१।३९	११६	अयादिभ्यस्था ३।१।३४
४	अनेकवर्णसित्सर्वस्य १।१।४२	१३२	अयोऽणेन्तीज्ञ० ३।१।१।१४
६१	अनेकं नामैकार्थे० १।१।३४	९७	अरिप्रभृतिभ्यस्त्ता २।४।५६
७३	अनेकं समूहे २।३।३३	२८	अरोमि १।२।१७
१२०	अनोरेसादेरिम् ३।१।६३	१८	अलावुरिक्वो० १।४।१।१२
५८	अन्तरायोगे च २।२।३३	८६	अल्पे च २।४।५
२	अन्त्यात्पूर्व उपधा १।१।७	७५	अवदग्गस्य १।३।४९
२०४	अन्वातो विस० ४।१।२६	२२७	अवपरिभ्यामूसो० ४।३।३६
२२६	अन्वाभ्यां वाणे ४।२।४४	१९६	अवस्य शुयेनुस्वारः ४।४।५८
५७	अपादाने पञ्चमी २।२।२७	१४८	अवात्करस्य क्लेष० ३।१।१३८
८	अपूर्वस्य संयुक्तस्य १।२।२३	२२०	अवात्कसस्याणि० ४।३।२८
१५५	अपेरेरेति धि १।३।९९	१२४	अवादपस्यादेलोपो ४।४।३५
९०	अपणादिच्चिये० २।४।३३	१४७	अवादालस्य० ३।१।८८
९८	अपाद्वहोः कः २।४।६२	१५१	अवाद्यः ३।१।१४८
२१८	अपाहहाभ्यां णिः ४।३।२	४२	अव्ययम् १।१।१९
७४	अप्रथमान्यपदार्थे० २।३।३४	४८	अव्ययाच्च ४।४।६६
२	अप्रयुज्यमानः स० १।१।८	६१	अव्यर्थीभावः २।३।४
१७१	अभिघट्टादियः ३।२।४४	११७	असच्चयजाण० ३।१।२१
५१	अभेदान्वयि च १।१।२८	११६	असस्य तितुमिषु ४।४।७८
१८२	अभेरुणे वन्दस्य वाः ३।३।५०	११७	असादिदीतौ ३।१।३५

पृष्ठ.	सूत्र.	पृष्ठ.	सूत्र.
११७	असादिभ्यो या शारा११	१५२	आधं भूते शारा५७
६२	असादृश्ये यथा० शारा१२	११२	आज्ञाभविष्यद्वर्त्त० शारा१३
१९	असिलेसे सस्य० शाधा३७	१६६	आज्ञायामातः० शारा३०
७७	असां पस्य फः शाधा५७	११४	आज्ञायां तिन्त्योरुः शारा१३
१०	अश्चिकिखल्लादीनाम् शारा७	१५१	आज्ञायां पेहे० शारा४५२
७५	अस्मात्को वा शारा३७७	१३३	आज्ञावर्त्तमानणि० शारा१०१
१२	अस्सादिपु संयुक्त० शाधा८	७४	आणात्पाणस्योत् शारा४७
८८	अस्सिष्या इण० शाधा७	२२८	आणिज्जयोः सल० शारा४४
१६७	अस्सुयान्माण० धाधा१०८	२२५	आज्ञाऽणुपेक्ष्यो मिलो० धारा३५
६९	अहस्याण्हः शाधा४५	१४७	आत इत् शारा९१
४२	अहादयः शारा२०	१५१	आत उसस्य तौवा शारा८४
१०८	अहीहणहवः कात् शाधा९७	१६	आतपादीनां पस्य० शाधा२४
१५	अहेरत्स्य उथौ शाधा१०९	३५	आतथादितोरोक् शारा३२
२२४	अहेरुवादणि शारा११	१९८	आतश्छादस्येते शारा१२
१६१	अहेरेरावन्तावयः शारा२३	१५४	आतश्छलदभिं० धाधा१०१
११९	अहेरेस्तौ धाधा१३	१८९	आतस्तुदस्येज्जे शारा३३
२१८	अहेद्वां दीर्घो धातोः शारा२५	१५९	आतस्तेसुणेषूस् शारा१७३
८	अहं व्यञ्जनस्य० शारा२०	२२०	आतस्तौ वा धारा१५
१०	अज्ञादीनां मये शाधा७०	१९९	आतस्थरस्यत्थुः धारा५८
१५०	अज्ञादिभ्यश्च शारा१०७	३७	आतस्सिम् सव्व० शारा५९
१०९	अं जताम्याम् शाधा१०१	२२२	आतः क्रिखवस्य० धारा३२
	(आ)	१५२	आतः क्रवो घवो० शारा१४५
२	आ ई ऊ दीर्घाः शारा४८	२१३	आतः सवस्येणि शारा८३
१९३	आउडे पस्य वः धारा१५	२२२	आति गस्य लोपः शारा९५
१४	आउसादून्तः शाधा४५	२२३	आति चिगिन्छस्य शारा३७
१३१	आगमनमाभ्यां तौ शारा१०८	२२७	आति पादूव्ययस्य० धारा६३
७१	आगंतारस्यागार० शाधा५०	११६	आतोणस्य मक्षत्या० धाधा११
१२४	आग्न्याद्विययोर्है धाधा१५	१७६	आतो गमात्तो वेद् शारा२२
१८८	आग्न्यादीनां माणे धाधा२३	१२४	आतो ग्य आदेः धाधा८३

पृष्ठ.

सूत्र.

२४४ आतो जयोर्लोप० श।२।१३
 ३६ आतो डेरीदूङ्घस्यां० २।१।३६
 १२९ आतो दहस्य उः १।४।१७
 २०० आतो दिहस्यादेऽ० ३।४।१२
 २१० आतो दीवस्य दोलः १।४।१९
 २।१६ आतो दो वा ३।४।२५
 १५६ आतो न्रवस्य० १।२।२८
 १३५ आतो भिंदस्यादेऽ० ३।१।१२१
 २२६ आतो मुसस्याण० ४।३।४०
 २०७ आतो यक् के ३।१।१५९
 १९६ आतोरड् गमे ४।४।५५
 १८२ आतो रंभस्य ढत्तं० ३।३।४८
 १५८ आतो रुहस्य तित्ता० १।३।३२
 १५८ आतो रुहस्य भस्तौ० १।४।१४४
 २६ आदिदूङ्घस्यः स्वरे० १।२।१४
 ३५ आदीदूतां हस्तो मि ३।१।३३
 १३८ आदुपोवेभ्यो० ४।४।३८
 १८५ आदतौ वंदात् ३।३।६८
 ३ आदेदोतामदिङु० १।१।३५
 १७३ आदेरस्य ३।२।६४
 ११७ आदेरिदीदिमोषु० ३।१।१३
 २२३ आदेरिराके ४।३।३६
 १४९ आदेरीत्यवो द्विः ३।१।४६
 १६६ आदेः सस्वरस्य ३।१।१७७
 ५३ आधारोपि २।२।१९
 २१९ आनिपेभ्यो लोपो० ४।३।१६
 ९४ आन्मन्तस्य वः १।४।८१
 १६० आपाभ्यां सघस्य० ३।१।१७५

पृष्ठ.

सूत्र.

६३ आभिसुख्यादावभिः २।३।१२
 ८१ आभक्षिण्यवीप्स० २।३।४३
 १०५ आभीक्षण्ये बह्वादिऽ० २।४।८१
 ५० आमन्त्रणे च २।२।१३
 २२ आमन्त्रणोतो लोपः २।१।३
 २२५ आमन्त्रात्करणे ४।३।७
 ७६ आमोसादोसहे० १।३।७९
 १६७ आयस्तत्करोति ३।१।१८१
 १६७ आयान्ताभ्य १।१।१५
 १८७ आयो माणे कर्मणि ४।४।१९
 ६३ आयावदर्थकाऽ० २।३।११
 १६८ आये विज्ञोर्विजु० ३।१।१८३
 ९६ आलुर्दयादिभ्यः २।४।५२
 १०३ आवतियस्यातश्च ४।४।७३
 १६१ आवश्च करादिभ्यः ३।२।३
 २२२ आविभ्यां क्षिखवाद्वा ४।३।३३
 १८ आविले वस्य १।४।३१
 १६३ आवे जादीनामेकाऽ० ३।२।७
 १८९ आवे दो दवस्त्तए० ३।४।८
 १८६ आसादीणङ् ३।४।३
 १९७ आसमुभ्यां चिणस्य ४।१।२७
 २१८ आसेपरयोर्वचौ वा ४।१।५
 ६६ आसो रुटस्य तः १।४।११४
 ६० आश्रयोधिकरणम् १।१।३३
 १४८ आहाल्लोप उदंसू ३।१।४२
 ११० आहेहिंहियमः० २।४।१०४
 (इ)
 १७६ इकाङ्गादान्नाबुसु० ४।४।४५

पृष्ठ.	सूत्र.	पृष्ठ.	सूत्र.
१८	इकारान्तादिस्याऽ॒१।३।२५	२०४	इते वा धाश॑३८
२०६	इकलादिभ्यां णणणौ धाश॑४	२०५	इते सिंचस्य सिक्षः॑४।१।७८
७७	इगेगस्य॑४।४।५८	२००	इतो दिससिरयोरद्वा॑४।१।६८
८६	इज्जस्थंरादिभ्यः॑४।२।८८	१९०	इतो दीर्घश्च वा माणे॑३।४।६५
११३	इज्जस्य वा॑३।१।१९	४९	इतोऽभावे णीः॑२।२।४८
११९	इज्जः स्वार्थेऽपि॑३।१।४८	२	इतो लोपः॑४।४८
११४	इज्जात्सिहमिमवः॑३।१।१०	७५	इत्के पूर्वस्य॑२।३।३८
७१	इज्जाया॑४।४।५९	२२१	अदिणयोः॑५।६।२
१२८	इज्जे च समः॑४।२।४९	१४	अदिणमन्ताश्च॑२।४।४४
१७२	इज्जे दीर्घः॑५।२।५९	५	इदीडुदूतामसवर्ण॑०१।२।४९
१४१	इज्जे॑५।३।३८	२१	इहुतः पुंस्यतः॑२।१।२
८६	इहो धम्यादिभ्यः॑४।२।३८	२५	इहुञ्च्चामिणस्य॑२।१।११
२०९	इणणोर्जुजस्य॑४।४।६९	१०२	इहेतस्य॑१।३।४७
२११	इणकण्॑५।४।३०	२१९	इधाङ्गो वा॑४।१।१८
१११	इणमादीनामेवे॑४।३।४८	१७४	इग्रभृतिभ्यश्च॑३।५
१२२	इणयोरिज्जकुणयोः॑४।४।८८	३०	इमकाभ्यां से॑०२।४।४६
२३	इणस्सयोर्डीस्त्वां॑०२।१।१४	१०८	इमजतकेभ्यस्तोः॑२।४।७९
२०९	इणि॑४।२।२९	३०	इमस्य॑४।१।४७
३१	इणेऽणः॑२।४।५३	१०७	इमस्यैत्यम्॑२।४।९२
२१	इणेहयोरनुस्वारो॑४।४।४८	१०९	इमाण्॑५।४।१०३
९८	इणो॑४।४।४८	१०८	इमात्सस्य॑५।४।७५
८८	इतस्तदस्य॑४।२।२०	७२	इमात्सन्धौ॑५।४।३०
२१२	इतारयोर्वरसस्य॑४।४।३७	११६	इमादिभ्यश्चणम॑२।४।१०७
२१२	इति॑४।४।२	१०७	इमाङ्ग्रहमौ॑४।४।९५
११८	इतिपूर्वपरयोरे॑४।४।७	१०८	इमोलोपो॑४।४।७७
९५	इति॑४।४।६६	१८	इय॑४।४।६१
१९४	इते॑४।४।४७	१०७	इयरस्यैहरा॑४।४।१०
१५२	इतेज्जयोराहः॑४।४।५८	८७	इय॑४।४।७५

पृष्ठ.

२१६ इये सदो धो हः ३।४।४०
 ९१ इये सिलेसस्य सेसः १।४।७८
 २०७ इरस्ताच्छील्ये ४।२।५
 १८८ इराढः ३।४।११
 २०१ इरानिर्भायम् ४।१।६४
 २१२ इर्जाङ्गतः ४।२।१९
 ९६ इलोगन्धादिभ्यः २।४।४८
 १९ इलोलोपश्च १।४।३८
 २९ इसिमणमः २।१।४०
 ३९ इस्विहाहितवां १।३।१८
 ४० इहीहिंताणमिसु० २।१।६५
 १३९ इहौ वहस्य ३।१।१३०
 १०८ इंगालादिभ्यो भव० १।४।८९
 ४९ इंदादाणो पुंकागे २।२।६
 १७० इः कत्तगिणह० ३।२।४९
 १४६ इः काहुयोः ३।२।१२
 १० इः किवण्मुजङ्गयोः १।३।२
 १०५ इच्छ कस्य १।३।७३
 २२८ इतः सिलीसस्यैत् ४।३।४६
 १०१ इत्तादितः १।४।९१
 १०० हेरत्तादिभ्यो भूत० २।४।६७
 १८० इरिये ३।३।४२
 ७६ इरुद्धस्य मुहे १।३।५२

(उ)

१२ उज्ज्वरस्योतो लोपः १।३।५१
 १७ उओर्डदूद्यौ यश्च ४।४।३
 १५३ उज्जोयज्ज्ञामयो० ३।२।३२
 २१९ उद्गादिभ्यां डिः ४।३।३
 १०८ उक्तस्य तोत्थहिंसु १।३।८२
 ९४ उत्तरपदादहेर० २।४।४२

पृष्ठ.

७३ उत्ते यस्य १।४।५४
 ३० उत्येततयांरक्लीबे० २।१।४२
 १४१ उत् सिणस्य मौ १।३।८८
 ३८ उतः क्लीबान्मः २।१।६०
 २९ उतः पितुप्रभृति० १।२।३१
 १४२ उतः सुसुसुसस्या० १।३।८७
 ४९ उतो डीति प्र० २।२।११
 १२० उचादीनां वान्तौ ४।४।२५
 २० उदन्मिदिणेह्य० १।१।१३
 १२६ उदोपेष्यो जः ४।४।८४
 १७८ उदस्ति ४।४।९७
 २०० उदस्थद्धस्य ४।१।५६
 २२३ उदस्थंभस्य खंभः ४।३।४६
 १९३ उदः कत्तकसयो० ४।१।२९
 १८९ उदः कसस्य वा ३।१।७२
 १९४ उदः कसात्तस्य० ४।१।४२
 ९ उदः सश्छः १।४।५
 २०५ उदातो हरस्य० ४।१।७१
 ८७ उदियस्य वा १।४।७६
 १३ उदीर्डपडीर्डभ्यां० २।४।३८
 १७१ उदीरवेदसोभेऽ० ३।१।६६७
 ११ उद्गतोरांदुतौ० १।३।६४
 ११९ उदोज्जो भविष्यति ३।१।६८
 १२७ उदो डियो डास्त्या० ३।१।८९
 २२० उदोऽति द्विरनिटः ४।४।५४
 २२४ उदो दीर्घो णे ४।३।३०
 १८० उदो धरात्तोः ३।३।२५
 १७२ उदोपादिभ्यो मो० ३।२।६०
 २२५ उदो मज्जस्याऽत० ४।३।२६
 ६ उदुर्निर्वानां संयुक्ते १।२।११

पृष्ठ.	संब्र.
६९ कारादिभिश्च २।३।२७	
२०७ कारादिपु च ४।३।१३	
१७६ किहादिभ्य० ३।३।६।	
९५ किमर्णः २।४।४७	
१४५ किलामस्य वो० ३।४।१३६	
२२१ कीरस्य णमाणयो० ४।३।२४	
२२१ कुञ्जस्याणयोः ४।३।३।	
१२२ कुणादिभ्यः संखः ३।१।१४	
६४ कुत्सादुष्टादौ० ३।३।१५	
१६२ कुप्यस्य पयोरितं० ३।३।५	
१०५ कुम्भकादिभ्यः० ३।४।८२	
१७८ कृत् ३।३।१	
२० कृत्तद्वितौ च ३।३।१२	
४९ के पूर्वस्य हृस्वो० ३।३।९	
१६३ केवलात्सुणादुमू० ३।१।३०	
१९१ केवलादिते दी० ३।४।९६	
१९३ केवलाद्वा ४।३।१०	
८८ कांडरात् ३।३।५।	
१२१ को यः सिद्ध ४।४।३।३	
६४ कोरादोतौ ३।३।२३	
१६७ क्रमस्य चंकमः ३।३।१८०	
२१३ क्रिणसंखाभ्या० ३।४।१९	
२१४ क्रिणादिभ्य इयः ३।४।१७	
१६९ क्रिणादीनामादि० ३।३।४८	
१९५ क्रिखिद्विष्टोलिल० ३।३।२०	
१७० क्रिखवस्य पोडयोः ३।३।६५	
२१४ क्रिखवाद्वा सेटो० ३।४।२८	
२२६ क्रिखसाभ्यां डायः ४।३।९	
५० क्रियया कर्तुरिष्टं० ३।३।२७	
११२ क्रियायामञ्चादयो० ३।३।१४	

पृष्ठ.	संब्र.
६२ क्रियालक्षकक्रिया० ३।३।३९	
२७ क्रचिदात् स्सः ३।३।२८	
७५ क्रचिद्व्यविकरण० ३।३।३६	
	(ख)
१३५ खडि सुंजस्य ३।३।२६	
१६२ खमादीनामादेवृद्धिः ३।३।२	
६७ खंडादीनामुत्तरपदे ३।३।२८	
६० खंधादावारस्या० ३।४।४७	
१७ खान्नादुहोऽय० ३।३।५५	
१२३ खादीनां तौ ४।४।२६	
२१९ खिज्ञादिभ्य इयः ४।३।५३	
१० खुद्वस्य के दीर्घः ३।३।९	
१५३ खुभस्य तौ ३।३।७५	
१३ खेतस्य छः ३।४।१०३	
२१४ खोड्जः ३।३।२०	
	(ग)
३३ गच्छतदां यः ३।३।२०	
१४ गच्छात्सस्सस्य० ३।३।३८	
१४ गच्छादिभ्यः स्सा० ३।४।७५	
८१ गच्छादीनां पूर्वस्य० ३।३।४४	
२०८ गजादिभ्यस्तारस्य० ३।३।२५	
१७७ गमगिणहुमदिस० ३।३।२३	
१७७ गमगिणहच्छद० ३।३।२७	
२०८ गमस्य गो वाऽच्चि ३।३।२७	
१७६ गममन्नदिसहणेभ्य० ३।३।१६	
२०८ गमादिभ्य एट० ३।४।५९	
२६५ गमादिभ्यो ङः ३।४।२२	
१७० गमादीनामति द्विः ३।३।६६	
१९६ गश्च ३।३।३१	
१९६ गसस्य घः ३।३।४४	

पृष्ठ.	सूत्र.	पृष्ठ.	सूत्र.
१९७	गहादितो दीर्घो० ४।१।४९	१८४	चरादण् च शशादि७
१७१	गादिभ्यो यः शशादि८	१९७	चरादीनामिस्ते ४।१।६०
१२४	गादीनामिज्जे ४।४।५४	७३	चरेऽहेराः १।३।४५
१७०	गाधाहां ये शशा८२	२०८	चालादियः ४।२।९
१४	गिहस्य गहघर० १।४।१०६	१२४	चिगिच्छस्यादेस्तः ३।१।९४
१९६	गिज्जस्य गढः ४।१।४८	१९७	चिणजिणयोश्च ४।४।९५
२१५	गिणहडहुहहा० ३।४।३७	२२२	चिणस्याणयोरि० ३।१।९६
१७१	गिणहस्य घंष्पः ३।२।५४	११०	चिरार्थकेष्वेव० २।४।१०५
१७७	गिणहस्य णलोपो० ३।३।२९	९०	चोरवणिजाभ्या० ४।४।७१
१५३	गिणहस्य सस्सस्य० ३।१।१६१	७९	चोः सङ्ख शावाचके १।३।५८
१५३	गिणहस्य स्वार्थे १।३।३०	१७८	च्यछिदपिबर्भिंद० ३।३।५८
२१५	गिणहादोनांडे द्विः ३।४।३६	१७८	च्यस्यादेः ३।३।१३
१३	गिम्हस्य धिसुः १।४।१०४	२२३	च्यादाकः ४।३।५
२२२	गेहो गिज्जस्य ४।३।२३	१९८	च्याद् द्विः ४।१।२३
५४	गात्तादिभ्योऽभेदे २।२।२०	२०३	च्युयादिभ्यो लोपः ४।१।२४
२९	गोर्डवम् २।१।९३	६३	चेनजादयः समुच्चये २।३।१०
१२४	घो जिघ्यः ३।१।९२	१९८	च्छिन्दस्य छहः ४।१।५३
१७१	घसादण् ३।२।४५	२१६	च्छुभुहुभुंजसिं० १।३।३६
२०८	घातस्य घंतुघन्नू ४।२।३६	१९८	च्छुभमुज्जयोश्छ० ४।१।७९
१५३	घेच्छदाहवोच्छेभ्यश्च ४।४।७६	१९८	च्छुहस्य स्पर्शे तः ४।१।८८
१५३	घेच्छान्मेरीस् वा ३।१।१६३	१६३	च्छोलादिभ्यो यः ३।२।१९
९०	चउछाभ्यां कस्य द्विः २।४।३२	९५	छ्वेर्स्ये दीर्घः १।३।५०
८८	चकखांरस्य सट् ४।४।८	८०	छ्य सोर्दसे १।४।६७
७९	चतुरच्छुलावसीतौ १।४।६६	७९	छाद्ययोश्च १।३।५५
६९	चतुर्थी तादर्थ्ये २।३।२५	१७८	छिकस्य त्ति दीर्घ० ३।३।१५
२१	चतुर्थ्या न वहुव० १।१।४६	१७९	छुभमुंजमुंचदिस० ३।३।२६
७८	चतोरतः पूर्वस्य १।३।५७	१७९	छुभदिसमुंच० ३।३।१८
७८	चत्तालीसस्य याल० १।४।५९	९६	जडाया जहुल० २।४।४९
१४६	चयस्य क्रो ये १।४।१३७	२०९	जणादत्पञ्चमी० ४।२।२१
१०	चरमे रस्य १।३।३३	१८८	जणादीनां न्ते ४।४।२४

पृष्ठ.	सूत्र.
१०७	जताभ्यां हहमौ राधाट्ट
७६	जत्तद्धथाभनन्त० राधाइ३
१०८	जपगामाभ्या० राधाइ८
२०९	जसस्य वः कणि० राधाइ१
९५	जयादिभ्येणः राधाइ६
२१४	जयोर्ध्वीं वा राधाइ२
९५	जसादिभ्यो वा राधाइ८
९७	जसादिभ्योसिस्सी राधाइ४
२५	जसादिभ्यः सोः राधाइ२
७०	जहणादीनामणु० धाधाइ७
१२५	जहस्तिमाणाणि० राधाइ८
१९८	जहस्ते धाधाइ१७
९७	जहातहादादियणौ राधाइ७
१२६	जः सस्त्यै॒ धाधाइ३६
२०९	जाणपलिमन्थसहे० धाधाइ२
१२६	जाणस्यादेयः १।४।२६
१२७	जाणहणाभ्यां वा राधाइ२
१२६	जाणादीनां दीर्घो० राधाइ९
३७	जातयोरीर्वेणे राधाइ७
६४	जाद्योव्यञ्जना० राधाइ८
१०३	जादावन्ती च राधाइ३
१२५	जादीनां तौ धाधाइ६
२०९	जावस्य यः धाधाइ५
१७१	जिणस्य चः राधाइ७
१७१	जिणान्मः प्रवर्त्त० राधाइ७
८८	जीवाद्यो गाहा॑ राधाइ८
२८३	जुज्ञातश्च धाधाइ०
१८	जुबललावन्न० १।४।३२
९८	जुवाणस्यातो० १।४।६७
१८	जुहिद्विले च १।४।३०

पृष्ठ.	सूत्र.
१९८	जेमादीनां हस्तः ४।१।४६
२२३	जोयस्य तौयलोपभ्य ४।३।२५
१४६	जोयस्य वः १।४।३८
१९९	जोसस्य वा ४।१।४७
१२६	जो हेः ३।१।२९
१२७	ज्ञादलयोरिज्जे ४।४।२७
१४६	ज्ञामस्य तौवा० १।४।१३९
३१५	ज्ञामाभ्यामेज्जः ३।४।२४
१९२	ज्ञधर्मेभ्यस्तस्य धः १।४।६
१६३	ज्ञामस्येज्जे ३।२।८
१९९	ज्ञिक्षस्य णे ४।१।७७
१२७	ज्ञियः सौ ४।४।१७
	(ट)
४	टकितावाद्यन्तयोः १।१।४३
१७९	ठुवरोहयोः पः ३।३।६०
१०९	ठुश्च १।३।९८
१०९	ठुश्चात् २।४।७८
२०९	हु० डः ४।२।१७
२२०	हुत्कसयोस्तौ ४।३।१९
	(ड)
१७	डरयोर्लो लस्य रः १।४।१११
१७७	डस्येडकंखादीर्घ्यश्च० ३।३।२८
२	डः प्रत्ययादिः १।१।९
१२७	डंसस्य तौ ४।४।८७
२९	डावोरतः २।१।९४
२१४	डिच्चित्तिमौ कः ३।४।१८
२	डिति टेः ४।४।६१
३९	डुवे डोण्णो क्वचित् २।१।६४
१३७	डेज्जयोर्भय्य झो० ३।१।२६
३८	डेम्मेमाददितोः २।१।५८

पृष्ठ.	सूत्र.	पृष्ठ.	सूत्र.
	(ज)		
६८	णखपदस्य णम्फ० १।४।४४	१७२	तरस्य वा ३।२।४८
६०	णमोयेगे २।२।३७	६	तरहेभ्यश्च जङ्घाः १।२।१०
९	णम्यनुस्वारस्य ४।४।८६	१०६	तवि दुहो हस्वः १।३।८०
३५	णस्य लियामेः २।१।३१	२१६	तव्वे थोः ४।२।४२
२१५	णाणिज्जयोर्जिघः ३।१।९३	१०९	तस्मिन् काले० २।४।१०२
९५	णातेश्च १।४।८३	३०	तस्य लोपो वा ३।१।४३
१४	णिच्चे चयोस्तियः १।४।१०५	९	तस्य सवर्गीय० १।४।४
८८	णित्यहारयणा० २।४।२७	३०	तस्य सस्सस्य० २।१।४४
८७	णित्यादिस्वरस्य० १।३।२४	१५९	तस्य टो वा० ३।१।१७०
१४४	णुक्तरादीनां त्यादौ १।३।२९	८९	तस्येदमपत्यं० २।४।७
१९९	णुल्लस्येते १।३।३४	९७	तस्येयणि द्विः २।४।५८
२२६	णे रंगः ४।३।५९	१४७	ताडस्य पंतावे ३।१।४४
४०	णिष्ठ रा१।६७	५६	तादर्थ्ये षष्ठी च २।२।२६
१०९	ण्हं च जात् २।४।१००	१०९	तादादोतयश्च २।४।९९
११०	णिहमि यः १।४।१२२	२०७	तान्मन्तोभूते ४।२।८
१७९	तक्षादिभ्यो णङ्ग० ४।४।४७	२४	तारस्य तुस्तृती० २।१।१७
८९	तत आगतः २।४।६	२३	तारादोः २।१।१६
१५	तत्थस्य तहः १।४।१९	२४	ताराद्वा डो लोप० १।२।३२
६५	तत्पुरुषः २।३।१७	७०	तिपदे दस्य तलोपौ १।४।४६
६५	तत्र पूर्वे पुंवत् २।३।१९	१८८	तिष्पदादरिसानां० ४।४।३२
९२	तत्रभवोऽधिकृतः २।४।८	१९९	तिष्पदिष्पयोः० ४।१।५७
२१	तदन्यस्मिन् वहु० १।१।४५	१०७	तियस्य वा १।४।९२
५	तदभावे सान्धिः १।२।३	१५७	तिहिलोपमिहमा० ३।१।८६
८७	तदर्हति करोति २।४।२५	१०५	तीयस्य ज्ञः १।४।१२१
८३	तद्विताः २।४।१	११३	तुम्हे मध्यमः ३।१।५
८३	तद्वितेषु स्वराद्या० २।४।३	६७	तृतीयापञ्चमी० २।३।२३
७६	तये सस्य तहः ४।४।६८	१९५	ते धाः ३।१।१५५
८४	तयोर्यस्तः २।४।१४	२०३	ते ढत् ३।३।४९
८६	तरस्य के १।३।५९	८७	तेन निर्वृत्तं क्रीतं० २।४।२६
		३९	तेखुस्वारो धा ३।१।६२

पृष्ठ.

- १०५ तेरद्वचणि च १।४।९४
 ७८ तेरेः १।३।९६
 ४० तेर्डओः २।१।६६
 २०४ तेवस्योस् श १।३।३७
 २२० तेः कसादिस्यः ४।१।१८
 १०७ तोत्थयोरेष् २।१।४६
 २२२ तौ गमत्थुणरम् ४।३।६५
 १८४ त्तप्तनुममः क्रिया० श ३।३।६४
 ९७ तत्त्वां तस्य भावः २।४।५५
 १२८ त्तसस्यैत्योः ३।१।५९
 १७६ त्तात्त्वोरादितलोपः ३।३।१७
 १७९ त्तुत्तूणयोश्छुभस्य० श ३।३।३५
 ५५ त्तुमर्थं पाद्यन्तेभ्यः २।२।२४
 ७६ त्तुमुमोः काममणयोः ४।४।६९
 १७७ त्तुत्तूणतव्वेषु घेत् ३।३।३१
 २२३ त्थरथवयोर्वा योऽति ४।३।५३
 २०० त्थरमरहरेभ्यश्च ४।१।११
 १०५ त्थश्च तोः २।४।७९
 १०७ त्थः सप्तम्या इमा० २।४।९४
 १७२ त्थुणधुणसुणानां वः ३।२।६८
 २१० त्थुणस्य थवोऽणकेषु ४।२।४०
 ११२ त्यादयः कर्तृकम्मणोः० ३।१।२८
 ७ त्रयाणामव्यवधाने० १।२।२१
 ८६ थेरधोरपियाना० १।४।७४
 ९९ थेर-धोर-सहाया० १।४।८६
 (द)
 ६७ दक्ष्य दः १।४।४२
 १३० दक्खुः सेसोर्दिं० ३।१।१०३
 ८१ दण्डादीनामतिशा० २।३।४५
 ६६ दयादीनां पत्तादौ २।३।२२

सूत्र.

- पृष्ठ.
 १९५ दराभ्यां नः ४।१।१९
 १२९ दलपारपूजानां मौ ४।४।१९
 १३९ दलस्य हिमवोः ४।४।२८
 १३९ दलस्य हे १।३।८४
 ८२ द्वद्वात्स्वः २।३।४८
 ८० द्वस्य रलौ १।४।७०
 २१० दश्व ३।१।१६०
 ११० दाणिमि सर्वस्य० २।४।९३
 ५९ दिगर्थैः पञ्चमीच २।२।३५
 ७५ दिग्वाचका मध्ये २।३।४०
 ७४ दियानिस्योरम्० १।३।४६
 ७७ दिवड्ढाऽङ्गड्ढाइ० १।४।५६
 १९ दिवसे वसयोर्यहौ १।४।३५
 २२४ दिसपामुंजलभ० ४।३।३१
 २१४ दिसबुज्ज्वहेभ्य० ३।४।२७
 २१० दिसस्य दक्खुः ४।२।२७
 १०१ दिसस्य रलावति १।४।९०
 ४९ दिसाङ्गुश्च २।२।७
 १८० दिसात्तव्वतार० ३।३।३७
 १८४ दिसात् त्तुम् ३।३।४६
 १०१ दिसे पूर्वस्याति १।३।७१
 ८२ दिसिपरयोरोत् २।३।४९
 १२ दुक्कलस्य द्विर्हस्यश्च १।३।११
 १०४ दुतिभ्यां डीयतिय० २।४।७७
 ७८ दुवादसे १।४।६२
 १८९ दुसस्य माणे ३।१।७०
 २०० दुहनिहयोर्धः ४।१।८०
 १९९ दूयादीनां च्चः १।४।१२०
 ५८ दूरानितिकाद्यर्थैः० २।२।३४
 १३० देवादिभ्यस्तेः० ३।१।१००

पृष्ठ. सूत्र.

२०० दो दिद्वतौ ४।१।५९
३९ दोरदितोर्डोः २।१।६३
१५८ दो रुहस्योतो दीर्घः १।३।१००
१०४ दोर्विंडीयतिय० १।४।९३
७८ दोर्वेबी १।४।६०
१३७ दो वः १।३।२८
२०४ दोसीणस्तान्तस्य० ४।३।३९
१४६ दो हेर्ष्य त्थः ३।१।१६९
८ दो हो धः १।४।१
१७२ द्वस्य दुयः ३।२।५७
२०० द्वस्य द्वौ ४।१।५२
७१ द्वयोरगंतारः १।४।५१
६६ द्वितीया पत्तादिभिः २।३।२१
१६७ द्विरुक्तस्यादेवृद्धिः ३।१।१७८
११२ द्वौ द्वौ प्रथमभ्य० १।१।१६
(ध)

१६ धणोर्हेक्कखकौ ४।४।१२
२२४ धमस्य णावयो० ४।३।२९
१८४ धरस्य तुंतुमाः ६।४।१।११
२२४ धरस्य धिः ४।३।२१
१७२ धरिसल्ल धासः ३।२।५८
१०७ धा च २।४।८९
१२१ धातूनां कण्णादी० १।४।११
११२ धातोः ३।१।१
१४८ धादीनां धभयोर्हः १।४।१४
१८९ धावस्येतमाण ३।४।१२
१४८ धुक्खस्य कः १।४।१४०
१८० धुणस्य धूयः सेयस्य ३।३।३८
१६९ धुत्तादारः ३।१।१८५
१५६ धोवस्य यः १।४।१४३

पृष्ठ. सूत्र.

न)
१० नगिणस्यादेः स्वरस्य १।३।४
१३१ नमादेरिमवि ३।१।१११
२१० नस्साद्रः ४।२।६
१६४ नस्से दीर्घात् १।२।२९
२१ नाम्नः सुपः २।१।१
४१ नाम्ना नपुंसके० २।१।७४
२२० निपाभ्यां डस्तेरादेः ४।३।१७
१९७ निराश्चिणात् ४।१।२२
८ निरः क्लमस्य १।२।२५
२०१ निरः पुच्छस्यादुतः ४।१।१४
६५ निराऽध्यवानू० १।३।३८
२०४ निरो वा ४।१।३७
१९९ निर्विभ्यां तरत्थ० ४।१।५५
२२७ निव्वरवरसयो० ३।१।१७४
७५ निषेधार्थकेभ्यो० २।३।३९
६५ निष्कान्तादौ पञ्च० २।३।१६६
२१२ निसदसयाभ्यां जाङ्ग ४।२।१८
८५ नीसीहेरुच्चारणे कः २।४।१८
२०१ नेरीः ४।१।६३
२२२ नेद्यात्स्यादेः ४।२।३३
१७५ नेर्जमस्य तिन्ति० १।३।९३
१५९ नेर्जराद्वा ३।१।१६८
१८४ नेर्जुजस्य योयः ३।३।६६
२११ नेर्न्हवस्य एहः के ४।२।४६
२१६ नेर्यः ३।४।२६
१६४ नेर्वा ३।२।३५
२१७ नेर्हणस्य हः ३।४।३२
२०९ नेष्टुहस्य वो णे ४।२।५०
१८२ नेस्ततिशामाणेषु ४।४।३५

पृष्ठ. सूत्र.
 १३ नेः कसस्यादर्थः १।४।१०२
 १४ नोणः सर्वत्र १।४।२२
 १५ न्तन्तियास्वादेः ४।४।७९
 २३ न्तमन्तयोरीदुतो० २।१।६
 २३ न्तमन्तयोरातो० ४।४।४९
 १८६ न्तमाणयोरातो० ४।४।४९
 १८७ न्तस्य खावादियद् ४।४।५१
 ११६ न्तावेरद्वा ३।१।५९
 १४८ न्तावोरुवः ३।१।४३
 १३१ न्तीज्जयोः पविष्पा० १।२।३०
 १४१ न्तीज्जयोर्वज्जः ३।१।१३६
 १९० न्तेज्जयोर्लीं ३।४।७
 १९१ न्तेद्वित्वे ३।१।१३१
 १९० न्ते परेः ३।२।६१
 १८१ न्तेययोश्चान्तोः ३।१।८०
 १३६ न्तेः समारंभात् ३।१।१२४
 १७३ न्तेर्लभादेः ३।२।७०
 १६० न्ते वा ३।२।२१
 १९० न्ते वा ३।१।११९
 १९१ न्ते वा १।४।१३०
 ११८ न्तौ गिलादीनां० ४।४।१२
 १२५ न्तौ जंपस्य ३।१।८५
 १३० न्तौ पात् ३।१।७१
 ११९ न्तौ वेः ३।१।६१
 १२० न्तौ वेः ३।१।६६
 १६४ न्तो ण आवस्य ३।२।३३
 (प)
 १७ पउमस्य पोम्मः १।४।२७
 १२८ पक्षपणुल्लाभिं० ४।४।१८
 ९६ पञ्चादीनां सञ्चाता० १।४।८५

पृष्ठ. सूत्र.
 १५४ पञ्चलजेभाभ्यां० ३।१।१६४
 १८७ पञ्चक्लो माणें० ३।४।१०
 १४ पञ्जाये ज्ञायस्य० १।४।१७
 २०१ पञ्जविज्जयोर्ज० ४।१।७८
 १६४ पञ्जस्य पयः ३।२।१०
 १३२ पञ्जादीनां पोवः १।४।१३
 १०३ पञ्चमीसप्तमीभ्यां० २।४।८४
 २१० पञ्चम्यां त्तोरः४।२।१५
 ४० पञ्चादिभ्यो लोपः २।१।७०
 ११८ पडिपतिपरिस्यो यः ३।१।५५
 ९१ पडिहार्याआत एः १।३।६४
 १७५ पडेरेकादेशस्योत् ३।३।७
 ६३ पडेरेकेन समासें० १।३।१९
 १८६ पडेर्माणे ३।१।१५१
 ८५ पढमादिल्लुः २।४।१७
 ७९ पणस्य द्विः १।४।११६
 ७२ पणाक्लोपः १।४।६४
 २१३ पतेरेरः ३।४।१५
 १७५ पतेर्दीर्घस्त इद् ३।३।८
 ११८ पतेर्द्विरौ ३।१।५६
 ७ पत्तादिषु नित्यम् १।२।१३
 ६६ पत्तामोडादिषु० २।३।२०
 ६१ पदसामर्थ्ये समास० २।३।१
 २१० पञ्चवपञ्जमुज० ४।४।१२०
 १८७ पपलिभ्यां माणेतयोः३।१।६७
 ९६ पम्हादिभ्यो लः २।४।५१
 ९१ पयडेर्यः १।४।११९
 २२५ पयभजरुजानां गः ४।३।५६
 २०१ पयलुंचसुस्से० ४।१।६५
 ९१ पयावत्यादीनांटे० २।४।११

पृष्ठ.	सूत्र.
९२	परात्कीयः ३।४।३५
१७९	परिच्छयस्य जः ३।३।५९
१५	परिवाटथो डः १।४।१०८
१९	परिवारे वरयोर्येलौ १।४।३४
१६	परिहे परयोः फलौ १।४।२३
१८७	परेराति माणे ३।३।३०
१९२	परेरेस्तः ३।१।८२
१५६	परेर्धस्तेः ३।१।२४
१५७	परेर्भेस्त्य तौ ३।१।८१
१४०	परेर्वा ४।४।९२
१९१	परेर्हो न्तमाण० ३।२।५३
१८४	परेक्षयात् ततः ३।३।१९
१९५	परेः क्रोस्त्वादेस्ते ४।१।४३
१८४	पलायादुभि से० ३।३।६५
१९२	पलेर्होऽत्थो ४।१।३
२०२	पवस्य पुः ४।१।१३
१६८	पवित्तस्य न्ते ४।४।२०
१३२	पवेस्तौ ३।१।१३
१३९	पवोच्छाद्विस्त्यादौ ३।१।१२९
१४७	पस्योणदेज्जा० १।३।९४
९३	पहादिभ्यस्तत्र० २।४।४०
१६८	पंसुलादिभ्यष्टि० ४।४।११०
९३	पाईतो णो दद्व चेतः २।४।३९
१७४	पाउकरादेः ३।३।३
२१९	पाउणस्य रो णे ४।३।५२
१९२	पाउणादीनांते० ४।१।७५
२२०	पाओरोः करेण्योः ४।३।२७
१६१	पात्कडात्सर्वस्य ४।४।१०७
१५१	पात्खस्य छः ३।१।६५०
१६२	पात्खिवस्य छः ३।२।६

पृष्ठ.	सूत्र.
१९९	पाज्जलस्यादेवदिते ४।१।८४
१२०	पादावस्याउणो वा ३।१।१४६
१४७	पादिज्जे १।४।१००
१५१	पादीरस्य द्विस्ति० ३।१।६४
११८	पादेश्चिण् मोहमा० ३।१।५४
२१६	पाद्मंसस्य डेऽ ४।२।३४
१४३	पाद्मो हृष्पः ४।४।४१
२११	पाद्मवादिंसुः ४।२।७
१५७	पाद् भासात्सेः ३।१।५१
१४७	पाद्यच्छः १।३।९२
१३४	पान्न ड।२।३६
१३२	पान्नयि वेः १।३।८६
१६५	पान्मुचात्सस्य खड् ३।२।१८
१९२	पाभ्यामुणात्स्य डः ४।१।६५
२१२	पाभ्यां के रलोपः ४।२।४८
७०	पायवस्योवामण० १।४।४८
७३	पायस्य मूलेयस्य १।४।५५
१९०	पाल्लियस्यादेः ३।४।४
२१३	पावगोवच्छिव० ३।४।१४
१८५	पावसाभ्यां वा ३।१।२५
२११	पासस्येति ३।१।७९
९३	पासादिलस्तत्रशेते २।४।४१
६८	पितुप्रभृतीनामिः १।३।४०
२८	पितुप्रभृतीनामो० १।२।१५
१७	पिपीलिकाया० १।४।२५
२०१	पुच्छतच्छतस्वर० ४।१।१७
१३३	पुच्छादेवा० ३।१।३९
१७	पुडपुरयोरुत्तर० १।४।२६
१४४	पुदवाभ्यां न ३।१।११०
१९४	पुरस्ते वा ३।१।१३९

पृष्ठ.

- ११ पुरसे द्वितीयस्योत्तदः ३।३।३९
 ७१ पुव्वस्य पौ १।३।४२
 ६९ पुव्वादयोऽहेन० २।३।२८
 १०४ पूरणे मः २।४।७६
 १७५ पेसादेरियस्यादितः ३।३।१०
 १७७ पेहादिभ्यो यस्यैत् ३।३।११
 १६४ पो डजिः ३।३।१४
 ८४ पोत्तादुल्लः २।४।१०
 १८५ पोऽनिटस्तापः ३।३।६२
 १५० पोवाम्यामि० ३।३।१४७
 ५५ प्रकारसुपेता० २।३।२२
 १०६ प्रकारेहा तृतीयायाः २।४।८७
 ६३ प्रभृतिना पञ्च २।३।१३
 ५७ प्रभृत्यर्थयोगे २।३।३०
 १६१ प्रेरणायामावः ३।३।२
 ११३ प्रवर्त्तनायामेदिज्जौ ३।३।८
 १३३ प्रवर्त्तनायां वा ३।३।१०२

(फ)

- २०२ फासस्य पुसस्ते ४।३।१२
 २२५ फासस्य हस्तश्च ४।३।५६
 १३४ फुट्स्य ट्योर्ड० ३।३।११७
 २१५ फुसस्य फुडः सतस्य ४।३।६७

(ब)

- ८४ बद्धमुक्योरिल्ले २।३।१२
 ३४ बहुवचनेषु तुव्वम० २।३।८७
 ४ बहुलम् १।३।१
 ९४ बहेर्मग्रकावणि ४।३।९
 २८ बहोरवेरतः २।३।३०
 १३४ वंधरुमहिंडे० ४।३।३७
 १७२ वंधस्य इः ३।३।६९

सूत्र.

पृष्ठ.

- १३४ वंधादीः ३।३।४०
 ७८ वा संख्यार्थके १।४।६१
 ७२ विहवणाभ्यां पतेः० १।४।५३
 १५ वीभत्थस्य छञ्च १।४।६।१०
 १३४ वीहस्य भाय० ३।३।११६
 १६५ वीहस्येजे भेसः० ३।३।१६
 १५ वुधादीनां धस्यहः १।४।२१
 १८९ वुसदहाभ्यां० ४।४।११७
 १८१ वोरावस्य याद् ४।४।४३
 १४९ वोरीः ३।३।४५
 १४८ वोर्मौ ४।४।२९
 १४८ वास्तिन्तोराहः ३।३।१४१

(भ)

- २२३ भणात्तेः ३।३।२२
 १६५ भमाहुः ३।३।३७
 २२५ भयोऽतव्वमाणेषु ३।३।११७
 २०२ भरस्य हुः ४।३।७०
 २०२ भवपस्वहवाना० ४।३।३९
 १३५ भवस्य झुवीभुविमौ ३।३।४१
 १३५ भवस्येसावद् ४।४।४६
 २०६ भविष्यति ससि० ४।३।२
 ११४ भविष्यति हिस्सौ० ३।३।१६
 २०२ भंजमज्जरुजविजे ४।३।७३
 १५७ भंसस्य केवलस्य तौ ३।३।८७
 १६९ भावकर्मणोरिज्जः३।३।४०
 २१८ भावेऽणदाणणातयः ४।३।६
 १०० भिओऽच्चः शिष्ये २।४।६६
 ५० भिक्खुप्रभृतिश्च २।३।५
 २०२ भीस्ते ३।३।११८
 १६५ झुंजस्य भोयो वा ३।३।१७

पृष्ठ. सूत्र.
 १८१ भुजस्य भोस्ति ३।३।४७
 २२५ भुजस्यानुस्वार० ४।३।५७
 १८५ भुजात्केवलात् ३।३।२०
 १३५ भुजात्खड् ३।३।१७
 १८१ भुजात्तारश्च ३।३।४४
 ११५ भूते इंसुः ३।१।३३
 १२१ भूते काकरदक्खु० ४।४।३४
 १९१ भूते तेतौ ४।१।१
 ६५ भेदकं भेदेन कर्म० २।३।१८
 १५ भेसजस्य हः १।४।१०७

(म)

९४ मज्जान्मश्च २।४।४३
 ८५ मडस्येल्ले १।४।८।१७
 २६ मणस्य वा ४।४।६
 ६८ मणादावस्येमः १।४।११५
 १०१ मणादिग्य ईतो० ४।४।१०
 १५ मत्तिये तयोष्टौ १।४।१८
 २०२ मन्नस्य नयोः ४।१।७६
 १३६ मन्नान्मेरेस् वा ३।१।१२३
 ९१ ममस्येदिययोः १।३।६५
 १६८ ममान्न ४।४।११२
 ३३ मर्मिं वा ससेः २।१।८५
 ५७ मर्यादायामाति २।२।२८
 ३१ मस्य पोऽमि २।१।५२
 १०८ मस्य तो षिंहदा० २।१।५०
 १८६ मस्यात्थमस्य न्ते० ३।४।३
 १९ महरहुहरयो० १।४।३९
 ४९ महात्तीः २।२।८
 ८४ महादालयल्लिल्याः २।४।१९
 १८९ माणे वा १।४।१२४

पृष्ठ. सूत्र.
 १९० माणे वायः प्रेरणा० ३।३।५१
 ११५ मादौ हेरात् ३।१।३२
 ८२ मासस्य नैरन्तर्ये २।३।४७
 ८८ मिगसिरस्यादेरति० १।३।६१
 ३४ मिमौ च होलोपः २।१।८८
 १३६ मिलस्य ये १।३।८५
 १४ मिलेच्छे च्छस्य० १।४।१५
 १६८ मिसिमिसेमाणे० ४।४।२१
 १८१ मुज्जस्य मोहो० ३।३।४१
 २०३ मुच्चरिच्चच्छिव० ४।१।१६६
 १५८ मुच्चसुणाम्यांच्छिड्० ३।१।१९
 १५८ मुच्चस्य तिन्ति० १।३।३१
 १५८ मुच्चस्य येऽनुस्वार० ४।४।१०५
 २७६ मुच्चात्खण् अलोपश्च ४।३।८
 १८१ मुच्चात् तूणो० ३।३।४३०
 २१६ मे तरस्य १।३।३६
 ३६ मेरादादूङ्घयः २।१।३५
 २२ मेरादेः सलोपौ ४।४।११४
 २१७ मे लुणस्य लाः ३।४।३०
 २४ मोऽणड् वा २।१।९
 ९ मोऽनुस्वारो० १।४।२०
 ११८ मोरुत्तमबहुत्वे० ३।१।३६
 ३१ मोर्णद् वा २।१।५१
 १०० मोलादिग्य० २।४।६८
 ३३ मौ ममं २।१।८२
 ११७ मौ वा ४।४।८१
 २२ मौ व्यञ्जनादौ० ४।४।५
 (य)
 १७ यजोर्जः १।४।२८
 २० यस्य वरे १।४।४१

पृष्ठ.

१७९ यागे जयस्य जिठः ३।३।१४

२७ युभ्यां च २।६।४

२१३ योग्यशक्ययोर्म० ३।४।१३

१९८ योजने जोयस्य० ४।१।८३

(र)

२२६ रज्जस्य जयोः ४।३।५८

१६५ रज्जस्येते च० ३।२।२०

९६ स्यात्स्तलः २।४।५०

१३७ रंभरक्षवहणहरे० ३।१।१२५

७० रात्तेस्तरपद० २।४।८०

२५ रायस्याणमिहयो० २।१।१८

९२ रायाण् पणो० २।४।३६

२४ रायादिभ्य आत् २।१।८

२४ राये सेणस्य० २।१।११

१७ रिओरुडः १।४।२९

१३७ रियस्येतो दीर्घः ३।१।१२०

१३७ रुद्यस्यान्त० १।३।२७

२०१ रुहविविहयोरा० ४।१।६२

१६५ रुहस्य वः ३।२।३८

२२६ रुंभस्य रोहः ४।३।४७

१३७ रुंभस्येऽज्ञेश।१।७।३

४० रोश्य ओः २।१।६९

(ल)

१७३ लक्खाद्यस्येट् ३।२।६२

१३८ लभादिण् ३।१।४२

१३८ लभाद्यस्य तड् ३।१।१८

१६७ लवस्य पो वहुलम् ३।१।७९

२२६ लाडः सातः ४।२।४५

२११ लाभेच्छावति लिच्छुः ४।२।३९

३१२ लिपस्य लेवोऽड० ४।२।४३

पृष्ठ.

२११ लिपादङ्कः केवलात् ४।२।३

१८ लुक्खादीनां हः १।४।११३

१३८ लुणस्येऽज्ञे यः १।४।१२७

१३९ लुभस्य तित्तयोः ३।१।७४

२०३ लुंपस्य लोवः प्रेर० ४।१।६८

२३ लोपेऽनुस्वार उतः २।१।७

८४ लोभादिभ्यस्ता २।४।१३

१४६ लोलस्य स्से १।३।९७

१४९ लोलस्येऽज्ञे ढः १।४।१४१

२२७ लिलयस्य णतयोः ४।३।५१

(व)

११ वैद्वत ऊदोतौ १।३।१५

१३८ वच्चाच्छूरुडौ० ३।१।१२७

१८५ वच्चात् त्वंतार० ३।३।६९

१९० वच्चान्द्रविष्यति ३।४।६

१६ वज्जादीनां वस्योम् १।४।१२

१६६ वड्हस्य ध्रो णमा० ३।२।३९

२०३ वड्हस्येततिषु ४।१।३३

२ वणोपरि विदुरनु० १।१।५

२२७ वत्स्य ढौ० ४।३।२८

१६० वदादासोः ३।१।४७

१८२ वरसस्य वासस्तेतोः ३।३।५२

२०४ वरसे रस्य ४।१।२५

१८५ वरसे सस्य पोमो० ३।३।४०

२०३ वरस्याव्यापारे ४।१।३६

२०३ वरहराभ्यां च ४।१।७

१८६ वर्तमाने न्तमाणा० ३।४।१

१८६ वसाच्च ३।३ २१

२१२ वसात्ताव्वः ४।२।१०

२१७ वसात्ताव्वस्य ३।१।२७

पृष्ठ.	खंड.
२१३	दस्य तव्ये लेपः ३।२।२८
२१०	दस्य वा वा १।४।१०१
१७३	वस्ये सतये वर्चस्य ३।२।६३
१५	दस्यस्य बु सर्वन्ते १।४।८४
१३९	बहस्येहोऽग्नो द्विश्च १।४।१२८
२०४	बहस्योहस्ते ४।१।६९
१३९	वः स्सस्य ३।१।२३
२१८	वा गे ३।२।२४
८९	वातात्तोन्नो ० २।४।३१
६०	वातादोलः २।४।३४
१२५	वा न्तौ ३।१।९७
१६६	विउसस्य द्विः सस्य ३।१।१८४
१००	विकारप्रधानयो ० २।४।६५
१८८	विगोवदलये माणे ४।४।३१
११	विच्छिये चोऽनुस्वारः ३।३।१६
२२७	विजस्याणयोः ४।३।६१
२१६	विदस्य जः ३।४।३८
५४	विनादियं गे २।२।२१
१३१	विष्णाभ्यां नमस्य ० १।४।१२५
६१	विभक्त्यर्थीदिष्व ० २।३।३
५६	विभागेऽवधिरपा ० १।१।३८
२१२	विद्यत्वं विः ४।२।३८
२०८	वियाभ्यां हिः के ३।१।१५६
९९	वियावडादियगच्छ वा ४।४।६४
९१	विरोयणादीनायहः ० २।४।२८
३	विरेपणं तदन्तस्य १।१।४१
११९	विसमत्युद्धयश्च ३।१।५८
१२९	विधस्य तिन्त्योः १।४।१३१
४१	वोसादोलामानउर्ज्ञां २।२।७३
५	बृद्धरतः स्वरेपरस्य ३।२।६६

पृष्ठ.	खंड.
१२	वेष्टालिसिन्दयोरत् ३।३।१०
२२६	देरति वीमसः ४।३।४१
११९	वेरदौ व्यसे ३।१।६२
१९४	वेरात ओः कडे ४।१।४०
१२३	वेरितोऽतेरतीः १।२।८
२०५	वेरुद्वा वा गे ४।१।८६
२०६	देर्णे ३।१।१४९
१८०	वेर्नरदिद् त्तोः ३।३।३९
२२७	वेर्विचस्य कार्डण ४।३।५५
१४२	वेर्हणस्य तीज्जयोः ३।२।७५
१९७	वेश्विगिच्छस्य ० ४।१।५०
१७८	वेश्वितस्येरहितस्ये० ३।३।३३
१८८	वेद्यहुस्येयक् ४।४।५२
१६५	वेः कस्यस्य लित्यम् ४।१।३०
१२२	वेः कीरसा किखरः ३।१।९९
१५२	वेः क्षिण इणस्य ० ४।४।९३
१९२	वेः परेरोच्चः ४।१।४
१६६	व्यञ्जनादेहिः ० ३।१।१७६
३	व्यञ्जनेषु प्रथम ० १।१।३८
१९३	व्यापुराभ्यां करात् ४।१।९
२२६	व्युतिभ्यां रिचस्य ४।३।६०
५२	व्यापारवत्करणम् १।१।३०
१४०	व्यवाभ्यां सस्यैति हा३।१।३२
१८३	व्युत्त्वात्मिये ३।१।१३३
१३९	व्ययस्य चरुवादौ १।७।१३२
१६६	व्ययस्य वः ३।२।३२
(श)	
११३	शेषे प्रथमः ३।१।६
५८	शेषे षष्ठी २।२।३१
(ए)	

पृष्ठ.	सूत्र.
६९	षष्ठी च शेषे राशारद्
३	षष्ठ्या अत्यस्य ११४०
	(स)
२२७	सज्जस्य जयोर्गां धाशाध३
८०	सहैर्वः १४१६३
२१७	सणिज्जहरस्य हेज्ञः शाशार३
२०	सणियमश्चरस्य० १४१४०
७९	सत्तरेहश्च १४१६५
८०	सत्तस्य वीसादौ शाशाद८
१४०	सदस्यास्वादेदयो० १४१९८
६२	स न पुंसकमेकं च राशाप
६०	सप्तम्यांधकरणे राशार८
६९	सप्तस्या अलोपः २३२९
९९	सफले फस्य हः १४१८७
५२	समयमार्गयोरभिं० २३२१६
८	समश्च १२२२
१५४	समश्चिह्नस्य खः १४१४२
२०२	समष्टो मज्जात् ४११७४
१२८	समस्तुसस्यैति ३११६८
१९४	समः क्ये कोऽनु० ४११४१
२२१	समः कुञ्चस्य गे ४१११८
१९५	समः कुञ्चस्याणि० ४११६५
२२२	समः खुभस्याति हः ४११६४
३	समानयोर्विरोधे० ११३९
५	समानयोः पूर्वस्य० १२४५
१०२	समानाच्छः १३७६
१८३	समाभ्यां सीयस्य० ३१३५४
१३६	समारंभस्यैन्तासु ४११८८
६१	समासे प्रथमानिर्दिष्ट० २३२२
४७	समासेऽमानाः ११२४७

पृष्ठ.	सूत्र.
५८	समुदायादेकस्य राशार२
११४	समुदा हि तः च ४११०२
११७	समेरं सेरसस्य ३११९२
२२२	समा गोवस्य फः ४१३५४
१५०	समोऽज्जस्यात् तें० ३१११४९
२००	समा दिहव्विहयः ४११८१
१५६	समां ध तेः ४११४४
१६३	समो नद्वस्य० ३१२९
१८७	समो माणे ३११७८
१३६	समो मुच्छेतिमयोः ४११९०
३२	समो मेमंमममममः २११७७
२०५	समो हरस्य हो धः ४११८५
१२९	समां हेष्टु ३११९८
५५	समग्राते चतुर्थी २३२२
२१२	समयैः ४१२२०
२०४	सरादुपसर्गादुढौ ४११८
७६	सरिसस्य तया० ४११६७
२१७	सलहस्य स्वघो डे ३११३१
५	सवणं दीर्घः १२२७
२९	सवणामादत्येः २११३८
८५	सवणामादावति० २४११५
१०९	सवस्य सो दे १४१९५
२९	सवादयः सवणां० २११३७
३४	सस्तस्सतेवतुज्ज्ञं० २११९१
२५	सस्तस्य न्नो २१११२
३३	सस्तस्य मममज्ज्ञं० २११८१
१३०	स सर्वदिव्यः ३११०४
६८	सह समानयोः सः १४१४३
६८	सहस्रतीयया २३१२४
५३	संडार्थयोगेनुणीभूते २३११८

पृष्ठ. सूत्र.
 २२१ संकुंचादिभ्योणाणौ० धाश३२
 १०५ संखेज्ञात्तिः राधा८०
 १०३ संख्यायां तिः ० राधा७१
 ४१ संख्यायां ते: राधा७१
 ४० संख्यावाचका ० राधा७२
 २११ संमज्जात्तलोपे धारा२६
 १९२ संयुक्तेऽनुस्वारस्य धाधा६४
 ६ संयुक्ते ह्रस्वः १।२।१२
 ३३ साणमोण्डस्साकमौ राधा८४
 ३४ सातोतस्तुमाहितो ना१।१०
 ३२ सातता ममाओ ० राधा८०
 ३२ सातो वयम् राधा७६
 २।१६ सात्थः १।४।७
 ६८ सातपवरस्य १।३।४२
 ४० सादितश्चत्तारि० राधा६८
 २०६ सादौ च ३।२।२७
 १४१ सास्त्य मौ धाधा४०
 २२८ सासृताः तः धा३।२०
 ८९ साऽस्मिन् पैर्णि० २।४।३०
 १६० साहंदाभ्यां डिस् ३।१।१५
 १४१ सिवस्य स्सेसीवः ३।१।१३४
 ५० सिस्समालयोर्णीति राधा१०
 १।१७ सिहमोष्वस्त्य धाधा८०
 २।१७ सिंचस्य कोणिच्च इः ३।१।३२
 २२८ सिंचस्य सेक्षः धा३।८५
 ८० सीर्यले १।४।६९
 १०० सुकुमारस्य सुगमलः १।४।८८
 २५ सुट्टेणस्य राधा२३
 २२८ सुणस्य स्वो णे धा३।४६
 ?८३ सुणस्य सोऽन्नः ३।३।५९

पृष्ठ. सूत्र.
 १६० सुणस्य सोच्छिः ३।१।१६२
 २०५ सुत्तेवा १।३।१५
 २१६ सुदुर्भ्यांच द्वाधा२३
 ८१ सुपश्च १।१।१८
 ६२ सुपः समासतद्वि० धाधा६५
 ११० सुप् तदि तस्या० २।४।१०६
 ६१ सुप् सुपा वा ३।३।३
 १४२ सुयस्य वास्ततयाः १।४।१३३
 १० सुरभिदुरभ्ये रस्य ४।४।६३
 २१३ सुवस्येणि सः ४।२।४९
 ३४ सेणस्य तुमे २।१।८९
 ३२ सेणस्य मप्मयौ २।१।७९
 ३२ सेतो णोः ३।१।७८
 २३ सेणमे भव तस्य मे २।१।१५
 ३४ सोतस्तुम्हस्य० २।१।८६
 २२८ सोयस्य वा धा३।६२
 ३८ स्त्रिया भियम् २।१।४८
 ४ स्वरये रघ्यवधाने० १।२।२
 २ स्वराणामन्त्यष्टिः १।१।६
 ६ स्वराददातोर्वद् ४।४।१
 ६ स्वराद्यस्य ४।४।६२
 २ स्वरानन्तरा ण० १।१।१०
 ९ स्वरे वा १।४।३
 ८३ स्वार्थे प्रथमायाः २।४।४
 ३८ स्सस्य डीए २।१।५९
 २५ स्सस्य णोः २।१।२१
 २८ स्सस्य वा ३।१।१९
 ३६ स्सस्यादः २।१।३४
 ३१ स्सिस्सयोरो वा २।१।५४

पृष्ठ.	सुन्.	पृष्ठ.	सुन्.
१८३	हणः द्वाश१९	२२८	हिंसाद् या च धाश१२
१७३	हुणस्य मः द्वाश१७६	२१७	हुणस्य हवः द्वाश१४
१८३	हुणस्य हस्य हुरिये शश१३	२२९	हुणस्य हवा वा धाश१५०
२२८	हुणाच्चाद् धाश१११	४७	हेतुसम्बन्ध० श११२३
१९६	हतयोरव्यवहितयो०४१११११६	५७	हैतों राश१२९
२०५	हरिस्स्यारः धाश१२८	५३	हृत्वर्थ्ययो सर्वाः २.२४०
१८३	हृस्त्त च धाश१२२	१४७	हृस्तोः श१३१०
१३२	हित्योर्निरत् शश११२	१४३	होर्डि.सेः द्वाश१४३
११३	हिमिमोज्वतो दीर्घः द्वाश१७	२१७	होस्तव्वस्त्रैवः द्वाश१३५
१४९	हियोर्दीर्घः द्वाश१४४	१४३	होः स्सस्य क्खः श१११३७
११४	हिस्सादीनामिद् शश१२०	१४१	हृस्त्रोणेः सीयस्य० श१११३५

इति श्रीजैनसिद्धान्तकौलुदीसूत्राणामकाराद्यनुक्रमः ।

पुस्तकमासित्थानस्—

श्री अगरचन्द्र भैरोदान—

सेठियाजैनशास्त्रभण्डार

सोहला नरोटियों का

दीक्षानेर—(राजपृताना)

श्रीमान् अगरचंद भैरोदान सेठिया की जैनपारमार्थिक संस्थाएँ बिकानेर

निम्न लिखित संस्थाएँ मूल धन (Capital और फण्ड) ₹० ३३५०००) तीन लाख पैंतीस हजार का जो ₹१०००) इक्षीस हजार रुपये वार्षिक व्याज तथा मकान आड़ा आता है उससे चल रही हैं । मूल धन के सिवा संस्थाओं के लिये ₹०००००) सत्तर हजार रुपये की कीमत के दो विशाल भवन (बिल्डिंग) भी दिये गये हैं । इस समय कार्यक्षेत्र विस्तृत करदेने से खर्च भी बढ़ गया है, श्रीमान् सेठ साहब ने उसकी पूर्ति करने की उत्साह पूर्वक उदारता दिखाई है । मूल धन (और फण्ड) और बिल्डिंग के दूसरी आपके मुखिनीत उत्साही ज्येष्ठपुत्र श्रीयुत जेठमलजी कर दिये गये हैं ।

निम्न लिखित संस्थाओं में पष्टित अध्यापक (मास्टर) अध्यापिका लेखक तथा अन्य कर्मचारी सब मिल कर वर्तमान में ३७ जैन और २३ अजैन कुल ६० व्यक्ति कार्य कर रहे हैं ।

विद्यालय (स्थापित विक्रम सं० १९७०)

इस विद्यालय में छात्रों को हिंदी, अंग्रेजी महाजनी (वाणिका धर्मशास्त्र संस्कृत-व्याकरण न्याय साहित्य अलङ्कार ऋन्दशास्त्र प्राकृत आदि का अध्ययन

कराया जाता है, तथा कलकत्ता गवर्नमेन्ट संस्कृत कालेज आदि की परीक्षा भी दिलाई जाती है। प्रिंटिंगप्रेस (छापखाना) का तथा व्यापार लाइन का काम और शास्त्रीय लिपि में सूत्र सिद्धांत लिखने का काम भी सीखने की इच्छा रखने वाले को सिखाया जाता है।

इस विद्यालय में मेट्रिक या इससे अधिक अंग्रेजी की योग्यतावाले जैन विद्यार्थी यदि धार्मिक संस्कृत प्राकृत का अध्ययन करना चाहें तो उनके लिये, और अनाथ निराधार जैन वालों के लिये रहने को स्थान, भोजन वस्त्र आदि का इन्तजाम किया जाता है। इस विद्यालय के आश्रित एक व्यायाम (कसरत) शाला है, जिसमें विद्यार्थियों को व्यायाम कराया जाता है।

इस विद्यालय के आश्रित एक जैन तत्त्वप्रचारिणी सभा है जिसमें छात्रों को जैनतत्त्व सम्बन्धी व्याख्यान देना सिखाया जाता है।

आविका—पाठशाला

इस पाठशाला में आविकाओं को हिन्दी धार्मिक नैतिक व्यावहारिक शिक्षा तथा मीना पिरोना कसीदा करना गोटा किनारी बनाना आदि सिखाया जाता है।

जैन शास्त्रभण्डार—ग्रन्थालय (स्थापित विक्रम सं० १९७८)

इसमें हस्तलिखित-जैनशास्त्र, संस्कृत, प्राकृत, हिन्दी, गुजरानी, अंग्रेजी पुस्तकों का संग्रह बड़ी ओज-

से किया जाता है। कई मासिक सासाहिक तथा दैनिक समाचार पत्र मंगाये जाते हैं, जो वाचकों को विनाफीस बांचने को मिलते हैं।

इस ग्रन्थालय में विद्वान् जैनसूत्र सिद्धान्तों का संशोधन तथा हिन्दी अनुवाद करते हैं। लेखकों से सूत्र सिद्धान्तों की प्रतियाँ लिखाई जाती हैं, तथा प्राचीन प्रतियों से मिलाकर राया जाता है।

इस ग्रन्थालय से जैनर्धम सम्बन्धी ग्रन्थ प्रकाशित होते हैं, जिनका मूल्य लागत से भी कम रखा जाता है, तथा कुछ पुस्तकों अमूल्य भी वितरण की जाती हैं।

इस शास्त्रभण्डार से एक सेठिया जैन ग्रन्थमाला प्रकाशित होती है। जिसके ७१ पुष्प निकल चुके हैं।

इस ग्रन्थालय से दीक्षाभिलाषियोंको स्वाध्याय तथा कण्ठस्थ करनेके लिए दशवैकालिक, उत्तराध्ययन, नमिपञ्चज्ञा, महावीरजिनस्तुति(पुच्छसुण)आदि ग्रन्थालय से पकाशित हुई पुस्तकें मंगाने से नाम पता पूरा स्पष्ट अक्षरों में आनेपर एक एक प्रति भेट भेजी जाती है।

इस स्थान में दीक्षाभिलाषी (वैरागी भाई और वैरागिन बाई) को दीक्षा का समय निश्चित होने पर वस्त्र पात्र रजोहरण आदि दीक्षा के उपकरण और हस्तलिखित मूलपाठ-दशवैकालिक, उत्तराध्ययन, नंदी, सुखविपाक आदि संशोधन की गई प्रतियाँ, तथा कई एक ग्रन्थालय से छपी हुई पुस्तकें विना मूल्य मिलती हैं।

इस संस्थाद्वारा—जैन लायब्रेरी (जैन पुस्तकालय)
 सभा, मण्डल, ज्ञानभण्डार, पौषधशाला, उपाश्रय आदि
 ऐसे स्थानों में जहाँ जैनधर्म की पुस्तकों का संग्रह होता
 हो, वहाँ पर इस ग्रन्थालय से निकली हुई पुस्तकें मंग-
 वाने से जो विना मूल्यकी उपलब्ध पुस्तकें हैं उनमें से
 एक एक प्रति अमूल्य और मूल्यवाली पुस्तकें आधे
 मूल्य से बी. पी. द्वारा भेजी जाती हैं ।

इस संस्था से जहाँ पर जैनधर्म की पढ़ाई होती है ऐसे
 विद्यालय, अनाथालय, पाठशाला, आविकाश्रम आदि
 संस्थाओं को ग्रन्थालय से प्रसिद्ध हुई सामायिक तथा
 प्रतिक्रमणसूत्र की पुस्तकें मंगाने पर आधी कीमत से
 बी. पी. द्वारा भेजी जाती हैं ।

सेठिया जैन प्रिन्टिंग प्रेस (स्थापित वि. सं. १६८१)

इस संस्था द्वारा जैनधर्म सम्बन्धी सूत्र सिद्धान्त
 आदि ग्रन्थ संस्कृत प्राकृत और हिन्दी भाषा में
 मुद्रित होते हैं ।

सेठिया होमियोपैथिक चिकित्सालय—

इस मैं रोगियों की चिकित्सा की जाती है तथा
 विना मूल्य औषधि भी वितरण की जाती है ॥

निवेदक—

विक्रम सं० १९८२ }
 कार्तिक शुक्ला १ } व्याकरणाचार्य न्यायतीर्थ—

पं० रमानाथ जैन शास्त्री.

सेठिया जैनग्रन्थालय

बीकानेर (राजपूताना)